

A stack of several books with perforated edges, suggesting they are part of a binder or a set of loose-leaf papers. A dark pen is resting on the books. The image has a teal and grey color scheme.

AZ EVANGÉLIUM TANAI

Tanítói kézikönyv

HITTAN 430 ÉS 431

AZ EVANGÉLIUM TANAI TANÍTÓI KÉZIKÖNYV

Hittan 430 és 431

Készítette az Egyházi Oktatási Szervezet
Kiadja Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza
Utah, Salt Lake City

© Intellectual Reserve, Inc., 1987, 2000
Minden jog fenntartva
Printed in Germany

Az angol eredeti jóváhagyva: 6/00
A fordítás jóváhagyva: 6/00
A Doctrines of the Gospel Teacher Manual: Religion 430 and 431 fordítása
Hungarian 135

Tartalom

Bevezetés	V	22. fejezet: A hitehagyás	67
1. fejezet: Isteni igazság	1	23. fejezet: Az evangélium visszaállítása az idők teljességének adományozási korszakában	71
2. fejezet: Kinyilatkoztatás: sugárút az igazsághoz	3	24. fejezet: Izráel szétszórása és összegyűjtése	73
3. fejezet: Isten, az Örökkévaló Atya	7	25. fejezet: Mi a papság és hogyan működik.	77
4. fejezet: Jézus Krisztus, Isten Fia	9	26. fejezet: A papság esküje és szövetsége.	79
5. fejezet: Szentlélek	11	27. fejezet: A sabbat törvénye	83
6. fejezet: A halandóság előtti életünk	13	28. fejezet: Celesztialis házasság.	85
7. fejezet: A teremtés	15	29. fejezet: A család fontossága.	87
8. fejezet: A bukás	19	30. fejezet: A halál és a halandóság utáni lélekvilág	91
9. fejezet: Jézus Krisztus engesztelése	23	31. fejezet: Halottak megváltása.	97
10. fejezet: A földi élet célja.	27	32. fejezet: Feltámadás és ítélet.	101
11. fejezet: Az ember önrendelkezése	31	33. fejezet: A dicsőség és a kárhozat királyságai	105
12. fejezet: Ima és böjt	33	34. fejezet: Az idők jelei.	109
13. fejezet: Hit – az erő, melynek központjában Krisztus áll.	37	35. fejezet: Babilon bukása és Sion megalapítása	111
14. fejezet: Bűnbánat	39	36. fejezet: Az Úr második eljövetele	115
15. fejezet: A keresztelés szövetsége.	43	37. fejezet: A millennium és a Föld megdicsőülése	117
16. fejezet: A Szentlélek ajándéka.	45	Irodalom	119
17. fejezet: Engedelmesség, a menny törvénye	49		
18. fejezet: Lelki újjászületés: az igaz megtérés	53		
19. fejezet: Örök élet	57		
20. fejezet: Úrvacsora, az emlékszüretartás	61		
21. fejezet: A szövetséges Izráel előre elrendelése és feladatai.	65		

Bevezetés

Az evangélium tanai tanfolyamon a tanulók az evangélium tanait és tantételeit fogják tanulni, ahogy azok az alapművekben kinyilatkoztatásra kerültek. Alapolvasmánynak a szentírásokat tekintjük. A tanulói kézikönyv pedig útmutatóul szolgál a szentírások egyéni tanulmányozásához, valamint kiindulási pontot biztosít az osztálytermi beszélgetésekhez.

HOGYAN HASZNÁLJUK A TANULÓI KÉZIKÖNYVET?

Alaposan tanulmányozd át a kézikönyvet, mielőtt felkészülsz az órára. A tanulói kézikönyvben minden fejezet két részből áll: a Tanok és tantételek, valamint az Alátámasztó kijelentések. A Tanok és tantételek részben minden témát több kijelentésre, azokat pedig további, sokkal konkrétabb megállapításokra osztottak fel. Az alátámasztó szentírásutalások logikai sorrendben épülnek egymásra. Minden fejezetben a második rész, vagyis a Kiegészítő kijelentések című rész, a jelenlegi adományozási korszak profétáinak és apostolainak magyarázataiból áll.

HOGYAN HASZNÁLJUK A TANÍTÓI KÉZIKÖNYVET?

Ez a kézikönyv változatos ötleteket nyújt a tanítónak, amelyeket felhasználhat, alkalmazhat és amelyekre alapozhat, miközben felkészül az órára. Az egyes fejezetek több ötletet tartalmaznak, mint amennyit fel tudsz használni, ezért ne próbáld meg teljes egészében felhasználni a kézikönyvet. A legjobb eredményt akkor éred el, ha elolvasod a tanulói kézikönyv minden egyes fejezetét, lejegyzed azokat az elveket, amelyeket szeretnél elmagyarázni és kihangsúlyozni az óráidon. Ezt követően olvasd el az adott leckéhez kapcsolódó fejezetet a tanítói kézikönyvben! Csak azokat a tanítási ötleteket és módszereket válaszd ki, amelyek a leghasznosabbak a számodra és a tanulóid számára. A tanítói kézikönyvben található javaslatok eszedbe juttathatnak olyan ötleteket is, amelyek esetleg hatékonyabban használhatóak az óráidon. A leckéid kidolgozásánál azonban ne térj el a tanulói kézikönyvben található Tanok és tantételek résztől, ne kezdj olyan találgatásokba vagy okfejtésekbe, melyek örökkévaló értéke kétséges a tanulók számára.

Bevezetés A tanulói kézikönyv fejezeteinek első része, a Bevezetés, egy vagy több ötletet ad arra, hogy miként kezd el az órát úgy, hogy az a tanbéli témák tanulmányozására motiválja a tanulókat. Ne tölts el öt-hét percnél többet az órából az ebből a részből vett ötletekre. Az óra motivációs része ne vegyen el abból az időből, amely az egyes fejezetekben található tanok lényegének tanításához szükséges.

Ötletek a tanításhoz. Minden fejezet második és leghosszabb része az Ötletek a tanításhoz című rész. Ez a rész a tanulói kézikönyv adott fejezeteihez tartozó Tanok és tantételek részhez kapcsolódik. A tanok tanításához válassz az ebben a részben javasolt módszerek és ötletek közül.

Befejezés. A fejezetek harmadik, egyben utolsó része a Befejezés, amely az óra sikeres befejezéséhez tartalmaz egy rövid javaslatot. Ezek a javaslatok gyakran arra is adnak ötleteket, hogy miként segíthetünk a tanulóknak a saját életükben alkalmazni egy konkrét evangéliumi tantételt.

Ábrák. Néhány fejezet végén táblai illusztrációk találhatóak, amelyeket útmutatóként használhatsz arra, hogy mit írj fel a táblára; továbbá készíthetsz belőlük falíújságra való plakátokat, illetve írásvetítőhöz való fóliákat. Néhány ábrát felhasználhatsz arra is, hogy az azokból készült másolatokat kioldsd a tanulóknak.

A TANFOLYAM SZEMESZTEREKEN VAGY NEGYEDÉVEKEN VALÓ ALKALMAZÁSA

Az evangélium tanai egy olyan tanfolyam, amelyet könnyen lehet alkalmazni szemeszterekre vagy negyedévekre. Ha szemeszterrendszer alapján tanítasz, a tananyag következő felbontását ajánljuk:

Első szemeszter Hittan 430. 1–20. fejezet

Második szemeszter Hittan 431. 21–37. fejezet

Ha a negyedéves rendszer alapján tanítasz, ezt a tantervet ajánljuk:

Első negyedév: Hittan 430. 1–12. fejezet

Második negyedév: Hittan 431. 13–24. fejezet

Harmadik negyedév: Hittan 432. 25–37. fejezet

A tananyag mindkét felosztása hagy időt dolgozatokra, és elég rugalmas ahhoz, hogy néhány fejezetet két vagy több órán át taníthass.

Bevezetés

■ Az órát kezdj azzal, hogy a tanulókkal elénekled a „Mi az igazság?” című himnuszt (*Himnuszok*, 1985, 175. sz.) Mondd el, hogy a himnuszhoz a szöveget John Jaques írta egy versben, melynek címe a „Truth” [Igazság] volt. A költemény része volt a brit misszió 1851-ben, Liverpoolban kiadott egyik kiadványának, a *Nagyértékű gyöngynek*. A szöveghez Ellen Knowles Mellings, Jacques elder által tanított skót megtért szerzett zenét.

Miután elmondtad a himnusz történelmi hátterét, olvasd fel a szövegét, majd a jelentését beszéljétek meg a tanulókkal.

■ Amikor Jézust Pilátus elé vitték, azt mondta: „Azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra” (János 18:37). Ekkor Pilátus feltette az örök kérdést: „Micsoda az igazság? (János 18:38). Kérdezd meg a tanulóktól, ők hogyan feleltek volna Pilátusnak! Mi az igazság?

Ötletek a tanításhoz

A. Az isteni igazság örök érvényű valóság.

■ Pilátus azt kérdezte: „Micsoda az igazság?” Ennél azonban jobb kérdések lennének a „kicsoda az igazság?” és a „kitől ered az igazság?”. Jézus azt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (János 14:6). Jézus Krisztus képviseli az igazságot, és Ő minden igazság megtestesítője (lásd 3 Nefi 15:9). Ezen a világon minden igaz dolgnak van egy isteni forrása, és ez a forrás Jézus Krisztus.

■ Miként határozzák meg a szentírások az igazságot? Hasonlítsák össze a tanulók a Tan és a szövetségek 93:24-et a Jákób 4:13-mal. (Az igazság a múlt, a jelen és a jövő dolgainak ismerete. Az igazság maradandó.) Hogyan ad hozzá a Jákób 4:13-ban található *valójában* szó az igazság meghatározásához? Beszéljétek meg Neal A. Maxwell eldernek a tanulói kézikönyv 2. oldalán, az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentését azokról az alapvető igazságokról, amelyek *valójában* számítanak (lásd *Things as They Really Are*, p. 4.). Miért fontosak *valójában* azok az igazságok, amelyekre Maxwell elder utalt?

■ Mi a különbség az örök érvényű és a viszonylagos igazság között? (Lásd az Alátámasztó kijelentések A részét a tanulói kézikönyv 2–3. oldalán;

vagy Spencer W. Kimball, “Absolute Truth,” *Ensign*, Sept. 1978, pp. 3–4.) Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát mindkettőre.

■ Olvassátok el és beszéljétek meg az Alma 7:20-at! Tégy bizonyosságot, hogy az örök érvényű igazságok örökkévaló és rendíthetetlen igazságok, amelyeket Isten nyilatkoztatott ki!

B. Minden isteni igazságot Isten birtokol, és Ő hozza gyermekei tudomására.

■ Kizárólag a próféták fedeznek fel és terjesztenek igazságokat? Olvasd el Joseph F. Smith elnök (lásd *Gospel Doctrine*, p. 30) és Brigham Young elnök (lásd *Discourses of Brigham Young*, pp. 2–3) a tanulói kézikönyv Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentéseit! Az Atya, a Fiú és a Szentlélek minden igazság forrása, és minden igazság, melyet bárki felfedez – legyen az filozófus, tudós, feltaláló vagy reformátor –, ebből a forrásból származik. Mutass rá, hogy sok ember annak ellenére, hogy kutatta és megtalálta az igazságot, nem azt tanítja! Mindnyájunknak a Szentlélekre kell hagyatkoznunk annak érdekében, hogy el tudjuk dönteni egy tanításról, hogy igaz-e és a minden igazság forrásából származik-e. Az alapművek tanításainak mércéjével kell mérnünk mindannyiunknak az összes világi tanítást is. Beszéljétek meg a tanulói kézikönyv 2. oldalán, a Tanok és tantételek B 4. részében olvasható szentírásutalásokat.

■ Van-e bármiféle értéke a világi forrásokból szerzett tudásnak? Olvassátok el Kimball elnök a tanulói kézikönyv 3. oldalán, az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentését (lásd “Seek Learning, Even by Study and Also by Faith,” p. 3)! Hangsúlyozd ki, hogy a világi igazságok nem hoznak szabadulást, és nem nyitják ki a celesztiális királyság kapuit sem! Kizárólag akkor értékesek, ha az örök értékű igazságokat helyezzük az első helyre. Ha így teszünk, minden igazságot – örök érvényűt és viszonylagost egyaránt – arra használhatunk, hogy áldást hozunk saját magunkra és másokra.

■ Beszéljétek meg a Tan és a szövetségek 88:77–79-et. A táblán sorold fel a világi tudomány különféle területeit, melyeket az Úr a 79. versben említ. Ezek többek között: csillagászat, földrajz, geológia, történelem, politológia, idegen nyelvek és nemzetközi kapcsolatok. Miért „szükséges”, hogy ezeket megértsük? (Lásd 78. v.) Olvasd fel a 80–81. verset, és magyarázd el a tanulóknak, hogy a világi tantárgyak jobban felkészítenek

bennünket arra, hogy Isten királyságában munkálkodjunk, és megosszuk az evangéliumot a föld népeivel!

Mindannyiunk felelősséggel tartozik azért, hogy elegendő ismeretet szerezzünk ahhoz, hogy jobban tudjuk szolgálni az Urat. John A. Widtsoe elder azt írta: „Isten nem követeli meg minden szolgájától, hogy orvos vagy professzor legyen, sőt még azt sem, hogy kiváló tudója legyen e tárgyaknak, azt azonban elvárja tőlük, hogy elegendő ismeretet szerezzenek ezen dolgokról ahhoz, hogy képesek legyenek felmagasztalni elhívásukat, a világba kiküldött követeiként” (*Priesthood and Church Government*, p. 56).

C. A kinyilatkoztatott igazságokhoz való hűség nagyszerű áldáshoz, végül pedig szabaduláshoz vezet.

- Miért kell arra törekednünk, hogy tudást és igazságot szerezzünk? Használd a tanulói kézikönyv 2. oldalán a Tanok és tantételek C részében található szentírásutalásokat, valamint a 3. oldalon az Alátámasztó kijelentések C részében található idézeteket, hogy megbeszélhessétek, milyen hasznunk származik abból, ha tudást és igazságot szerzünk.
- Olvassátok el a Tan és a szövetségek 93:26–28-at! Mit kell megtennünk ahhoz, hogy elnyerjük az igazság teljességét? (Be kell tartanunk Isten parancsolatait). Olvassátok el a 39–40. verset! Hogyan vétetik el tőlünk a világosság és az igazság? (Sátán veszi el tőlünk a világosságot és az igazságot, amikor nem engedelmessé válnak Isten parancsolatainak). Magyarázd meg, hogy ezek a szentírások kihangsúlyozzák annak jelentőségét,

hogy gyermekeinket világosságban és igazságban neveljük fel!

Befejezés

Ösztönözd a tanulókat arra, hogy az igazság és a világosság utáni kutatást tegyék mindennapos, egész életükön át tartó tevékenységgé. Túl sok utolsó napi szent van megalégedve azzal, amit már tud, és nem folytatja az életadó igazság és világosság utáni kutatást. Ennélfogva elveszíthetik esélyüket az örök életre. Kimball elnök felszólította a szenteket:

„Többet kell tennünk annál, hogy kérjük a tudást az Úrtól. Verejték nélkül nem kaphatunk sugalmazást; az aratás előtt erőfeszítéseket kell tennünk. Fontolóra kell vennünk dolgokat, dolgoznunk kell, türelmesnek kell lennünk, szakértelmet kell szereznünk...

Minket, utolsó napi szenteket, hívekként arra buzdított az Úr, hogy gyarapítsuk Istenről szerzett tudásunkat, csakúgy, mint a föld dolgairól szerzett helyes tudásunkat. Túl sokan töltenek közülünk túl sok időt tévéléssel, illetve olyan szokásokkal és tevékenységekkel, amelyek nem gyarapítanak bennünket, illetve nem áldanak meg másokat. Bárcsak magasztosabb elképzeléseink lennének azzal kapcsolatban, hogy mit tehetünk az életünkkel! Nincs még egy olyan nép, amelynek nagyobb vágyat kellene éreznie a kinyilatkoztatott és a világi igazság megszerzésére, mint az utolsó napi szenteknek” (” ‘Seek Learning, Even by Study and Also by Faith,’ ” pp. 5–6.).

Kinyilatkoztatás: sugárút az igazsághoz

2. fejezet

Bevezetés

Beszéld meg a tanulóiddal a Tan és a szövetségek 88:67–68-at, valamint Joseph Smith kijelentését, mely a tanulói kézikönyv 5. oldalán, az Alátámasztó kijelentések A részében található (lásd *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, p. 149).

Ötletek a tanításhoz

A. Isten kinyilatkoztatás által adja át gyermekeinek az igazságot

■ Írd fel az 1 Korinthusbeliek 2:9–11 szövegét a táblára, és kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el. Beszéljétek meg, miként szerezhetünk tudást az isteni igazságokról, és mi az érvelés szerepe az Istentől származó igazságok utáni kutatásban. Az a tantétel, melyet Oliver Cowdery sajtótított el a tanulásról és arról, hogy a tanulás után az Urat is meg kell kérdezni (lásd T&Sz 8:1–3; 9:7–9), fontos szemponttal gazdagíthatja a beszélgetést.

■ Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 29:8-at, amely elmagyarázza az Úr egyetemes szeretetét, és arra vonatkozó vágyát, hogy felfedje az igazságot. Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg a vers jelentését. Olvassátok fel Charles W. Penrose testvér és Orson F. Whitney elder egyik vagy mindkét kijelentését:

„A régi időkben Isten sugalmazása nem csak azokra a férfiakra korlátozódott, akik a zsidó szentírásokat írták... Isten engedte, hogy Lelke – aki az igazság világossága, és aki kinyilatkoztatja az igazságot – bizonyos mértékben a föld összes lakójára kiáradhasson; [...] minden ember, legyen bármilyen korú, származzon bármely nemzetségből vagy országból, ha őszinte szívvel buzgó imában keresi az Urat, vágyik az igazságra és arra, hogy tanítást kapjon Istentől, felvilágosul majd Őáltala. Voltak sugalmazott énekmondók, bölcsek és költők, akik az igazság szavait hirdették, a sugalmazás szavait azokkal a dolgokkal kapcsolatban, amelyekről Isten világosította fel őket. És sok olyan dolgot, amit ilyen emberek írtak, lejegyeztek és továbbadtak, és ezek részletei megtalálhatóak minden nemzetnél és embernél... Az Ő Lelke bizonyos mértékben minden korban felvilágosította az emberiséget; az Úr lelke, amely világosságot ad az emberi értelemnek, a lélek, amely miatt mi élünk; ez a világosság lelke; ez az élet lelke... E lélek nem korlátozódik le egy nemzetségre vagy országra, illetve egyetlen korszakra vagy

nemzedékre, hanem általános érvényű; ez a Lélek pedig Tőle származik, akiben élünk és mozgunk és létezőnk. Ez az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít, aki a világra jön” (Penrose, *Journal of Discourses*, 23:346).

„[Isten] nemcsak az Ő szövetséges népét, hanem más embereket is felhasznál arra, hogy befejezzék a munkát, amely rendkívüli, nagyszerű és összességében túl nagy feladat ennek a maroknyi szentnek, hogy önmaguk elvégezzék...”

Korokon keresztül viselték az emberek a szent papsági felhatalmazásokat: pátriárkák, próféták, apostolok és mások szolgáltak az Úr nevében, tettek dolgokat, melyeket elvárt tőlük; és a Mindenható sok nemzetbe más jó és nagyszerű embereket küldött, akik nem viselték a papságot, de birtokában voltak gondolatoknak, nagy bölcsességeknek és a vágnak, hogy felemelően használnak másokra, akiknek nem az evangélium teljességét, hanem az igazság egy részét adta, amelyet képesek voltak befogadni és bölcsen használni saját tevékenységük mellett. Olyan embereket, mint Konfucius, a kínai filozófus; Zoroaszter, a perzsa bölcs; a hindu Gautama vagyis Buddha; a görög Szókratész és Platón; nekik mindnyájuknak jutott a világszerte kiáradt világosságból, amelyről eddig ezen a napon hallottunk. Bizonyos mértékig mind az Úr szolgálói voltak, és a pogány nemzetekbe küldték őket, hogy átadják nekik az igazságot, amelyet a bölcs Gondviselés osztott szét közöttük.

[...] Ők a kezdetektől segítették az Úr munkáját – nagyszerű segédek voltak a Mindenható Isten kezében, akik akarva-akaratlan véghezvitték mindazt, amit Ő eltervezett” (Whitney, Conference Report, Apr. 1921, pp. 32–33).

B. Isten számos módon nyilatkoztat ki igazságot.

■ Használd fel az 1. ábrát, hogy bemutasd a kinyilatkoztatás útjait vagy módjait. Kérd meg a tanulókat, hogy állapítsák meg azokat a módszereket, amelyeket Isten arra használ, hogy kinyilatkoztassa gyermekeinek az igazságot. Ossz meg a tanulókkal a szentírásokból néhány példát arra, hogy Isten miként használta ezeket a módszereket a kinyilatkoztatáshoz.

■ A fiatalok gyakran azt gondolják, hogy az evangéliumról csak úgy szerezhetnek bizonyosságot, ha szemtanúi lesznek egy látványos csodának, látomásnak, vagy ha a mennyből szólnak hozzájuk. Kérd meg a tanulóidat, hogy határozzák

meg a legfőbb módját annak, ahogyan az Úr kinyilatkoztatja az igazságot. (Sugalmazás.) Beszéljétek meg Spencer W. Kimball elnök következő kijelentését, amelyben arra figyelmeztet bennünket, hogy a személyes kinyilatkoztatások nem látványos módon történnek:

„Az égő bokrok, a füstölő hegyek, a négylábú állatokkal megrakott leplek, a Kumórák és a Kirtlandek mind megtörténtek; de ezek voltak a kivételek. A kinyilatkoztatások nagy része kevésbé látványos módon jutott Mózeshez és Josephhez, valamint a ma élő prófétához – mély benyomások, látványos, varázslatos vagy drámai események nélkül.

Mindig a látványosságra várva sokan teljes egészében elmulasztják a kijelentett kommunikáció állandó folyamát” (In Conference Report, Munich Germany Area Conference 1973, p. 77).

Használj fel szentírásbeli eseményeket annak bemutatására, hogy a kinyilatkoztatás származhat az elménkben keletkező finom benyomásokból és érkezik a Lélek suttogásán keresztül is. Két kiváló példa erre Illés találkozása az Úrral a Hóreb-hegyen (lásd 1 Királyok 19:4–12), valamint Nefi példája, amikor a Lélek vezetésével biztonságba helyezte a réztáblákat (lásd 1 Nefi 4:6).

Az igazság kinyilatkoztatását gyakran a szentírások tanulmányozása és az olvasottakon való elgondolkodás ösztönzi.

C. Érdeemesnek kell lennünk, hogy kinyilatkoztatást kaphassunk.

■ Válassz több szentírást a tanulói kézikönyv 4. oldalán található Tanok és tantételek C részéből, hogy bemutasd, egyénileg is felkészülhetünk rá, hogy személyes kinyilatkoztatásban részesüljünk. Olvassátok el és beszéljétek meg Joseph Smith a tanulói kézikönyv 5. oldalán található kijelentéseit (lásd *Teachings*, pp. 11, 137)! Hangsúlyozd ki a próféta azon szavait, amelyekkel elmagyarázza Isten dolgai megismerésének a folyamatát: „idő”, „tapasztalat”, „gondos, elmélkedő és komoly gondolatok” (*Teachings*, p. 137)!

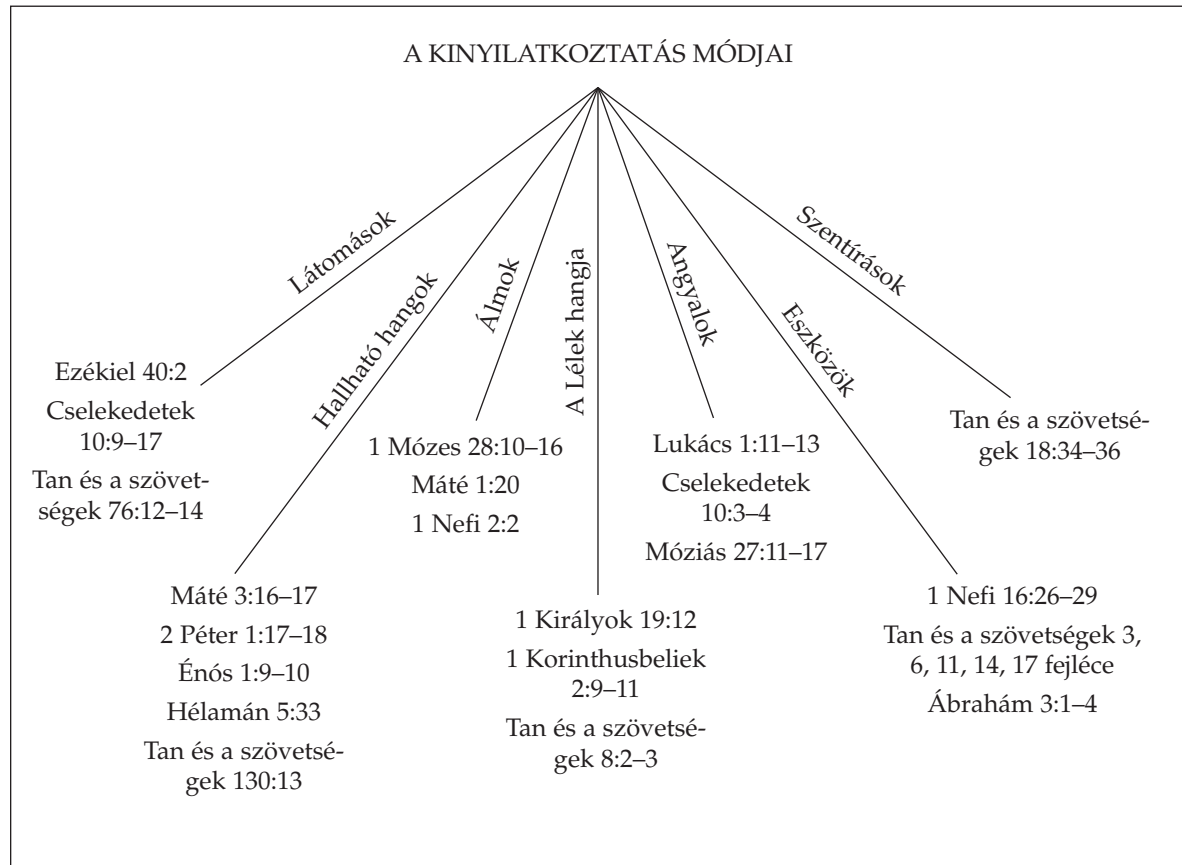
A tanulókkal együtt vizsgálj meg, hogy mit mondott Pál apostol az 1 Korinthusbeliek 2:9–16-ban. Hangsúlyozd ki, hogy:

1. Szeretnünk kell Istent.
2. Isten dolgait Isten Lelke által lehet megismerni.
3. A természetes ember nem részesülhet Isten dolgaiban.

Befejezés

Olvasd el a Tan és a szövetségek 76:10-et, majd mutass rá, hogy a szentírás ezen szakasza minden egyháztagra érvényes! Kérd meg a tanulókat, hogy továbbra is tanuljanak és imádkozzanak, miközben az igazság után kutatnak, hogy rendelkezhessenek Isten Lelkével, amely a kinyilatkoztatás Lelke.

1. ábra

Bevezetés

■ Írd fel a János 17:3 szövegét a táblára, majd beszélj meg azt a tanulóiddal. Hangsúlyozd ki, hogy az örök élet abból áll, hogy ismerjük Istent és az ő Fiát, Jézus Krisztust! Ez a tudás többet jelent mint csupán azt, hogy képesek vagyunk több szempontból intellektuális beszélgetést folytatni Isten isteni természetéről; ehhez hozzá tartozik az is, hogy kapcsolatot építünk vele. Miként befolyásolja valakivel a kapcsolatunkat az, ha ismerjük? Miként erősíti kapcsolatunkat Istennel az, ha ismerjük? Magyarázd el, hogy ez a fejezet olyan igazságokat tanít Isten természetéről, amelyek segítenek megszerezni az örök élethez az egyik elengedhetetlen dolgot.

■ Csak azokat a dolgokat tudjuk Istenről, melyeket úgy gondolt, hogy prófétáin keresztül közöl velünk. Joseph Smith próféta első látomása 1820-ban (lásd Joseph Smith története 1:11–20) és a híres King Follett-beszéd, amelyet nem sokkal mártírhalála előtt, 1844-ben adott, (lásd Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pp. 343–62) jelentős tantétel Isten természetéről. A próféta szolgálata kezdetétől egészen a végéig megosztotta velünk bővülő ismeretét Mennyei Atyánkról. Az első látomás megtanította nekünk a következőket:

1. Isten és Jézus Krisztus megdicsőült testtel rendelkezik.
2. Az Atya és a Fiú két különálló lény.
3. Az Atya a Fiún keresztül elnököl és munkálkodik.

A King Follett-beszédben Joseph Smith kijelentette, hogy az evangélium első tantétele Isten személyiségének ismeretéből áll. Joseph azt tanította, hogy Isten „egykor olyan ember volt, mint mi; igen, hogy Isten maga, mindannyiunk Atyja, a földön élt, ugyanúgy, ahogyan azt Jézus Krisztus is tette” (*Teachings*, p. 346; vagy a tanulói kézikönyv 7–8. oldalán található Alátámasztó kijelentések B része). Joseph Smith huszonnégy éves szolgálatát folyamatos kinyilatkoztatások jellemezték Isten természetéről.

James E. Faust elder további betekintést adott Isten természetével kapcsolatban (lásd Conference Report Apr. 1984, pp. 92–93; vagy *Ensign*, May 1984, pp. 67–69).

Ötletek a tanításhoz

A. Isten létezése valóság.

■ Használjátok fel az Alma és a Krisztus-ellenes Korihór közötti párbeszédet arra, hogy megbeszélhessétek Isten létezésének bizonyítékait (lásd Alma 30:37–52). A párbeszédben Korihór az ateizmustól (lásd 38. v) az agnoszticizmuson át (lásd 48. v) egészen bűnei felismeréséig jutott, majd bevallotta, hogy „mindig tudt[a], hogy van Isten” (52. v).

Alma gyönyörűen összegezte helyzetét, amikor kijelentette, hogy „mindezen testvéreid, és mind a szent próféták bizonyossága is” és „a szentírások” Isten valóságát mutatják (Alma 30:44). Mutass rá, hogy a próféták nem érezték úgy, hogy meg kellene vitatniuk Isten létezését vagy valóságát; helyette bátran bizonyosságot tettek a saját élményeikről Vele kapcsolatban!

Alma hozzátette, hogy már maga a föld is bizonyíték arra, hogy létezik egy legfelsőbb teremtő (lásd Alma 30:44). Miként erősíti meg ez a világegyetem és természetes világ Isten létezését? (Lásd a tanulói kézikönyv 7. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részt.)

B. Isten az egész emberiség Atyja.

■ Hangsúlyozd ki, hogy az *Elohim* egy titulus, amelyet gyakran használunk arra, hogy megnevezzük az Atyaistent! Olvassátok el az Első Elnökség (“The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Twelve,” in James E. Talmage, *The Articles of Faith*, p. 466) és Brigham Young elnök (*Discourses of Brigham Young*, p. 50) a tanulói kézikönyv 7. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található magyarázó kijelentéseit! Említsd meg, hogy az Atya egy másik titulusa a *Szentség Embere* (lásd Mózes 7:35).

■ Jézus kihangsúlyozta Isten atyai voltát. Amikor a tanítványok útbaigazításért imádkoztak, azt mondta nekik, hogy imáikat így kezdjék: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben” (Máté 6:9). Halála és feltámadása után a Szabadító elmagyarázta Mária Magdalénának, hogy még fel kell emelkednie „az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez” (János 20:17).

Mennyei Atyánk lélekgyermekei vagyunk. Mi ténylegesen az ő leszármazottai vagyunk. Fejtsétek ki ezt a gondolatot a tanulói kézikönyv 6. oldalán a

Tanok és tantételek B részében található szentírásokkal, és a 7–8. oldalon az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentésekkel együtt.

Hangsúlyozd ki, hogy szó szerint Isten gyermekének lenni érvényesíti azt a szentírásbeli állítást, hogy Isten képmására lettünk teremtve! Olvassátok el Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 8. oldalán található kijelentését (lásd *The Teachings of Spencer W. Kimball*, p. 25)!

■ Beszéljétek meg Joseph Smith prófétának a tanulói kézikönyv 7–8. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentését: „Isten egykor maga is olyan volt, mint mi most, és Ő egy felmagasztosult ember” (*Teachings*, p. 345). Mit tanít a King Follet-beszéd Isten természetéről? Azt, hogy Isten folytatja a fejlődést az egész örökkévalóságon át? Ha igen, *hogyan* fejlődik Isten? Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

1. Fejlődik-e Isten a tulajdonságait és jellemét tekintve? (Nem. Ő tökéletes ezekben a dolgokban. Lásd Máté 5:48; Alma 7:20.)

2. Fejlődik-e Isten a tudás, a világosság vagy az igazság tekintetében? (Nem. Teljes tudással, világossággal és igazsággal rendelkezik. Lásd T&Sz 66:12; 2 Nefi 2:24.)

3. Fejlődik-e Istennek a munkája elvégzéséhez szükséges hatalma vagy képessége? (Nem. Rendelkezik minden hatalommal, ám nem fogja megsérteni az örök törvényt és az ember önrendelkezését. Lásd Alma 26:35; Lukács 1:37; 1 Nefi 7:12; Móziás 4:9.)

Isten mégis fejlődik. Annak érdekében, hogy megismerjük Isten fejlődésének jellegét, olvassuk el Joseph Smith prófétának a tanulói kézikönyv 8. oldalán található kijelentését (lásd *Teachings*, pp. 347–48).

C. Isten tökéletes a személyiségét, jellemét és tulajdonságait tekintve.

■ Írd fel a táblára a következő kijelentéseket, hogy szemléltessd Isten tökéletességének jellegét.

Magyarázd el, hogy e dolgok ismerete Istenről lehetővé teszi számunkra, hogy megbízzunk benne, illetve engedelmeskedjünk Neki.

ISTEN TÖKÉLETESSÉGÉNEK JELLEGE

1. Isten egy húsból és csontból való feltámadt, felmagasztosult személy.

2. Isten rendelkezik a tökéletesség minden jellemvonásával. Tökéletesen jóságos, igazságos, becsületes és erkölcsös.

3. Isten rendelkezik az értelem, a világosság és az igazság teljességével. Ő minden dolgot tud, ezért mindentudó.

4. Isten rendelkezik a tudáshoz elengedhetetlen minden hatalommal, ezért mindenható.

ISTEN JELLEMVONÁSAI, JELLEGZETESSÉGEI ÉS TÖKÉLETESSÉGE

1. Isten minden dolog teremtője és fenntartója.

2. Isten irgalmas és hatalmas, nehezen gerjed haragra és bővelkedik a jóságban.

3. Isten következetes és nem változik.

4. Isten nem hazudik: ő az igazság Istene.

5. Isten nem személyválogató.

6. Isten a szeretet, a tudás, a hatalom, az igazság és a megítélés Istene.

Befejezés

Ahhoz, hogy Istent megismerjük, meg kell értenünk valódi természetét, lényét és jellemvonásait, amelyeket a századok során kinyilatkoztatott gyermekeinek. Ez az ismeret azonban könnyen válhat csupán lexikális tudássá. Ha tényleg meg akarjuk ismerni Istent, el kell fogadnunk atyai mi voltát, és kapcsolatot kell Vele teremtenünk azáltal, hogy reagálunk tanácsaira és szeretetére. Biztasd arra a tanulóidat, hogy erős szeretettel legyenek Mennyei Atyánk iránt!

Bevezetés

Ebben a fejezetben Jézus Krisztus, Isten Fia személyiségéről, valamint az Istenségben betöltött szerepéről lesz szó. Más fejezetek többet foglalkoznak majd az engesztelésével, a teremtésben betöltött szerepével, a feltámadásával, az úrvacsorával, valamint a második eljövettel.

■ Írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat: János 14:6; 1 Péter 2:21; 3 Nefi 18:16; 3 Nefi 27:21. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el mindegyik szentírást, majd nevezzék meg a közös témát, ami nem más, mint a Jézus Krisztus által mutatott tökéletes példa. Hangsúlyozd ki, hogy az az örök élethez vezető ösvény, amelyen a Szabadító járt! Meg kell Őt ismernünk, és ezáltal megismerhetjük az örök élethez vezető ösvényt.

■ Olvassátok el, és röviden beszéljétek meg Spencer W. Kimball elnök megindító bizonyosságát Jézus Krisztusról:

„Ha sikeresek szeretnénk lenni, itt a követendő példánk. Az érettség, az erő és a bátorság minden nemesítő, tökéletes és gyönyörű tulajdonsága megtalálható ebben az egy személyben. Amikor a hatalmas, dühös, állig felfegyverkezett tömeg eljött érte, hogy bebörtönözzék, Ő határozottan szembenézett velük, majd azt kérdezte: »Kit kerestek?«

A megdöbbenett tömeg az Ő nevét mormogta. »A názáreti Jézust.«

»Én vagyok« – válaszolta a názáreti Jézus büszkén, bátorsággal és hatalommal: a katonák pedig »hátra vonulának és földre esének«.

»Kit kerestek?« – kérdezte másodszorra is. Mikor a nevét mondták, így szólt: »Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket [a tanítványait] bocsássátok el« (János 18:4–8).

Talán a legfontosabb dolog, amit Jézus Krisztusról mondhatok, és ez minden másnál fontosabb, amit eddig mondtam, hogy Ő él. Ő valóban megtestesíti azokat az erényeket és sajátosságokat, amelyekről a szentírások beszélnek. Ha ezt felismerjük, akkor ismerjük a központi valóságot az emberekről és a világegyetemről. Ha nem fogadjuk el ezt az igazságot és valóságot, akkor nem fogunk rendelkezni azokkal az állandó tantételekkel és mindent felülmúló igazságokkal, amelyek szerint boldogságban és szolgálatban élhetjük életünket. Más szóval nehezünkre fog esni, hogy kiemelkedő vezetővé váljunk, hacsak nem

ismerjük fel a tökéletes vezető, Jézus Krisztus valóságát, és engedjük, hogy ő legyen a fény, amely által látjuk az utat!” (“Jesus: The Perfect Leader,” *Ensign*, Aug. 1979, p. 7).

Ötletek a tanításhoz

A. Jézus Krisztus szó szerint Istennek, az Örökkévaló Atyának a fia.

■ Mind a Biblia, mind pedig a Mormon könyve bizonyosságot tesz arról, hogy Jézus Krisztus Isten szó szerinti fia (lásd Lukács 1:31–35; 1 Nefi 11:14–22); tekintsétek át Nefi azon látomását, amelyben látta Isten fiának születését, kihangsúlyozva az 1 Nefi 14:18-at és 21-et. Épp úgy, mint nekünk, Jézusnak is van édesapja. Habár József Mária férje volt, nem ő volt Jézus édesapja; Jézus Atyjaként mindig Elohimhez fordul. James E. Talmage elder (lásd *Jesus the Christ*, p. 81) és Heber J. Grant elnök (lásd “Analysis of the Articles of Faith,” *Millennial Star*, 5 Jan. 1922, p. 2, *Gospel Standards*, pp. 23–24) a tanulói kézikönyv 9. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentése további bizonyosságot ad Krisztus isteni származásával kapcsolatban.

■ Olvassátok el a Joseph Smith fordítás János 1:1, 13–14-et! János azt mondta, látta a Fiú dicsőségét, „amely hasonlatos az Atya Egyszülöttéhez” (14. v.). Milyen jellegzetességeket örökölt Jézus isteni Atyjától? (Lásd 14. v.) Jézus megörökölte Atyja minden hatalmát és dicsőségét, valamint a képességet, hogy örökké élhet. Mivel azonban Jézus a halandó Mária fia is volt, megörökölte a test minden gyengeségét. Jézus ki volt téve kísértésnek, betegségnek, éhségnek, szomjúságnak és fáradtságnak (lásd Móziás 3:7). Az isteni atya és a halandó anya egyesüléséből adódóan Jézus felruházott minden olyan halandó és halhatatlan tulajdonsággal, amelyekre szüksége volt, hogy teljesítse különleges küldetését a földön.

B. Jézus Krisztus dicsőséges, hatalmas és fenséges lény.

■ Jézus vajon mindig rendelkezett a dicsőség, hatalom és fenség teljességével? Halandó szolgálata alatt lépésenként gyarapodott és fejlődött: „Először nem kapott a teljességből, hanem kegyelemért kapott kegyelmet; És először nem kapott a teljességből, hanem kegyelemről kegyelemre haladt tovább, míg teljességet nem kapott” (T&Sz 93:12–13).

Tizenkét éves korában Jézus eleget tudott ahhoz, hogy érvelni tudjon a bölcsekkel a templomban. Nyilvánvalóan nem hétköznapi tanításban részesült: „És apja alatt szolgált, és nem úgy beszélt, mint a többi ember, és tanítani sem lehetett; mert nem volt szüksége arra, hogy bárki is tanítsa őt” (JSF, Máté 3:25).

Lukács röviden, de lényegre törően ír Jézus tizenkét éves korától addig az időszakig, amíg el nem kezdte a szolgálatát: „Jézus pedig gyarapodék bölcsességben, és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lukács 2:52). Lukács leírása bemutatja a Jézus által megszerzett teljesség terjedelmes és kiegyensúlyozott természetét: gyarapodott bölcsességben (szellemileg), testben (fizikailag), az Isten előtt való kedvességben (lelkileg) és az emberek előtt való kedvességben (szociálisan). Írd fel a táblára a következő szavakat: *bölcsesség, testi állapot, Isten előtt való kedvesség és emberek előtt való kedvesség*. Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát a Szabadító fejlődésére e négy területen, majd írják fel a példákat a táblára.

Szolgálatára végére, az Úr Jézus Krisztus befejezett mindent, amiért a földre küldték, és felkészült arra, hogy részesüljön a dicsőségben, amelyben már az Atyaistennel együtt része volt a föld léte előtt (lásd János 17:5). Idézz Joseph Fielding Smith elnök a tanulói kézikönyv 9–10. oldalán lévő, az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentéséből azzal kapcsolatban, hogy Krisztus feltámasztásával részesült a teljességben (lásd *Doctrines of Salvation*, 1:33).

■ Miként segít Krisztus fejlődésének példája a saját fejlődésünkre való törekvésben? Jézus példája azt a fontos igazságot tanítja, hogy a teljesség nem érhető el egyetlen nap alatt. Ahogy Jézus is kegyelmet kegyelemre kapott egészen addig, amíg el nem nyerte a teljességet, nekünk is hasonlóan kell apránként sort sorra, kegyelmet kegyelemre kapnunk, amíg végül el nem nyerjük a teljességet. Erre szólított fel bennünket: „Mert ha betartjátok a parancsolataimat, kapni fogtok [az Atya] teljességéből, és megdicsőíttettek énbennem, miként én az Atyában; azt mondom tehát nektek, hogy kegyelemért kaptok kegyelmet” (T&Sz 93:20). Lukács bizonyossága, hogy Jézus értelmileg, fizikailag, szellemileg és szociálisan fejlődött (lásd Lukács 2:52), megmutatja nekünk, hogy miként maradhatunk kiegyensúlyozottak fejlődésünk és haladásunk során.

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 88:5–12-t, és gondolkodjatok el az olvasottakon! Segíts a tanulóknak megérteni Jézus Krisztus nagyszerű

hatalmát! Ő a forrása minden fénynek, igazságnak és hatalomnak, ami a földön és a teremtés során valaha létezett. Nekünk, halandóknak lehetetlen megértenünk az ő teljességét.

C. Isten Fiaként Jézus a szabadulásunkhoz szükséges sokféle szerepet tölt be.

■ Írj fel a táblára Jézus Krisztus elnevezései közül olyan sokat, amennyi a tanulóknak csak eszébe jut. Gondolhatnak a következőkre: Szabadító, Megváltó, Szikla, Jó Pásztor, Teremtő, Felkent, Tanító, Mester, Ítélobíró, Úr, Közbenjáró, Messiás, a Szószóló az Atyánál, az Alfa és az Ómega és Király. Beszéljétek meg, miként írják le ezek az elnevezések Jézus különböző feladatait. Miért fontos az összes feladat szabadulásunk elnyerésében? Használd fel a tanulói kézikönyv 9. oldalán a Tanok és tantételek C részében található szentírás-utalásokat, hogy segíteni tudj a tanulóknak megérteni a Szabadító különböző feladatait.

■ Jézus Krisztus a közbenjáró Isten és gyermekei között (lásd 1 Timótheus 2:5). Meg tudunk menekülni, vagy vissza tudnánk térni Isten színe elé anélkül, hogy Jézus Krisztus közvetítene közöttünk és az Atya között? Oszd meg bizonyosságodat arról, hogy nem adatott az ég alatt más név, amely által az ember megszabadulhatna (lásd Cselekedetek 4:12; Móziás 3:17). Mivel Krisztus az egyetlen reményünk a szabadulásra, időnket és energiánkat arra kell használnunk ebben az életben, hogy megismerjük őt, tanulmányozzuk életét és küldetését, valamint fejlesszük belé vetett hitünket.

■ Olvasd el Neal A. Maxwell eldernek a tanulói kézikönyv 10. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében (lásd Conference Report, Oct. 1981, p. 9; vagy *Ensign*, Nov. 1981, p. 8) található kijelentését, hogy kihangsúlyozd Jézus Krisztus feladatait, és azt, hogy milyen kapcsolatban kell vele lennünk!

Befejezés

Hiába igyekszünk megismerni és megérteni Jézus Krisztus tulajdonságait, ha nem törekszünk arra is, hogy olyanná váljunk, mint Ő, és mi is szert tegyünk azokra a tulajdonságokra, melyekkel Ő is rendelkezik. „Azt akarom tehát, hogy legyetek tökéletesek, éppen úgy, ahogyan én, vagy Atyátok, aki a mennyben van, tökéletes” (3 Nefi 12:48). „Milyen embereknek kell hát lennetek? Bizony mondom nektek, hogy éppen olyanak, amilyen én vagyok” (3 Nefi 27:27). Biztasd a tanulókat, hogy a következő kérdések alapján hozzanak döntéseket: Mit szeretne Krisztus, hogy tegyetek? Hogyan válhatok olyanná, mint Ő?

Bevezetés

Ebben a fejezetben a Szentlélek személyét és küldetését tárgyaljuk meg; a Szentlélek ajándékáról és a Lélek ajándékairól a 16. fejezetben lesz szó.

■ Kérd meg a tanulókat, hogy állapítsák meg a halandóság legfontosabb célját. A válaszok között szerepelhetnek a következők: templomi házasság a megfelelő személlyel, bizonyosság megszerzése, felkészülés az örök életre, és misszionáriusi munka. Hangsúlyozd ki, hogy ezek az igazlelkű célok kiegészítik az Úr által adott célokat:

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust” (János 17:3).

Megismerhetjük-e Istent és az Ő Fiát, Jézus Krisztust úgy, hogy nem látjuk Őket testi valójukban? Ilyen tudást a Szentlélek hatalma és hatása által szerezhetünk. A Szentlélekről, mint az Istenség harmadik tagjáról való beszélgetést kezdeted Joseph F. Smith elnök bizonyosságával:

„Az utolsó napi szenteknek és minden embernek meg kell ismernie »az egyetlen igaz Istent és Jézus Krisztust, akit ő küldött.« [...] Tehát miként ismerhetjük meg »az egyetlen igaz Istent és Jézus Krisztust, akit ő küldött«? Hiszen ha megszerezzük ezt a tudást, akkor megszerezzük az örök élet titkát vagy kulcsát. Ennek a Szentlelken keresztül kell megtörténnie, akinek az a feladata, hogy az Atya dolgait kinyilatkoztassa az emberek számára, valamint, hogy szívünkben bizonyosságot tegyen Krisztusról, akit keresztre feszítettek, és aki halottaiból feltámadt. Nincs más módja e tudás megszerzésének” (*Gospel Doctrine*, p. 59).

Ötletek a tanításhoz

A. A Szentlélek az Istenség harmadik tagja.

■ Írd fel a táblára a következő kérdéseket: Ki a Szentlélek? Mit tesz? Sorold fel a válaszokat. A Szentlélek egy lélekszemély és az Istenség

harmadik tagja. Olvasd el a Tan és a szövetségek 130:22-t, majd határozd meg, hogy miben különbözik az Istenség másik két tagjától! A Szentlélek meghatározott feladata az, hogy az Atyáról és a Fiúról tegyen bizonyosságot, ahogy azt a tanulói kézikönyv 11. oldalán a Tanok és tantételek A részének 3. pontjában olvashatjuk.

■ A szentírások segítségével mondd el, hogy a Szentlélek ismer minden dolgot (lásd a tanulói kézikönyv 11. oldalán a Tanok és tantételek A részének 2. pontját).

B. A Szentlélek különleges küldetést végez, hogy megáldjon bennünket és a hasznunkra legyen.

■ A Szentlélekhez is számos elnevezés kapcsolódik ugyanúgy, ahogy Jézus Krisztushoz. Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel és röviden fejtsék ki azokat. Ezek az elnevezések nagyon fontosak. Bruce R. McConkie elder kijelentette, hogy a Szentlélek „küldetése ellátni minden olyan feladatot, mely kapcsolatban áll a különböző elnevezéseivel” (*Mormon Doctrine*, p. 359). A beszélgetés során utalj az 1. ábrára.

■ Beszéljétek meg a Szentléleknek az Ígéret Szent Lelkeként betöltött szerepe fontosságát!

Olvassátok el és beszéljétek meg Joseph Fielding Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 12. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található meghatározását az Ígéret Szent Lelkeről! (Lásd *Doctrines of Salvation*, 1:45.)

Befejezés

Az órát azzal fejeztétek be, hogy elolvassátok és megbeszélitek az 1 Korinthusbeliek 12:3-at. Mutass rá, hogy *mindenki* a Szentlélek hatalmán keresztül ismerte fel, hogy Isten él, valamint hogy Jézus a Krisztus!

1. ábra

A SZENTLÉLEK		
Szentírás	Elnevezés vagy feladat	Jelentés
János 14:26	Vigasztaló Tanító Eszünkbe juttatja az igazságot	Megnyugtat, békét és örömet hoz Oktat és irányít Segít felidézni és felismerni az igazságot
János 16:8	Megfedd a bűn miatt	Bebizonyít vagy elítél
János 16:13	Elvezet az igazságra	Iránytűként működik
1 Korinthusbeliek 12:1–11	A lelki ajándékok átadója	Lelki ajándékokat ad
2 Nefi 32:3	A hatalom, mely által az angyalok szólnak	Elhozza Krisztus szavát
2 Nefi 32:5	Egy személyes vezető	Irányítja döntéseinket
Alma 10:17	Segít megkülönböztetni a gondolatokat	Felfedi előttünk mások gondolatait
Alma 13:12	Megszentelő	Megtisztít
Tan és a szövetségek 45:57	Védelmes a megtévesztéstől	Felfedi Sátán félrevezetéseit
Tan és a szövetségek 46:30	Vezet az imák során	Sugalmazást ad imádkozás közben
Tan és a szövetségek 68:4	Szentírásokat ad	Az Úr szavát adja, amely szentírás
Tan és a szövetségek 132:7	Pecsételő	Feljogosít az időre és az örökkévalóságra

Bevezetés

- Az órát kezdheted azzal, hogy eléneklitek az Eliza R. Snow által írt közkedvelt „Én jó Atyám” (*Himnuszok*, 1985, 182. sz.) című himnuszt, majd megbeszélhetitek a szövegét.
- Gondolkozzatok el, vajon miért volt olyan sok filozófus és költő tudatában az ezen élet előtti létezésnek? Olvasd fel vagy készíts és ossz ki másolatokat William Wordsworth „Óda: A halhatatlanság sejtelve a kora gyermekkor emlékeiből” című művének ötödik versszakából! Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak le szavakat vagy kifejezéseket, melyek a halandóság előtti életben vetett hitre utalnak!

*Születésünk csak álom s feledés:
létünk csillaga, lelkiünk, mely velünk kél,
messziről ered, és
véget nem mívelünk ér:
nem egészen emléktelen,
és nem teljesen meztelen,
dicsőség felhőitől követve jövőnk
Istentől, aki a mi Otthonunk:
gyermekkorunkban a menny vesz körül!
Már kezdik eltakarni börtön-árnyak
a növekvő Fiút,
de ő a fényt nézi, s hogy honnan árad,
s ennek örülni tud;
az Ifjú a Természet papja, bár
kelettől már mindmessze jár,
az ábránd tündökölve
mindig ott megy előtte;
végre a Férfi látja: elenyész,
s a hétköznapi világába vész.*

Ötletek a tanításhoz

A. Az intelligencia, vagyis az igazság világossága örökkévaló, és mindig is létezett.

- Olvassátok el Joseph Fielding Smith a tanulói kézikönyv 13. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentését (lásd *Church History and Modern Revelation*, 1:401)! Beszéljétek meg az Ábrahám 3:18-at és a Tan és a szövetségek 93:29-et! Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel, mit tanultak az intelligenciáról ezekből a szentírásokból:

1. Az intelligencia az igazság világossága.
2. Az intelligencia nem teremthető.
3. Az intelligencia mindig létezett és mindig létezni fog.

B. Isten lélekgyermekéiként éltünk a halandóság előtti létben.

- A legnagyobb igazság, melyet Isten kinyilatkoztatott, az ő lényével és a vele való kapcsolattal foglalkozik. Beszéljétek meg azt, amire a tantétel utal, vagyis hogy Isten gyermekei vagyunk, és vele éltünk, mielőtt erre a földre jöttünk.

Olvassátok el az Első Elnökség a tanulói kézikönyv 14. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében (lásd Joseph F. Smith, John R. Winder, and Anthon H. Lund, in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 4:203) található kijelentését!

- Olvasd el a Tan és a szövetségek 138:53–56-ot és az Ábrahám 3:22–25-öt, hogy bemutasd, a földi életre való útmutatás és felkészülés már a halandóság előtti létben, illetve a lelkek világában elkezdődött! Beszéljétek meg, miként befolyásolja a halandóság előtti létben kapott oktatás és a halandóság előtti fejlődés a jelenlegi lehetőségeinket. Olvassátok el David O. McKay elnök a tanulói kézikönyv 14. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentését a halandóság előtti fejlődésünkről (lásd *Home Memories of President David O. McKay*, pp. 228–30)!

C. Isten az Atya biztosította a szabadulás tervét, mely által lélekgyermekéi végül olyanán válhatnak, mint Ő.

- Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az Atyaisten volt a szabadulás tervének szerzője azáltal, hogy felolvasod Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 15. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található kijelentését (lásd *The Mortal Messiah*, 1:48–49, n. 3).
- Az 1. ábrát felhasználva hasonlítsd össze az Atyaisten tervét Lucifer tervével.
- Beszéljétek meg Sátán tervét a halandóság előtti létben ifj. J. Reuben Clark elnöknek a tanulói kézikönyv 15. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található leírása alapján (lásd *Conference Report*, Oct. 1949, p. 193)!

Befejezés

A háború a mennyben nem ért véget; ez a föld csupán egy másik harcmező. A harc, ahogy a mennyben, itt a földön is az ember lelkéért folyik. Beszéljétek meg, hogy Isten gyermekeiként az isteni származásunkról való tudás hogyan adhat

perspektívát és erőt ahhoz, hogy legyőzzük az ellenség kísértéseit! Utalhatsz a Mózes 1:12–13-ban található feljegyzésre, amely Mózesnek a Sátánnal való szembesüléséről szól. Jegyezd meg, hogy a

12. versben Sátán az „ember fi[ának]” nevezi Mózeset. A 13. versben Mózes kijavítja Sátánt, kijelentve magáról, hogy „Isten fia”.

1. ábra

Isten terve	Lucifer lázadó terve
Az ember önrendelkezése lehetővé tenné számára, hogy az engedelmisséget vagy az engedetlenséget válassza.	Lucifer mindenkit kényszerítene, hogy engedelmeskedjen neki.
Az engesztelést a Jehovaként ismert Elsőszülött hajtaná végre.	Lucifer szeretett volna a kiválasztott fiú lenni, aki megváltja az egész emberiséget.
A dicsőség és a tisztelet az Atyáé lenne.	Az Atya dicsősége és tisztelete Luciferé lenne.

Bevezetés

- Mi a „teremt” szó jelentése? Sokan, akik a Bibliát olvassák, úgy gondolják, hogy azt jelenti: „a semmiből formálni” (*Oxford English Dictionary*, s.v. “create”). Isten vajon a semmiből teremtette a földet? Beszéljétek meg Joseph Smith prófétának a tanulói kézikönyv 16. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található meghatározását a teremt szóról (lásd *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pp. 350–52)!
- Hiábavaló találgatnunk, hogy miként teremtette meg vagy rendezte össze Isten a világot, mikor tette ezt meg, illetve mennyi időt vett mindez igénybe. Az Úr ezt az információt nem nyilatkoztatta ki, azt azonban megígérte, hogy kinyilatkoztatja a teremtés részleteit a millennium alatt (lásd T&Sz 101:32–34; 2 Nefi 27:7, 10). Jóllehet még nem értjük, hogyan történt a teremtés, az Úr azonban kinyilatkoztatta nekünk, hogy miért teremtette a földet (lásd 1 Nefi 17:36; Mózes 1:39).
- Miközben megbeszélitek a teremtés folyamatát, használd a fejezet végén található 1–4. ábrákat, hogy segíts a tanulóknak megérteni a Mennyei Atyánk által teremtett föld szépségét, változatosságát és csodáját.

Ötletek a tanításhoz

A. Először minden lelkileg lett megteremtve, mielőtt fizikailag megteremtették volna.

- Használd az 1. ábrát, hogy bemutasd, minden dolog először lelkileg lett megteremtve, mielőtt fizikailag megteremtették volna azokat.
- Miközben megbeszélitek a lelki teremtést, hangsúlyozd ki, hogy csupán annyit tudunk, hogy megtörtént a lelki teremtés. A szentírások nem nyilatkoztatják ki, hogy a dolgokat mikor és hogyan teremtették meg lelkileg. Maga a folyamat ismerete jelenleg nem fontos a számunkra. Számunkra az a kinyilatkoztatott igazság a fontos, hogy Istentől származunk, illetve hogy minden élőlény először lélekként létezett. Olvassátok el Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 16. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentését a lelki teremtésről (lásd *The Millennial Messiah*, pp. 642–43)!

B. A fizikai teremtés Isten terve szerint történt.

- Beszéljétek meg a 2. ábrát. Mutass rá, hogy az istenek tanácsa készítette a terveket a teremtéshez

(lásd Ábrahám 4–5)! Joseph Smith próféta leírást adott erről a tanácsról a tanulói kézikönyv 16. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentésében (lásd *Teachings*, p. 349).

- Ki teremtette valójában ezt a földet? A szentírások – főleg az Újszövetség – világosan azt tanítja, hogy Jézus Krisztus, vagyis Jehova teremtette ezt a földet az Atya irányítása alatt (lásd Tanok és tantételek B2 rész a tanulói kézikönyv 16. oldalán).
- Ádám, akit a halandóság előtti létben Mihálynak hívtak, segített Jehovának megteremteti a földet. Mások is segíthettek a teremtésben, ahogy azt Joseph Fielding Smith a tanulói kézikönyv 16–17. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében tárgyalja (lásd *Doctrines of Salvation*, 1:74–77).
- A 3. ábra segítségével mutasd be, hogy a Mózes és az 1 Mózesben található feljegyzések leírnak egy bizonyos lelki-fizikai teremtést.
- Kérdezd meg a tanulókat, hogy mi történt a hat teremtési időszak mindegyikében! Válaszaikat sorold fel a táblán.

Mutass rá, hogy a teremtésről mindhárom – vagyis az 1 Mózesben, a Mózesben és az Ábrahámiban található – feljegyzés megegyezik! Nincs olyan tudományos felfedezés, amely megkérdőjelezné a teremtésnek a szentírásokban felvázolt folyamatát.

- A teremtés hetedik napján Jehova megpihent a munkából. Megtekintette teremtésének munkáját, és megjegyezte, hogy az milyen csodálatos; majd megszentelte azt a napot. Olvassátok el a Szabadító a Tan és a szövetségek 59:16–21-ben található leírását a földről, amelyet nekünk teremtett! Figyeljétek meg a következő kifejezéseket: „hogy kedvére legyen a szemnek és vidítsa a szívet” (18. v.) és „örömeire szolgál Istennek, hogy mindezen dolgokat megadta az embernek” (20. v.). Az Úr elvárja tőlünk, hogy ismerjük el minden dologban a kezét, valamint tartsuk be a parancsolatait (lásd 21.v.).

C. Isten teremtményei között különleges szerepet kaptunk.

- Utalj a 4. ábrára, amely elmagyarázza, hogy a bukás miatt lett minden élőlény halandó.
- Isten teremtett minden élőlényt, de kizárólag az ember lett az Ő képmására teremtve. A szentírások megerősítik, hogy Isten képmására lettünk teremtve. Olvassátok el és beszéljétek meg a tanulói kézikönyv 16. oldalán a Tanok és tantételek C 1 részében felsorolt szentírásokat!

Olvassátok el az Első Elnökségnek a tanulói kézikönyv 17. oldalán az Alátámasztó kijelentések C 1 részében található kijelentését, amelyet 1909-ben az „Origin of Man” [Az ember eredete] néven adott (lásd Joseph F. Smith, John R. Winder, and Anthon H. Lund, in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 4:205–6)! A tudat, hogy mindnyájan szó szerint szerető Mennyei Atyánk fiai vagy leányai vagyunk, a testvériség és az önbecsülés érzésével tölt el bennünket.

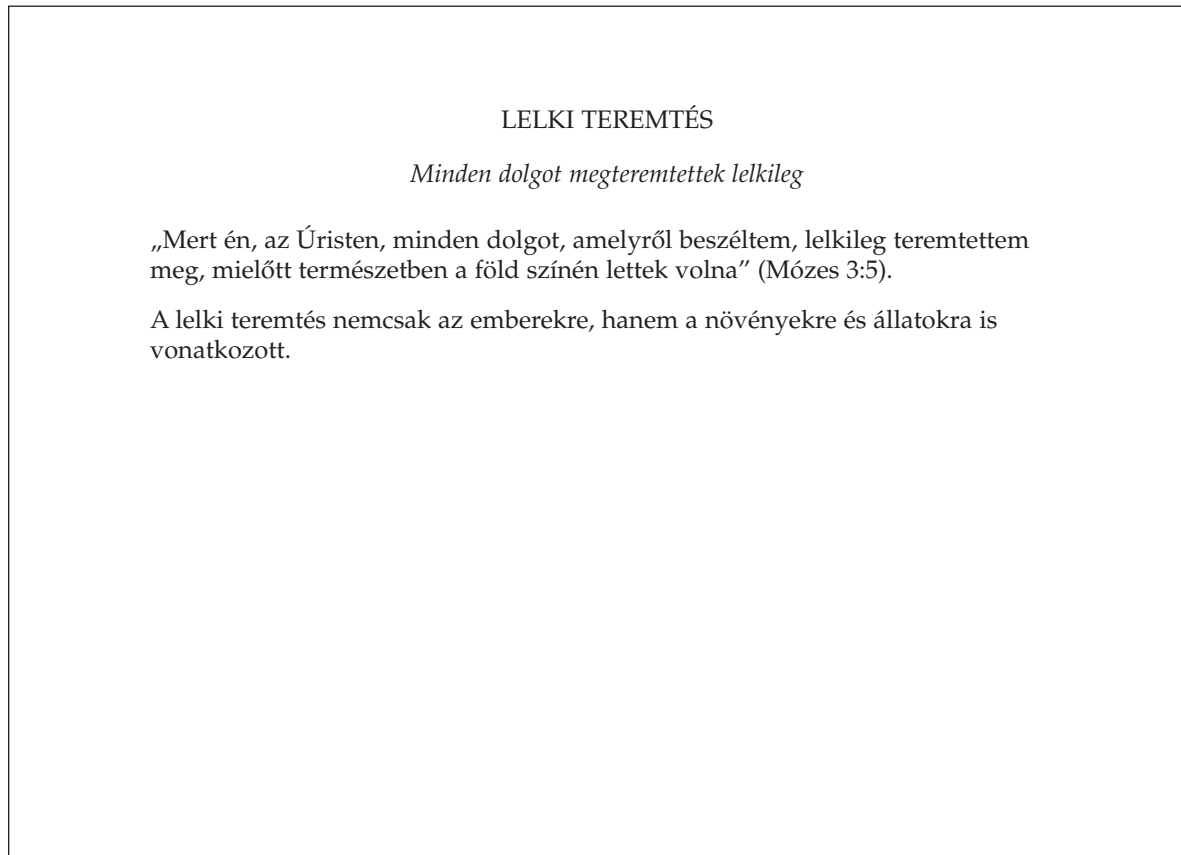
- Mielőtt Isten megteremtette Évát, azt mondta Jehovának: „Nem jó az embernek egyedül lenni” (Mózes 3:18). Miért nem jó egyedül lennünk? Miért fontos, hogy legyen férfi és nő is?
- Írd fel a táblára a segítőtárs szót. Az Úr ezzel a szóval jellemezte Évát, amikor azt mondta: „Alkotok tehát neki egy *segítőtársat*” (Mózes 3:18; kiemelés hozzáadva). Mit jelent a *társ* szó ebben a kifejezésben? (Hozzá való, egyenlő, alkalmas, megfelelő.)
- Melyik két parancsolatot adta Isten a Mózes 2:28-ban? A férfiaknak és nőknek azt parancsolta,

hogy sokasodjanak és töltsék be a földet (legyenek gyermekeik), és legyen fennhatóságuk a föld minden teremtménye felett. Beszéljétek meg, milyen közös és egyéni felelősségünk van abban, hogy megfelelően törődhessünk a forrásokkal, amelyeket az Úr adott nekünk.

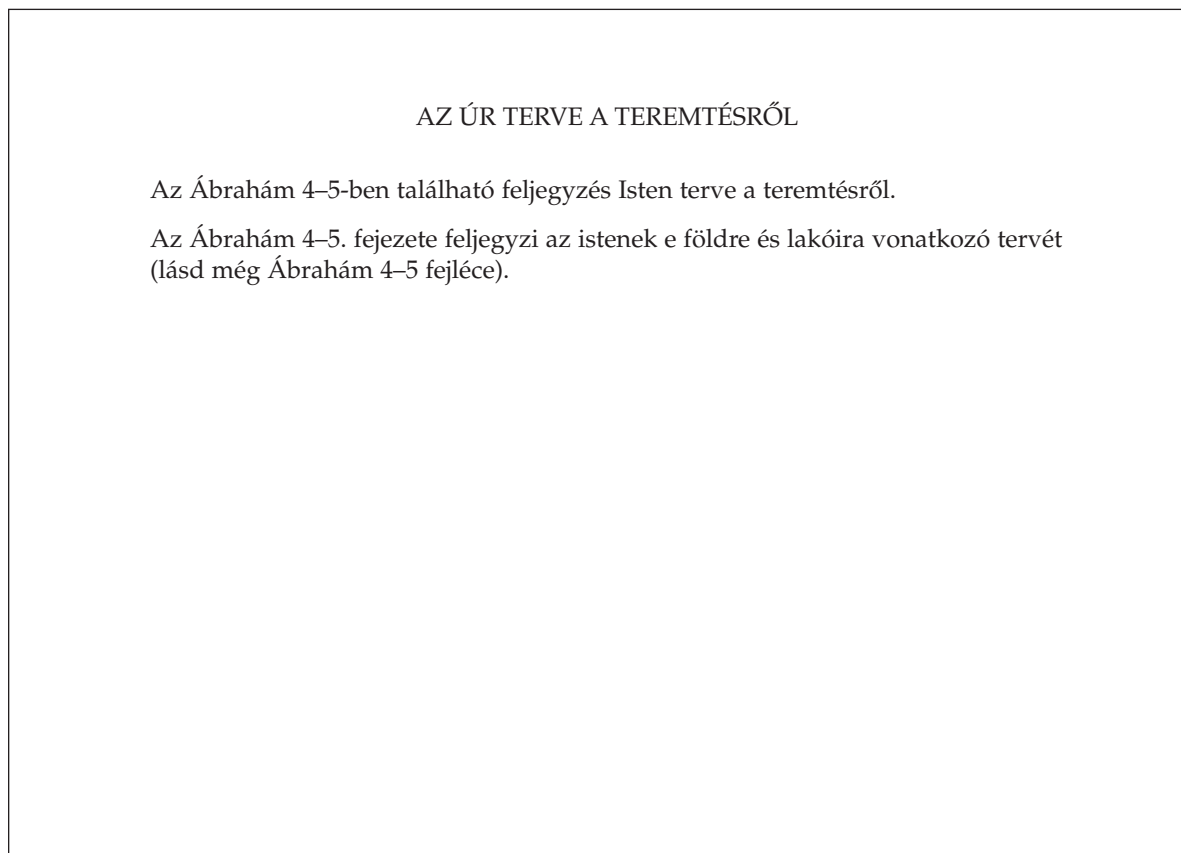
Befejezés

Biztasd a tanulókat arra, hogy olvassák el a teremtésről készült szentírásbeli feljegyzéseket, gondolkozzanak el azokon, illetve imádkozzanak, hogy megérthessék a teremtést. Fel kell ismer-nünk, hogy mindannyian Isten gyermekei és egy-más testvérei vagyunk; hogy egy szerető Isten teremtette e földet és mindent, ami azon van, hogy azok hasznunkra váljanak és fejlődjünk általuk; és hogy Ő elvárja tőlünk, hogy jövedelme-zően használjuk Isten teremtményeit, és folyamatosan mondjunk köszönetet mindenért, amit tett.

1. ábra

2. ábra

LELKI-FIZIKAI TEREMTÉS

Minden dolgot megteremtettek fizikailag

A teremtésről szóló feljegyzés a lelki-fizikai teremtésről szól (lásd 1 Mózes 1–2; Mózes 2–3).

A teremtés e szakasza lelki volt, mivel egy élet sem volt még halandó, hanem a Lélek tartotta fenn őket (lásd Mózes 3:9).

A teremtés ezen szakasza azonban fizikai is volt, mivel minden élet kézzel fogható, fizikai formában létezett.

Ebből következik, hogy ez a lelki-fizikai teremtés.

AZ EMBER ÉS MINDEN ÉLŐLÉNY HALANDÓVÁ VÁLT

„Az ember élő lény lett, az első test a Földön, és az első ember is” (Mózes 3:7).

„A hús kifejezés halandóságot jelent” (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, 1:77–78).

A bukás által az emberiség lett az első halandó test. Minden más élőlény a bukás után lett halandó.

Bevezetés

Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a bukás kifejezést. Olvassátok el Joseph Fielding Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 21. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található kijelentését a bukásról: „Amikor Ádámot kiűzték az Éden kertjéből, az Úr ítéletet mondott rá. Néhányan úgy tekintenek erre az ítéletre, mint valami szörnyűséges dologra. Pedig nem az volt; hanem áldás” (*Doctrines of Salvation*, 1:113–14). Miként lehet egy olyan cselekedetet, mely ítéletet vagy büntetést von maga után, áldásnak tekinteni?

Ötletek a tanításhoz

A. Az Édenkertben uralkodó állapotok különböztek a halandóság állapotától.

- A tanulók olvassák el a tanulói kézikönyv 19. oldalán a Tanok és tantételek A részében felsorolt szentírásokat! Állapítsátok meg és írájatok fel a táblára az Éden kertjében a bukás előtt uralkodó körülményeket. Használhatjátok az 1. ábrát, amely részletezi a körülményeket a bukás előtt, illetve a bukás által bekövetkezett változásokat is.
- Lehi megemlítette, hogy Ádám és Éva az ártatlanság állapotában voltak a bukás előtt (lásd 2 Nefi 2:23). Mit jelent ártatlannak lenni? Az ártatlanság lényegében a tettekben, gondolatokban vagy szándékban elkövetett bűntől vagy vétektől való mentesség állapota. Mivel Ádám – életének természetéből fakadóan – sem a nyomorúságot, sem pedig a bűnt nem tapasztalta meg a kertben, ezért nem tapasztalhatta meg a valódi örömet és jószágot sem. Jóllehet az ártatlanság a tapasztalat hiányát sugallja, mégsem azonos a tudatlansággal. Ádámot (Mihály arkangyalt) Isten tanította az Éden kertjében, mivel fátyol borult a halandóság előtti életére. Olvassátok el Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 20. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található leírását Ádám tudásáról (lásd *Doctrines of Salvation*, 1:107–8)!
- Smith elnök kijelentette, hogy Ádám rendelkezett lelki testtel a bukás előtt (lásd Alátámasztó kijelentések A része a tanulói kézikönyv 19. oldalán; vagy *Doctrines of Salvation*, 1:76–77). Beszéljétek meg, mi a különbség a között a húsból és csontból való test között, amellyel Ádám a bukás előtt és amellyel a bukás után rendelkezett. Az

1 Korinthusbeliek 15:44–50-ben Pál összehasonlította a halandó testet a feltámadt testtel; az egyiket természetesnek, a másikat lelkinék hívta. Az 50. versben egyenlővé tette a halandóságot a vérrel: „Azt pedig állítom atyámfiainak, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóságot nem örökli a romolhatatlanságot.” A bukás ezáltal az embert egy nem halandó állapotból halandóvá tette.

B. Ádám és Éva saját döntése okozta a bukást.

- Olvassátok el a Mózes 3:17-et! Amikor Isten azt parancsolta Ádámnak és Évának, hogy ne egyenek a tiltott gyümölcsből, miért tette hozzá azt a feltételt, hogy „mindazonáltal magad választhatsz, mert ez megadatott neked”? Visszautasította-e Isten Sátán azon szándékát, hogy elpusztítsa önrendelkezésünket? (lásd Mózes 4:4). A gyümölcs biztosította az utat a halandóságba, annak minden velejáró gondjával és veszélyével együtt, és a halandóságba önként kellett belépni. Olvassátok el Joseph Fielding Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 20. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található leírását erről a szabad választásról (lásd *The Atonement of Jesus Christ*, Brigham Young University Speeches of the Year [Provo, 25 Jan. 1955], p. 2)!

C. A bukás jelentős változást hozott a föld minden élőlénye számára.

- Az óra elején táblára írt listát felhasználva kérd meg a tanulókat, hogy írják le, milyen változások mentek végbe a földön a bukás miatt (lásd 1. ábra).
- Olvassátok el a Mózes 6:55-öt, amely kijelenti, hogy „amennyiben gyermekeid bűnbe fogannak, éppen úgy, amikor kezdenek felnőni, megfogon a szívéükben a bűn”! Mit tanít ez a vers? A tanulók zavarosnak találhatják ezt a szentírást, mivel az utolsó napok szentjei elutasítják azt a gondolatot, hogy a fogantatás egy bűnös cselekedet eredménye, illetve azt, hogy a gyermekek bűnösen születnek. Magyarázd el, hogy ez a vers egyiket sem jelenti; azt jelenti, hogy a gyermekek egy bűnös világba születnek, és hogy a halandó test teljesen új utat biztosít Sátán kísértéseinek. A Tan és a szövetségek 93:38–39 azt tanítja, hogy kezdeti ártatlanságunkat nem születésünkkel veszítjük el, hanem az „atyák hagyományai” miatt és az Isten törvényeivel szembeni „engedetlenség” által. (Lásd az Alátámasztó kijelentések E részét a tanulói kézikönyv 21. oldalán).

D. A bukás tudatos lépés volt Isten szabadulásra vonatkozó tervében.

- Olvassátok el az 1 Péter 1:19–20-at, és beszéljétek meg a gondolatot, hogy Krisztus Szabadítóként és Megváltóként a küldetésére „eleve el volt... rendelve, a világ megalapítása előtt”! Ha Krisztus valóban előre el volt rendelve, akkor Ádám bukása egyértelműen egy várt és előre látott része volt Isten örökkévaló tervének.
- Kérdezd meg, a bukás mely eredményei fontos tényezők földi megpróbáltatásunk során! Vezesd rá a tanulókat ezekre a következtetésekre:
 1. Halandó testet kapunk, amely végül feltámad (lásd T&Sz 88:15–16).
 2. A világban található ellentétek és kísértések lehetővé teszik számunkra az önrendelkezést, amely elengedhetetlen a próbatétel ideje alatt (lásd 2 Nefi 2:11–16, 27; T&Sz 29:39–40).
 3. Önrendelésünk gyakorlásával igazlelkűvé válunk, hogy legyőzhessük a megpróbáltatásokat és kísértéseket, amelyekkel szembesülünk; tehát kizárólag akkor válhatunk igazlelkűvé, ha szembeszállunk a bűnnel, és ellenállunk neki vagy legyőzzük azt (lásd 2 Nefi 2:13).
- Olvasd fel a Mózes 5:10–11-et annak bemutatására, hogy Ádám és Éva mihelyt kikerültek az Éden kertjéből, tudták, hogy a bukás elengedhetetlen része az isteni tervnek! Hangsúlyozd ki, hogy Ádám és Éva meg volt győződve arról, hogy vétkük megvilágosodáshoz vezetett, az öröm egy új fajta megtapasztalásához, a lehetőséghez, hogy gyermekeik lehessenek, és hogy Krisztus megváltása miatt örökké élhessenek!

E. A bukás következtében kettős természettel rendelkezünk.

- Beszélj meg a tanulókkal, hogy mit jelent a *kettős természet* kifejezés. A *kettős természet* kifejezés az

ellentétes tulajdonságainkra utal. Egyrészt Isten lélekgyermekai vagyunk, ártatlanok vagyunk, amikor világra jövünk, és fel vagyunk ruházva a lehetőséggel, hogy istenivé váljunk (lásd az Alátámasztó kijelentések E részét a tanulói kézikönyv 21. oldalán). Másrészt pedig húsból és csontból való testtel rendelkezünk, és testi vágyak és kívánságok vezetnek minket (lásd az Alátámasztó kijelentések E részét a tanulói kézikönyv 21. oldalán). Pál Apostol felismerte az ember ellentétes lelki és testi területeit (lásd Rómabeliek 7:15–25; Galátziabeliek 5:16–17). Ha nem sikerül legyőznünk testi vágyainkat, az a „természetes ember” kialakulását eredményezi, ahogyan arra Benjámín király utalt (Móziás 3:19).

- Használd fel a 2. ábrát, hogy bemutasd, miről beszélt Benjámín király a Móziás 3:19-ben. Miután felrajzoltad az ábrát a táblára, röviden beszéljétek meg, hogy mi történik az emberrel, amikor a test uralkodik (világiasságra és testi kielégülésre törekszik) azzal szemben, amikor a lélek uralkodik (regál a Szentlélekre, aki az ember lelkéhez szól).

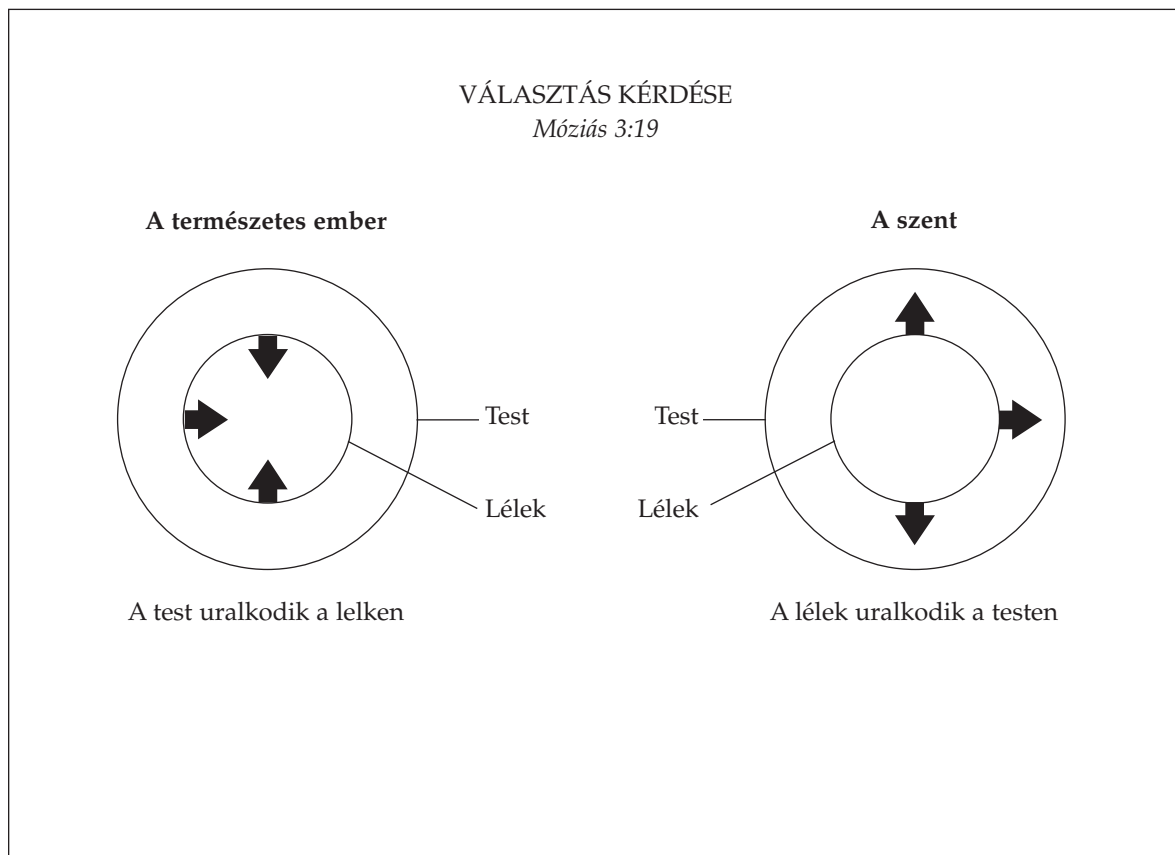
Befejezés

Modernkori kinyilatkoztatások cáfolják azt a rágalmat, hogy Ádám és Éva a bukás által elárulta Isten és céljait. A bukás valójában része volt az isteni tervnek és biztosította az eszközöket, melyek által Ádám és az emberiség többi része rendelkezhet a fejlődéshez nélkülözhetetlen tapasztalatokkal. A földi életnek célja és értelme van, miközben azon dolgozunk, hogy legyőzzük testi és lelki megpróbáltatásainkat.

1. ábra

VÁLTOZÁSOK A FÖLDÖN, AMELYEKET A BUKÁS EREDMÉNYEZETT	
<p>A bukás előtt</p> <p>Ádám, Éva és más élőlények halhatatlan testtel rendelkeztek, amelyet lélek elevenített meg.</p> <p>Ádám és Éva Isten jelenlétében élt.</p> <p>A föld paradicsomi állapotban volt.</p> <p>Ádámnak és Évának „nem lettek volna gyermekeik” (2 Nefi 2:23).</p> <p>Ádám és Éva nem értette a fájdalmat és a bánatot.</p>	<p>A bukás után</p> <p>A földi élet halandóvá vált, vagyis vér elevenítette meg (lásd Alma 12:23; Joseph Fielding Smith, Doctrines of Salvation, 1:76–77).</p> <p>Ádámot és Évát kiűzték Isten színe elől (lásd Mózes 4:31).</p> <p>A földet művelni kellett – Ádám rákényszerült, hogy arca verítékével szerezze meg kenyerét (lásd 1 Mózes 3:18–19).</p> <p>Ádám és Éva „elkezd[ett] sokasodni és betölteni a földet” (Mózes 5:2).</p> <p>A földön megjelent a fájdalom, a bánat és a betegség (lásd Mózes 6:48).</p> <p>Ádám és Éva megismerte a halandóságból fakadó gyengeséget és a bűnnel szembeni sebezhetőséget (lásd Alma 41:11; Ether 3:2).</p> <p>Ádám és Éva felismerte a jót és a gonoszt, valamint értékelt a jót (lásd 2 Nefi 2:11; Mózes 5:10–11).</p>

2. ábra

Bevezetés

■ Mi történne velünk, ha Jézus Krisztus nem szenvedett volna bűneinkért, és nem támadt volna fel a halálból? Elkerülhetetlenül meghalnánk. Testünk a sírban porladna el, és sosem támadhatnánk fel. Lelkünk örökké Sátánnak lenne alárendelve, mivel életünket örökre bűn szennyezné. Senki számára nem lenne remény. (Lásd 2 Nefi 9:7–9.)

Ötletek a tanításhoz

A. Isten törvény által irányítja a világegyetemet.

■ Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus egyetemes törvények alapján irányít, amelyeket a föld teremtése előtt hoztak létre. Minél előbb észrevesszük, hogy áldásokat nyerünk azáltal, ha engedelmeskedünk Isten törvényeinek, és áldásokat veszítünk el, ha nem engedelmeskedünk azoknak, annál boldogabbak és eredményesebbek leszünk. Szemléld ezt a tantételt azzal, hogy felolvasod a következő szentírásokat: Tan és a szövetségek 130:20; 132:5; 2 Nefi 2:13.

■ Használd fel az 1. ábrát az örökkévaló törvényről folytatott beszélgetéshez.

B. Mivel bukottak vagyunk, szükségünk van az engesztelésre.

■ Segíts a tanulóknak megérteni azt a tehetetlen állapotot, amelyben az emberiség maradt volna, ha a Szabadító az engeszteléssel el nem végezte volna küldetését. Utalj a tanulói kézikönyv 22. oldalán a Tanok és tantételek B 1 és B 2 részében található szentírásrészletekre!

■ Használd fel a 2. ábrát, hogy bemutasd, mi történt volna azokkal, akik megszegték a törvényt, ha Krisztus nem végezte volna el értük az engesztelő áldozatot. Hangsúlyozd ki, hogy ez a szörnyű végzet utolért volna mindenkit, kivéve Jézus Krisztust, aki büntelen volt!

C. Csak Jézus Krisztus rendelkezett a végtelen engesztelés elvégzéséhez szükséges képességekkel és tulajdonságokkal.

■ Az Újszövetség szerint Sátán háromszor eljött, hogy megkísértse Jézust. Ezen kívül volt-e más olyan alkalom, amikor kísértéseket kellett elviselnie? A szentírások bizonyosságot tesznek arról, hogy „hosszánk hasonlóan” Jézust is megkísértették (Zsidók 4:15; lásd még Lukács 22:28; Zsidók 2:18; Móziás 3:7; Alma 7:11). Jézust a kísértések

elszenvedése által nyert tapasztalatok képessé teszik, hogy teljesen megértse azokat a kísértéseket, amelyeket nekünk kell elszenvednünk (lásd Zsidók 2:18; Alma 7:11–12; T&Sz 62:1).

Bizonyosodj meg arról, hogy a tanulók megértik, hogy jóllehet Krisztus heves kísértéseknek volt kitéve, mégsem engedett azoknak. Azt mondták nekünk: „Kísértéseket szenvedett el, ám nem engedett azoknak” (T&Sz 20:22). Jézus teljesen büntelen maradt (lásd 1 János 3:5; T&Sz 45:3–4).

■ Beszéljétek meg, hogy Jézus milyen isteni tulajdonságokat örökölt Atyjától, aki a mi Mennyei Atyánk is. Jézusnak hatalma volt élet és halál felett. Senki nem vehette el tőle az életét, amíg Ő maga úgy nem döntött, hogy leteszi azt (lásd János 5:26; 10:17–18). Isten fiaként bármikor angyalokat hívhatott volna, hogy megmentsek Őt a haláltól.

D. Isteni tulajdonságainak és az Atya hatalmának köszönhetően Jézus elvégezte a végtelen és örökkévaló engesztelést.

■ Állapítsátok meg, mi volt az Atya szándéka az engeszteléssel. Oszd meg a tanulókkal a János 3:16-ot; az 1 János 4:8–10-et; a Tan és a szövetségek 18:10–11-et, amelyek bizonyosságot adnak Isten gyermekei iránti tartós szeretetéről, és a lelkek értékéről az ő szemében.

■ Az engesztelést gyakran hívják helyettes általi áldozatnak. Mit jelent a *helyettes* kifejezés, és miként vonatkozik a Szabadító áldozatára? (Jézus helyettes volt az egész emberiség számára, eleget téve az igazságosság követelményeinek).

■ Az engesztelést gyakran végtelen engesztelésként jellemzik. Milyen értelemben *végtelen* az engesztelés? Segíts a tanulóknak megérteni a következő igazságokat az engesztelés végtelen természetével kapcsolatban:

1. Mózes törvényének tökéletesen eleget tett az engesztelés (lásd Alma 34:13–14).

2. A romlandó test nem válhat romolhatatlan testté (dicsőségben feltámadttá) az engesztelés végtelen befogadóképessége nélkül (lásd 2 Nefi 9:7).

3. Egy végtelen és örökkévaló áldozatra volt szükség ahhoz, hogy engesztelés történjen az egész emberiség bűneiért (lásd Alma 34:10–11).

4. A Szabadító elszenvedte Ádám minden leszármazottja fájdalmát (lásd 2 Nefi 9:21).

5. A Szabadító mindenek alá ereszkedett, hogy magára vegye az egész emberiség bűneit (lásd T&Sz 88:6; 122:8).

6. A szenvedés, amelyet az Úr átélt, felülmúlt mindent, amit bármely halandó át tudott volna élni vagy el tudott volna viselni (lásd Móziás; T&Sz 19:15–20; John Taylor elnök és Marion G. Romney elder kijelentései a tanulói kézikönyv 24–25. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében; vagy Taylor, *The Mediation and Atonement*, pp. 151–52, and Romney, in Conference Report, Oct. 1969, p. 57).

7. Az engesztelés számtalan világra van hatással (lásd T&Sz 76:22–24).

■ Mikor végezte el ténylegesen a Szabadító az engesztelő áldozatát? Sok protestáns úgy gondolja, hogy csupán a kereszten; sok utolsó napi szent pedig úgy, hogy kizárólag a Gecsemáné kertjében. Részben mindkét állítás helyes, ahogy azt Neal A. Maxwell elder és Bruce R. McConkie elder a tanulói kézikönyv 24–25. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található tanításai is kimondják (lásd Maxwell, “The Old Testament: Relevancy within Antiquity,” *A Symposium on the Old Testament*, p. 17; McConkie, *The Mortal Messiah*, 4:232 n. 22).

E. Krisztus engesztelése összhangba hozta az igazságosságot és az irgalom törvényét.

- Határozd meg az *igazságosságot* és az *irgalom* szavakat. Az *igazságosság* jelentése: „egyenesség, jogosság, az igazság védelmezése” és az „isteni törvény betartása”; az *irgalom* jelentése: „jóindulatú és együttérző bánásmód egy olyan esetben, amikor szigorú érdemelnének vagy arra számítnának” és „a megbocsátásra vagy együttérzés tanúsítására való hajlandóság” (*Oxford English Dictionary*, s.v. “justice” and “mercy”).
- Olvasd fel az Alma 42:13–15-öt, 22–25-öt és a 29–30-at, hogy bemutasd, az irgalom nem korlátozhatja az igazságot, de az igazságot az engesztelésen keresztül kell elérni, így az irgalom követelheti a saját igazságát (az igazán bűnbánó és alázatos)!
- Használd fel a 3. és 4. ábrát, hogy megbeszéljétek az igazságosságot és az irgalmat.
- Olvassátok el Boyd K. Packer elder a tanulói kézikönyv 26. oldalán az Alátámasztó kijelentések

E részében található magyarázatát a következő kifejezésekről: *lelki kölcsön, örökkévaló törvény, irgalom és közbenjáró* (lásd Conference Report, Apr. 1977, p. 80; vagy *Ensign*, May 1977, pp. 55–56)!

F. Jézus Krisztus engesztelése szükséges Isten minden gyermekének szabadulásához.

- Alapvetően mi az emberiség két legnagyobb ellenfele? (A halál és a bűn.) Jézus Krisztus engesztelése biztosítja az eszközt e két akadály leküzdéséhez. A feltámadás zsengejeként Krisztus biztosította a feltámadást minden embernek, aki valaha halandó volt ezen a földön (lásd Hélamán 14:15–16). Miként teszi lehetővé az engesztelés, hogy legyőzhessük a bűnt? Krisztus megfizetett az emberiség bűneiért, de mindenkinek bűnbánatot kell tartania, mielőtt az engesztelés által bocsánatot nyerne (lásd T&Sz 19:15–19). A gonoszok, akik nem tartanak bűnbánatot, megmaradnak bűneikben, és nem részesülnek bűnbocsánatban (lásd Alma 11:37, 41).
- Miként van hatással az engesztelés a kisgyermekre, akik még nem vétkeztek? (lásd Moróni 8:8–12).

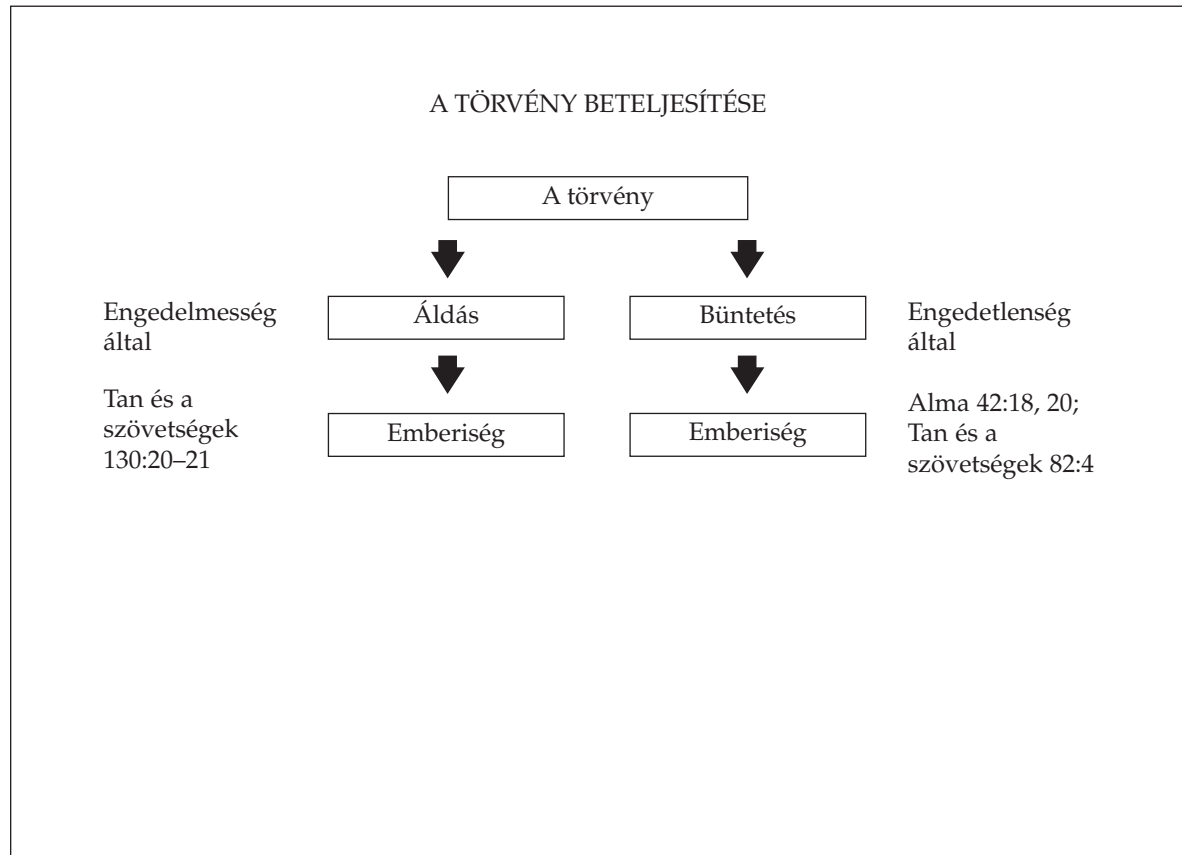
G. Az Atya és a Fiú akarata szerint kell cselekednünk, hogy teljes mértékben részesüljünk az engesztelés előnyeiből.

- Hangsúlyozd ki, hogy az engesztelés nem lesz nagy hasznunkra, ha nem alkalmazzuk tanítételeit az életünkben! Ha nem vagyunk alázatosak, bűnbánóak és hithűek, akkor nem élvezhetjük teljes egészében az engesztelés előnyeit.

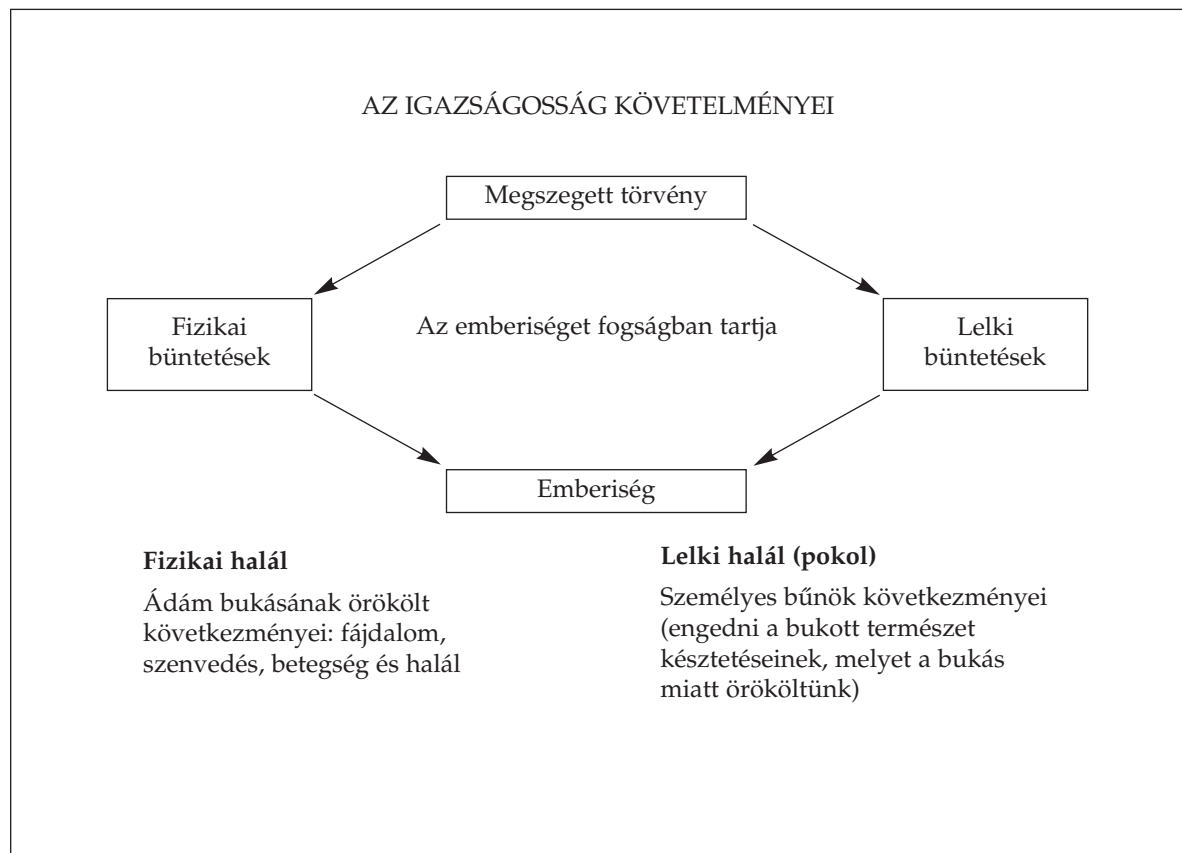
Befejezés

Tégy ünnepélyes biznyságot Jézus Krisztus isteni mivoltáról, és arról, hogy tudod: Ő a te személyes Szabadítód. Idézheted Nefi prófétát is: „Örvendezem a világos beszédben; örvendezem az igazságban; örvendezem Jézusomban, mert megváltotta lelkemet a pokoltól” (2 Nefi 33:6). Az órád befejezheted azzal, hogy eléneklitek vagy felolvassátok Eliza R. Snow „Mily nagy Isten szeretete” című himnuszt (*Himnuszok*, 1985, 118. sz.).

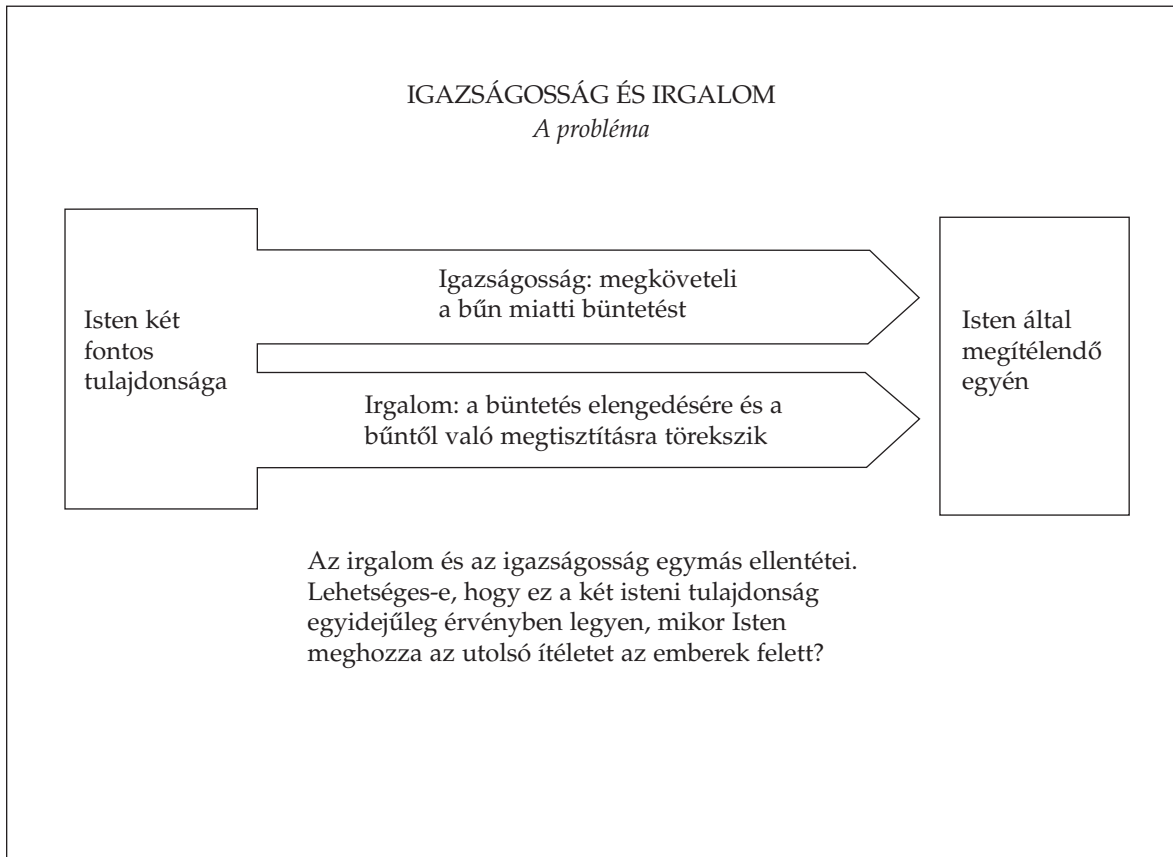
1. ábra

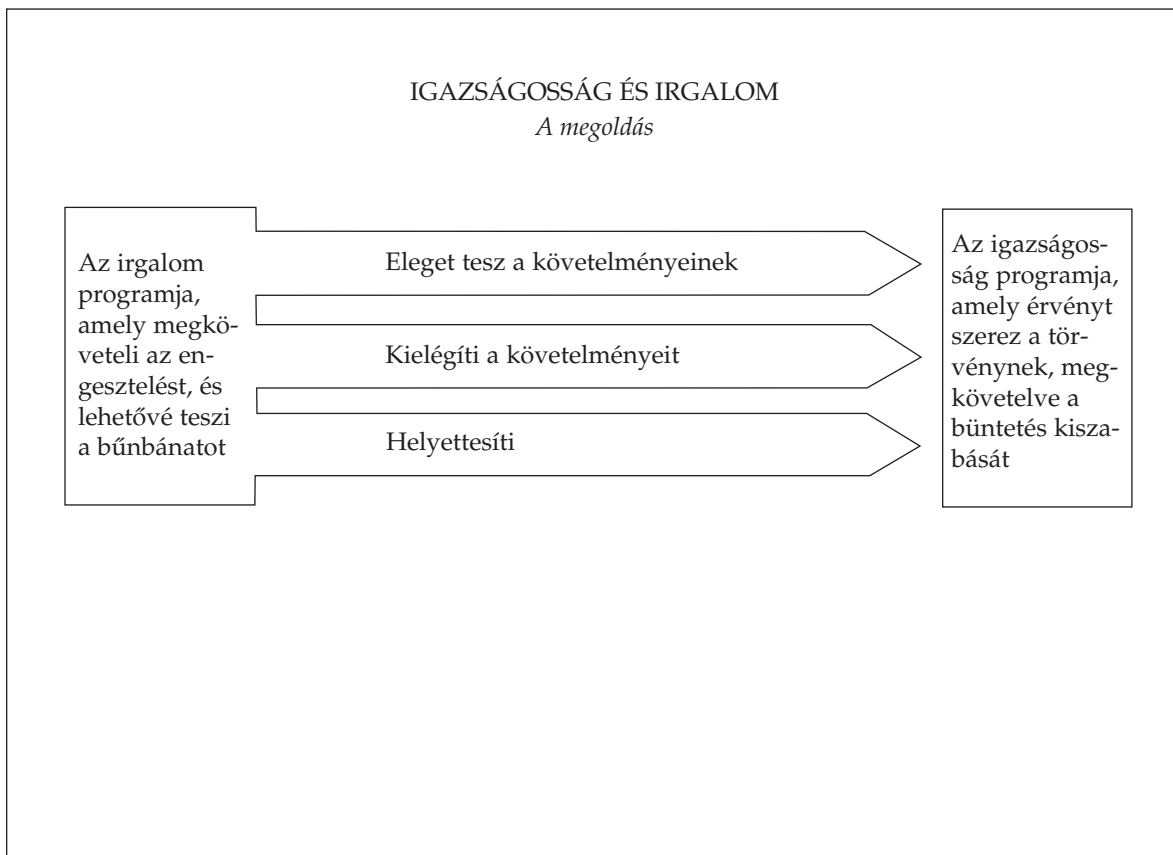
2. ábra

3. ábra

4. ábra

Bevezetés

- Írd fel a táblára a következő kérdéseket: Honnan jöttünk? Miért vagyunk itt? Merre tartunk?

Kizárólag Jézus Krisztus evangéliuma adja meg a választ az emberiség legalapvetőbb kérdéseire. Emlékeztess a tanulókat, hogy az első kérdésre (honnan jöttünk?) választ kaptunk a 6. fejezetben, melynek címe „Halandóság előtti életünk”. Mondd el, hogy ma a második kérdésre fogjátok keresni a választ a szentírásokban (miért vagyunk itt?). A harmadik kérdésre (merre tartunk?) a válasz a tanfolyam hátralévő részében fokozatosan bontakozik majd ki. Felírhatod a táblára a következő kérdéseket, melyekről a mai órán lesz szó: Miért van szükségem fizikai testre? Miért szembe-sülünk ebben az életben megpróbáltatásokkal és szenvedéssel? Miként válhatok olyanná, mint Isten, ebben az életben?

- A föld egy iskola, nem egy játszótér. Örökkévaló küldetésünkbe beletartozik, hogy szintről szintre fejlődünk, ahhoz hasonlóan, ahogy az iskolában haladunk osztályról osztályra. Örökkévaló szemszögből nézve a földi élet egy lépés előre az örökkévalóság iskolájában. (Lásd Alátámasztó kijelentések D és E részét a tanulói kézikönyv 28–29. oldalán.)

Ötletek a tanításhoz

A. Azért vagyunk, hogy örömünk lehessen.

- Milyen örökkévaló célja van Istennek a gyermekeivel, hogy biztosítja számunkra ezt a földi életet? Olvassátok el Mózes kérdéseit a Mózes 1:30-ban, és Isten mélyreható válaszát a 39. versben!
- Az óra legyen pozitív hangvételű; segíts a tanulóknak megérteni, hogy nagyszerű és szükséges áldás örökkévaló haladásunkban, ha rendelkezünk halandó testtel, még akkor is, ha vannak gyengeségei. Ne menjetek bele egy hosszú beszélgetésbe Sátánról; hangsúlyozd ki, hogy az emberiség ellenségeként arra törekszik, hogy megakadályozza örökkévaló haladásunkat, és elpusztítsa Isten munkáját!

B. Isten biztosította számunkra a lehetőséget, hogy a halandóságban fizikai testet kapjunk.

- Felhasználhatod az 1. ábrát (A halandó állapot) az óra további részében úgy, hogy az óra előrehaladtával csak bizonyos részeit mutatod be.
- Olvassátok el az Ábrahám 3:24–26! Kérdezd meg a tanulókat, hogy mit jelent a „több adatik” kifejezés!
- Az ember lénye kizárólag a lélektestből áll? Kizárólag a fizikai testből? Olvasd fel a Tan és a szövetségek 88:15-öt, hogy bemutasd, a lélek mindkettőből áll! Olvasd fel a Tan és a szövetségek 93:33-at és 138:17-et, hogy bemutasd, a test és a lélek egysége elengedhetetlen ahhoz, hogy elnyerjük az öröm teljességét!
- Hangsúlyozd ki, hogy fizikai testünk Mennyei Atyánk ajándéka, és szent templomként kell kezelni (lásd Tanok és tantételek B 1 és B 2 részét a tanulói kézikönyv 27. oldalán)!

C. A halandóság a próbatételünk ideje.

- Olvasd el az Ábrahám 3:24–25-öt a második állapotunkról, és hangsúlyozd ki a következő részt: „próbára tesszük őket ezzel”! Ez az élet egy próbatétel, hogy kiderüljön, betartjuk-e Isten parancsolatait, és legyőzzük-e a bűnt és az ellenkezést. Szemléltesd ezt az igazságot az 1. ábra alsó részének bemutatásával.
- Könnyűnek kell-e lennie ennek az életnek? Örömben – létezésünk céljában – akkor részesülünk, amikor felismerjük, hogy bízunk kell Istenben, és mindennap akarata szerint kell élnünk, hogy legyőzhessük a megpróbáltatások különféle változatait. Alma fiának szánt tanácsát elolvastva szemléltesd ezt a tantételt (lásd Alma 38:5).
- Sátán keményen kísérteni fog bennünket a megpróbáltatás időszakában, de lehet-e felettünk hatalma? Megkísérthet-e bennünket ellenállóképességünkön felül? Olvassátok el az 1 Korinthusbeliek 10:13-at és az Alma 13:28–30-at! A Szabadító, mivel Ő is megkísértetett, tudja, hogy min megyünk keresztül, és segíteni akar nekünk (lásd Zsidók 4:14–16). A Szabadító példaképünk lehet a kísértések legyőzésében: „Kísértéseket szenvedett el, ám nem engedett azoknak” (T&Sz 20:22). Hasonlóan mi is szenvedünk el kísértéseket, de nem kell engednünk

azoknak. Ha engedünk azoknak, az azért van, mert úgy döntöttünk. Senki sem kényszeríthet minket rá arra a döntésre. Szükségünk van Isten segítségére, hogy legyőzzük a kísértést. Olvassátok el a 3 Nefi 18:18-at!

D. A halandóság próbatételei a javunkat szolgálják.

- Képesek vagyunk-e valójában értékelni a boldogságot úgy, hogy sosem tapasztaltunk keserűséget és szomorúságot? Olvassátok el a tanulói kézikönyv 27. oldalán a Tanok és tantételek D 1 részében felsorolt szentírásokat, és gondolkodjatok el az olvasottakon!
- Kérd meg a tanulókat, hogy ismerjék fel és írják fel a táblára a különböző próbatételeket, amelyeknek az emberiség ki van téve. A következőket sorolhatják fel: háború, betegség, végzetes baleset, éhínség, szellemi és testi fogyatékoság, szegénység, kegyetlenség, egyenlőtlenség, gazdasági válságok és családon belüli csalódások. Miként őrizhetjük meg krisztusi lelkületünket és hozzáállásunkat a próbatételek idején? Miként tudjuk megindokolni ezeket a tragédiákat az arról való tudásunkkal, hogy létezik egy kedves, szerető, könyörületes, mindenható és igazságos Isten? (Lásd az Alátámasztó kijelentések D részét a tanulói kézikönyv 28–29. oldalán). Megoszthatsz a tanulókkal példákat olyan emberekről, akik hitük által rettenetes akadályokat és megpróbáltatásokat győztek le.
- Használd fel Joseph Smith és testvérei példáját a Missouri állambeli Liberty Börtönben (lásd T&S 121:1–10; 122:1–9). Az Úr megerősítette a prófétában azt, amit korábban a szenteknek tanított a Sion építése során tapasztaltakról: „Természetes szemetekkel jelenleg nem láthatjátok Istenetek tervét azon dolgokat illetően, amelyek ezután jönnek, és a dicsőséget, amely sok megpróbáltatást követ. Mert sok megpróbáltatás után jönnek az áldások” (lásd T&S 58:3–4).

E. A halandóság biztosítja számunkra a lehetőséget, hogy kifejllesszük az istenség tulajdonságait.

- Lehetséges-e számunkra, hogy tökéletessé váljunk? Lehetséges-e számunkra, hogy ebben az életben tökéletessé váljunk? Hasonlítsd össze a Máté 5:48-at a 3 Nefi 12:48-cal, hogy bemutasd: annak érdekében, hogy Istenhez és Krisztushoz hasonlóan tökéletessé váljunk, fel kell támadnunk. Azonban elnyerhetjük a halandóság során a véges tökéletességet, ahogy azt Bruce R. McConkie elder tanította a tanulói kézikönyv 29. oldalán az Alátámasztó kijelentések E részében (lásd *Mormon Doctrine*, p. 567).
- Mondd el a következő történetet, amelyet Spencer W. Kimball elnök mesélt:
„»Kimball testvér, voltál-e valaha a mennyben?»«

Válaszom sokként érte, amikor minden tétovázás nélkül azt mondtam: »Nos, igen, Richards testvér, természetesen. Megpillantottam a mennyországot, épp mielőtt idejöttem volna a stúdiódba. [...]

Igen. Egy órával ezelőtt. Ott, a szemközti szent templomban. A fehérre festett, vastag falak elzárták a pecsételőszoobát a zajos világtól; a függönyök világosak és meleg színűek; a bútorok ízlésesek és méltóságteljesek; úgy tűnt, mintha a tükrök a két szemközti falon a végtelenségig tükröznék az embert; és a velem szemben lévő gyönyörű festett üvegablak békésen ragyogott. A szobában mindenki fehérbe volt öltözve. Béke, nyugalom és lelkes várakozás volt a levegőben. Egy elegáns fiatal férfi és egy páratlanul csinos és leírhatatlanul bájos fiatal nő térdelt az oltárnál. Felhatalmazásomnál fogva elmondtam a mennyei szertartást, amely összeadta és összepecsételte őket az örökkévalóságra a földön és a celesztialis világokban. Ott voltak a tisztaszívűek. Ott volt a mennyország.

Amikor az örökkévaló házasságot megkötötték, és miközben az emberek csendben gratuláltak egymásnak, egy örömtől ragyogó, boldog édesapa nyújtotta felém a kezét, és azt mondta: »Kimball testvér, a feleségem és én egyszerű emberek vagyunk, és sosem voltunk sikeresek, de mérhetetlenül büszkéek vagyunk a családunkra«. Így folytatta: »Ő a nyolc közül az utolsó gyermekünk, aki ebbe a szent házba jött templomi házasságot kötni. A többiek is itt vannak a házastársaikkal, hogy részt vehessenek a legfiatalabb házasságkötésén. Ez a mi legboldogabb napunk, mind a nyolc gyermekünk megházasodott a megfelelő módon. Hithűen szolgálják az Urat az egyházban, és az idősebbek igazlelkűségben nevelik családjaikat«.

Ránéztem kérge kezeire, nyers külsejére és azt gondoltam magamban: »Itt van Isten egy valódi fia, aki betölti a küldetését«.

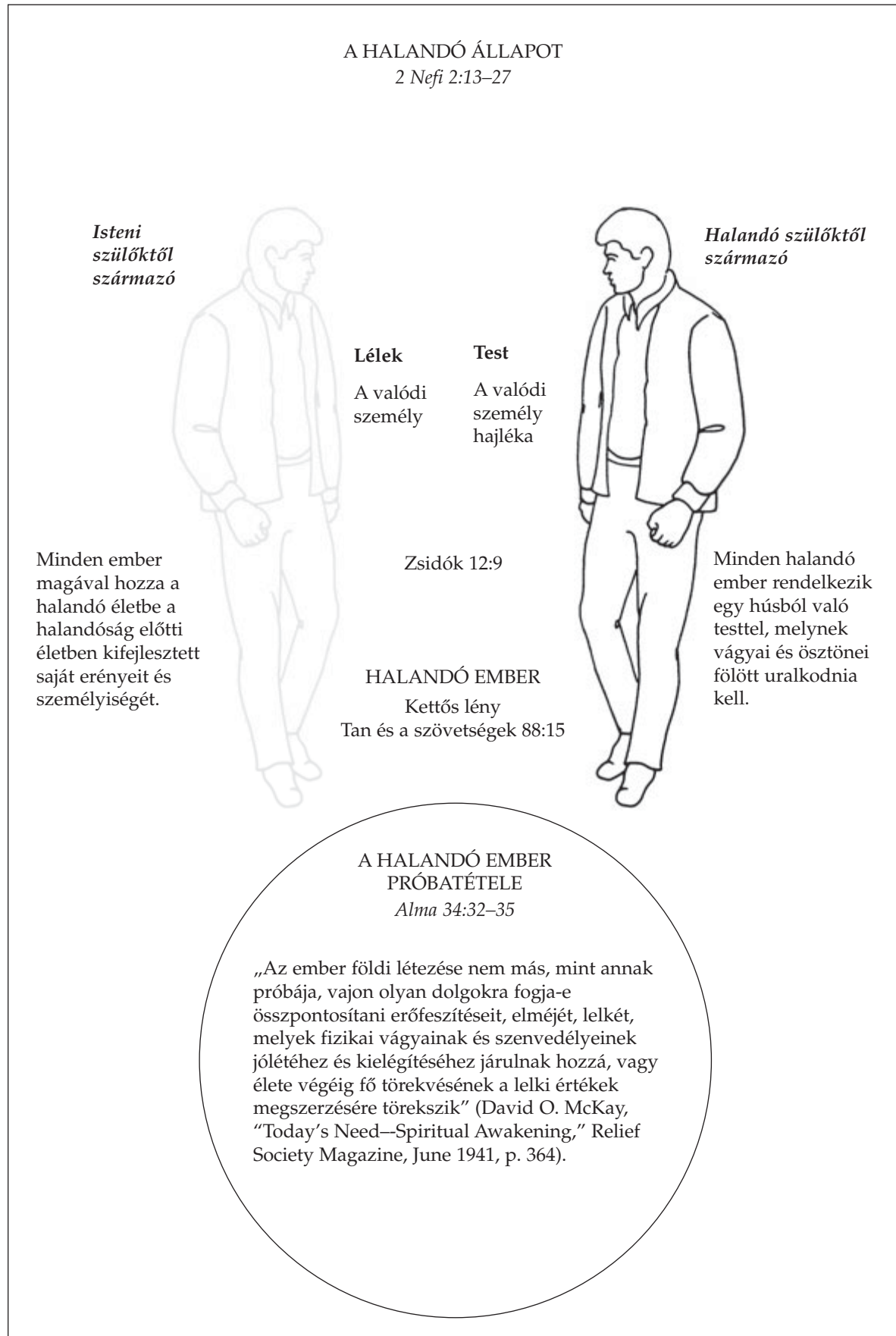
»Siker? – mondtam, miközben megragadtam a kezét. – Ez a legnagyobb sikertörténet, amelyet valaha halottam!« (In Conference Report, Oct. 1971, pp. 152–53; vagy Ensign, Dec. 1971, p. 36).

- Olvasd fel a Móziás 3:19-et és hangsúlyozd ki, hogy mennyire fontos legyőznünk testi vágyainkat azáltal, hogy teret engedünk lelki természetünknek! Azáltal, hogy átadjuk magunkat a Lélek irányításának, uralkodni tudunk a fizikai testünk felett.

Befejezés

Tégy bizonyosságot arról a tudásról, hogy téged és az összes többi embert bölcs és nemes céllal küldtek a földre. Tégy bizonyosságot arról, hogy ha hithűek maradunk és bízunk Istenben, legyőzhetjük gyengeségeinket ebben az életben, illetve rajta maradhatunk az örök élethez vezető keskeny és szoros ösvényen.

1. ábra

Bevezetés

■ Vigyél az órára egy sakk-készletet, és kérj meg két tanulóat, hogy készítsék elő a játékot a terem elejében. Miközben felállítják a bábukat a táblára, kérdezd meg őket, hogy miért kell azokat egy bizonyos módon elhelyezni. Kérd meg őket, hogy nevezzék meg a bábukat, és mondják el, melyik miként mozoghat!

Kezdjék el pár lépéssel a játékot. Kérdezd meg tőlük, miért oda léptek, ahova! Miért nem véletlenszerűen léptek? Miért fontos minden lépés a sakkban? Miért fontos a játék általános ismerete a lépések meghatározásához?

Kérdezd meg az osztályt, hogy a halandóság miben hasonlít a sakkjátékhoz! A lehetséges párhuzamok a következők:

1. Bizonyos szabályokat előre meghatároztak.
2. Sokféle lépésre vagy választási lehetőségre van mód.
3. Minden lépés vagy döntés következményekkel jár, valamint segít meghatározni a jövőbeli lépéseket vagy döntéseket.
4. Bizonyos tantételek és állapotok ismerete hatással van azon képességünkre, hogy sikeres döntéseket hozzunk.
5. Át kell gondolnunk jelenlegi döntéseink jövőbeli következményeit.

■ Az önrendelkezés témáját bevezetheted úgy is, hogy másolatokat osztasz ki a következő kijelentésről:

„Van egy idős ember ott fent előtted, akit illene ismerned... Tőled függ, hogy szomorú-e vagy boldog. Mert te tetted azzá. Ő te vagy, idős korodban” (Ismeretlen szerző, in *Richard Evans' Quote Book*, p. 37).

Ötletek a tanításhoz

A. Az önrendelkezés a független döntéshozatal örökkévaló joga.

■ Írd fel a táblára az *önrendelkezés* szót, majd kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg, mit jelent. A következő állítások segíthetnek kibővíteni az osztály meghatározását:

1. A törvény lehetőségeket teremt.
2. Meg kell értenünk a törvényt, és az általa biztosított lehetőségeket.
3. Meg kell értenünk, hogy mely lehetőségek alkotják számunkra Isten akaratát.

4. Az önrendelkezés tökéletes, megkötésektől mentes szabadságot biztosít számunkra a lehetőségek kiválasztásánál.

Az emberek gyakran mondják: „Jogom van azt tenni, amit akarok!” A társadalom milyen megkötések ad az önrendelkezés használatára vonatkozólag? És Isten?

■ Az Úr törvényeket adott nekünk, és azt szeretné, ha felismernénk a beteljesedést azáltal, hogy gyakoroljuk az önrendelkezést és betartjuk a parancsolatait. Olvassátok el és gondoljátok át Joseph Smith próféta néhány kijelentését az Isten törvényének való engedelmességgel járó ajándékokról és áldásokról (lásd Alátámasztó kijelentések B része a tanulói kézikönyv 31. oldalán; vagy *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pp. 187, 256).

■ Olvassátok el a Hélamán 14:30–31-et! E szakasz szerint a szabadság legalább két összetevőből áll. Melyek ezek? (Annak a joga, hogy saját magunk nevében cselekedjünk és az, hogy felelősségre vonhatnak minket tetteinkért; a jó és a rossz a döntéseinktől függően állítatik vissza számunkra.)

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 29:36-ot! Hangsúlyozd ki, hogy lélekként is rendelkezünk az önrendelkezéssel, valamint ugyanúgy, ahogy itt is, az önrendelkezés volt a fejlődés kulcsa a halandóság előtti életünkben!

B. Sátán önrendelkezésünk elpusztítására törekszik.

■ Olvassátok el a Jelenések 12:7–8-at és a Mózes 4:1–4-et! Mi történt a szentírások szerint a halandóság előtti életben a mennyei tanácson? Melyek voltak a kulcsfontosságú mennyei tanácsok a halandóság előtti életben? Melyek voltak a kulcsfontosságú ügyek? Beszéljétek meg Joseph Smith próféta ide vonatkozó kijelentését:

„A mennyben lezajló vita ez volt: Jézus azt mondta, hogy lesznek bizonyos lelkek, akik nem szabadulnak meg; az ördög pedig azt mondta, hogy mindenkit meg tudna menteni, és a nagy tanács elé tárta terveit, akik azonban Jézus Krisztusra szavaztak. Ezért az ördög fellázadt Isten ellen, és letaszított mindazokkal egyetemben, akik őt támogatták” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith*, 209.).

■ Beszélj meg a tanulókkal az 1 Korinthusbeliek 10:13-at! Olvassátok el a tanulói kézikönyv 31. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található idézetet Joseph Smith prófétától (lásd *Teachings*, p. 187)!

**C. Elszámolással tartozunk Istennek
önrendelkezésünk használatát illetően.**

■ Írd fel a táblára a *felelősség* szót az *önrendelkezés* szóval ellentétes oldalra. Kérd meg a tanulókat, magyarázzák el a két szó közti kapcsolatot.

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni a felelősségre vonhatóság tantételeit, felírhatod a következő kérdéseket a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg a szentírásutalásokat, olvassák el, majd beszéljék meg azokat.

1. Milyen mértékben vagyunk felelősségre vonhatóak? (lásd 2 Nefi 9:25–26; Moróni 8:22).

2. Miként mérhető a felelősségre vonhatóság? (lásd Rómabeliek 2:5–8; Alma 4:3–4).

3. Lehetséges-e az, hogy valaki átruházza egy másik személyre az elkövetett bűnei felelősségét? Miért igen vagy miért nem? (Lásd Hittételek 1:2; Galátziabeliek 6:4–5.)

D. Örökkévaló sorsunkat az önrendelkezésünk használatára vagy az azzal való visszaélés dönti el.

■ Tanulmányozzátok John Taylor elnöknek a tanulói kézikönyv 31. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található megállapításait (lásd *The Gospel Kingdom*, p. 341). Hangsúlyozd ki, hogy mindazzal, amit most teszünk a földön,

kiváltságunkban áll meghatározni saját boldogságunkat vagy nyomorúságunkat az eljövendő világban!

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 58:26–29-et, és beszéljétek meg, miként utal a szentírás ezen szakasza örökkévaló sorsunkra! Állíthatja-e valaki azt, hogy valójában rossz körülményei miatt nem képes jót cselekedni?

■ Mért lenne lehetetlen gondolatainkért, szavainkért és cselekedeteinkért igazságosan megjutalmazni vagy elítélni minket, ha nem lenne önrendelkezésünk? (lásd Móziás 4:30).

Befejezés

Beszéljétek meg a következő kijelentések érvényességét:

1. Önrendelkezésünk használata által válunk azzá, akik vagyunk.

2. Azok vagyunk, akivé szerettünk volna válni.

3. Azt a lehetőséget választjuk, amelyiket *akarjuk* – amelyiket *szeretjük*.

4. A végső vizsgálat során abba a királyságba kerülünk, amelyiket *választottuk*.

Bevezetés

■ Vizsgáljátok meg a tanulókkal az Alma 17:3-at, amely bemutatja, hogy az ima és a bűjt elengedhetetlen volt Móziás fiai sikeréhez. Mivel ők négyen *sokat imádkoztak* és *sokat bűjtöltek*, fontos eredményeket értek el. Melyek voltak ezek az eredmények? Elérhetjük-e ugyanazokat az eredményeket mi is? Az eredmények magukba foglalták a következőket:

1. Rendelkeztek a prófétálás lelkével.
2. Rendelkeztek a kinyilatkoztatás lelkével.
3. Isten hatalmával és felhatalmazásával tanítottak.

■ Olvassátok el Brigham Young elnök következő kijelentését: „Ha nincs kedvem imádkozni, és megkérni Mennyei Atyánkat, hogy adjon reggeli áldást, és hogy a nap során óvjon meg engem és családomat és a földön élő jókat, akkor azt kell mondanom: »Brigham, térdelj le, hajolj meg az ő trónja előtt, aki a mennyben uralkodik, és maradj ott addig, amíg úgy nem érzed, hogy a kegyelem ama trónjánál esedezz, amelyet a bűnösöknek állítottak«” (*Discourses of Brigham Young*, p. 46).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit jelent számukra Young elnök kijelentése! Sok más dolog mellett kiváló leckét tanít a kommunikációról. Két vagy több ember kapcsolatában, beleértve a családot is, mindennél fontosabb, hogy a kommunikációs csatornák nyitva legyenek. Mi történne, ha csak akkor beszélnének szeretteinkkel, amikor kedvünk lenne hozzá? Ugyanilyen fontos az is, hogy ne legyenek köztünk és Mennyei Atyánk között korlátok.

Ötletek a tanításhoz

A. Az ima kezdettől fogva része az evangélium tervének.

■ Az Éden kertjéből való kiűzetés a lelki halált jelentette Ádám és Éva számára (lásd T&Sz 29:41), mivel elszakították őket az Úr színe elől. Lelkük azáltal kezdett meggyógyulni, hogy az Úr nevét szólították. Az Úr válaszolt nekik, és azt mondta, hogy „szólíts[átok] Istent a Fiú nevében mindörökké” (Mózes 5:8). Hangsúlyozd ki, hogy Ádám számára az ima volt az első lépés ahhoz, hogy kapcsolatba léphessen Istennel, és attól fogva lett az ima elengedhetetlen része az evangélium szerinti életnek (lásd Mózes 5:12; 6:4–5, 51)!

B. Isten kinyilatkoztatta, miért imádkozzunk Hozzá.

■ Milyen gyakran imádkozzunk? Meghatározta-e az Úr az imák gyakoriságát? Írd fel a táblára a következő szentírásokat, majd kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák azokat, és összegezzék az üzenetüket. A tanulókat csoportokra bonthatod a szentírások elolvasásához.

Tan és a szövetségek 46:7. Mindent imádsággal tegyetek.

Zsoltárok 55:17. Imádkozzatok este, reggel és délben.

Lukács 18:1–7. Mindig imádkozzatok, és ne restüljetek.

1 Thessalonikabeliek 5:17–18. Szüntelenül imádkozzatok, és adjatok hálát mindenért.

Alma 13:28. Legyetek éberek, és folyamatosan imádkozzatok.

Alma 37:37. Minden dolgotokban tanácskozzatok az Úrral.

Más lenne-e az életünk, ha az ima minden döntésünknek része lenne?

■ Vizsgálj meg a tanulókkal az 1. ábrát, és tégy bizonyosságot, hogy az igazi érettség egyik jele az, hogy képesek vagyunk döntéshozatalunk során bölcs tanácsokat és utasításokat elfogadni. Az ilyen tanácsok inkább serkentik, mint csökkentik az önrendelkezés gyakorlását.

■ Az ima, amely a kinyilatkoztatás kulcsa, kapukat nyit ki, melyek lehetővé teszik Isten számára, hogy válaszoljon gyermekei számtalan szükségletére. Kérünk, és minden bizonnyal kapunk. Olvassátok el Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 33. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentését: Az ima „szükséges ahhoz, hogy az emberek megszabaduljanak; nincsen szabadulás ima nélkül” (*Mormon Doctrine*, p. 681). Kérdezd meg, hogy miért igaz ez a kijelentés!

C. A szentírások megmondják, miért imádkozzunk.

■ A tanulói kézikönyv 32. oldalán található Tanok és tantételek C része biztosít egy szentírásbeli alapot ahhoz, hogy imáink mit foglaljanak magukba. Kérd meg a tanulókat, hogy reagáljanak a 2. ábra címsora alatt lévő kifejezésekre. Engedd meg nekik, hogy saját listát készítsenek, amelyben szerepelhetnek a táblán lévő kifejezések is. Utalj a tanulói kézikönyv 33. oldalán található Alátámasztó kijelentések C részére és az Alma 34:19–27-re is.

■ A Mormon könyvbeli Énós története a leghatásosabb módja annak, hogy az imáról tanítsunk. Az Énós történetében gyönyörűen bemutatott elv segít abban, hogy imáinkban ne kizárólag saját szükségleteinkre irányítsuk figyelmünket, hanem másokéra is. Rajzolj a táblára egy vázlatot, hogy bemutasd, miként kezdett imáiban saját magán kívül (lásd Énós 1:2) testvéreivel (lásd 9. v.), majd végül régi el-lenségeivel, a lámánitákkal is törődni (lásd 11. v.). Hangsúlyozd ki, hogy az imáinkban táplált belső figyelem gyakran lehetővé teszi számunkra, hogy mások irányába fordítsuk figyelmünket!

D. Az Úr elmondta nekünk, hogyan tegyük imáinkat jelentőségteljesebbé és hatékonyabbá.

- Azt parancsolták nekünk, hogy mindig imádkozzunk az Atyához Jézus Krisztus nevében. Olvassátok el a tanulói kézikönyv 32. oldalán a Tanok és tantételek D 1 részében felsorolt szentírásokat!
- Annak érdekében, hogy imáink hatékonyabbak legyenek, fel kell ismernünk a köztünk és Isten között lévő esetleges korlátokat. Kérd meg a tanulókat, hogy ismerjék fel az imáik során felmerülő korlátokat. Egy egyszerű vázlat, mint például a 3. ábra, segíthet a tanulóknak ezeket a korlátokat egy köztük és Isten között lévő falként elképzelni. Beszéljétek meg, miként szabadulhatnak meg e korlátoktól. A tanulói kézikönyv 33–34. oldalán az Alátámasztó kijelentések D része segít ötleteket adni arra, hogyan kerülhetjük el ezeket a kapukat a sikeres ima érdekében.
- A valódi kommunikáció magába foglalja a beszéden kívül az odafigyelést is. Beszélj meg a tanulókkal, miért fontos, hogy odafigyeljenek ima közben és után is. (Lásd az Alátámasztó kijelentések D részét a tanulói kézikönyv 34. oldalán). A valódi odafigyelés állhat az alábbiakból:

1. Légy fogékony a módokra, ahogy Isten kommunikál (például érzésekre, ötletekre és benyomásokra).

2. Az ima során és után hagyd időt arra, hogy választ kaphass.

3. Légy tudatában annak, hogy Isten a maga módján és idejében válaszol majd.

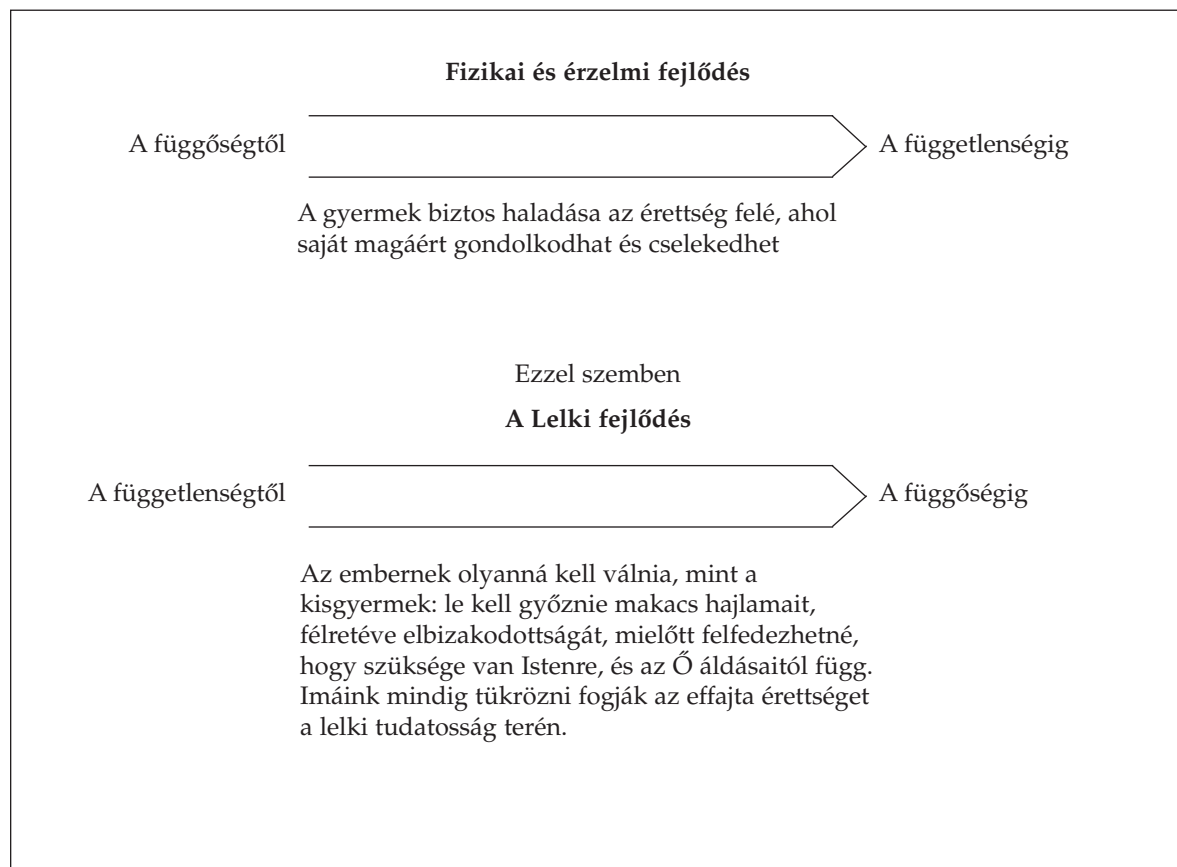
E. Néha az imádságot kísérfje böjtölés.

■ Mi köze a böjtölésnek a hatékony imához? Hangsúlyozd ki, hogy a böjt a fegyelem és az alázatosság cselekedete! Bizonyosságot tesz arról is, hogy elfogadjuk Jézus következő mondását: „Nem csak kenyérrrel él az ember” (Máté 4:4). Továbbá Istentől való függőségünket is sugalmazza, hogy biztosítsa a túléléshez szükséges – fizikai vagy lelki – forrásokat. McConkie eldernek és Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 34. oldalán az Alátámasztó kijelentések E részében található kijelentései rámutatnak a böjtölés néhány hasznára (lásd *Mormon Doctrine*, p. 276; és *The Miracle of Forgiveness*, p. 98).

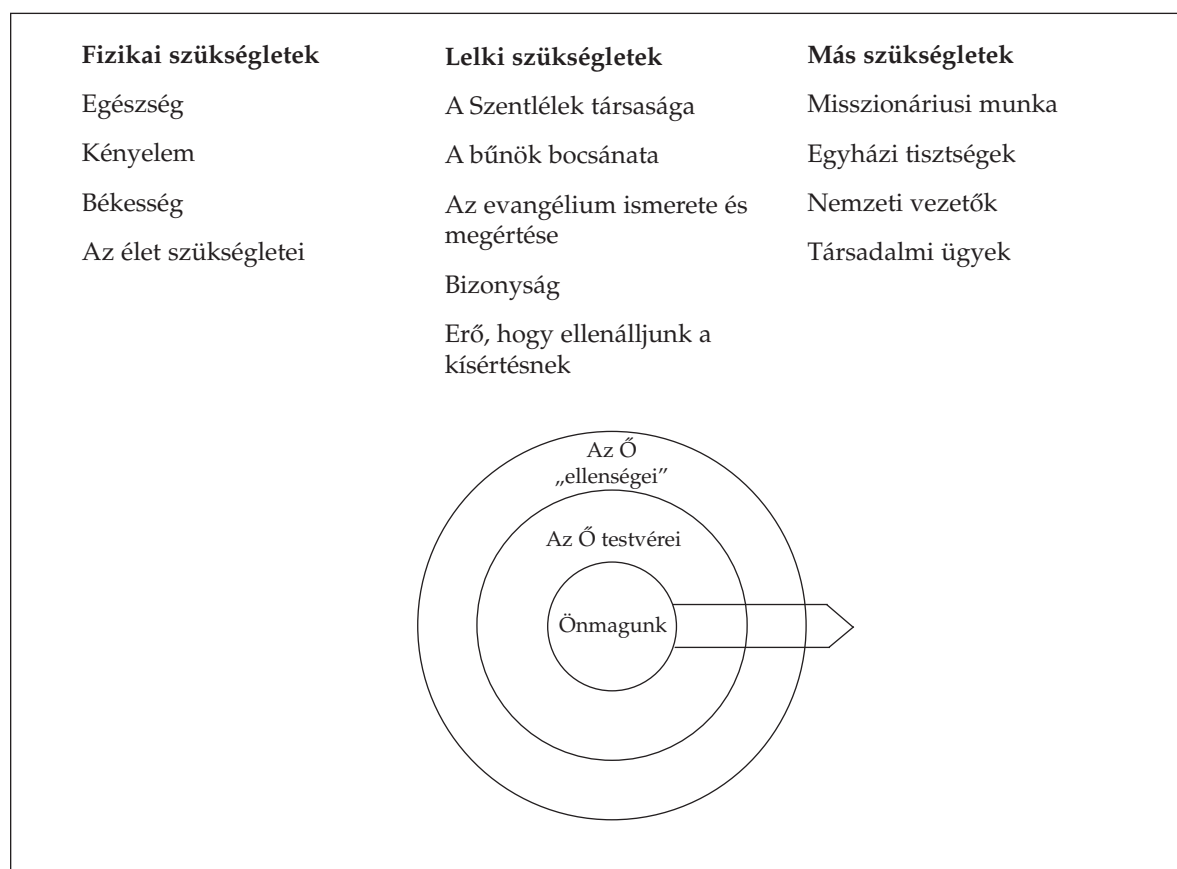
Befejezés

Az ima a kommunikáció legtisztább formája. Egy érzelmi és szóbeli híd a szakadék felett, amely gyakran elválaszt bennünket Istentől. A kommunikáció többi formájához hasonlóan, nekünk is finomhangolót kell használnunk, hogy tisztább legyen a jel és javítsunk a vétel minőségén. Az ima ebben a fejezetben megbeszélte szempontjai biztosítják számunkra az imáink fejlesztéséhez szükséges eszközöket.

1. ábra

2. ábra

3. ábra

Időhiány
Képmutatás – magamutogató ima
Az őszinteség hiánya
Bűn
Fizikai akadályok
A válaszokra való odafigyelés elmulasztása
A hit hiánya

Bevezetés

■ Megoszthatod Gordon B. Hinckley eldernek az egyszerű és odaadó hitről szóló történetét:

„Az a lehetőség ért, hogy rengeteg csodálatos férfival és nővel találkozhattam a világ minden táján. Néhányan maradandó benyomást tettek rám. Az egyikük egy ázsiai tengerésztiszt, egy kiváló fiatalember volt, akit az Egyesült Államokba hoztak speciális kiképzésre. Kérésére az Egyesült Államok Tengerészetében szolgáló néhány – számára szimpatikus – társa megosztotta velem vallási nézeteit. Nem volt keresztény, de érdeklődött. Meséltek neki Jézusról, a világ Szabadítójáról, aki Betlehemben született, és életét adta az egész emberiségért. Meséltek neki arról, hogy Isten, az Örökkévaló Atya, és a feltámadt Úr megjelentek egy Joseph Smith nevű fiúnak. Beszéltek a modernkori prófétákról. Tanítottak neki a Mester evangéliumáról. A Lélek megérintette a szívét, és megkeresztelkedett.

Közvetlenül azelőtt mutatták be nekem, hogy visszatért volna szülőföldjére. Beszélgettünk ezekről a dolgokról, majd azt mondtam: »A néped nem keresztény. Olyan országból jöttél, ahol a keresztényeknek nehéz dolguk van. Mi történik majd, amikor keresztényként, méghozzá mormon keresztényként térsz haza?«

Elkomorodott az arca, és így válaszolt: »A családom csalódott lesz. Úgy gondolom, ki fognak tagadni. Halottnak tekintenek majd. Ami a jövőmet és a karrieremet illeti, azt hiszem minden lehetőség bezárul előttem.«

Azt kérdeztem: »Hajlandó vagy ilyen nagy árat fizetni az evangéliumért?«

Sötét szemei könnytől csillogtak jóképű barna arcán, miközben válaszolt: »Az evangélium igaz, nemde?«

Elszégyellve magam, hogy feltettem a kérdést, így feleltem: »Igen, igaz.«

Erre azt válaszolta: »Akkor mi más számít?« (In Conference Report, Apr. 1973, p. 72; vagy *Ensign*, July 1973, p. 48).

Mi ez az erő, amely képes rávenni az embert, hogy hű maradjon az eszméihez, még ilyen mostoha körülmények közepette is?

■ Gordon B. Hinckley elnök egy másik története az Úr Jézus Krisztusba vetett hitet hangsúlyozza ki:

„Egy nap beszéltem egy barátommal, aki megszökött szülőföldjéről. Nemzete bukása miatt tartóztatták és őrizetben tartották. Feleségének és gyermekeinek sikerült elmenekülnie, de ő több

mint három évig volt börtönben, anélkül, hogy kommunikálhatott volna a szeretteivel. Az étel borzalmas, az életkörülmények nyomasztóak voltak, változásra pedig nem volt remény.

»Mi segített talpon maradnod ezekben a sötét napokban?« – kérdeztem.

»A hitem; hitem az Úr Jézus Krisztusban – válaszolta. – Rá helyeztem terheimet, és így sokkal könnyebbnek tűntek.« (In Conference Report, Apr. 1978, p. 91; vagy *Ensign*, May 1978, p. 60.).

Ötletek a tanításhoz

A. Az Úr Jézus Krisztusba vetett hit az evangélium alapja.

■ Mi az evangélium első tantétele? Az automatikus válasz a „hit” lenne, de a „hit az Úr Jézus Krisztusban” pontosabb válasz. A Krisztusba vetett hit bűnbánathoz, valamint tiszta és szent cselekedetekhez vezet. Valódi csodákra képes.

Használj Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 35. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentését, hogy összefoglalod a Krisztusba vetett hit tantételét (lásd *Mormon Doctrine*, p. 262).

■ Hangsúlyozd ki, hogy a hit ajándék Istentől, és nem mindenki rendelkezik vele! Olvasd el Heber J. Grant elnöknek a tanulói kézikönyv 36. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található bizonyosságát a hitről, mint ajándékról (lásd *Gospel Standards*, pp. 7–8)! Miként kell kutatnunk a hit ajándékát? Miként veszíthetjük el azt?

■ Aktív vagy passzív tantétel a hit? Miként lesz a hit aktív? Gyakorolhatjuk igazán a hitet anélkül, hogy eredménye lenne? James E. Talmage eldernek a tanulói kézikönyv 36. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található észrevételeit használva gondoljátok át a fenti kérdéseket (lásd *The Articles of Faith*, pp. 106–7).

■ Beszéljétek meg, miként lehet a Jézus Krisztusba vetett hit az erő tantétele! A Krisztusba vetett hit és a papsági hatalom összhangban van egymással; ha együtt használják őket, nagyszerű és csodálatos tettekre ösztönözhetnek. „[A papság tantétele] az, hogy rendelkezünk a hatalommal, hogy hittel kormányozzunk és irányítsunk minden fizikai és lelki dolgot; hogy csodákat vigyünk véghez, és életeket tökéletesítsünk; hogy Isten színe elé álljunk, és hozzá hasonlóvá váljunk, mert megszereztük a hitét, a tökéletességét és a hatalmát, vagy más szóval a papsága teljességét” (In

Conference Report, Apr. 1982, p. 50; vagy *Ensign*, May 1982, p. 34).

B. A hit Isten és az Ő tanításai ismeretéből származik.

■ Idézd a Rómabeliek 10:17-et: „Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.” Beszélj meg a tanulókkal a legjobb módjait annak, hogy halljuk Isten igéjét. Az egyik, hogy naponta elmélyülünk a szentírásokban. Howard W. Hunter elder azt tanácsolta nekünk:

„A szentírások Isten kinyilatkoztatásainak feljegyzéseit tartalmazzák, és Isten rajtuk keresztül szól az emberekhez. Mi lehetne hasznosabb időtöltés, mint annak az irodalomnak a szentírás-könyvtárából olvasnunk, mely megtanítja nekünk megismerni Isten és megérteni a hozzá fűződő kapcsolatunkat? Az elfoglalt embereknek mindig értékes dolog az idő, és sokat vesztenek, ha órákat pazarolnak olyan dolgok olvasásával vagy megtekintésével, amelyek haszontalanok és csekély értékűek...

[A szentírások] megértéséhez több szükséges, mint egyszerű olvasás vagy átnézés – ehhez összpontosított tanulmányozás szükséges. Bizonyos, hogy aki mindennap tanulmányozza a szentírásokat, sokkal többet ér el, mint az, aki jelentős időt szentel erre egy nap, majd napokat enged elmúlni, mielőtt folytatná” (In Conference Report, Oct. 1979, p. 91; vagy *Ensign*, Nov. 1979, p. 64.).

Egy másik kiváló módja annak, hogy halljuk Isten szavát, és ezáltal építsük és erősítsük hitünket az, hogy minden évben áprilisban és októberben meghallgatjuk az általános konferenciát. Howard W. Hunter elder azt tanácsolta:

„A konferenciai időszak a lelki megújulás időszaka, amikor a tudásunk és a bizonyosságunk arról, hogy Isten él és megáldja azokat, akik hithűek, megnő és megerősödik. Olyan időszak ez, amikor a tudat, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia, beleég azok szívébe, akik elhatározták, hogy szolgálni fogják Őt, és betartják parancsolatait. A konferencia az az időszak, amikor vezetőink sugalmazott útmutatást adnak az életünkre vonatkozóan – olyan időszak, amikor a felrázzák a lelkünket, és elhatározzuk, hogy jobb férjek és feleségek, apák és anyák, engedelmesebb fiúk és lányok, jobb barátok és felebarátok leszünk” (In Conference Report, Oct. 1981, p. 15; vagy *Ensign*, Nov. 1981, p. 12).

■ Olvassátok el a Hélamán 3:29-et és 15:7–8-at, és keressetek bizonyítékot arra, hogy a szentírások hogyan erősítik a hitünket!

C. A Jézus Krisztusba vetett hit mindig jó gyümölcsöket hoz.

■ Milyen összefüggés van a hit és a cselekedetek között? Állíthatjuk-e azt, hogy van hitünk, ha azt nem követik igazlelkű cselekedetek? Olvassátok el azt a történetet, amikor Keresztelő János bűnbánatra

szólított fel néhány zsidót, akik – Ábrahám fiaiként – származásuk miatt jóknak tartották magukat, azonban nem hoztak igazlelkű gyümölcsöket (lásd Lukács 3:7–11)! Majd beszéljétek meg a gyakran idézett „hit cselekedetek nélkül” részt a Jakab 2:14, 17–26-ban.

■ A hit rendelkezik azzal a hatalommal is, hogy hatalmas csodákat vigyen véghez. Sokan jeleket vagy csodákat szeretnének látni, mielőtt gyakorolnák hitüket. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 36. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található idézetét (lásd *Mormon Doctrine*, p. 264) felhasználva mutasd be, hogy csodák, jelek és a Lélek ajándékai nem megelőzik a hitet, hanem azok inkább a hit eredményei. A Tan és a szövetségek 63:7–12 azt tanítja, hogy a „jelek azokat követik, akik hisznek”, és a „hit által érkeznek a jelek” (lásd még Márk 16:17–18). Beszélgetsetek a szentírásokban található hősiességű emberekről, akik hitük által csodákat és nagyszerű cselekedeteket vittek véghez (lásd Zsidók 11:1–40, Ether 12:12–22, 30). Ironikus módon, néhányan, például Lámán és Lemuel, láttak ugyan csodákat és látomásokat, azonban hitük nem erősödött meg. Emlékeztess a tanulókat, hogy a csodák és látomások önmagukban nem építik a hitet.

■ A hit csodákhoz és gyógyulásokhoz vezethet. Miért van azonban még szükség a hitre? A hitre eszközként még ennél is nagyobb szükség van, hogy segítsen szembenézni mindennapos nehézségeinkkel és kihívásainkkal. Olvassátok el a tanulói kézikönyv 35. oldalán a Tanok és tantételek C 4 részében található szentírásokat és a hozzájuk tartozó idézetet a hitről Spencer W. Kimball elnöktől (lásd Conference Report, Oct. 1952, pp. 50–51)!

Befejezés

A Jézus Krisztusba vetett hit nem jön automatikusan. Ez egy ajándék, amely azoknak adatik meg, akik megnyitják szívüket az Atya és a Fiú jóságosága előtt. Annak érdekében, hogy részesülhessünk a hit ajándékában, „Krisztusba vetett állhatatosság-gal kell tehát törekedn[ünk] előre”, és „Krisztus szaván kell lakmározunk” (2 Nefi 31:20). Biztassd a tanulókat, hogy hitüket táplálják imával, böjtöléssel és Istennek a szentírásokban található igéje tanulmányozásával. Emlékeztetheted őket Alma hasonlatára, miszerint a hit építése olyan, mint amikor elvetjük a magot, és egészen addig tápláljuk, amíg hatalmas fa nem lesz belőle (lásd Alma 32:28–43). Hangsúlyozd ki, hogy ha „elhanyagolj[uk] a fát, és nem gondol[unk] annak táplálására, akkor íme, egyáltalán nem fog gyökeret verni; és amikor eljön a nap melege és megperzseli azt, akkor elszárad, mert nincs gyökere” (38. v.)! Másrésről, ha gondoskodunk a hit fájáról, akkor „örökké tartó életre sarjadó fa lesz belőle” (41. v.).

Bevezetés

■ Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el a következő kitalált helyzetet: az Úr szeretne velük egy személyes interjút tartani. Két lehetőségük van: az interjút egy órán belül vagy egy hónap múlva tartásuk meg. Melyiket választanák?

A legtöbb tanuló valószínűleg az utóbbit választaná, mert az több időt adna nekik a felkészülésre. A bűnbánat az egyik módja annak, hogy felkészítsük magunkat az Isten jelenlétébe való visszatérésre. Ennek az elvnek a bevezetéséhez használj fel a tanulókat azon kívánságát, hogy felkészülhessenek a találkozásra.

■ Miért fél olyan sok utolsó napi szent a bűnbánattól? A bűnbánat egy pozitív evangéliumi tantétel, Sátán azonban eltorzítja azt, és negatívnak állítja be, hogy az ember ne akarja megbánni a bűneit, és ezáltal ne fejlődhesen örökre. Mutasd meg a tanulóknak, hogy milyen élesen különbözik az Úr és Sátán hozzáállása a bűnhöz. Az Úr mindig pozitív, Sátán pedig mindig negatív. Mutass rá a különbségekre! (Lásd 1. ábra).

Olvassátok el a Móziás 4:3-at! Hangsúlyozd ki, hogy a bűnbánat örömhöz, lelki nyugalomhoz és tiszta lelkiismerethez vezet! Akkor szenvedünk bűneinktől, amikor nem tartunk bűnbánatot (lásd T&Sz 19:15–20).

■ Olvassátok el és beszéljétek meg a bűnbánat szó meghatározását a hármasszentíráskötet Kalauz a szentírásokhoz részében!

Ötletek a tanításhoz

A. A bűnbánat a fejlődés örökkévaló tantétele.

■ Olvassátok el a Mózes 5:14–15-öt! Milyen két dolgot ír elő Isten törvénye annak érdekében, hogy elnyerjük a szabadulást? (Higgyünk a Szabadítóban és tartsunk bűnbánatot.) Azok, akik nem hisznek a Szabadítóban, és nem bánják meg bűneiket, elkárhoznak. A *kárhozat* korlátozást jelent az örökkévaló fejlődésben és kiváltságokban (lásd Kalauz a szentírásokhoz). Oszd meg a tanulókkal Joseph Smith prófétának a tanulói kézikönyv 38. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található bővebb meghatározását a *kárhozat* szóról (lásd *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, p. 198).

■ Olvassátok el és beszéljétek meg David O. McKay elnöknek és Hugh B. Brown elnöknek a tanulói kézikönyv 38–39. oldalán az Alátámasztó

kijelentések A részében található kiváló kijelentéseit a bűntől való elfordulásról (lásd McKay, *Gospel Ideals*, pp. 12–13; Brown, *Eternal Quest*, pp. 99, 102)!

B. Ahhoz, hogy az ember visszajusson Isten jelenlétébe, meg kell bánnia a bűneit.

■ Olvasd fel a 3 Nefi 11:32–38-at! Mely tantételeket hangsúlyoznak ki többször ebben a szentírás-szakaszban? (Bűnbánat, keresztteljesítés, kisgyermekhez hasonlónak válás.) Mi az összefüggés egy bűnbánó, megkeresztelt személy és egy kisgyermek között? (Mindkettő bűntelen.)

■ Heber J. Grant elnök megjegyzése azon igyekezetünkről, hogy jobbá váljunk, segíthet a bűnbánat folyamatához való *hozzaállás* fontosságának megbeszélésében (lásd Alátámasztó kijelentések B a tanulói kézikönyv 40. oldalán; vagy *Gospel Standards*, pp. 184–85).

C. A bűnbánat magában foglal bizonyos cselekedeteket, és azt, hogy krisztusi tulajdonságok kifejlesztésén munkálkodunk.

■ A Mormon könyve tele van kiváló példákkal a bűnbánatról. Az alábbiakban felsoroltunk néhányat; mindegyik ugródeszkát jelenthet egy beszélgetéshez modernkori példáról és az alkalmazásukról.

Énós, Jákób fia. Lásd Énós 1–8.

Lamóni apja. Lásd Alma 22:15–18.

Az ifjabb Alma. Lásd Alma 36:6–22.

Alma fia, Koriánton. Olvassátok el Marion D.

Hanks eldernek a tanulói kézikönyv 41. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található megállapítását az Alma és fia, Koriánton között lezajlott beszélgetésről, amelyet az Alma 42:27–31-ben jegyeztek fel (lásd *“Will I Ever Forget?” Improvement Era*, Mar. 1966, p. 246)!

■ A tanulókat természetesen módon érdeklí a bűnbánat helyes lépései, és meg kell érteniük azokat. Használj a következő vázlatot útmutatóként a bűnbánat folyamatának megbeszéléséhez. Nem szükséges a lépéseket az itt lévő sorrendben követni; mindenki máshogyan éli meg a bűnbánatot. Mindazonáltal, mind az öt lépést meg kell tenni. Az öt lépés a következő:

„Isten szerint való szomorúság” a bűn miatt. Lásd 2 Korinthusbeliek 7:10.

Táplálj magadban valódi vágyat arra, hogy megváltozz, és kötelezd el magad, hogy bármi áron megszabadulsz a problémától.

Hagyd el teljesen a bűnt. Lásd Tan és a szövetségek 82:7. Ez a lépés jelentheti, hogy barátokat

változtatunk, elkerüljük azokat a helyeket, ahol kísértés ér bennünket, és így tovább.

Hozzunk helyre mindent, amit lehetséges.

Ismerjük be bűneinket a megfelelő felhatalmazással rendelkező személynek. Lásd Tan és a szövetségek 58:42–43, Móziás 26:29. Megoszthatod egy modern próféta tanácsát azzal a hozzáállással kapcsolatban, amely a beismerést kíséri. Spencer W.

Kimball elnök arra figyelmeztetett: „Az önkéntes beismerés sokkal inkább elfogadott az Úr szemében, mint a kikényszerített, alázat nélküli megvallás, melyet kérdésekkel lehet csak kicsalogatni az egyénből” (*The Miracle of Forgiveness*, p. 181).

■ Érted meg a tanulókkal, hogy amikor egy ember vétkezik, a legjobb, ha minél előbb elkezd a bűnbánatot. A halogatás csupán fokozza a bűnt és annak súlyát, valamint sokkal nehezebbé teszi a bűnbánatot. (Lásd Alma 34:32–34; Kimball, *Miracle of Forgiveness*, pp. 167–68, 357.)

■ Vaughn J. Featherstone püspök elmesélt egy történetet, amely bemutatja, hogy a viselkedés sekélyessé, önzővé válása helyett a szívnek nagy-szerű változáson kell végigmennie a bűnbánat részeként:

„Nem sokkal azután, hogy elhívtak az Elnöklő Püspökségbe, egy arizonai cövekelnök elmondta, hogy van egy fiatal misszionáriusjelölt, akivel érdemességi interjút kell tartani...

Mikor behívtam a fiatalembert az irodámba..., azt mondtam neki: »Úgy tűnik, volt egy komoly vétek az életedben. Ezért tartom ezt az interjút. Megtennéd, hogy nagyon őszinte és nyílt leszel, és elmondod, mi volt ez a vétek?«

Fejét magasan tartva, gőgösen ezt válaszolta: »Nincs *semmi*, amit ne követtem volna el.«

»Nos, akkor legyünk konkrétabbak. Volt részed paráználkodásban?«

Nagyon szarkasztikusan azt mondta: »Már mondtam, hogy *mindent* megtettem.«

Azt kérdeztem: »Egyedüli eset volt, vagy több lánnyal és többször is történt?«

Ismét azt mondta, szarkasztikusan: »Sok lánnyal, és olyan sokszor, hogy meg sem tudnám számolni.«

Azt mondtam: »Adná Isten, hogy ne lenne ilyen súlyos a vétke!«

»Hát, pedig az?« – válaszolta.

»Mi a helyzet a kábítószerekkel?«

»Már mondtam, hogy *mindent* megtettem.«

Ekkor azt kérdeztem: »Miből gondolod, hogy méz misszióba?«

»Mert megbántam – válaszolta. – Nem követtem el ezek közül semmit már egy éve. Azért tudom, hogy megyek misszióba, mert a pátriárkai áldásomban benne van, hogy megyek misszióba. Elderré lettem rendelve, az elmúlt év során úgy éltam, ahogy kell, és tudom, hogy megyek misszióba.«

Ránéztem az asztalom másik oldalán ülő fiatalemberre: huszonegy éves, nevet, szarkasztikus, gőgös, olyan magatartással, amely messze van az őszinte bűnbánattól. Majd azt mondtam neki:

»Kedves fiatal barátom, sajnálom, hogy ezt kell mondanom, de *nem* méz misszióba. Feltételezed, hogy kiküldhetünk, a múltbéli életedről való henecegő magatartásoddal, kalandjaiddal büszkélkedve? Gondolod, kiküldhetünk a finom, tiszta fiatalemberekkel, akik soha nem szegték meg az erkölcsi szabályokat, akik tisztán, szeplőtelenül és érdemesen éltek, hogy misszióba mehessenek?«

Nem méz misszióba. Valójában – mondtam – nem lett volna szabad, hogy elderré rendeljenek, és eljárást kellett volna indítani ellened az egyházban való tagságoddal kapcsolatosan.

Amit elkövettél, az nagyszabású vétkek sorozata – folytattam. – Nem bántad meg, csak felhagytál valamivel. Egy nap, miután megírtad Gecsemánét, meg fogod érteni, mi az igaz bűnbánat.«

Ekkor a fiatalember elsírta magát. Körülbelül öt percig sírt, és ez alatt az idő alatt egy szót sem szóltam. (Egyébként hadd jegyezzem meg, hogy vannak olyan alkalmak az interjú alatt, amikor nem lenne helyénvaló bármit is mondani – ekkor csak várunk és hallgatunk és figyelünk és hagyjuk az illetőt, hogy megvizsgálja a lelkét, valamint gondolkodjon). Csak ültem és vártam, amíg ez a fiatalember sírt.

Végül felnézett, és azt mondta: »Azt hiszem, nem sírtam így öt éves korom óta.«

Azt mondtam neki: »Ha így sírtál volna az első alkalommal, amikor kísértve voltál, hogy megszeged az erkölcsi normákat, ma jó úton lennél a misszió felé. Nos, sajnálom; sajnálom, hogy én vagyok az, aki megakadályoz célod elérésében. Tudom, hogy nehéz lesz visszamenni a barátaidhoz, és elmondani nekik, hogy nem méz misszióba.«

Miután megírtad a Gecsemánét – folytattam –, meg fogod érteni, mit értek az alatt, amikor azt mondom, hogy minden embernek, aki komoly vétket követ el, szintén meg kell járnia a Gecsemánét, mielőtt megbocsátást nyer.«

A fiatalember elhagyta az irodát, és biztos vagyok abban, hogy nem volt túl boldog; az útjába álltam, és visszatartottam attól, hogy elmenjen misszióba.

Körülbelül hat hónappal később lent jártam Arizonában, a Tempében lévő felsőfokú hitoktatási intézményben beszéltem. Beszédem után a hitoktatás tanulói közül sokan odajöttek hozzám, hogy kezet fogjanak velem. Ahogy felnéztem, megláttam ezt a fiatalembert – a bűnbánatot nem mutató vétkest –, ahogy a sorok közül felém tart, és abban a pillanatban a vele folytatott interjúm összes részlete eszembe jutott. Felidéztem henecegő magatartását, szarkazmusát, gőgjét.

Kinyújtottam kezemet, hogy kezet fogjak vele, és amint felnézett, láttam, hogy valami csodálatos történt az életében. Könnyek patakzottak végig az arcán. Szinte szent ragyogás áradt a tekintetéből. Azt mondtam neki: »Ott jártál igaz?«

Könnyein keresztül felelte: »Igen, Featherstone püspök, megjártam a Gecsemánét.«

»Tudom – mondtam. – Látszik az arcodon. Úgy hiszem, az Úr már megbocsátott neked.«

Azt felelte: »Sokkal hálásabb vagyok önnek, mint azt valaha is el tudja képzelni, hogy nem engedett misszióba menni. Rosszat tett volna velem.«

Köszönöm, hogy segített!«” (*A Generation of Excellence*, pp. 156–59).

Befejezés

Tégy bizonyosságot, hogy a bűnbánat tantételét azért adta nekünk szerető Atyánk, hogy teljes mértékben élvezhessük az engesztelés áldásait. Biztasd arra a tanulókat, hogy naponta vizsgálják meg lelkiismeretüket, és tegyék a bűnbánatot életük szerves részévé.

1. ábra

Sátán

1. Miért próbáljam meg?
2. Isten nem szeret mindazok után, amit tettem.
3. Nem nyerhetek megbocsátást.
4. Nem élhetek újra Istennel.

A Szabadító

1. Irgalmat kapnak, akik elhagyják bűnüket (lásd Példabeszédek 28:13).
2. A mennyben örvendeznek a bűnbánó felett (lásd Lukács 15:7; T&Sz 18:13).
3. Az Úr megbocsát azoknak, akik bűnbánatot tartanak (lásd Ésaías 1:18; T&Sz 58:42).
4. A Szabadító engesztelésén keresztül, mindenki, aki bűnbánatot tart, visszatérhet Isten színe elé (lásd T&Sz 18:11–12).

Bevezetés

Oszd ki a tanulóknak a következő igaz-hamis felmérő tesztlapot a keresztelésről. Még az órán kijavíthatod a tesztet, és azonnal megbeszélhetitek a válaszokat, vagy használhatod a tesztet az órai beszélgetés vázlataként is.

KÉRDÉSEK

- ___ 1. A keresztelkedésnél kötött szövetségek személyesek és minden egyénnél más és másak.
- ___ 2. Keresztelő János volt az első személy a szentírás történelmében, aki keresztelést végzett.
- ___ 3. A keresztelést az igazlelkű nefiták és lámániták tanították és végezték.
- ___ 4. Meg kell keresztelkednünk, mielőtt beléphetnénk Isten királyságába.
- ___ 5. Ha valaki nincs megkeresztelve, nem vonható felelősségre a bűneiért.
- ___ 6. A szentírások nem szabják meg, hogy felhatalmazással kell-e rendelkeznie annak, aki kereszteleket végez.
- ___ 7. Az Úr kinyilatkoztatta a keresztelő szertartások során használatos szöveget.
- ___ 8. A Bibliában nem használják konkrétan az „alámerítés által” kifejezést a kereszteléssel kapcsolatban.
- ___ 9. A keresztelés Jézus Krisztus halálát, temetését és feltámadását jelképezi.

VÁLASZOK

1. Hamis. Minden ember, akit megfelelően megkereszteltek, ugyanazokat a szövetségeket köti meg. Az Úr ugyanazokat az áldásokat ígéri azoknak, akik hithűek.
2. Hamis. A keresztelés egy örökkévaló szövetség, amelyet Ádám óta minden evangéliumi adományozási korszakban végeztek.
3. Igaz. (Lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek B 5 részében).
4. Igaz. (Lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek C 1 részében).
5. Hamis. Mindenki, aki eléri a felelősségre vonhatóság korát, és normális szellemi képességekkel bír, felelősségre vonható a bűneiért. A megkeresztelkedett személy azonban szövetséget kötött, és ezért nagyobb felelősséget vett magára, tehát meg nem bánt bűnei sokkal súlyosabbnak számítanak.

6. Hamis. (Lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek D 3 részében).
7. Igaz. (Lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek D 3 részében).
8. Igaz. A Biblia nem említi konkrétan az alámerítéssel történő keresztelest, habár néhány esetben utalás történik rá. Konkrét tanításokat az alámerítésről a Mormon könyvében és a Tan és a szövetségekben találunk. (Lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek D 5 részében).
9. Igaz. (Lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek E 1 részében).

Ötletek a tanításhoz

A. Keresztelés által szövetségre lépünk az Úrral.

- Írd fel a táblára a *szövetség* szót, majd kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a jelentését. Utalj a hármasszentírás-kötet Kalauz a szentírásokhoz részében található meghatározásra. Jegyezd meg, hogy minden szertartásban szövetség által részesülünk.
- Kérdezd meg a tanulókat, miként lehet a keresztelés szövetség Isten és az ember között! Milyen megállapodást köt az ember Istennel, amikor vállalja, hogy megkeresztelkedik? A tanulói kézikönyv 42–43. oldalán a Tanok és tantételek A része tartalmaz utalásokat, amelyek elmagyarázzák a szövetség részeit. Felírhatod a táblára a szövetségekhez kapcsolódó megállapodásokat. Milyen megállapodást köt Isten azzal a személlyel, aki megkeresztelkedik és betartja a szövetség rá eső részét? (lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek A 2 részét).
- Minden héten lehetőségünk van venni az úrvacsora jegyeiből, ami kereszteleési szövetségeink megújítása. Említsd meg, hogy az úrvacsorai imával szövetséget kötünk, hogy magunkra vesszük Krisztus nevét, mindig emlékezünk rá és betartjuk parancsolatait (lásd T&S 20:77, 79). Cserébe az Úr megígéri, hogy Lelke mindig velünk lesz. Miért ad az Úr lehetőséget arra, hogy minden héten megújíthassuk szövetségünket? Használd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek A 3 részében található szentírásokat, hogy kihangsúlyozd, engedelmeskednünk kell a parancsolatoknak, ha azt szeretnénk, hogy a kereszteleési szövetségek eredményesek legyenek az életünkben.

B. A keresztség egy örökkévaló szertartás, melyet minden evangéliumi adományozási korszakban gyakoroltak.

■ Ádám volt az első ember, akit megkereszteltek (lásd a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek B 1 részét). Hogyan keresztelkedett meg Ádám? Miért volt szüksége arra, hogy megkeresztelkedjen? Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a keresztség egy örökkévaló szertartás, és az emberiség történelmében minden adományozási korszakban gyakorolták az evangélium első négy tantételét és szertartását (lásd Hittételek 1:4). Utalhatsz még a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek B 2–B 5 részére is.

■ Jézus bűn nélkül élt, miért volt akkor megkeresztelve? A keresztség egy örökkévaló törvény, amelynek minden embernek engedelmességre kell. Továbbá Krisztus a nagyszerű Példakép, aki megmutatta nekünk az utat. Azt szeretné, hogy kövessük, és alázkodjunk meg, ahogy Ő is megálázkodott, hogy megkeresztelkedjen (lásd 2 Nefi 31:7, 12). Ha Krisztus szentként megkeresztelkedett, akkor „mennyivel nagyobb szükségünk van nekünk, akik nem vagyunk szentek, arra, hogy megkeresztelkedjünk, igen, méghozzá víz által” (2 Nefi 31:5).

■ Honnan tudjuk, hogy az utolsó napi szentek használják a keresztség helyes módszerét és felhatalmazását napjainkban? A keresztség felhatalmazását 1829. május 15-én Keresztelő János állította vissza Joseph Smith próféta és Oliver Cowdery számára. A keresztség módjával kapcsolatos utasításokat és a keresztlési ima szövegét kinyilatkoztatták a prófétának, mielőtt az egyházat 1830. április 6-án megszervezték (lásd T&Sz 20:37, 72–74).

C. A keresztség nélkülözhetetlen szertartás.

■ Utalj Nikodémusra, a zsidók között uralkodó farizeusra, aki felkereste Jézust éjjel, és megtudta, hogy az embernek víztől és Lélektől kell születnie, hogy érdemes legyen a menny királyságára (lásd János 3:1–7). Hogyan lehet a keresztség az újjászületés jelképe? (lásd Mózes 6:59).

■ Írd fel a táblára a következő kérdést: Szabadulásunkhoz miért nélkülözhetetlen a keresztlés? Sorold fel az összes lényeges indokot, amit a tanulók mondanak. Majd nézzétek át a kiválasztott szentírás szakaszokat a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek C részéből.

D. A keresztlés szertartása csak akkor fogadható el az Úr szemében, ha az általa előírt módon végzik azt.

■ Mi a keresztlés szó jelentése? Olvassátok el Joseph Smith próféta magyarázatát a szó eredeti jelentéséről a tanulói kézikönyv 43. oldalán (lásd *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, p. 262)!

■ Nézzétek át az érvényes keresztlés pontos lépéseit és követelményeit. Utalj a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek D 5 részében található kiválasztott szentírásokra. Hangsúlyozd ki, hogy ezek a lépések és követelmények valószínűleg elvesztek, amikor a Biblia „világos és igen értékes” részeit kivették az eredeti szövegből (1 Nefi 13:26; lásd még 27–28. v.)! Az Úr azonban megígérte, hogy visszaállítja a tiszta és értékes részeket (lásd 1 Nefi 13:35–39). Jegyezd meg, hogy majdnem az összes fontos utasítás a keresztlésről a Mormon könyvében, a Tan és a szövetségekben és a Nagyértékű gyöngyben található.

■ Az egyháztagok úgy bizonyosodhatnak meg arról, hogy saját keresztlésük a megfelelő felhatalmazással lett elvégezve, hogy a keresztlést végző férfi papsági vonalát visszakövetik Jézus Krisztusig. Szemléld ezt a pontot a saját vagy a téged megkeresztelő férfi papsági felhatalmazási vonalát felhasználva.

E. A keresztlés örök valóságokat jelképez.

■ Mi a jelképes jelentése annak, amikor egy ember bemegy a vízbe, alámerül, majd kijön a vízből? A keresztlés a tisztaságot és az új életet, továbbá Jézus Krisztus születését, halálát és feltámadását jelképezi. Utalj a tanulói kézikönyv 42. oldalán a Tanok és tantételek E részében található szentírásokra és a Joseph Fielding Smith elnöktől származó idézetre a 43. oldalon (lásd *Doctrines of Salvation*, 2:323–24). A keresztlés, mint minden más szertartás és sok evangéliumi tantétel, mélyen jelképes. A jelképesesség rengeteg dologra megtaníthat minket, ha megvizsgáljuk a szentírásokat, és a Szent Lélek által tanulunk. A keresztlés kétségtelenül nagyszerű példája annak, hogy „ami földi, megfel[el] annak, ami mennyi” (T&Sz 128:13).

■ Beszéljétek meg a keresztlés szertartáson használt ruha színének jelképesességét. A fehér a tisztaságot, az ártatlanságot és az erényességet jelképezi. Szent jelképeségével a keresztlés az egyik legcsodálatosabb és legemlékezetesebb élmény halandó életünk során.

Befejezés

Tégy biznyságot a saját keresztlésed fontosságáról az életedben. Biztasd a nem egyháztagokat arra, hogy teljes szívükből tanulmányozzák az evangélium tantételeit, és gondolkodjanak el a keresztlés fontosságáról az életükben.

Bevezetés

■ Azzal, hogy gyakoroljuk Krisztusba vetett hitünket, bűnbánatot tartunk és megkeresztelkedünk, teljesítettünk mindent, ami miatt a földre küldtek minket? Mi a következő lépés örök fejlődésünkben? Sokak számára a keresztelest követő kézrátétel szertartása nem több annál, mint az egyháztaggá való „konfirmálás”, azonban a szertartás fontosabb része a Szentlélek ajándékában való részesülés.

A kézrátétel folyamata által azonnal és teljes mértékben elnyerjük a Szentlelket? Mire utal a papság részéről történő „fogadd be a Szentlelket” felszólítás? A szertartás csak a kezdet. A papság hatalma által elvégzett szertartást követően érdemesen kell élnünk, és a Szentlélek állandó társaságát kell keresnünk. Ahogy a Szentlélek egyre fontosabbá válik életünkben, az Úr egyre többet vár el tőlünk (lásd 2 Nefi 31:17–20).

■ Gyakran hatalmas átalakulás megy végbe a hitét gyakorló, bűnbánatot tartó, megkeresztelkedett és a Szentlelket elnyerő személyben. Mindent egybevetve a legnagyobb csoda a megbocsátás csodája. John A. Widtsoe elder következő történetét felhasználva szemléltesd, milyen hatalmas változás mehet végbe:

„Emlékszem a férfira, aki megkeresztelt engem az egyházba. Meglehetősen átlagos, hétköznapi ember volt eleinte: kötéláncos, aki napi két-három alkalommal felhajtott egy korsó sört, majd egy kicsit később egy pohár whiskey-t, és szinte egész nap dohányt rágott. Haszontalan, céltalan életet élt – a napi három étkezésem és néhány testi vágya kielégítésén kívül nem érdekelt semmi. Hallotta az evangéliumot és elfogadta. Jó volt. Olyasvalami volt, amire már régóta vágyott. Gyarapodni kezdett erejében és képességeiben az egyházban. Ha jól emlékszem, öt vagy hat missziót szolgált, és az egyház egyik missziója felett még elnökölt is. Ugyanaz a férfi volt, ugyanazokkal a karokkal, ugyanazokkal a lábakkal, ugyanazzal a testtel, ugyanazzal az elmével, de megváltozott a Lélek miatt, amely az örök igazság elfogadásával jár” (In Conference Report, Apr. 1952, p. 34.).

Néhány ember fizikailag nagymértékben megváltozik a Lélek általi keresztség hatására. Ugyanolyan marad a külsejük, ugyanaz marad a nevük, ugyanazal a tanulmányi háttérrel rendelkeznek, ugyanazon a környéken élnek, és ugyanaz a munkájuk. Mégis

alapos változások történnek az életükben. Milyen természetűek ezek a változások?

Ötletek a tanításhoz

A. Mielőtt valaki részesül a Szentlélek ajándékában, először a Lelket, vagyis Krisztus Világosságát kapja meg, amely mindenkinek megadatik, aki a világra jön.

■ Írd fel a táblára a *Krisztus világossága* kifejezést, és kérdezd meg a jelentését! A tanulóknak meg kell érteniük, hogy Krisztus világossága világítja meg az életét azoknak, akik ebbe az életbe születnek. Bruce R. McConkie elder kijelentése a tanulói kézikönyv 44. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében világossá teszi, hogy mit tudunk Krisztus világosságáról (lásd *The Promised Messiah*, pp. 208–9). Krisztus világossága nem ugyanaz mint a Szentlélek ajándéka, melyet azok számára tartogatnak, akik teljesítették az elnyeréséhez szükséges előfeltételeket (lásd a tanulói kézikönyv 44. oldalán a Tanok és tantételek A részét).

■ Krisztus világosságát gyakran – helyesen – a lelkiismeretünkkel azonosítják. Élete kezdetén mindenki rendelkezik lelkiismerettel (lásd Rómabeliek 2:14–15). Spencer W. Kimball elnök a lelkiismeretet egy személyes liahónához hasonlította, mely mindannyiunkban megtalálható: „Fel kell ismernetek, hogy a saját bensőtökben van valami, ami hasonlít az iránytűhöz, a liahónához. Minden gyermek megkapja ezt. Mire nyolc éves, meg tudja különböztetni a jót a rossztól, ha szülei jól tanították őt. Ha figyelmen kívül hagyja saját liahónáját, akkor talán végül az nem suttog majd neki. Ha emlékezünk rá, hogy mindannyian rendelkezünk azzal a dologgal, ami a helyes útra terel minket, akkor a hajónk nem kerül rossz sodrásba... – ha hallgatunk saját liahónánk parancsaira, amit lelkiismeretünknek nevezünk” (In Conference Report, Oct. 1976, p. 117; vagy *Ensign*, Nov. 1976, p. 79.).

Hangsúlyozd ki, hogy az, aki elmerül a bűneiben, fokozatosan elveszíti Krisztus világosságának az életére gyakorolt hatását!

■ Olvassátok el a János 1:6–9-et és a Moróni 7:16–19-et! Hangsúlyozd ki, hogy van bennünk egy „világosság”, amely segít nekünk megkülönböztetni a helyeset a rossztól! Amikor e világosság ellen döntünk, cselekedeteink vádolnak és elítélik minket.

B. A Szentlélek ajándékát mindenkire ráruházzák, aki kereszttelkezés által szövetséget kötött Jézus Krisztussal.

■ Írd fel a táblára, hogy Szentlélek ajándéka, majd kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a jelentését (lásd a tanulói kézikönyv 45. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részét).

■ Képes valaki élvezni a Szentlélek hatását anélkül, hogy elnyerné magát a Szentlélek ajándékát? Mondd el Kornélius, a római százados történetét, aki már azelőtt befogadta a Szentlelket, hogy megkeresztelkedett volna (lásd Cselekedetek 10:1–33). Nézzétek meg Joseph Smith prófétának a tanulói kézikönyv 44. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentését Kornélius helyzetéről (lásd *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, p. 199).

Mindenkinek, aki őszintén keresi az igazságot, joga van a Szentlélek hatásához (lásd Moróni 10:4–5; Alátámasztó kijelentések B része a tanulói kézikönyv 44–45. oldalán.). Meg kell azonban kereszttelkednünk és konfirmálnunk, hogy részesülhessünk a Szentlélek ajándékában és élvezhessük állandó társaságát. A konfirmálás szertartása jelzi, hogy a Szentlélek ajándékában szövetség által részesülünk.

■ Elveszíthetjük-e a Szentlélek ajándékát? Hogyan? (Bűn és a Szentlélek elhanyagolása által.) A Szentlélekkel folytatott kapcsolatot mindennapos szentírás-tanulmányozással, imával, merengéssel és Isten parancsolatainak való engedelmességgel kell ápolnunk. Miért vonható jobban felelősségre az, aki részesült a Szentlélek ajándékában, mint az, aki sosem részesült benne?

■ Utalj az 1. ábrára, hogy beszélgetést induljon az evangéliumi szertartásokban megígért hatalom elnyeréséről. Használd az 1. ábrát, hogy bemutasd, miként kapcsolódik egymáshoz a víz általi kereszttelés és a Lélek, valamint hogy ezek miként vezetnek lényünk megtisztulásához.

C. Azok, akik rendelkeznek a Szentlélek ajándékával, élvezhetik a Lélek ajándékait.

■ Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a *Lélek ajándékai* kifejezést, mielőtt megpróbálnák felsorolni a különféle ajándékokat. Bruce R. McConkie elder meghatározását megtaláljátok a tanulói kézikönyv 45. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében (lásd *Mormon Doctrine*, p. 314).

■ Kérd meg az osztályt, hogy nevezzék meg a Lélek minél több ajándékát; írd fel azokat a táblára. Használd az Újszövetség, a Mormon könyve és a Tan és a szövetségek átfogó felsorolását a lelki ajándékokról, hogy kiegészítsd a tanulók listáját. (lásd 1 Korinthusbeliek 12; Moróni 10:8–18; T&Sz 46:10–33).

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 46:11–12-t! Hangsúlyozd ki, hogy az egyház minden arra érdemes tagja jogosult a Lélek legalább egy ajándékára! Nem minden egyháztag kapja ugyanazt az

ajándékot, és nem minden egyháztag rendelkezik a Lélek összes ajándékával. A különböző ajándékokkal, amelyeket az Úr nagylelkűen személy szerint ránk ruházott, segíthetünk egymásnak és kiegészíthetjük egymást, hogy egységesen építhesük Isten királyságát.

■ Olvassátok el a Moróni 10:17-et! A Lélek ajándékai gyakran válaszként érkeznek arra, amikor egy ember egy bizonyos ajándékot kér. Boyd K. Packer elder elmagyarázta, miként fordulhatnak elő ezek az ajándékok: „Ha egy ember szeretne megkapni egy bizonyos ajándékot, és valóban vágyakozik rá, az ajándék az övé lesz.

„Sok évvel ezelőtt elolvastam [a Moróni 10:7–10, 17-et], és elgondolkoztam rajta. Azt gondoltam, hogy az ember által birtokolt ajándékok közül a Lélek által való tanítás ajándéka az, amellyel a leginkább hasznossá teheti magát az Úr számára. Az ajándék, hogy a Bölcsesség szavát és a Lélek által a tudás szavát tanítsuk, felettebb kívánatos. Miért ne kaphatnánk meg egy ilyen ajándékot, ha vágyunk rá? Ha szeretnénk, hogy sikeres tanítók legyünk, és hajlandóak vagyunk megszerezni azt a képességet, miért ne nyernék el? Ha hajlandóak vagyunk kérni azt, és imádkozni érte, és elegendő hittel hisszük, hogy birtokolhatjuk, miért tartanák vissza tőlünk?” (*Teach Ye Diligently*, p. 16.).

■ Hangsúlyozd ki, hogy valószínűleg a Lélek ajándékai közül a legvitatottabb a nyelvek ajándéka! Sajnos egyben ez az ajándék a leginkább félreértett ajándék is. Sok keresztény az Apostolok Cselekedetei 2. fejezetét olvasva, amely a pünkösdi napi nyelveken szólásról ír, úgy hiszi, hogy nekik is gyakorolniuk kell a nyelvek ajándékát annak érdekében, hogy valóban megtérhessenek. Az effajta érvelés azonban hibás: a Lélek ajándékai *követik*, mintsem megelőzik a megtérést.

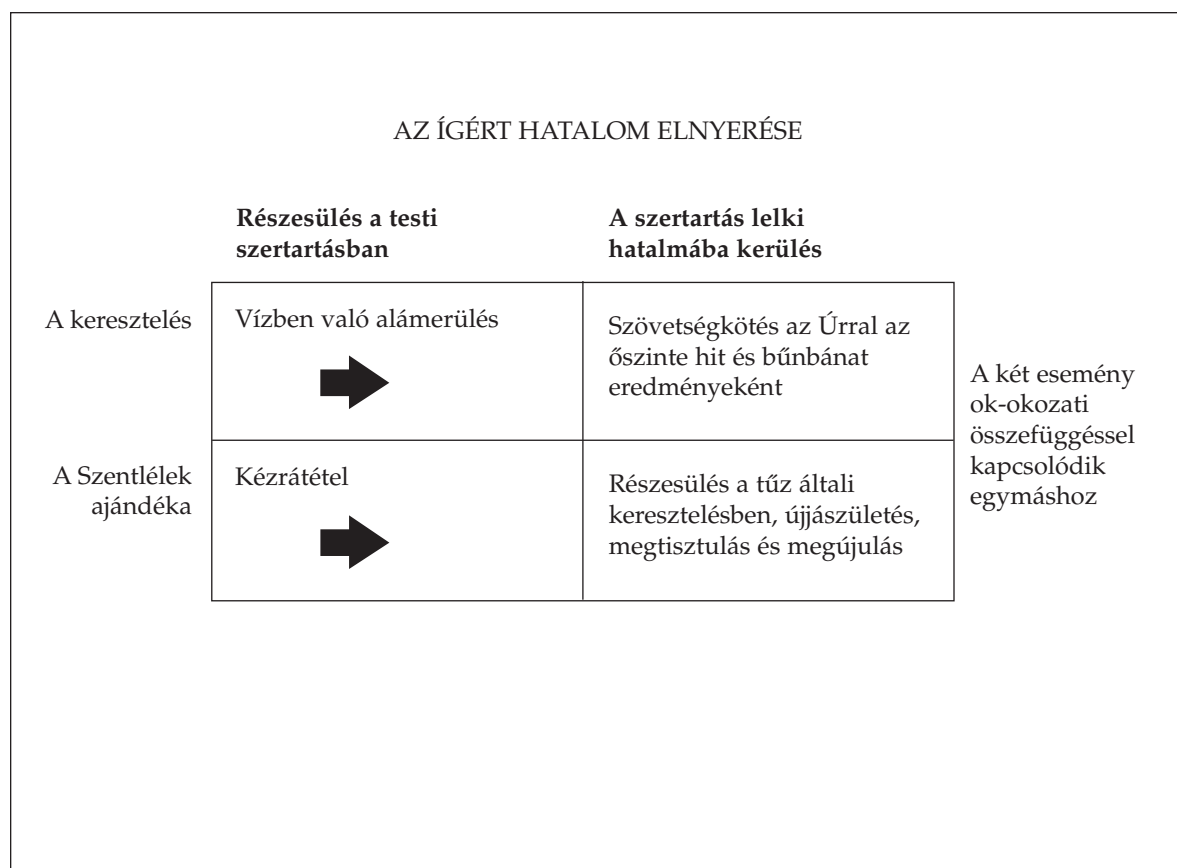
Továbbá sokan félreértik a nyelvek ajándékának célját is. A nyelvek ajándéka nem a lelki kiválóság jele. Ez az ajándék elsősorban azért létezik, hogy saját anyanyelvükön terjesszük az evangélium üzenetét a föld nemzeteinek. Ha használják a nyelvek ajándékát, a nyelvek tolmácsolásának is jelen kell lennie (lásd 1 Korinthusbeliek 14:2–5). Isten háza nem a zűrzavar háza.

■ Gyakran vitára ad okot, hogy egy bizonyos „megnyilvánulás” vajon a Lélek ajándéka-e vagy Sátán ihlette. Sátán utáztatokat készít, hogy becsapja és rossz irányba terelje az embereket. Olvasd fel a Tan és a szövetségek 46:27–29-et és a 107:91–92-t, hogy bemutasd az egyház papsági vezetőinek szerepét a lelki ajándékok felismerésében! Utalhatsz Abraham O. Woodruff eldernek a tanulói kézikönyv 45. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található megjegyzésére (lásd Conference Report, Apr. 1901, p. 12).

Befejezés

Ösztönözd arra a tanulókat, hogy mindennap imádkozzanak, hogy a Szentlélek állandó társuk legyen. Biztasd őket arra, hogy értékeljék életüket, és nézzék meg, milyen lelki ajándékokat kaptak eddig az Úrtól. Tégy bizonyosságot, hogy az Úr bemutatva a lelki ajándékok hatalmát az életedben, valamint részed van abban a kiváltságban, hogy tanúja lehettél ezen ajándékok gyakorlásának az Úr munkája során.

1. ábra

Bevezetés

A következő két történetet felhasználhatod az engedelmesség törvényének bevezetésére és szemléltetésére. Mondd el az egyik történetet, majd beszéljétek meg azt a ma élő próféta tanácsának való engedelmességgel összefüggésben.

„[Ephraim] Hankset rengetegszer megjutalmazták Brigham Young prófétának való engedelmsége miatt. Egy tavaszi napon éppen dolgozott: egy vályogházat épített a városban. A pincszint már majdnem készen volt, és éppen nekilátott volna a napszárította téglák lerakásához, amikor Brigham odaért a kocsijával, és azt kérdezte: »Ephraim, milyen vastag az a kőfal?«

Eph azt válaszolta, hogy húsz centiméter vastag.

Brigham azt felelte: »Bontsd le az egészet, Ephraim, és építsd kétszer ilyen vastagra!« Majd mintha el akarta volna kerülni a vitát, megfordult kocsijával, és elhajtott.

Eph sok napon keresztül szállította a köveket az Ensign Peakről, és jó árat fizetett a kőművesnek, hogy mészből készült habarccsal lefektesse. Elborzadt az újrakezdéssel járó többletmunka és költség gondolatától.

A kőműves ugyancsak kinyilvánította nemtetszését. Káromkodott, és megjegyezte: »Lehet, hogy Brigham Young szent, de nem a kőfalak építésének prófétája!«

Mindazonáltal Ephraim újra szerződött a kőművessel, hogy megduplázzák a falat, és másnap reggel ismét nekilátott követ hordani.

Egy hónappal későbbre már sok vályogtéglát és agyagot hordtak össze a negyven centis falra. Amikor éppen a tetőgerendákat tették fel, szörnyű vihar támadt. Szakadt az eső, minden irányba csordogáló patakokat alakítva ki. Néhány percen belül az új háza pincéje víz alatt állt, de az erős, vastag falak biztosan és erősen álltak, megtartva a házat. Néhány nappal később, amikor a vizet már lecsapolták és befejezték a gerendák felrakását, Eph a »Prófétánkat köszönjük, Atyánk« című himnusz dallamára ütötte be a szegeket” (Sidney Alvarus Hanks and Ephraim K. Hanks, *Scouting for the Mormons on the Great Frontier*, pp. 78–80).

„Nagyapám segédkezett a Nauvoo templom építésében, és két gyönyörű tüzesvérű fekete kancát hajtott. Egy napon, miközben a folyó melletti kőfejtőbe tolatott a szekerevel, a próféta odament hozzá és azt mondta: »Israel, a következő utadon

vegyél magadnak egy ostort!« Nagyapám beleegyezett. Következő útján vett egy ostort, majd visszatért egy újabb rakomány kőért. Miközben hátrafelé mentek, megpróbálta megállítani a lovakat a megszokott „hóó!” felkiáltással, amelyre azonban egyáltalán nem figyeltek, és folytatták a hátramenetet egészen addig, amíg Israel idegességében kénytelen volt használni az ostort, amelyet a próféta vetetett vele. A lovak előreugrottak, és a szekér épp a kőfejtő szélénél állt meg, amelyen ha túlmennek, belezuhantak volna.

Nagyapám gyakran mesélte el ezt a történetet, szemléltetve azt, hogy mit jelent az engedelmség. Nagyapám elfogadott mindent, amit Joseph Smith próféta mondott neki, és sohasem kérdezett vissza, hogy »miért?«. Néhányan ezt vak engedelmségnek hívnák, de ez nem így van. Israel Barlow teljesen tisztában volt a próféta isteni elhívásával, és egészen halála napjáig tanúságot tett róla” (in Ora H. Barlow, *The Israel Barlow Story and Mormon Mores*, pp. 195–96).

Ötletek a tanításhoz

A. Az engedelmesség a menny első törvénye.

■ Az engedelmesség fontosságának elmagyarázásához olvasd fel az Ábrahám 3:24–25-öt!

Miközben megbeszélitek ezt a fontos szakaszt, hangsúlyozd ki, hogy az engedelmség a menny első törvénye.

Miként teszi próbára az Úr a hitünket? A hit próbájához gyakran hozzátartozik az evangélium egyik tantételének vagy az egyházi vezetők tanácsának való engedelmség. Hivatkozz egy saját példára, hogy szemléltesd ezt az állítást, vagy használd fel Marion G. Romney elnöknek a tanuló kézikönyv 47. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található történetét (lásd Harold B. Lee, „Marion G. Romney,” *Improvement Era*, Oct. 1962, p. 742).

■ Ki volt az első, aki azt állította, hogy az engedelmség tantétele negatív? Olvassátok el a Mózes 4:7–11-et, és beszéljétek meg Sátán Évához intézett szavainak jelentőségét: „Azt mondta-e Isten – Ne egyetek a kert minden fájáról?” (kiemelés hozzáadva). Mire utalnak a „mert Isten tudja” szavak? (Sátán arra utalt, hogy Éva nem teljesen szabad, mert engedelmeskednie kell annak a parancsolatnak, mely szerint tartózkodnia kell attól, hogy egyen egy bizonyos fa gyümölcséből).

■ Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket, hogy segíts nekik megérteni mit nem.

1. Kizárólag azt akarja-e Isten, hogy engedelmeskedjünk egy sor parancsolatnak, vagy reméli, hogy az engedelmesség bizonyos jellemvonásokat fejleszt majd ki bennünk?

2. Segít-e a felmagasztosuláshoz szükséges jellemvonások kifejlesztésében az, ha a helyes dolgot rossz hozzáállással tesszük? (Miként segít Lámán és Lemuel tapasztalata e kérdés megválaszolásában? Engedelmeskedtek? Milyen hozzáállással?)

3. Hány út vezet a boldogsághoz és az örömhöz? Melyik felirat illik jobban erre az útra: A „helyesen cselekedni” vagy a „megfelelő személynek lenni”? Kapcsolódnak-e egymáshoz ezek a feliratok?

4. Miként kapcsolódik az engedelmesség a hozzáálláshoz? És a viselkedéshez?

B. Az Úr nagyszerű áldásokat ígér azoknak, akik engedelmeskednek a parancsolatainak.

■ Léteznek olyan fizikai törvények, amelyek a világegyetemet irányítják? Amint az ember megértette és engedelmeskedett a fizikai törvényeknek, azok korlátozták vagy növelték a szabadságát? A fizikai törvény kérdéseiben az engedelmességbe beletartozik az igaz tantételeknek való megfelelés is. Ennek eredménye a nagyobb fokú szabadság. Igaz ez a kapcsolat a lelki törvényekre is? Írd fel a táblára Cecil B. DeMille-nek a tanulói kézikönyv 46. oldalán található kijelentését: „[Isten] szabadnak teremtette az embert – majd parancsolatokat adott nekik, hogy szabadok is maradhassanak” (“Commencement Address,” in *Commencement Exercises*, Brigham Young University Speeches of the Year [Provo, 31 May 1957], pp. 4–5). Miben igaz ez az állítás?

■ Beszéljétek meg azt az igazságot, miszerint az engedelmesség összhangba hozza életünket az isteni igazsággal annak érdekében, hogy szabadságunk növekedjen (lásd T&Sz 93:26–28).

Hoz-e az engedelmesség konkrét áldásokat? Keressetek a szentírásokban néhány olyan parancsolatot, amely az engedelmességért konkrét áldásokat ígér! Használd fel az 1. ábrát, hogy megbeszéljétek ezeket a parancsolatokat. Néhány példa erre:

A böjt. Lásd Ésaías 58:3–12.

A szombat. Lásd Tan és a szövetségek 59:9–19.

A Bölcsesség szava. Lásd Tan és a szövetségek 89:4–21.

Olvassátok el a Tan és a szövetségek 130:20–21-et, amelyben elmondták nekünk, hogy a „törvény iránti engedelmesség által” nyerhetünk el „bármilyen áldás[t] Istentől”!

C. Az engedetlenség súlyos sértés az Úr szemében.

■ Miért nem tetszik Istennek az engedetlenség? Az engedetlenség nyomorúsághoz vezet, Isten pedig azt szeretné, ha minden gyermeke boldog lenne. Bánatos, amikor a rossz ösvényt választjuk.

Énókot lesújtotta az Úr bánkódása gyermekei felett Noé idejében. Olvassátok el a Mózes 7:32–33-at, és beszéljétek meg az Úr Énóknak adott magyarázatának jelentőségét!

D. Jézus Krisztus fektette le az engedelmesség mintáját.

■ Beszéljétek meg, miként állított példát Krisztus az engedelmesség iránti igazlelkű hozzáállásra. Miért engedelmeskedett a Szabadító az Atyának? El tudjátok képzelni-e, hogy Jézus félelemből engedelmeskedett az Atyának? Jutalom utáni vágyból? Szánalomból? Hagyományból? Képmutatásból? Miként engednek a következő szentírások bepillantást nyerni az engedelmesség iránti igaz hozzáállásába?

János 8:28–29. „Semmit sem cselekszem magamtól, hanem a mint az Atya tanított engem... [Én] mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek.”

János 5:19–20. „A Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát... mert az Atya szereti a Fiút.”

János 7:16–18. Tudja, hogy a tantétel Istentől származik, és az Atya dicsőségét keresi.

János 10:15. „A miként ismer engem az Atya... én is ismerem az Atyát.”

János 10:30. „Én és az Atya egy vagyunk.”

János 14:10. „Én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van...; hanem az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat.”

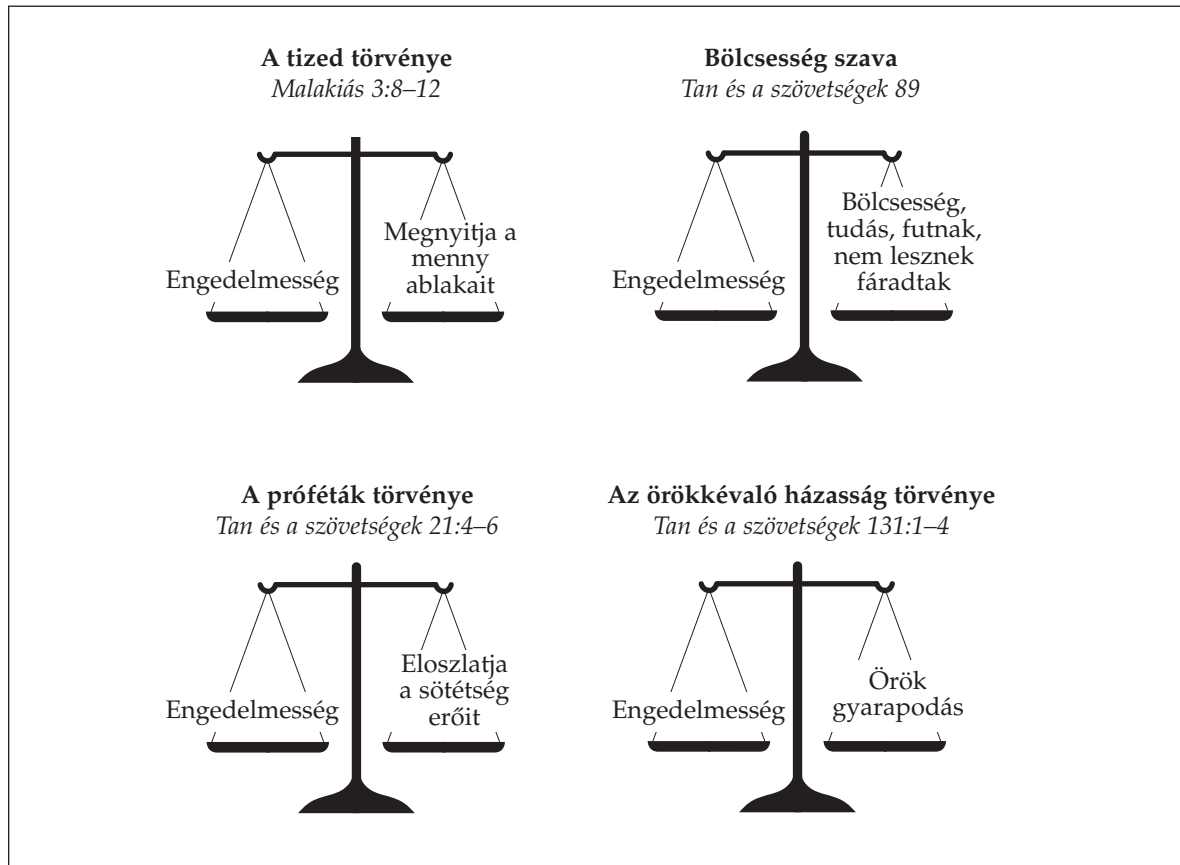
János 14:15, 21, 23. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.

Miként segítenek a szeretet, bizalom, kedves, példa, Isten ismerete és egység szavak megérteni az engedelmességhez való igazlelkű hozzáállást?

Befejezés

Ossz meg néhány erőteljes példát a szentírásokból az engedelmességhez való igaz hozzáállásra. Megbeszélhetitek Ádám engedelmisségét, ahogy azt a Mózes 5:6-ban feljegyezték, vagy az 1 Nefi 3:6–7-ben feljegyzett történetet Nefiről és a részletekről. Biztasd arra a tanulókat, hogy értékeljék saját engedelmisségük szintjét, és szükség esetén határozzák el, hogy megváltoznak.

1. ábra

Bevezetés

Olvassátok el a 3 Nefi 27:19–20-at! Írd fel táblára az első vers egy részletét: „És semmi tisztátalan dolog nem kerülhet be a királyságába.” A szentírás tömören rámutat arra, hogy mit követelnek meg tőlünk. Reális-e ez a követelmény? Lehetséges-e, hogy a halandók, akik ki vannak téve a test kísértéseinek, életüket anélkül élnék le, hogy lelkileg beszennyeznék magukat? Sikerült-e valakinek Jézus Krisztuson kívül véghezvinnie ezt a tettet? Krisztus utalt arra, hogy a makulátlanság a hit, bűnbánat, kitartás, keresztelés, a Szentlélek ajándékának és az engesztelésre való támaszkodásnak az eredménye.

Ötletek a tanításhoz

A. Minden felelősségre vonható személynek újjá kell születnie víz és a Lélek által.

- Több más keresztény egyházzal ellentétben Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza azt tanítja, hogy a gyermekek ártatlanul jönnek világra (lásd T&S 93:38). Az ártatlanság az ember vétéktől és bűntől mentes, nem vádolható vagy okolható, tiszta és makulátlan – szeplőtelen – állapotot jelenti. A gyermeket csecsemőkora során és a felelősségre vonhatóság kora előtt Sátán nem képes közvetlenül megkísérteni (lásd T&S 29:47). A gyermekek, akik nyolc éves koruk előtt halnak meg, a celesztialis királyságba kerülnek (lásd T&S 137:10). Jézus – legalábbis részben – a gyermeki ártatlanság miatt mondta, hogy „ha meg nem tértek és olyanok nem leszek mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába” (Máté 18:3).
- Az óra kezdete előtt írd fel a táblára vagy vetítsd ki projektorral a természetes ember tulajdonságait, amelyeket később összehasonlíthattok a lelki ember gyümölcseivel (lásd 1. ábra). Kérdezd meg a tanulóktól, mi okozza a születésünkkel járó ártatlanság elvesztését! A Tan és a szövetségek 93:39 rámutat, hogy az ártatlanságot az atyáink hagyományainak követése és az Isten parancsolatainak való engedetlenség miatt veszítjük el. Az emberekre, akik elveszítik ártatlanságukat, a szentírásokban lelki halottként (lásd T&S 29:41), testiként, érzékiként és ördögiként utalnak (lásd Mózes 5:13; 6:49). Benjámin „természetes ember[ként]” utalt rájuk (lásd Móziás 3:19). Pál rámutatott, hogy az ilyen emberek olyan dolgokat

visznek véghez, amelyeket ő a test cselekedeteinek hívott, valamint felsorolt a Galátziabeliek 5:16–21-ben és a Kolossébeliek 3:2–9-ben.

- Figyelmesen olvassátok el a János 3:1–5-öt! Nikodémus azt kérdezte Jézustól: „Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az ő anyjának méhében másodszor, és születhetik-e?” Nikodémus Jézus azon kijelentésére tette fel ezt a kérdést, hogy az embernek újra kell születnie, hogy lássa Isten királyságát. Vajon Nikodémus kérdése naiv vagy szarkasztikus volt-e? Későbbi viselkedése azt sejteti, hogy nem. Nikodémus inkább egy olyan kérdést tett fel, amelyet már sokan éreztek belül. Miként lehetséges egy felnőtt személy számára, hogy elnyerje egy újszülött ártatlanságát? Miként lehetséges újonnan kezdeni egy életet, megerősítve az emberiséget testivé, érzékivé és gonosszá tévő csapdák ellen? Jézus azt válaszolta, hogy szükség van egy második születésre, amely lehetővé teszi számunkra, hogy belépjünk Isten királyságába. (Lásd az Alátámasztó kijelentések A részét a tanulói kézikönyv 49. oldalán).

Írd fel a táblára a „víztől való születés” és a „Lélek általi születés” kifejezést. Kérj meghatározást mindkettőhöz.

Víztől való születés akkor történik, amikor egy hittel és bűnbánattal élő személy elfogadja az alámerítéssel, Jézus Krisztus felhatalmazott szolgálja által történő keresztelést (lásd Alma 9:27; 3 Nefi 7:25; Moróni 6:2–4). A víztől való születés egy azonnali, egyszeri esemény.

A Lélektől való születés a kézzel való általi szertartással kezdődik, a Szentlélek ajándékáért. Amikor engedünk a Szentlélek sugalmazásainak, a Lélek „hatalmas változást” visz véghez a bennünkben és állandóan arra készítet, hogy jót cselekedjünk (lásd Móziás 5:2; lásd még Móziás 27:25; Alma 19:33). A Lélek általi születés egy folyamat.

Pál Apostol felsorolta a lelki ember tulajdonságait, aki enged a Szent Lélek csábításainak, és szembeállította azokat a test által uralt ember tulajdonságaival. Írd fel a táblára a lelki ember tulajdonságait, hogy a tanulók láthassák az ellentétet az ez és a természetes ember tulajdonságai között (lásd 1. ábra)!

B. A megigazulás azt jelenti, hogy megbocsátás nyerünk az Úrtól, és az igazlelkűség ösvényére térünk.

- Olvasd fel a Tan és a szövetségek 20:30-at: „És tudjuk, hogy a mi Urunk és Szabadítónk, Jézus

Krisztus kegyelme általi megigazulás igazságos és igaz.” A *megigazulás* kifejezés szoros kapcsolatban áll a megbocsátással. Olvassátok el a tanulói kézikönyv 50. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található magyarázatot! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit ígérnek egy új megtértek, amikor a megfelelő felhatalmazás által megkeresztelkedik az egyház tagjának.

Hangsúlyozd ki, hogy a hit gyakorlása, őszinte bűnbánat és megfelelő keresztelés által múltbéli vétkei megbocsáttatnak, és új életet kezdhet az egyházban, büntelenül, mint egy gyermek! Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg tapasztalataikat olyan érdeklődőkről, akik képesek voltak maguk mögött hagyni múltjukat, és jóformán más emberré válni a keresztelés után.

Ahogy azt a Tan és a szövetségek 20:30-ban leírták, a megigazulás Jézus Krisztus engesztelése által lehetséges. „Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által” (Rómabeliek 3:24–25; lásd még Móziás 3:19; Mózes 6:59).

■ A megigazulás fogalmával rokon értelmű az igazol szó, ami azt jelenti, hogy bizonyítjuk egy bizonyos cselekedet érvényességét, vagy tisztázzuk a kiváltó okot, illetve az eredményét. Ennek a fényében a tanulók olvassák el Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 50. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található meghatározását a megigazulásról. Egy igazolt cselekedet McConkie elder szerint az Ígéret Szent Lelke által lepecsételt és a Szentlélek által megerősített és jóváhagyott cselekedet. (Lásd *Mormon Doctrine*, p. 50.)

C. A megszentelődés a szentség és a tisztaság állapota.

■ „És azt is tudjuk, hogy a mi Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus kegyelme általi megszentelés igazságos és igaz, mindazoknak, akik teljes lelkükkel, elméjükkel és erejükkel szeretik és szolgálják Istent.” A *megszentelődés* egy olyan szó,

amely szentséget jelent, vagy a folyamatot, amely által szentté válhatunk (bűntől való megtisztulás). A vers elmondja, hogy a megszentelődés egy folyamat, és legalább két aspektusa van:

Az első, hogy a megszentelődést az engesztelés teszi lehetővé. A hit gyakorlása, a bűnbánat és a keresztelés elfogadása által ártatlanok lehetünk múltbéli bűneinktől.

A második, hogy a megszentelődés, mint életmód, akkor lehetséges, amikor késztetést érzünk, hogy teljes lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel szerszük és szolgáljuk Istent. A megszentelődés a Szentlélek befogadása által táplált lelki fejlődés eredménye. Hélamán elmondta, hogy a böjtölés, az imádkozás, az alázatosságban való egyre erősebbé válás és a hit gyakorlása a szív megtisztulásához és megszentelődéséhez vezet (lásd Hélamán 3:35). Olvassátok el Brigham Young elnöknek a tanulói kézikönyv 50. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található állítását, melyben kijelenti, hogy a megszentelődött ember az, aki „tökéletesen alá [van] rendelve Istennek és az Ő követelményeinek” (*Journal of Discourses*, 2:123)!

Befejezés

Alma a következő átható kérdésében foglalta össze a nefitáknak szóló prédikációját:

„És most íme, azt kérdezem tőletek, egyházi testvéreim, hogy megszületettek-e már Istentől lelkileg? Átvettétek-e az ő képmását az ábrázatokra? Megtapasztaltátok-e ezt a hatalmas változást a szívetekben?” (Alma 5:14).

Alma kérdései hatékonyan zengenek át az évszázadokon egészen napjainkig, a saját körülményeink közepette, és megérdemlik átgondolt válaszunkat. Alma kérdései minden utolsó napi szentet arra kellene hogy indítsanak, hogy törekedjenek valóban újjászületni és Krisztushoz hasonló életet élni.

1. ábra

TERMÉSZETES EMBER		LELKI EMBER	
Galátziabeliek 5:16–21	Kolossébeliek 3:2–9	Galátziabeliek 5:22–25	Kolossébeliek 3:10–15
Házasságtörés	Paráznaság	Szeretet	Könyörület
Paráznaság	Tisztátalanság	Öröm	Jóság
Tisztátalanság	Bujaság	Békesség	Alázatosság
Bujálkodás	Gonosz kívánság	Béketűrés	Szelídség
Bálványimádás	Fösvénység	Gyengédség	Hosszútűrés
Boszorkányság	Engedetlenség	Jóság	Türelem másokkal szemben
Gyűlölet	Harag	Hit	Megbocsátás
Ellenszegülés	Fölgerjedés (düh)	Szelídség	Jószívűség
Utánzás	Gonoszság	Mértékletesség	Békesség
Harag	Káromkodás	Lélek szerint járás	Hála
Viszály	Gyalázatos beszéd		
Lázadás	Hazudozás		
Eretnekség			
Irigység			
Gyilkosságok			
Részegség			
Tivornyázás			

Bevezetés

Figyelem! Légy körültekintő, miközben megbeszélitek azt a tantételt, hogy elhívásunk és kiválasztásunk biztosítva van! Kerüld a találgatásokat! Kizárólag az itt és a tanulói kézikönyvben megadott forrásokat használd! Semmiféleképpen ne próbáld megbeszélni a második felkenéssel kapcsolatos kérdéseket, vagy válaszolni azokra!

■ Az örök élet megbeszélése előtt olvassátok el a LeGrand Richards elderről és feleségéről, Sister Ina Richardsról szóló anekdotát:

„Harmincötödik házassági évfordulójukon (1944-ben) LeGrand azt mondta Inának: »Mit gondolsz anyu, mit fogunk csinálni mához képest harmincöt millió év múlva?« A rá jellemző gyors észjárással így válaszolt: »Hogy jutnak eszedbe ilyenek? Még a gondolatába is belefáradok.«

»Hát – mondta LeGrand – hiszel az örök életben. Megmondták, hogy az idő csak az embereknek számít, és Isten számára nem létezik olyan dolog, mint az idő. Ez egy örök körforgás, nincs kezdete és nincs vége. Márpedig, anyu, ha hiszel ebben, akkor mi ketten elég jól ismerjük majd egymást harmincöt millió év múlva!« (Lucile C. Tate, *LeGrand Richards: Beloved Apostle*, pp. 228–29.).

Miként reagáltak a tanulók Richards elder gondolataira? Merész gondolatai voltak? Egyáltalán nem. Miért? A hithűség és a szentírások tanulmányozása reményt ad az örökkévaló áldásokhoz.

■ Olvassátok el a 2 Timótheus 4:7–8-at, amelyben Pál kijelentette: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végezetre eltételezt nekem az igazságnak koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, a kik vágyva várják az ő megjelenését.”

Beszélgétek meg, miként kapcsolódik Pál kijelentése a Tan és a szövetségek 76:56-hoz: „Ők azok, akik papok és királyok, akik elnyerték az ő teljességét, valamint az ő dicsőségét.”

Hangsúlyozd ki, hogy a korona, amely Isten dicsősége teljességének elnyerését jelképezi, elérhető, ha „ama nemes harcot megharcoljuk”, elvégezzük futásunkat és megtartjuk hitünket! Ez a fejezet részletezi az örök élet ígéretének természetét, és elnyerésének módjait.

Ötletek a tanításhoz

A. Az örök életre irányuló törekvésünk a halandóság előtti létben kezdődött.

■ Olvassátok el a Mózes 1:39-et! Miközben Isten kinyilatkoztatta teremtményeinek sokaságát, arra tanította Mózeset, hogy az Ő munkája és dicsősége abból áll, „hogy véghezvigy[e] az ember halhatatlanságát és örök életét”. Írd fel a táblára a *halhatatlanság* és az *örök élet* szavakat! Rokon értelmű szavak ezek? Miben különböznek? Hangsúlyozd ki, hogy a *halhatatlanság* a test és a lélek elválaszthatatlanságára utal, ami a feltámadás eredménye! Habár feltámadásunk minőségét alapvetően meghatározza, hogy hogyan élünk és mit érünk el a halandóság során, mindenki, aki él, fel fog támadni az engesztelés miatt (lásd 1 Korinthusbeliek 15:22). Mutass rá, hogy másrésről az örök élet azt az életminőséget írja le, amelyet kizárólag Jézus Krisztus evangéliumának keretein belül érhetünk el!

Bruce R. McConkie elder kijelentette: „Kizárólag azok nyerik el az örök életet, akik engedelmeskednek az evangélium teljességének... Ezért azok, akik örök életet nyernek, felmagasztosulnak; Isten fiai ők, örökös társai Krisztusnak és az Elsőszülött egyházának tagjai; minden felett győzedelmeskednek, minden hatalmat birtokolnak és elnyerik az Atya teljességét. Ők istenek” (*Mormon Doctrine*, p. 237.).

Olvasd fel a Titus 1:2–3-at, hogy bemutasd, az örök életet a halandóság előtti életben megbeszéltek és megígérték!

■ A Rómabeliek 11:1–2-ben Pál felvázolta Isten Ábrahám magjával való kapcsolatát. Mit értett Pál az alatt, hogy Isten „eleve ismert[e]” népét? Pál azt is említette, hogy néhány embert már „a világ teremtése előtt” kiválasztottak Krisztusban (Efézusbeliek 1:4). Ez a kijelentés azt sugallja, hogy sokakat elhívtak és kiválasztottak a halandóság előtti életben, hogy hithűségüktől függően különleges áldásokban részesüljenek. Ezek a különleges áldások legalább két dolgot feltételeznek.

Az első, amelyről McConkie elder írt: „E különleges leszármazási ágba való kiválasztás a létezés előtti érdemességen alapul, így »Isten előrelátása szerint« történt (1 Péter 1:2).” McConkie elder elmagyarázta, „hogy annak érdekében, hogy a lehető legtöbb lélekgyermek szabadulását lehetővé

tegye, az Úr általában a legigazlelkűbb és legéremesebb lelkeket küldi a földre Ábrahám és Jákób vérvonalán keresztül. Ez a folyamat az ő dicsőségének megnyilvánulása, vagy más szavakkal szeretete, kegyelme és gyermekeihez való leereszkedése” (*Mormon Doctrine*, p. 216). Így azok, akik Ábrahám, Izsák és Jákób vérvonalába születnek, évszázadokon át hallották a próféták bizonyosságát, hozzáférhettek a szent szentírásokhoz és szertartásokhoz, valamint ott lehettek Isten földi munkájának előzményeinél. (Lásd Harold B. Lee, in Conference Report, Oct. 1973, pp. 7–8; vagy Ensign, Jan. 1974, p. 5.)

A második, hogy „e kiválasztás részeként Ábrahámot és másokat a nemes és nagy lelkek közül még születésük előtt kiválasztottak azokra a küldetésekre, amelyeket ebben az életben bízunk rájuk” (McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 216). A Tan és a szövetségek 138:56 megemlíti, hogy nemes és nagyszerű lelkek „részesültek első oktatásukban a lelkek világában, és felkészültek arra, hogy előjjenek az Úr által jónak látott időben [...] az emberek lelkének megszabadulásáért” (lásd még Ábrahám 3:22–23; Jeremiás 1:4–5).

B. Akik eljönnek a halandóságra, azokat elhívják és kiválasztják, hogy további áldásokat kapjanak ebben az életben.

- A kiválasztás egyszerűen kijelölést jelent. Mutass rá, és beszélj meg a tanulókkal, hogy hit-hűségük és engedelmségük miatt a következő dolgokra választották ki őket:

1. Kapnak egy húsból és csontból való testet. Ez a test elengedhetetlen ahhoz, hogy végül olyaná válhassunk, mint Isten, valamint, hogy részesülhessünk az élet teljességében, amelyben ő örvend. (Lásd az Alátámasztó kijelentések B részét a tanulói kézikönyv 52. oldalán).

2. Részesülhetnek a szabadító szertartásokban, és halandóságuk során tagjai lehetnek Krisztus családjának, azaz Jézus Krisztus egyházának.

C. Elhívásunk és kiválasztásunk biztossá tétele a halandó élet fontos törekvése.

- Jézus Krisztus egyháza tagjaként az engedelmség által olyan helyzetben vagyunk, hogy részesülünk az örök életben, az Atya legnagyobb ajándékában. Mit kell tennünk, hogy biztossá tegyük elhívásunkat és kiválasztásunkat? Mondd el, hogy a *biztos* szó a következőket

jelent: „nem vall kudarcot; [...] számíthatunk vagy támaszkodhatunk rá; [...] bekövetkezésére feltétlenül számíthatunk” (Webster’s *New World Dictionary*, 2d college ed., s.v. “sure”). Olvassátok el a tanulói kézikönyv 52. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részét, és kérd meg a tanulókat, hogy állapítsák meg, mik a követelmények elhívásunk és kiválasztásunk biztossá tételéhez! Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel a megállapított követelményeket (az 1. ábra felsorol néhány lehetséges választ). *Továbbá kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen jutalom jár a teljes engedelmségért* (lásd 2. ábra)! Hangsúlyozd ki, hogy az engedelmség, amely ahhoz szükséges, hogy elhívásunkat és kiválasztásunkat biztossá tegyük, nem lehet felületes; a Jézus Krisztus evangéliuma iránti tökéletes odaadás kell, hogy jellemezze!

D. Akik biztossá teszik elhívásukat és kiválasztásukat, örök életet örökölnek.

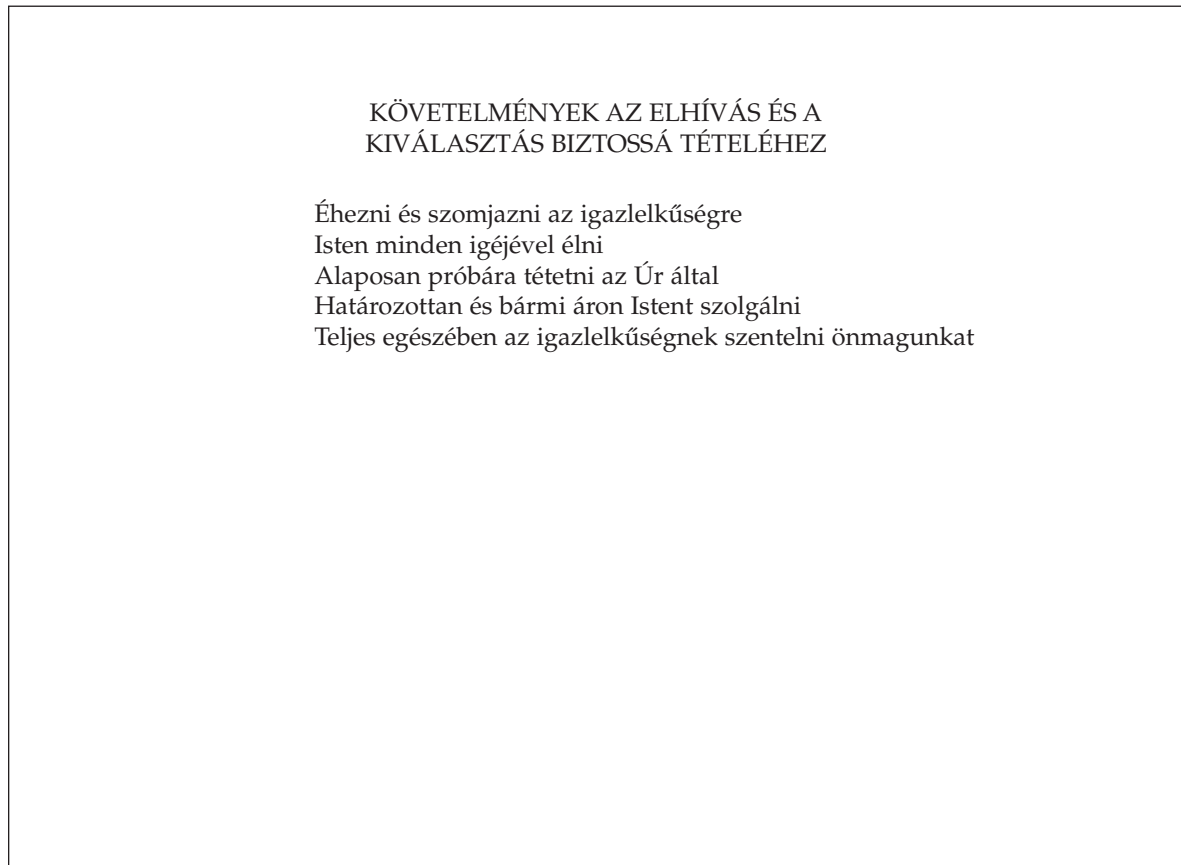
- Olvassátok el a Rómabeliek 8:17-et! Mit jelent örökösnek lenni? Mit jelent örökostársnak lenni? Mutass rá, hogy mindkét kifejezés arra a kiváltságra utal, hogy az Atya színe előtt élhetünk és megoszthatjuk vele az életet, amely szerint Ő él! Örökösnek e kiváltságban ajándékként részesülünk. (Lásd az Alátámasztó kijelentések D részét a tanulói kézikönyv 52. oldalán; Móziás 5:15).

- Milyen kapcsolatban van a „prófétálás biztossabb szava” elhívásunk és kiválasztásunk biztossá tételével? Olvassátok el a Tan és a szövetségek 131:5-öt! Hangsúlyozd ki, hogy még ebben az életben megkaphatjuk a Szent Lélek tanúságtételét arról, hogy eleget tettünk Isten követelményeinek és jogosultak vagyunk az Ő jelenlétében való örök életre (lásd a tanulói kézikönyv 52. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részét)!

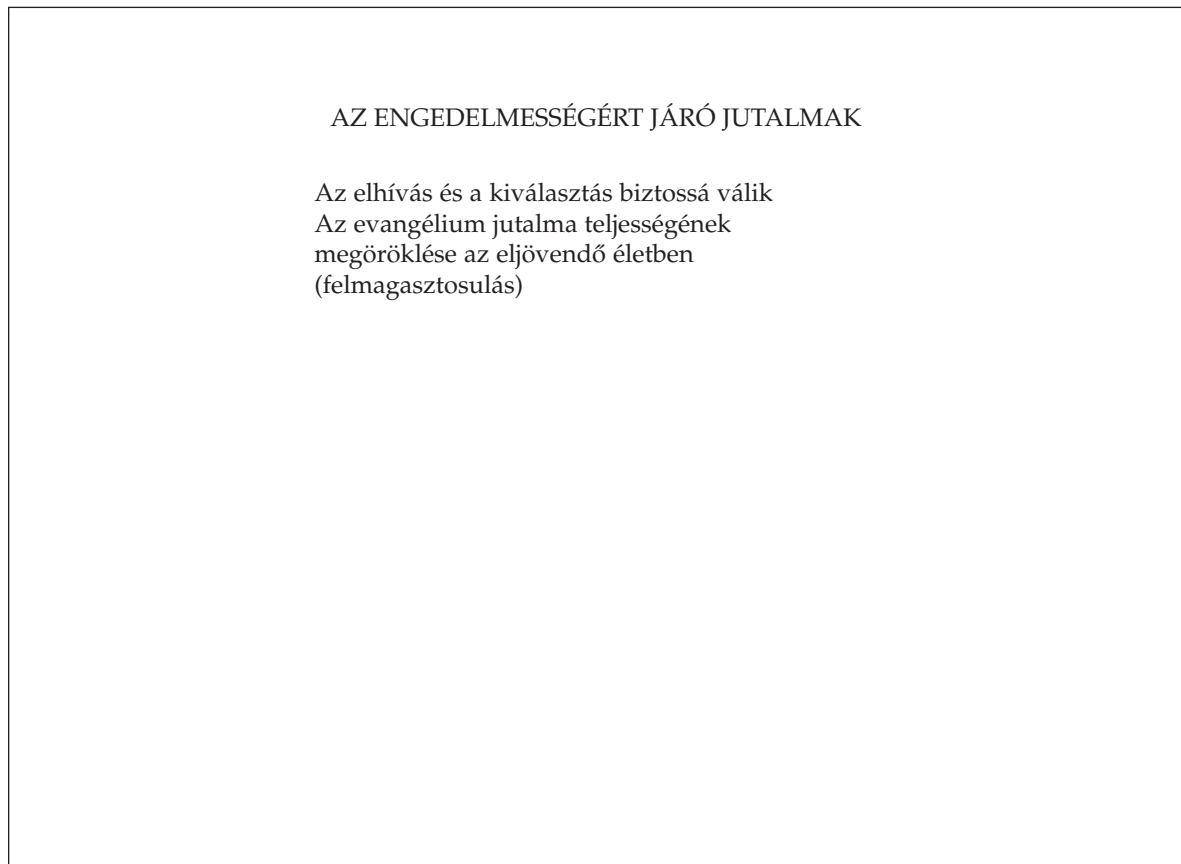
Befejezés

Az örök élet tantételeit a halandóság során nyilatkoztatta ki nekünk szerető Mennyei Atyánk, aki gondoskodik róla, hogy gyermekei részesüljenek az öröm tejjességében. Az ígéretet kiterjeszti mindazokra, akik igalelkűséget tanulnak, hogy elnyerjék a „békességet ebben a világban és örök életet az eljövendő világban” (T&Sz 59:23).

1. ábra

2. ábra

Bevezetés

- Kérdezd meg a tanulóktól az *úrvacsora* szó jelentését! Az angol *úrvacsora* (*sacrament*) szó eredeti jelentése „a megszentelés eredménye” vagy „egy vallási jóváhagyás általi megszentelés, felajánlás vagy megerősítés módja” (*Oxford English Dictionary*, s.v. “sacrament”). Az *úrvacsora* végül egy szent vallási szertartást jelent.
- Beszéljétek meg, miért nem tudja sok utolsó napi szent teljes mértékben kivenni a részét az *úrvacsora* szentségében. Mivel minden héten vehetünk az *úrvacsorából*, sokan megszokásból vesznek belőle, vagy nem készülnek fel rá megfelelően minden alkalommal. Külső zavaró tényezők megakadályozhatják a lelki dolgokra való teljes koncentrációt az *úrvacsora* alatt. Néhányan nem értik az *úrvacsora* valódi természetét.

Majdnem minden utolsó napi szent jobban használhatná az *úrvacsora* szertartását lelke megtisztítására, hogy felkészüljön az örök életre. David O. McKay elnök kijelentette: „Az *úrvacsora* szentségéből való részesülés az egyik legszentebb szertartás Jézus Krisztus egyházában. Az ezzel kapcsolatos tantételek alapvetőek a jellem építéséhez, illetve elengedhetetlenek a fejlődéshez és az Isten királyságában való felmagasztosuláshoz. Túl kevés résztvevő tulajdonít ennek az egyszerű, mégis magasztos szertartásnak megérdemelt fontosságot és jelentőséget. Sajnos a hódolat *formája* gyakran csupán egy külső megfelelés, anélkül, hogy az igaz lélek elismerné annak mély lelki jelentőségét” (*Gospel Ideals*, p. 71.).

Ötletek a tanításhoz

A. Jézus Krisztus vezette be az *úrvacsorát*, a megemlékezés szertartásaként.

- A világ történelme során az Úr jelképes szertartásokat használt, hogy kiválasztott népét fontos evangéliumi tantételekre tanítsa és emlékeztesse. Mely evangéliumi tantételt hangsúlyozza ki az *úrvacsora* szertartása? (Krisztus engesztelését.) Voltak olyan szertartások vagy szent szokások Krisztus eljövetele előtt, amelyek emlékeztették az izraelitákat a közelgő engesztelő áldozatra? „Az áldozathozatal szertartásának helyettesítésére (amely a szentek figyelmét Isten Fiának eljövendő áldozatára irányította), Urunk halandó szolgálata alatt az *úrvacsora* szertartását tanította (hogy szentjei figyelmét halála után a nagyszerű engesztelő

áldozatára irányítsa)” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 660). Használd fel az 1. ábrát, hogy tovább szemléltess, miként tanították az engesztelést fontos szertartásokon keresztül Krisztus halandó szolgálata előtt és után egyaránt. Ma az *úrvacsora* szentsége egy szent emlékszertartás, mely által megemlékezünk Isten Fiának áldozatáról.

- Olvassátok el a Máté 26:26–29-et, amelyben a Szabadító az *úrvacsoráról* tanította a Tizenkettüket az utolsó vacsoránál! Olvassátok el és beszéljétek meg a Lukács 22:15–21 és 1 Korinthusbeliek 11:24–25-öt! Mondd el, hogy az *úrvacsora* jelképei az Úr testére és vérére való emlékezés.
- Ossz meg a tanulói kézikönyv 53. oldalán a Tanok és tantételek A 2 részében a válogatott szentírások közül néhányat, hogy bemutasd, az *úrvacsorát* azért rendelték el, hogy az *emlékeztessen* Krisztus engesztelő áldozatára.

B. Amikor veszünk az *úrvacsorából*, szövetséget kötünk Istennel.

- Olvassátok el és beszéljétek meg a Tan és a szövetségek 20:68-at! Hangsúlyozd ki, hogy először meg kell tanulnunk az *úrvacsora* jelentését, mielőtt jelentősége lehetne számunkra! A misszionáriusoknak tanítaniuk kell a leendő egyháztagokat az *úrvacsoráról* még a keresztelés előtt, és a szülőknek is tanítaniuk kell róla gyermekeiket.
- Ismételjétek át az evangéliumi szövetség meghatározását. (Egy szent egyezés vagy ígéret Isten és ember között.) Mely szövetséget újítjuk meg, amikor veszünk az *úrvacsorából*? (A keresztelést.) Mily módon egyezik meg a keresztelés és az *úrvacsora* szövetsége? Miközben az osztály egyik tagja elolvassa az *úrvacsorai* imákat a Tan és a szövetségek 20:77-ben és 79-ben, egy másik tanuló írja fel mindkét ima alkotórészeit. Mit ígérünk, amikor veszünk a jelképekből? Mit ígér nekünk Atyánk? Megoszthatod a tanulókkal Joseph Fielding Smith elnök és Bruce R. McConkie elder a tanulói kézikönyv 53–54. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található megjegyzéseit (lásd Smith, *Doctrines of Salvation*, 2:344–45; McConkie, *The Promised Messiah*, p. 386).
- Milyen gyakran vegyünk az *úrvacsorából*? Az Úr kinyilatkoztatta: „Tanácsos, hogy az egyház gyakran találkozzon, és az Úr Jézus emlékezetére vegyen a kenyérből és a borból” (T&Sz 20:75). A Mormon könyvbeli szentek gyakran összegyűltek, hogy böjtöljenek, imádkozzanak, vegyenek az *úrvacsorából* és beszélgessenek egymással lelkük jólétéről (lásd Moróni 6:5–6).

Tartottak úrvacsorai gyűléseket az egyház korai időszakában (lásd T&S 46:4–5), de nem szükség-szerűen mindig vasárnap. A Tan és a szövetségek 59:9–10-ben az Úr kinyilatkozta: „És hogy még teljesebb mértékben megtarthatd magad szeplőtlennek a világtól, menj el az imádság házába, és ajánld fel szentségeidet az én szent napomon; mert bizony ez a nap jelöltetett ki számodra, hogy megpihenj munkáidtól, és odaadásodat leródd a Magasságosnak.” A „szentségek” tartalmazza az úrvacsora szentségét, amelyből veszünk az úrvacsorai gyűléseken. Az egyház tagjainak megparancsolták, hogy vegyenek részt az úrvacsorai gyűléseken és részesüljenek az úrvacsorából.

L. Tom Perry elder bizonyosságot tett az úrvacsorai gyűléseken való rendszeres részvétel fontosságáról, amikor ezt mondta: „Minden héten igyekeznünk kell, hogy valami személyeset tapasztaljunk, Urunk és Szabadítónk közelségét, aki, amikor minden héten megemlékezünk róla, segít, hogy olyanná válhassunk, mint Ő...”

Mindig nagy hatással van rám a megújult erő és elhivatottság, amely a hetenkénti úrvacsorai gyűlésen való részvételből fakad” (In Conference Report, Oct. 1984, p. 22; vagy *Ensign*, Nov. 1984, p. 19).

C. A víz és a kenyér fontos szimbólumok.

■ Mondd el, hogy a Szabadító gyakran használt metaforákat tanításaiban és példabeszédeiben. Mit próbált Jézus éreztetni, amikor ezt mondta, hogy „én vagyok az életnek ama kenyere; a ki hozzám jó, semmiképen meg nem éhezik” (János 6:35)? Mire gondolt, amikor az „élő víz” forrásának hívta magát (János 4:10; lásd még 11–13. v.)? A Szabadító azt tanította ezekkel a metaforákkal, hogy az Ő élete, küldetése, áldozata és tantételei az örök élet forrása. Amikor a kenyérré és a vízre utalt, soha nem szó szerint értette. Az úrvacsora során használt kenyér és víz jelképek, amelyek megtanítanak és emlékeztetnek minket az engesztelésre. Olvassátok el a Joseph Smith fordítás szerinti Márk 14:20–25-öt, hogy megállapítsátok, milyen jelképes értelemmel bírnak ezek a jelképek!

■ A kenyér és a víz talán minden más ételnél és italnál jobban jelképezi az emberi test számára alapvető táplálékot. De maga az úrvacsorai kenyér és víz, melyekből veszünk, nem jelent számottevő táplálékot a test számára. Ha tehát az úrvacsorát nem arra szánták, hogy táplálja a testet, akkor mit kell vele táplálnunk? Olvassátok el a 3 Nefi 20:8–9-et! Hangsúlyozd ki, hogy az úrvacsora jelképei a *lélekért*, nem pedig a testért vannak! A Szabadító megígérte, ha teljes szívünkkel és tiszta szándékkal veszünk az úrvacsorából, lelkünk „soha meg nem éhezik, se nem szomjazik, hanem eltöltetik” (3 Nefi 20:8).

■ Beszéljétek meg, miért vizet és nem pedig bort használunk az úrvacsorához. Ezt a kérdést a Tan és a szövetségek 27. fejezetének fejlécében és a Tan és a szövetségek 27:2-ben tisztázták.

D. Normák és óvintézkedések adattak azokkal kapcsolatban, akik részesülni szeretnének az úrvacsorában.

■ Írd fel a táblára a következő állítást: „Az úrvacsorából nem vehetnek méltatlanul.” Kérdezd meg, miért igaz ez az állítás; olvassátok el az 1 Korinthusbeliek 11:27-et és a 3 Nefi 18:29-et! Az, aki arra érdemesen vesz az úrvacsorából, táplálja a lelkét. Az, aki méltatlanul vesz belőle, kárhozatot hoz a lelkére, mert lelki fejlődése átkozott lesz, vagyis megáll. A szentírásokban úgy utalnak arra, ha méltatlanul vesznek az úrvacsorából, mintha újra keresztre feszítenék a Szabadítót (lásd 1 Korinthusbeliek 11:27). Jegyezd fel a lelki következményeit annak, ha méltatlanul vesznek az úrvacsorából (lásd 1 Korinthusbeliek 11:30).

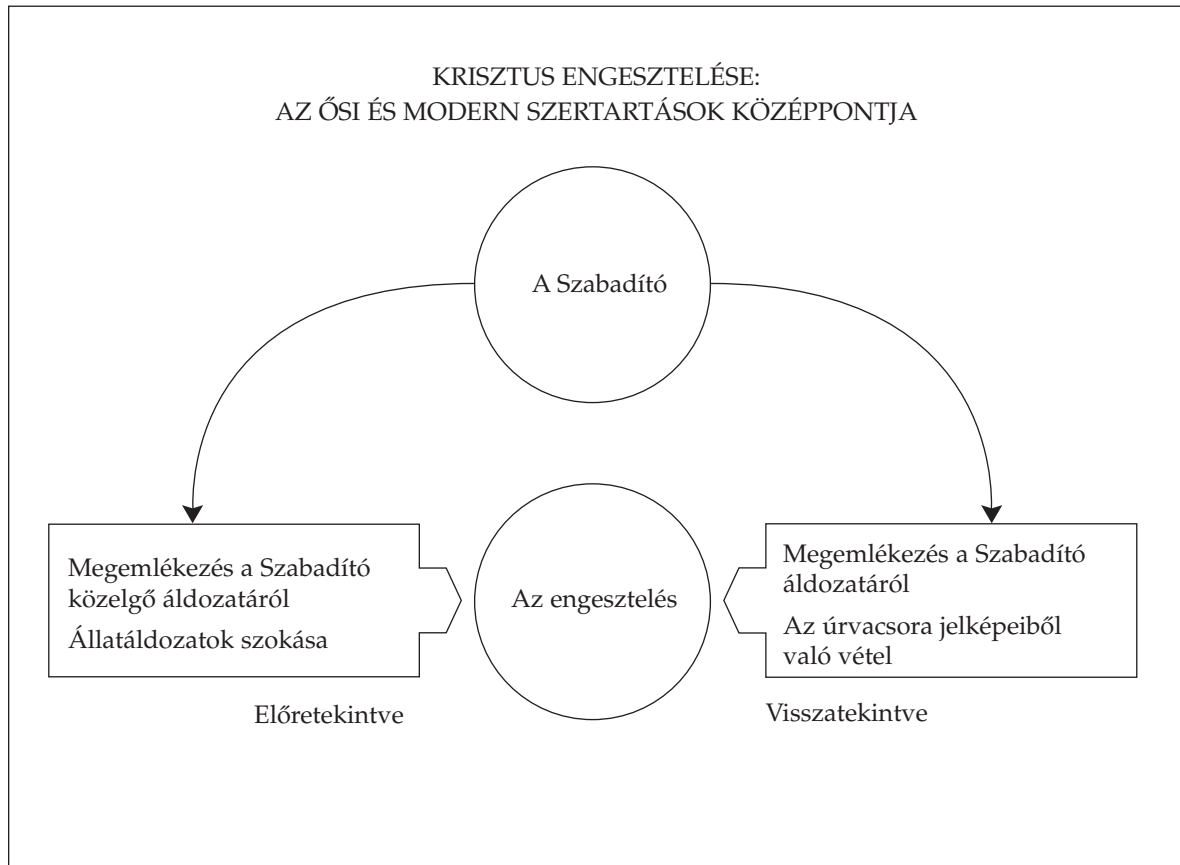
■ Mi az egyéni felelősségünk abban, hogy megállapíthassuk saját érdemességünket az úrvacsora vételeire? Olvassátok el az 1 Korinthusbeliek 11:28-at! Oszd meg George Albert Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 55. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található kritériumát az érdemességről (lásd Conference Report, Apr. 1908, p. 35).

Figyelem! Feleslegesen ne beszéld le a tanulóidat arról, hogy vegyenek az úrvacsorából! Ha egy tanuló nem biztos benne, hogy vajon vehet-e az úrvacsorából, kérdezze meg a püspököt. Ha valaki megtört szívvel és bűnbánó lélekkel érkezik az úrvacsorai gyűlésre, és őszintén le akarja győzni gyengeségét, akkor érdemes rá, hogy részesüljön az úrvacsorából, kivéve akkor, ha olyan bűnei vannak, melyeket be kell vallania a püspöknek. „Azt szeretnénk, hogy minden utolsó napi szent járuljon az úrvacsora asztalához, mert ez az önértékelés, az önvizsgálat helye, ahol megtanulhatjuk, hogyan egyengessük ki utunkat és életünket, összhangba hozva magunkat az egyház tanításaival és testvéreinkkel” (Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard*, p. 150).

Befejezés

Biztasd a tanulókat arra, hogy tegyék az úrvacsorát hódolatuk jelentőségesebb részévé: ennek egyik módja, hogy teljes szívvel odafigyelnek az úrvacsorára, miközben kiszolgálják azt a gyülekezetnek. Az úrvacsora által közelebbi kapcsolatot teremthetünk az Istenséggel, és életünket összhangba hozhatjuk Isten akaratával.

1. ábr

A szövetséges Izráel előre elrendelése és feladatai

21. fejezet

Bevezetés

- Határozzátok meg a *zsidó, nemzsidó és Izráel* kifejezéseket a hármasszentírás-kötet Kalauz a szentírásokhoz részének segítségével!
- Vezess le egy szerepjátékot, melynek témája olyan emberek alkalmazása, akik megszerezték a szükséges tudást, és kifejlesztették a szükséges képességeket bizonyos beosztások megszerzéséhez, mint például szívsebész, vegyészmérnök, vállalati jogász vagy miniszter. Hangsúlyozd ki, hogy bizonyos munkákhoz különféle ismeretek és képességek szükségesek; ezek nélkül a munkát nem tudnák elvégezni! Hasonlítsd össze ezt a világi felkészülést Izráel családjának a halandóság előtti létben való felkészülésével, akik részesültek abban a halandóság előtti elhívásban, hogy elvigyék az evangéliumot az egész emberiségnek.

Ötletek a tanításhoz

A. Izráel népe megkülönböztetett és nemes nép volt a halandóság előtti létben.

- Olvassátok el Harold B. Lee elnöknek a tanulói kézikönyv 56–57. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentését Izráel halandóság előtti állapotáról (lásd Conference Report, Oct. 1973, pp. 7–8; vagy *Ensign*, Jan. 1974, p. 5)! Olvassátok el több, a tanulói kézikönyv 56. oldalán a Tanok és tantételek A 1 részében található szentírást.

B. Isten a halandóságban újra megkötötte szövetségét Izráellel.

- Ábrahámot e föld teremtése előtt hívták el, hogy halandósága során vezető legyen (lásd Ábrahám 3:22–23). Izsák atyja volt, aki Jákób atyja volt, akinek a neve Izráelre változott. Jóllehet Ábrahám sok nemzet atyja volt (sok fia született), az Úr Izráel vérvonalán keresztül áldja meg az összes nemzetet. A szövetség, melyet Isten Ábrahámmal kötött, minden emberre vonatkozik Izráel házából, és ábrahámi szövetségként ismert. Olvassátok el az 1 Mózes 17:3–9-et! Írd fel a táblára az ígéreteket, amelyeket Isten az ábrahámi szövetség részeként tett! Olvassátok el Joseph Fielding Smith elnök a tanulói kézikönyv 57. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található magyarázatát arról, hogy mily módon lesz minden nemzet a földön megáldva Ábrahám magja által (lásd *Doctrines of Salvation*, 3:246)!

Hangsúlyozd ki, hogy az Úr Joseph Smith próféta keresztül kinyilatkoztatta, hogy ha Ábrahám magja hithű ebben az életben, megadatik neki az örökkévaló gyarapodás is. (lásd T&Sz 132:28–31)!

- Ha a földi élet célja, hogy felkészüljünk a felmagasztosulásra, mi lenne Isten legnagyobb ajándéka, melyet kiválasztott népének adhat? Milyen áldásokban részesült a szövetséges Izráel, amiért halandóságuk előtt igazlelkűek voltak? Írjátok fel a táblára a következő áldásokat, majd beszéljétek meg őket:

1. Próféták
2. Szentírások
3. A Szentlélek ajándéka
4. Papság és papsági szertartások

Magyarázd el, hogy Izráel ezeket az áldásokat, valamint a velejáró felelősségeket az ábrahámi szövetségen keresztül kapta meg (lásd Ábrahám 2:6–11). Isten papsága, szövetsége és evangéliuma voltak az Ábrahám magjának megígért, és a szövetséges Izráelnek adott áldások. Olvasd el Joseph Fielding Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 57. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentését arról, hogy meddig tart az ábrahámi szövetség (lásd *The Way to Perfection*, p. 96)!

- Az ábrahámi szövetséget megújították Izsákkal és Jákóbbal. Megbeszélhetitek a tanulói kézikönyv 56. oldalán a Tanok és tantételek B 3 részében található szentíráásokat. A választott népet Izráel házában nevezték el Izráel után, amely nevet Jákób élete során később kapott. Olvasd fel az Alma 7:25-öt, hogy bemutasd Ábrahám, Izsák és Jákób kiemelkedő szerepét! Az Izráel házában ígért áldásokat gyakran hívják Ábrahám, Izsák és Jákób áldásainak. Ezt a kifejezést használjuk ma azon áldások leírására is, melyeket a templomban összepecsételt pároknak ígértek.

C. Ma a szövetséges Izráel mindazokat jelenti, akik szövetséget kötnek arra vonatkozóan, hogy elfogadják az evangéliumot, és a szerint élnek.

- Krisztus halandóságban végzett szolgálata alatt az evangéliumot elvitték Izráel házában tagjaihoz, vagyis Ábrahám, Izsák és Jákób szó szerinti leszármazottaihoz (lásd Máté 15:24). A Szabadító feltámadása után Péter apostol egy látomásban megmutatta, hogy eljött az idő, hogy elvigyék az evangéliumot a nemzsidóknak (lásd Cselekedetek 10). Azóta Izráel nem vér szerinti leszármazottai, akik a bűnbánat és a keresztes által elfogadták az evangéliumot, valamint akiket befogadtak Izráel házába, az ábrahámi szövetség minden ál-

dásának is örökösei (lásd a tanulói kézikönyv 56. oldalán a Tanok és tantételek C 3 és az 57–58. oldalon található Alátámasztó kijelentések C részét).

D. Isten szövetséges népeként Izráelnek különleges kötelessége és megbízatása van.

- Olvassátok el az Ábrahám 2:6–11-et, és állapítsátok meg a szövetséges Izráel felelősségeit! (Megosztani ezt a szolgálatot és papságot a világ minden nemzetével.) Gondolkodjatok el John A. Widtsoe eldernek a tanulói kézikönyv 58. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található kijelentésén az Isten szövetséges népeként ránk háruló feladatainkról (lásd *Evidence and Reconciliations*, p. 400).
- Akkor is kiválasztott és szövetséges népnek tartanak minket, ha nem sikerül eljuttatnunk az evangéliumot minden nemzetnek? Spencer W. Kimball elnök egy hármast küldetést adott nekünk, melyben arra buzdított minket, hogy hirdessük az evangéliumot, tökéletesítsük a szenteket és váltsuk meg a halottakat (lásd Conference Report, Apr. 1981, p. 3; vagy *Ensign*, May 1981, p. 5). Miként teszi lehetővé számunkra ez a felhívás, hogy teljesítsük a szövetséges Izráelként kapott feladatunkat, vagyis hogy megáldjuk a föld családjait?
- Hangsúlyozd ki, hogy az 1 Mózes 49 és az 5 Mózes 33 tartalmazza a pátriárkai áldásokat, amelyekben Jákób (Izráel) tizenkét fia (vagyis törzse) részesült! Olvassátok el és beszéljétek meg az 5

Mózes 33:17-ben feljegyzett áldást, amelyben József részesült! Írd fel a táblára a következő szimbólumokat, majd magyarázd el azokat:

1. Zsenge = elsőszülött
2. Tehén [eredetileg tulok] = háziasított ökör
3. Bivaly = nagytestű kérődző állat
4. Szarvak = hatalom
5. Népeket öklel = Izráel összegyűjtése

Ez a vers ebben az utolsó adományozási időszakban teljesül, amikor József előrelép, hogy elsőszülöttként követelje a születési előjogát, amely magába foglalja a papság felelősségét. A papság hatalma által Izráel összegyűjtetik, és a szabadító szertartások József törzsének (Efraim és Manassé) irányítása alatt lesznek. Az ökör, amely a munka, az erő, a hatalom és a kitartás jelképe, az utolsó napi szent Efraimra utal, aki annak súlyos terhét és hatalmas felelősségét hordozza, hogy elvigye az evangéliumot a világnak.

Befejezés

Miért biztatják a próféták folyamatosan az egyház fiataljait – különösen a fiatal férfiakat –, hogy készüljenek fel a missziós szolgálatra a föld nemzeteteiben? Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, hogy utolsó napi szentekként ők mit tesznek egyénileg annak érdekében, hogy elvigyék az evangéliumot Mennyei Atyánk gyermekeihez.

Bevezetés

- Mit értünk *hitehagyás* (aposztázia) alatt? Írd fel a táblára a tanulók meghatározásait. Mutass rá, hogy az *apostasía* görög szó lázadást vagy elpártolást jelent, ebben az esetben az egyház ellen, illetve az egyháztól! A hitehagyás lehet az egyház felhatalmazottainak és az Úr jogos képviselőinek elutasítása, vagy az egyház által elfogadott és a tagjaival betartatott tantételek és parancsolatok megtagadása, illetve mindkettő. A hitehagyás sok esetben az egyház ellen irányul, és az azzal való szembehelyezkedést jelenti (Lásd Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, pp. 42–46).
- Utalj az 1. ábrára, amely szemlélteti a katolikus, a protestáns és az utolsó napi szent nézeteket a Jézus által megszervezett egyház folyamatáról.

Ötletek a tanításhoz

A. A Szabadító földi szolgálata során megszervezte egyházát, valamint szabadító tantételeket és szertartásokat tanított.

- Milyen bizonyítékkal rendelkezünk arról, hogy Jézus élete során megszervezett egy egyházat? Mutass rá, hogy az *egyház* szó meghatározása a következő: egy vallási szervezet, amely valamilyen szinten igazgatási felhatalmazással rendelkezik! Az *egyház* kifejezést értelmezhetjük úgy is, mint közös hittel, tanításokkal, meggyőződéssel és szertartásokkal rendelkező hívők szervezete (Lásd *Webster's Third New International Dictionary*, s.v. "church"). Ezeket a meghatározásokat szem előtt tartva, vizsgáljátok meg annak bizonyítékát, hogy Jézus megszervezett egy egyházat. Két apostol az ősi időkben azt írta, hogy Jézus az idők delén apostolokat (lásd Máté 10:1–10) és hetveneseket (lásd Lukács 10:1, 17) választott. Apostolok az utolsó napokban szintén írtak arról, hogy Jézus egyházat szervezett a saját korában (lásd a tanulói kézikönyv 59. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részébe).
- Az alapvető egyházi felépítéssel együtt Jézus kihangsúlyozott bizonyos tanításokat és szertartásokat is, amelyek az egyházában való tanítványi mivolt jegyei. Pünkösöd napján Péter kijelentette, hogy a Krisztusba vetett hit, a bűnbánat, a keresztteljesedés és a Szentlélek ajándéka elengedhetetlen lépés a Szabadító egyházába való belépéshez és az ígért áldások elnyeréséhez (lásd Cselekedetek 2:37–38). A Szabadító szolgálata során azt tanította, hogy bizonyos erkölcsi és morális követelmények

is jelzik a tanítványi mivoltot (lásd Lukács 14:26; János 8:31; János 13:35).

- A folyamatos növekedés az egyházi szervezet gyors elterjedéséhez vezetett. Nem a növekedés volt azonban az egyetlen tényező: a kinyilatkoztatás kétségbevonhatatlanul az egyház szerkezeti növekedéséhez vezetett.

Utalj a 2. ábrára, amely az egyházi szervezet egy tökéletesen kialakított épületként szemlélteti. Mutass rá, hogy minden egyházi hivatalt említenek a szentírásszakaszokban! Olvassátok el az 1 Korinthusbeliek 12:28-at; az Efézusbeliek 2:19–21-et és a 4:11–14-et! Mely papsági hivatal áll e szakaszok középpontjában? (Apostol.) Miért volt ez hivatal – a többivel együtt – annyira döntő fontosságú? Pál azt tanította, hogy az egyházi szervezet azért jött létre, hogy tökéletességet hozzon a szenteknek, szolgálat céljából, valamint hogy egységet hozzon az egyházba (lásd Efézusbeliek 4:12–13).

B. Előre megjövendölték, hogy nagy elpártolás lesz a Szabadító egyháztól.

- Tanulmányozzátok az Ésaías 24:5-öt és az Ámós 8:11–12-t. Mit tanít ez a két ószövetségi szentírás a hitehagyásról? Mutasd be, hogy ezek a hitehagyás klasszikus meghatározásai. Megjósolják, hogy a szertartások megváltoznak, a szövetségek felbomlanak, valamint hogy az emberek éheznek majd arra, hogy hallják az Úr szavát (lásd a tanulói kézikönyv 59. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében).
- Sok bizonyíték arra utal, hogy amíg az apostolok Jézusról prédikáltak és tettek tanúbizonyságot, tudták, hogy egy általános hitehagyás fog bekövetkezni. Írd fel a táblára a következő utalásokat, és hagyd időt a tanulóknak, hogy csendben elolvassák azokat:

Cselekedetek 20:29–30. „Gonosz farkasok” jönnek majd közénk az egyházba, és lesznek olyan férfiak, akik „fonák dolgokat” fognak beszélni.

2 Thessalonikabeliek 2:1–4. „Szakadás” fogja megelőzni Krisztus második eljövételét.

2 Timótheus 4:3–4. „Az egészséges tudományt el nem szenvedik”, és „az igazságtól elfordítják az ő füleket... a mesékhez”.

2 Péter 2:1–3. „Hamis proféták” és „hamis tanítók... veszedelmes eretnokségeket fognak becsmérszni”, és „sokan fogják követni azoknak romlottságát”.

Beszélgétek meg Pál figyelmeztetéseit az eljövendő hitehagyásról.

C. Jézus Krisztus földi küldetése után egyetemes hitehagyás következett be.

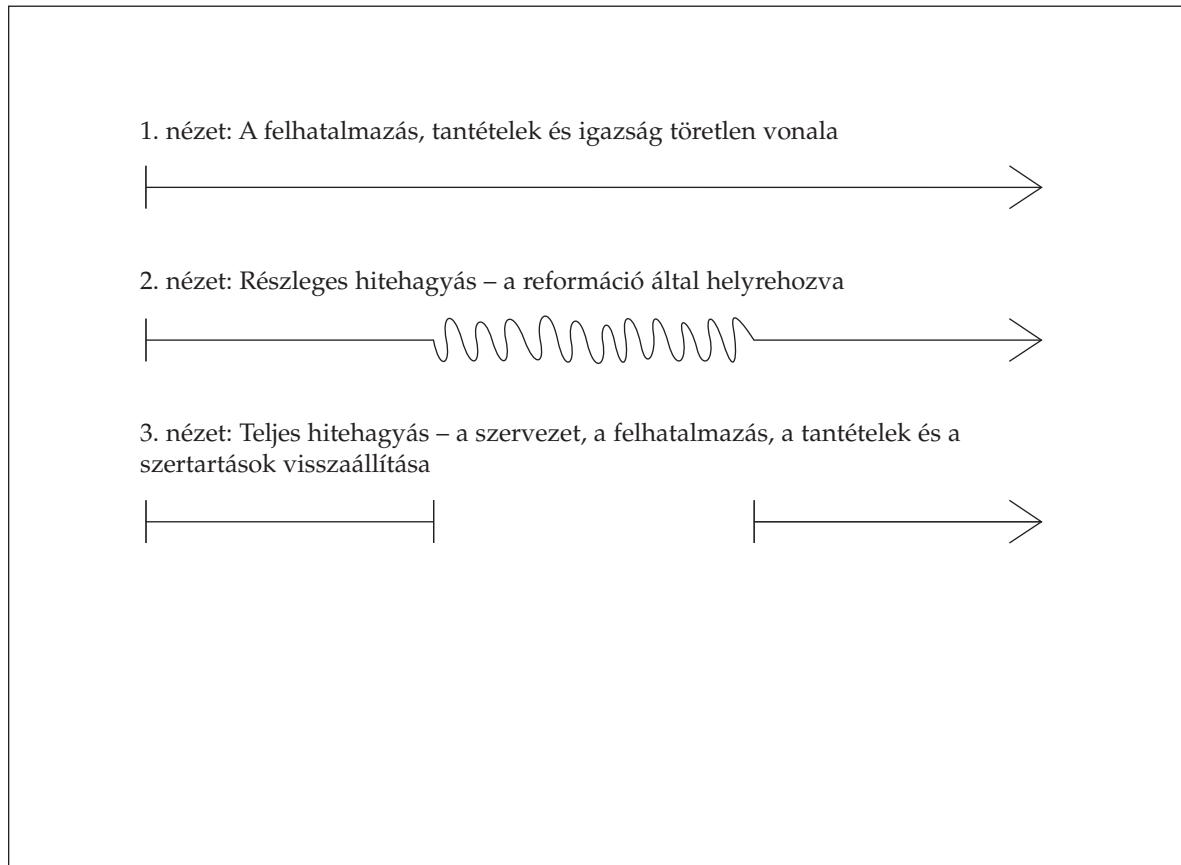
■ Hangsúlyozd ki, hogy az apostolok számára nagy terhet jelentett annak tudata, hogy a hitehagyás már szolgálatuk alatt elkezdődött! Közben Pál városról városra utazva az evangéliumot prédikálta, alkalmanként beszélgetett korábbi tanítványával. Leveleiben megsiratta azokat, akiket elválasztottak az igazságtól és akik elfordultak a tanításaitól. Ahol korábban egység volt, ott megosztottság lett és vizály támadt. Pálnak folyamatosan kihívásokkal kellett szembenéznie a hamis vezetők miatt, akik visszautasították apostoli elhívását, valamint tanításai és tanácsai létjogosultságát. Olvassátok el a Galátziabeliek 1:6–8-at; az 1 Korinthusbeliek 1:10–12-t; a 11:18–19-et; és a 2 Timótheus 1:15-öt!

A Pál által látott hitehagyás, amely az egyház szilárdságát veszélyeztette, lassanként egyetemessé és teljessé vált. További bizonyítékokért a hitehagyás egyetemes természetéről, olvassátok el több kijelentést a tanulói kézikönyv 59–60. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részéből.

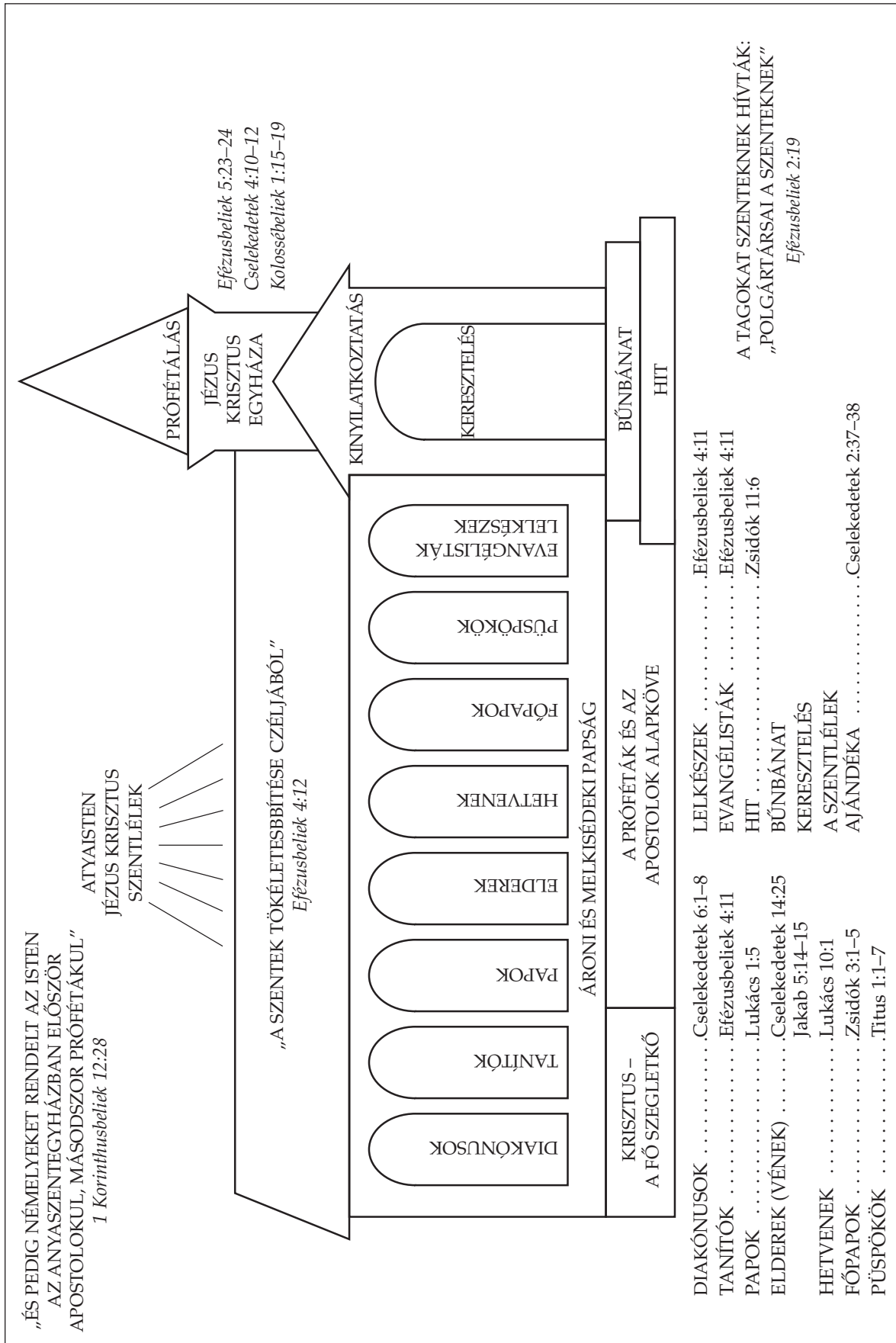
Befejezés

A megjövendőlt hitehagyásnak, amely sötétségbe borította a világot, az vetett véget, amikor az Atya és a Fiú 1820 tavaszán megjelent Joseph Smithnek. Most ismét apostolok járnak a földön, azzal az isteni megbízással, hogy elvigyék az evangéliumot a világ minden nemzetéhez.

1. ábra

2. ábra

Az evangélium visszaállítása az idők teljességének adományozási korszakában

23. fejezet

Bevezetés

- Kérdezd meg a *visszaállítás* szó jelentését! A visszaállítás azt jelenti, hogy visszaadni valamit, ami elvétel, vagy elveszett. A visszaállítás egyházi értelemben az evangélium, a papság, a szerzetások és maga az Úr egyházának visszaállítását jelenti a földre azután, hogy mindezek elvételtek.
- Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg az *adományozás* kifejezés jelentését. „Azt, amikor az Úr újra kinyilatkoztatja a szabadulás tervét, hogy az embereknek ne kizárólag régebbi mennybeli adományozásokra kelljen hagyatkozniuk ugyanazon dicsőségekről és csodákról, az evangélium adományozásának hívjuk. Ez magába foglalhatja a kulcsok, a hatalom és a papság visszaállítását” (Bruce R. McConkie, “This Final Glorious Gospel Dispensation,” *Ensign*, Apr. 1980, pp. 21–22.).

Most a Krisztus második eljövetele előtti utolsó adományozási korszakot éljük a földön. Joseph Smith próféta kijelentette: „Szükség van arra az idők teljessége adományozási korszakának bevezetésében, amely adományozási korszak bevezetése most kezdődik, hogy sor kerüljön adományozási korszakok, kulcsok, hatalmak és dicsőségek teljes és tökéletes egységére és összekapcsolására, valamint kinyilatkoztatására, Ádám napjaitól egészen mostanáig” (T&Sz 128:18). A Tan és a szövetségek 128:20–21 tartalmazza a próféta listáját azokról a mennybeli teremtményekről, akik visszatértek, hogy visszaállítsák a papság hatalmát és kulcsait ebben adományozási korszakban.

Ötletek a tanításhoz

A. Az idők delének adományozási korszaka utáni nagy hitehagyás szükségessé tette az evangélium visszaállítását az utolsó napokban.

- Milyen fontos különbségek vannak az idők delének adományozási korszaka és az idők teljességének adományozási korszaka között? Az idők delének adományozási korszakával kapcsolatban Bruce R. McConkie elder a következőt írta: „Urunk halandó szolgálatára az idők delén került sor... A dél a nap közepe, vagyis a csúcsa; a nap délben halad át a délkörön... Mivel Krisztus az idők delén élt, szolgált és végezte el az engesztelést, az a korszak valóban a történelem csúcspontja volt”

(*Mormon Doctrine*, p. 486). Az idők teljességének adományozási korszakával kapcsolatban McConkie elder a következőket mondta: „Az idők teljességének adományozási korszakában élünk. Ezért, úgyszólván az adományozási korszakok teljességének adományozási korszakában élünk...”

A múlt minden folyója már belefolyt vagy belefog folyni a jelen óceánjába; már minden kulcs és hatalom a mi birtokunkba jutott; amikor eljön az ideje, minden tantétel és igazság világos lesz számunkra” (“This Final Glorious Gospel Dispensation,” p. 22). Miért beszélünk egy helyett két különböző adományozási korszakról? (A nagy hitehagyás az idők delének adományozási korszakában történt, ezzel nélkülözhetetlenné téve egy új adományozási korszakot, amelyben az evangéliumot visszaállíthatják.)

- Olvassátok el és beszéljétek meg a tanulói kézikönyv 61. oldalán a Tanok és tantételek A részében található szentírásutalásokat! Hangsúlyozd ki, hogy Ésaías látta a Joseph Smith ideje előtti és alatti állapotokat a földön! Mutasd be, hogyan egyezik meg Joseph Smith prófétának a saját koráról készített leírása Ésaías próféciáival (lásd Ésaías 24:5; 29:13)!

B. Az ősi próféták megjövedölték az evangélium visszaállítását az idők teljességének adományozási korszakában.

Pünkösöd napján Péter apostol bizonyosságot tett minden dolog visszaállításáról. Olvasd el Péter jövendölését a Cselekedetek 3:21-ben, és hangsúlyozd ki, hogy Péter bizonyosságot tett arról, hogy a jövőben történni fog egy visszaállítás, hogy Ádámtól kezdve minden próféta tudta és prófétált az utolsó napi visszaállításról, valamint hogy az utolsó napi visszaállítás az Úr második eljövetele előtt fog bekövetkezni! Oszd meg Wilford Woodruff elnök megjegyzését arról, hogy minden próféta erre az adományozási korszakra szegezte a tekintetét (lásd a tanulói kézikönyv 62. oldalán az Alátámasztó kijelentések B része; vagy *Journal of Discourses*, 13:324). „Sion felépítése olyan ügy, amely Isten népét minden korban érdekelte; olyan téma ez, mely mellett próféták, papok és királyok szóltak fel különös elragadtatással; örömteli várakozással tekintettek a kor elé, amelyben mi élünk” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, p. 231).

C. Az idők teljességének adományozási korszaka azzal kezdődött, hogy az Atya és a Fiú megjelentek Joseph Smithnek.

■ Írd fel a táblára a *teofánia* kifejezést, majd kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a jelentését. A teofánia jelentése: Isten megnyilvánulása vagy megjelenése az embernek. Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze a Joseph Smith által tapasztalt teofániákat azokkal, amelyekről mások a szentírásokban írtak.

■ Megmutathatod *Az első látomás* című filmet (a film cikkszám 56912 135).

■ Mely igazságokat nyilatkoztatták ki az első látomásban?

Beszélgétek meg James E. Faust elder erre a kérdésre adott válaszait:

„1. Atyánk, Istenünk személyként való létezésével és annak bizonyítékával kapcsolatban, hogy az ember Isten képására teremtett.

2. Hogy Jézus az Atyától független és megkülönböztethető személy.

3. Hogy Jézus Krisztusról az Atya kijelentette, hogy az Ő Fia.

4. Hogy Jézus közvetítette a kinyilatkoztatásokat, amint azt a Biblia tanítja.

5. Hogy Jakab ígérete, miszerint Istentől kérjünk bölcsességet, beteljesedett.

6. Hogy létezik egy olyan valóságos lény, aki megpróbálta elpusztítani Joseph Smithet.

7. Hogy elpártolás történt a Jézus Krisztus által alapított egyháztól; Josephnek azt mondták, hogy egyik felekezethez se csatlakozzon, mert azok emberi tanokat tanítottak.

8. Joseph Smith Isten és az Ő Fia, Jézus Krisztus tanúja lett” (In Conference Report, Apr. 1984, pp. 92–65; vagy *Ensign*, May 1984, p. 68.).

D. Az evangélium visszaállítása ebben, az idők teljességének adományozási korszakában kezdődött.

■ Olvassátok el a Jelenések 14:6–7-et! Kizárólag egy angyal vagy mennyei hírnök játszott szerepet az örökkévaló evangélium visszaállításánál?

Olvassák el a tanulók a Tan és a szövetségek 27:5–12; 110:11–16; 128:18–21-et, és soroljanak fel a táblán a Joseph Smithnek megjelent mennyei hírnökök közül néhányat! Ha lehetséges, sorolják fel azt is, hogy melyik igazságot vagy kulcsot állították vissza ezek a hírnökök!

■ 1918-ban Joseph F. Smith elnök egy csodálatos látomásban részesült a halottak megváltásáról (lásd T&Sz 138). A látomásban látott egy igazlelkű halottakból álló gyűlést, akik közül néhányan ezen adományozási korszak vezetői voltak. Mutass rá, hogy ezek a vezetők a halandóság előtti lélekvilág vezetői közül kerültek ki (lásd T&Sz 138:53–56)! Hangsúlyozd ki, hogy a tanulóidat szintén előre elrendelték, hogy ebben az időben jöjjenek a földre, illetve, hogy mindegyiküknek fontos elhívása van az Úrtól!

Befejezés

Szeretett himnuszaink közül sok a visszaállítás himnusza. Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg néhányat. A legnépszerűbbek közül hármat William W. Phelps, Joseph Smith próféta régi barátja írt. Ezek a következők: „Isten Szent Lelke” (*Himnuszok*, 1985, 2. sz.); „Örvendezzünk együtt” (*Himnuszok*, 1985, 3. sz.); „Dicsérd a férfit” (*Himnuszok*, 1985, 17. sz.). Visszaállításról szóló himnusz még: „A hajnal kél” (*Himnuszok*, 1985, 1. sz.). Áttekinthetitek néhány himnusz szövegét, majd a beszélgetés befejeztével elénekelhettek egyet. Emlékeztessd a tanulókat, hogy „az igazlelkűek éneke imádság [az Úrnak], és áldással választatik meg a fejükön” (T&Sz 25:12).

Bevezetés

1841. október 24-én, vasárnap kora reggel, Orson Hyde felmászott az Olajfák hegyére, majd egy megfelelő helyet talált annak csúcsán. Ott „ünnepélyes csendben, tollal, tintával és papírral megírta és elmondta imáját, mellyel felszentelte a Szentföldet a zsidók visszatérére, valamint egy templom majdani felépítésére” (Howard H. Barron, Orson Hyde, p. 128). Mely történelmi események előzték meg Hyde elder felszentelését? Miért küldte őt Joseph Smith próféta Palesztinába? Mennyire fontos az evangélium tökéletes megértéséhez az, hogy megértsük Izráel szétszórását és összegyűjtését?

Ötletek a tanításhoz

A. Az ősi Izráel az egész föld színén szétszórattott, mert az emberek elutasították Isten szövetségét.

■ Mózes manapság nagy tiszteletben áll az izraeliták körében. Vezetése alatt ért véget az évszázadokig tartó izraelita rabszolgaság, Izráel törzsei egyesültek a kivonulásban, és feltámadt a nemzeti öntudat. Mózesen keresztül az Úr azt ígérte Izráelnek: „És lesztek ti nékem papok birodalma [és királyok] és szent nép” (2 Mózes 19:6).

A tanulók olvassák el az 5 Mózes 28:9–10, 13-at és a 3 Mózes 26:13–16-ot. Milyen feltételeket szabott az Úr Izráelnek, hogy biztosítsa nemzetként és emberként való megmenekülésüket? (Igazlelkűség, engedelmség és a hajlandóság, hogy hallgatnak Istenre.) A tanulók olvassák el az 5 Mózes 4:23–27; 28:25, 37, 63–65-öt; 1 Nefi 10:12–13-at. Összhangban vannak-e a szétszórásra adott okok azokkal a következményekkel, amelyekre az Úr figyelmeztetett, ha Izráel nem tud megfelelni a nemzeti létükre kiszabott feltételeknek?

Utalj az 1. ábrára, amely szemlélteti Izráel házának négy fő szétszóródását, amelyekről az Úr beszámolt nekünk (lehetek más szétszóródások, továbbá az Úr által elvezetett más csoportok is, amelyekről az Úr nem beszélt). A szétszóródás egyes szakaszairól szóló beszélgetést támaszd alá azzal, hogy utalsz az 1. ábrára.

Kr. e. 721-ben AsszírIA elfoglalta az északi királyságot. Olvassátok el a 2 Királyok 15:29-et és a 17:6–18, 23-at! Milyen indoklást adnak a szentíráskok az északi királyság lerombolására? Izráel pogány törvényeket követett, tömjént égetett a

magaslatokon és bálványokat imádozott. Izráel nem hitt Istenben, és megtagadta szövetségét és parancsolatait (lásd 1 Nefi 22:3–5; tanulói kézikönyv 64–65. oldalán Alátámasztó kijelentések A része).

■ A babiloni fogság éveken keresztül tartott. A tanulók olvassák el a 2 Királyok 24:10–16; 25:1, 7, 11; 1 Nefi 10:3-at. Jeruzsálemet elfoglalták a babilóniai Joákin király uralkodása alatt (Kr. e. 600 körül). A templomot kifosztották, a foglyokat Babilonba vitték, és Sédékiást koronázták meg babiloni hűbéres királyként, hogy átvegye Joákin helyét. Két éven belül Júdát megsemmisítették, Jeruzsálem falait ledöntötték, a templomot lerombolták és ezreket hurcoltak el Babilonba.

■ Milyen mértékben vett részt Lehi családja a babiloni szétszórásban? Izráel szétszóródása olykor ellenségeik rohama vagy a fogságba hurcolás eredménye volt, máskor azonban az Úr vezette ki az igazlelkűeket a gonosz környezetből. Hangsúlyozd ki, hogy a nefiták úgy tekintettek kolóniájukra, mint Izráel fő törzsének egy leszakadt ágára (lásd 1 Nefi 15:12; 19:24; tanulói kézikönyv 64–65. oldalán az Alátámasztó kijelentések A része)!

■ Az idők delének adományozási korszakában a Szabadító Jeruzsálem pusztulásáról és a zsidók szétszórásáról jövendölt. Olvassd fel a Lukács 21:20–24-et, kiemelve a prófécia bizonyos részleteit:

1. Jeruzsálemet hadseregek veszik majd körül.
2. Ez a nagy nélkülözések és harag időszaka lesz majd.

3. Jeruzsálem lakosait kard pusztítja majd, és fogságba hurcolják őket.

4. Jeruzsálemet eltapossák a pogányok [nemzsidók].

Jákob bizonyosságot tett arról, hogy ezek a csapások azért érték Jeruzsálemet, mert a zsidók „megmervítették ellene a nyakukat, hogy keresztrefeszítsék” (2 Nefi 10:5; lásd még 3–4, 6 v.).

Jézus szavai tökéletesen beteljesedtek.

A következő információt felhasználhatod arra, hogy alátámasztó történelmi adatokkal szolgálj az osztály számára:

A pusztítás e szakasza egy Kr. u. 64-ben történt felkeléssel kezdődött Rómában. 64. Római légiosok Titus vezetése alatt végül elfoglalták Jeruzsálemet a Kr. u. 70. évszeptemberében. Az utolsó zelóta forradalmárok Masada várát Kr. u. 73-ig tartották. Amikor a római csapatok végül elérték Masada erődítményeit, észrevették, hogy közel ezer védő inkább kioltotta saját életét, mint hogy fogságba kerüljön.

Hadrianus császár próbálkozása, hogy felépít Jeruzsálem romjain egy római várost, Aelia Capitolinát, egy újabb zsidó felkelést eredményezett Kr. u. 132-ben. Egy karizmatikus vezető, Simon bar Kosziba (bar Kohba) vezetésével a felkelők átmenetileg képesek voltak felszabadítani Júda nagy részét és Jeruzsálem városát a római uralom alól. A rómaiak azonban összeszedték erejüket, és visszafoglalták a földeket egészen addig, amíg csupán egy nagyon kis rész maradt szabad Jeruzsálem körül. Kr. u. 135-ben bar Koszibát és minden emberét megölték. A római hadi kolónia újjáépítette Jeruzsálemet, és a területet átnevezték Palesztinára. Jézus próféciája minden értelemben beteljesült. (Lásd Harry Thomas Frank, *Discovering the Biblical World*, pp. 268–75.)

B. Profétáin keresztül Isten megígérte, hogy újra összegyűjti a szétszórt Izráelt.

■ Az évszázadok során Izráelt a föld minden nemzete közé szétszórták. Az összegyűjtés tehát a föld minden részéről történik. (Lásd Jeremiás 31:8; 32:37; 5 Mózes 28:64–65; 2 Nefi 10:8–9.)

Az Ószövetség alapján milyen lelki állapotban lesz a szétszóródott Izráel, amikor az összegyűjtés elkezdődik? Izráel háza lelki megújuláson megy majd át. A következő szentírások részletezik ezt a lelki ébredést:

5 Mózes 4:29–31. Keresni fogják az Urat és hozzá fordulnak majd.

Jeremiás 50:4–5. Alázatosan keresik majd Istent és Siont, törekedvén rá, hogy szövetséges nép lehessenek.

Ezékiel 11:17–20. Az utálatos dolgokat félreteszik; követik majd a törvényeket, és betartják a parancsolatokat.

A tanulók olvassák el magukban a következő szentírásokat, majd állapítsák meg, hogy milyen mértékben van jelen Krisztus és evangéliumának elfogadása Izráel összegyűjtésében:

2 Nefi 10:7–8. A zsidók elkezdnek hinni Krisztusban.

2 Nefi 9:2. Visszaállítatnak az igaz egyházhoz.

2 Nefi 25:15–16. Meggyőzik őket, hogy higgyenek Krisztusban.

2 Nefi 30:5–7. Mind a lámániták, mind a zsidók elkezdnek hinni Krisztusban.

1 Nefi 10:12–14. Izráel megismeri az igazi Messiást.

Ahogy azt Bruce R. McConkie elder írta, az összegyűjtés – annak legteljesebb értelmében – akkor fog megtörténni, amikor Krisztust és evangéliumát elfogadják: „Izráel összegyűjtése... először is a visszaállított evangélium befogadásából és Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába való belépésből áll. Másodsor pedig abból, hogy összegyűlnek azokon a helyeken,

amelyeket az Úrnak való hódolatra jelöltek ki, és *elnyerik áldásainak teljességét*” (*The Millennial Messiah*, p. 198).

■ A nefita proféták azt tanították az embereknek, hogy ők is a szétszórt maradványok közé tartoznak, és hogy a szentírásokban megjövendőlt összegyűjtés rájuk utalt (lásd Alma 46:23; 27; 2 Nefi 20:20–23).

Írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat: Ésaías 10:20–22; 11:11; Jeremiás 23:1–4. Az osztály közösen olvassa fel ezeket a szentírásokat.

Megígérte-e Isten, hogy Izráel minden leszármazottját összegyűjti? Megsértené-e egy ilyen összegyűjtés a szabad önrendelkezés és a személyes felelősség elvét? Mit jelent az, hogy a maradványok majd megtér? Lehetséges-e az, hogy Izráel népéből sokan azt választják, hogy ne gyűjtessenek össze? Oszd meg McConkie elder állítását: „Izráel összegyűjtése annak a munkálkodásnak az eredménye, melyet Isten Szent Lelke a töredelmes lelkekben végez. »Ti egyenként összeszedettek, Izráel fiai« – lelkendezett Ésaías (Ésaías 27:12). A megtértek egyenként érkeznek; az emberek egyenként keresztkednek meg; minden embernek saját döntést kell hoznia” (*Millennial Messiah*, p. 201.).

■ Milyen szerepe van ma az egyháznak az összegyűjtésben? Olvasd fel a 3 Nefi 21:26–29-et! Az evangélium prédikálása Izráel háza összegyűjtésének kezdete. A visszaállított egyház egy zászló vagy lobogó, amely köré a szétszóródott Izráel összegyűlik. Olvasd fel Bruce R. McConkie eldernek és Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 66. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található kijelentését (lásd McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 228; Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, pp. 438–39)! McConkie elder írt továbbá a misszionáriusok szerepéről a zsidók összegyűjtésében: „Izráelt Isten hatalma, a papság felhatalmazása, és az által kell összegyűjteni, hogy az Úr szolgái kettesével elmennek a föld minden nemzetéhez, hogy hirdessék nekik az evangéliumot. Az Úr juhái hallják az ő hangját, és csakis Őt követik, mást nem. Izráelt a királyság misszionáriusai által gyűjtik össze” (*Millennial Messiah*, p. 201.).

■ A nemzsidók is részei az összegyűjtésnek? A nemzsidók öröklék Izráel ígéreteit a víz általi keresztelés révén. Amikor csatlakoznak az egyházhoz, „polgártársai [lesznek] a szenteknek és cselédei az Istennek” (Efézusbeliekhez 2:19). Az újkori Izráel egyházközségeiben és cövekeiben gyülekeznek. Olvassátok el Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 66. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található állítását (lásd *Teachings of Spencer W. Kimball*, pp. 438–39; lásd még 1 Nefi 14:2; 3 Nefi 21:6, 22)!

■ Az egyházba való lelki összegyűjtés jelenleg zajlik, ahogy azt Az Utolsó Napok Szentjeinek

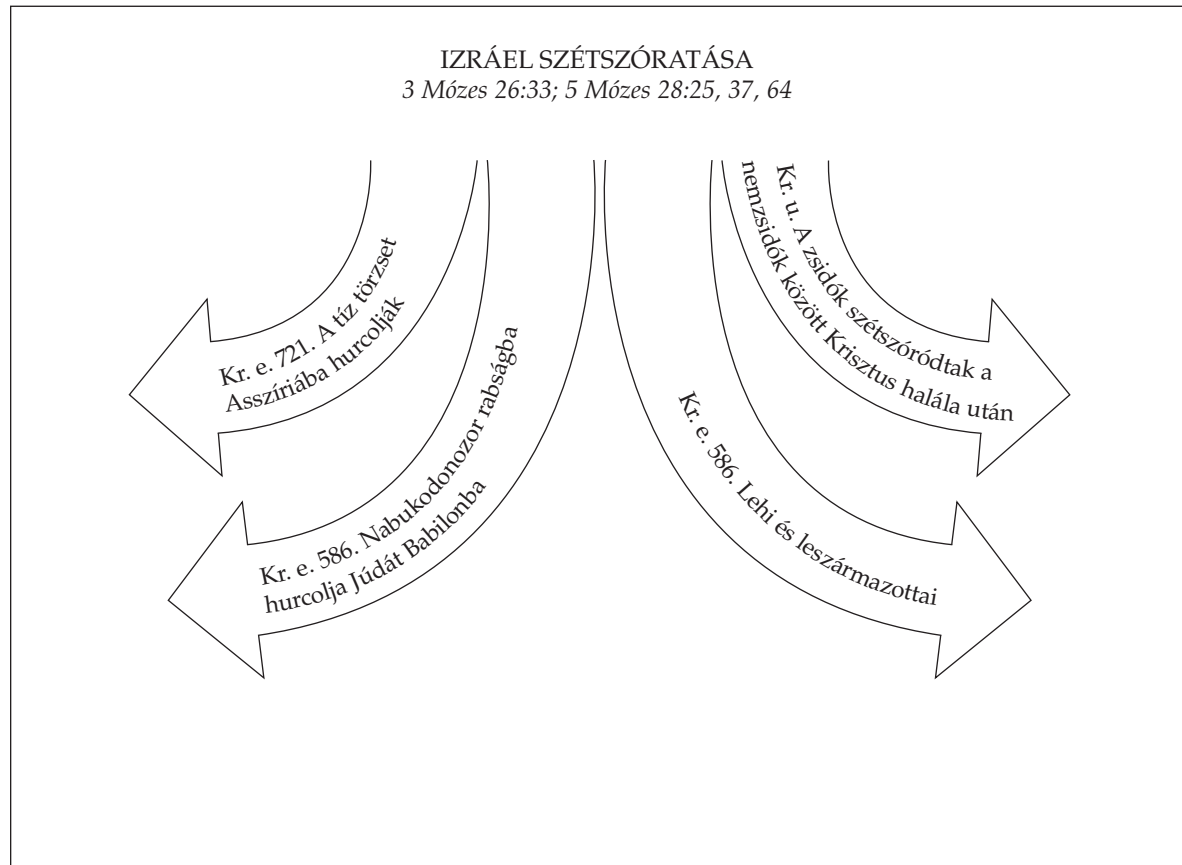
Jézus Krisztus Egyházának növekedése igazolja. Az összegyűjtés földrajzi is lesz: József törzsét Amerikában gyűjtik össze, hogy elnyerjék örökségük földjét; Júda és az elveszett törzsek egy részét pedig a Közel-Keleten fogják összegyűjteni (lásd Ether 13:3–11).

Befejezés

A szétszórás és az összegyűjtés tantételének legalább három fontos eleme van. Az első, hogy történelmi szempontból láthatjuk, hogyan bánt Isten Izráel házával, miután megszegték a Vele

kötött szövetségüket, ami aztán a szétszóráshoz vezetett. A második, hogy az összegyűjtés egy folyamat, amit a zsidók ezreinek Palesztinába való visszatérése, valamint Izráel állam megalapítása jól bizonyít. Még ennél is jelentősebb esemény annak a sokmillió embernek a visszaállított egyházban való összegyűjtése, és Izráel házának tagjaiként való elismerése. A harmadik pedig, hogy az összegyűjtésben játszott egyéni szerepünk magába foglalja azt a felelősséget, hogy elvigyük az evangélium üzenetét a világnak, és felállítsunk egy zászlót, amely köré a modern Izráel összegyűlhet.

1. ábra

Bevezetés

Ez a fejezet szorosan kapcsolódik „A papság es-
küje és szövetsége” című 26. fejezethez. A két feje-
zet együttes áttekintése ötleteket adhat az órai
előadáshoz.

■ Oszd meg a tanulókkal Paul H. Dunn elder kö-
vetkező történetét, hogy szemléltessd a papságvisel-
és fontosságát:

„A minap egy másik apa beszámolt nagyszerű
élményéről. Elmesélte, hogy vasárnap késő délu-
tán a nappalijukban ült a családjával, amikor nyolc-
éves kislánya azt kérdezte tőle: »Apa, mész ma este
úrvacsorai gyűlésre?« »Igen, fiam« – válaszolta az
apja. »Miért?« – kérdezte a fiú.

És amíg az apa azon töprengett, milyen mélyre-
ható választ adjon a kérdésre, hétéves kislánya,
aki szintén apja mellett ült, gyorsan és egyszerűen
rávágta: »Mert ő egy papsági férfi, azért.« Az apa
nem lehetett volna büszkébb.

És azt mondom nektek fivéreim, nagyobb meg-
tiszteltetés „papsági férfinak” lennünk, mint az,
hogy a Yale-ről vagy a Harvardról kerülünk ki. Ez
az a nagyszerű lecke, melyet ma ismét megtanul-
tam, amint hallgattam McKay elnök bizonyosságát,
aki cselekedeteivel mutatott példát ezekre a tanté-
telekre” (In Conference Report, Apr. 1967, pp.
92–74.).

Mit jelent a tanulóid számára „papsági férfinak”
lenni? Miért fontosabb az, hogy „papsági férfiak”
legyünk, mint az, hogy a Yale-ről, a Harvardról
vagy valamely másik híres egyetemről kerülünk
ki? Mondd el a tanulóknak, hogy ez a fejezet segít
növelni a papságról szerzett tudásukat.

Ötletek a tanításhoz

A. A papság isteni hatalom és felhatalmazás.

■ Kérd meg a tanulókat, hogy egy ötletbörze ke-
retében készítsenek egy listát arról, amit a papság-
ról tudnak. Írd fel a táblára a tanulók
megjegyzéseit. Győződj meg róla, hogy a papság
hivatalos elnevezése is szerepel a felsorolásban:
„Isten Fiának rendje szerinti szent papság” (T&S
107:3).

Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a
papság szó jelentését. Rövid beszélgetés után ol-
vassátok el Joseph F. Smith elnöknek a tanulói ké-
zikönyv 67. oldalán az Alátámasztó kijelentések A
részében található magyarázatát (lásd *Gospel
Doctrine*, pp. 139–40)!

■ Olvassátok el a Máté 16:19-et és a Hélamán
10:6–7-et! Beszéljétek meg, mit jelent a papság pe-
csételő hatalma! Kérdezd meg a tanulókat, hogyan
éreznének, ha tudnák, hogy Isten ugyanúgy bízik
bennük, ahogy Nefiben, és ha tudnák, hogy bármit
kérnek, az Isten akarata szerint lenne! Hangsúlyozd
ki, hogy ez az áldás a papság révén válik lehetsé-
gessé, ha tökéletesen engedelmesek vagyunk, vala-
mint ha arra törekszünk, hogy kizárólag Mennyei
Atyánk akarata szerint cselekedjünk!

■ Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel min-
dent, ami a mennyben örökre kötve lesz, ha az a
papság hatalma által kötött meg a földön.

(Minden papsági szertartás.) Megbeszélhetitek a
Tan és a szövetségek 132:7-et.

B. Papsági felhatalmazást csakis kézzel átadással lehet adományozni.

■ Vedd elő a gépjármű forgalmi engedélyedet, és
kérd meg, hogy mi szükséges ahhoz, ha vala-
melyik tanuló legalisan szeretné vezetni az autó-
dat! Egy meghatalmazással fel kellene
hatalmaznod rá, hogy használhassa, és mindkettő-
töknek alá kellene írnia azt. Beszéljétek meg annak
a következményét, ha a megfelelő felhatalmazás
nélkül akarná vezetni az autót.

Ahogy meg kell tennünk bizonyos dolgokat
ahhoz, hogy legalisan használhassuk valaki más
autóját, ugyanúgy meg kell tennünk dolgokat ah-
hoz, hogy törvényesen használhassuk a papságot.
A papságot olyan igazlelkű férfiakra ruházhatják
rá, akik az egyház tagjai, és csakis a szertartás el-
végzésére felhatalmazott érdemes papságviselő
végezheti kézzel átadással.

Folytasd a következő szentírásláncot figyelembe
véve a papsági felruházást:

Zsidók 5:4 Minden embert Istennek kell elhívnia,
ahogy Áront is.

2 Mózes 28:1 Áront egy prófétán keresztüli ki-
nyilatkoztatás által hívták el.

Alma 6:1. Az elrendelés Isten rendje szerint kéz-
rátétel által történik.

Hittételek 1:5. Minden papságviselőt Istennek
kell elhívnia, prófécia, valamint [felhatalmazással
rendelkezők] kézzel átadással.

Tan és a szövetségek 20:73. Az, aki rendelkezik a
papsággal, Isten hívta el, és Jézus Krisztustól ka-
pott felhatalmazást.

C. Kétféle papsági rend létezik.

■ Olvassátok el és beszéljétek meg a Tan és a szö-
vetségek 107:6-ot!

Olvassátok el a Tan és a szövetségek 107:18–20-at, és beszéljétek mindkét papsági rend kulcsairól! Utalhatsz a tanulói kézikönyv 68. oldalán található Alátámasztó kijelentések C részére, amely segíthet érthetővé tenni az ároni és a melkisédeki papság különböző kulcsait.

D. Isten munkája a papság hatalma által kerül elvégzésre.

■ Olvasd fel a Tan és a szövetségek 64:29-et, és magyarázd el, hogy a papságviselők az Úr megbízottjai, és részesültek a teljes hatalomban, hogy nevében cselekedhessenek! Kérdezd meg, hogy mi Isten elsődleges munkája! Utalj a Mózes 1:39-re! A tanulói kézikönyv 67. oldalán található Tanok és tantételek D részére utalva sorolj fel négy általános területet, amelyben a papságviselők segíthetnek Mennyei Atyánknak munkája elvégzésében! Felhasználhatod a következő szentírásrészeket:

Tan és a szövetségek 107:8. Elnökölnek Isten földi ügyei felett és irányítják azokat.

Alma 17:3. Isten hatalma és felhatalmazása által másokat tanítanak és oktatnak.

Tan és a szövetségek 42:11. Építik, erősítik és megáldják az egyházat.

Tan és a szövetségek 107:18–20. Gondoskodnak az evangélium szertartásairól és a lelki áldásokról.

A tanulók olvassák el David O. McKay elnöknek a tanulói kézikönyv 68. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található megjegyzését (lásd *Gospel Ideals*, p. 168). Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el a következő mondatot: „Istent képviselitek azon a területen, amelyet kijelöltek számotokra.”

E. Isten a papsági kulcsok által irányítja és hozza összhangba a munkáját.

■ A kulcsok, amelyeket Isten földi munkájának irányítására használ, a királyság munkája felett elnöklő és azt irányító kulcsok. Olvasd fel a Tan és a szövetségek 81:2-t, majd oszd meg Boyd K. Packer elder történetét azt szemléltetve, hogy a királyság kulcsai az egyház elnökéhez tartoznak:

„1976-ban területi általános konferenciát tartottak a dániai Koppenhágában. A záróülést követően, Spencer W. Kimball elnök szerette volna meglátogatni a Vor Frue templomot, ahol a Thorvaldsen alkotta Krisztus szobor és a Tizenkét Apostol szobrai állnak...

A templom elejéből nézve, az oltár mögött áll a karjait kissé kitaró, híres Krisztus szobor. Kezein a

szögek nyomai és az oldalán lévő seb tisztán látható. Mindkét oldal mentén az apostolok szobrai állnak. A templom jobb oldalán Péter áll legelől, majd a többi apostol sorrendben. Nem egy hatalmas épület, és ezek a csodálatos szobrok valóban határos látványt nyújtanak...

Ott álltam Kimball elnökkel, Rex Pinegar elderrel és Bentine elnökkel, a cövekelnökkel Péter szobra előtt. A kezében hatalmas, márványból faragott kulcsokat tart. Kimball elnök rájuk mutatott, és elmagyarázta, hogy mit jelképeznek. Majd olyasvalamit tett, amit soha nem fogok elfelejteni: odafordult Bentine elnökhöz, és szokatlan komolysággal rámutatva, határozott és hatásos szavakkal így szólt: – Azt akarom, hogy mondja el minden evangélikusnak Dániában, hogy a kulcsok nem náluk vannak! A kulcsok nálam vannak! Mi rendelkezünk a valódi kulcsokkal, és mindennap használjuk azokat” (*The Holy Temple*, p. 83).

■ A tanulói kézikönyv 67. oldalán a Tanok és tantételek E 4. és E 5. pontjában található szentírásokat felhasználva vizsgáljátok meg, miként ruházták az elnökség vagy az elnöklő kulcsait Péterre, Jakabra és Jánosra, majd pedig Joseph Smithre, egészen a ma élő prófétáig. Elolvashatjátok Wilford Woodruff elnöknek a tanulói kézikönyv 68. oldalán az Alátámasztó kijelentések E részében található kijelentését a papsági kulcsokról, amelyeket visszaállítottak Joseph Smithnek (lásd *Journal of Discourses*, 16:267).

Befejezés

Biztasd a tanulókat arra, hogy tanuljanak többet a papságról és azokról az áldásokról, amelyeket általa kaphatunk az életünkben. Befejezésül, hogy segíts az osztálynak megbecsülni a papság hatalmát, felolvashatod Spencer W. Kimball elnök kijelentését, amelyet az 1974-es stockholmi területi konferencián mondott:

„Ez nem játékszer. Isten papsága a legkomolyabb dolog a világon. A papság által teremtett a világ. A papság által teremtetik meg a te világod is; és ha valaha is isten leszel saját világodban, a feleségeddel, a családdal, az ennek a papságnak a felmagasztalása által történik majd, amelyet most viselsz” (In Conference Report, Stockholm Sweden Area Conference, Aug. 1974, p. 100).

Bevezetés

Az egyik erő, amely nagy hatással van fizikai életünkre, az elektromosság, melyet számos forrásból nyerhetünk, például olajból, gázból, szénből és urániumból. Kérdezd meg a tanulókat, miben lenne más az életük, ha nem használhatnának elektromosságot! Javaslatokat írd fel a táblára! Mutass rá, hogy az elektromosság bizonyos törvények vagy alapelvek alapján működik, és ha nem sikerül követni ezeket a törvényeket, akkor az az elektromos erő elvesztését vagy akár testi sérülést is eredményezhet!

Hangsúlyozd ki, hogy a papsági hatalom az elektromossághoz hasonlít: nélküle nagyszerű áldásoktól lennének megfosztva! Felsorolhatsz néhány dolgot, amit elvesztünk, ha nincs papság. Mutass rá, a papságot is törvények, vagyis tantételek irányítják, és ha nem sikerül betartani azokat, akkor az a papsági hatalom elvesztését eredményezheti! A papsági hatalommal való visszaélés komoly lelki következményekkel járhat. (Más hasonlósággal is szemléltetheted a papsági hatalom fogalmát.)

Ötletek a tanításhoz

A. A melkisédeki papságot esküvel és szövetséggel nyerjük el.

- Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák meg az eskü és a *szövetség* szavakat. Használhatod Marion G. Romney elder meghatározását az esküről: „Az eskü egy megállapodásban foglalt ígéretek sértetlenségére tett fogadalom” (In Conference Report, Apr. 1962, p. 17). A *szövetség* szó egyik kitűnő meghatározásához utalhatsz ElRay L. Christiansen eldernek a tanulói kézikönyv 69. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található leírására (lásd Conference Report, Oct. 1972, p. 44; vagy *Ensign*, Jan. 1973, p. 50).
- Olvassátok el Joseph Fielding Smith elnöknek és Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 70. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentését arról, hogy a papságban szövetség által részesülhetünk (lásd Smith, in Conference Report, Oct. 1970, p. 91; Kimball, in Conference Report, Stockholm Sweden Area Conference 1974, p. 99)! Továbbá olvassák el a tanulóok Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 70. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található állítását azzal kapcsolatban, hogy

egyenként az Úrnak tartozunk felelősséggel, amikor befogadjuk a papság esküjét és szövetségét (lásd Conference Report, Stockholm Sweden Area Conference 1974, p. 100)! Ezután olvassák el a Tan és a szövetségek 84:33–44-et, és keressenek legalább három olyan ígéretet, amelyet a papság befogadásakor teszünk. Rajzold fel az 1. ábrát, hogy használhasd, miközben megbeszélitek ezeket az ígéreteket.

Marion G. Romney elnöknek a tanulói kézikönyv 70. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található állítása kiválóan megmagyarázza, hogy mit jelent az elhívás felmagasztosítása, és ezt felhasználhatod a beszélgetés során is (lásd Conference Report, Oct. 1980, p. 64; vagy *Ensign*, Nov. 1980, p. 44). Kimball elnök utolsó két kijelentése a tanulói kézikönyv 70. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében segít elmagyarázni Isten ígérezeit, melyek az 1. ábrán vannak felsorolva (lásd Conference Report, Stockholm Sweden Area Conference 1974, pp. 99, 100).

- Olvassátok el a Tan és a szövetségek 82:10-et, és emlékeztessd a tanulókat, hogy sohasem Isten az, aki megszegi a papság esküjét és szövetségét! A papság szövetsége megszegésének súlyosságát a Tan és a szövetségek 84:40–42-ben magyarázzák el. Elolvashatjátok Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 70. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található magyarázatát is a papság szövetségének megszegéséről (lásd *The Teachings of Spencer W. Kimball*, p. 497).

- Segíts a fiatal nőknek megérteni, hogy a papság esküjének és szövetségének ígéretei rájuk is vonatkoznak. Az Úr a papságviselőkével megegyező dicsőséges áldásokat ígér nekik. Joseph Fielding Smith tisztázta a nőknek adott ígéreteket:

„Úgy gondolom, mindannyian tudjuk, hogy a papság áldásai nem csak a férfiakra korlátozódnak. Ezek az áldások feleségeinkre és lányainkra és az egyház minden hithű asszonyára is kiáradnak. E nagyszerű nőtestvérek a parancsolatok betartásával és az egyházi szolgálattal készíthetik fel magukat az Úr házának áldásaira. Az Úr felajánl minden lelki ajándékot és áldást, amely fiai számára elérhető, mivel nincsen férfi nő nélkül, és nincs nő férfi nélkül az Úrban” (In Conference Report, Apr. 1970, p. 59).

B. Az igazlelkűség a papság hatalmához és az örök élethez való kulcs.

- Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mi a különbség a hatalom és a *felhatalmazás* szó között.

Szemléltesd a szembetűnő különbséget azzal, hogy felhatalmazol egy tanulót, akinek nincs zenei képzettsége, hogy zongorázzon vagy énekeljen egy szót. Boyd K. Packer eldernek a tanulói kézikönyv 70. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található állítását felolvasva vonj párhuzamot az iménti helyzetgyakorlat és aközött, ahogyan a papságban használjuk a hatalmat és a felhatalmazást (lásd *“That All May Be Edified,”* pp. 28–29).

■ A tanulók csendben olvassák el a Tan és a szövetségek 121:34–39-et. Kérdezd meg, milyen tantételeket tanultak ezekből a versekből! Használd a 2. ábrát, hogy bemutasd, minél jobban engedelmesküldünk az igazlelkűség tantételének, annál nagyobb lesz a papsági hatalmunk.

■ Vaughn J. Featherstone elder utalt az egyik élményére, amely bemutatja, miként kerülhetnek közelebb az igazlelkű papságviselők a menny erőihez:

„Miközben arra törekedtem, hogy az Úr nyomdokaiban járjak, nemrég kapcsolatba kerültem egy fiatal férfival és az édesapjával. A fiatal férfi és egy barátja a Wyoming állambeli Cody közelében található hegyek lábánál futó dombokon kirándultak. A barát átugrott egy földön fekvő nagyfeszültségű elektromos kábelt, a fiatal férfi azonban megbotlott benne, és megrázta az áram. A barátja visszafordult, és egészen odáig rohant, ahol az apa lakott – ez pedig nem volt közel – és elmondta neki, hogy a fiát megrázta az áram, és meghalt. Az apa, aki nem volt már fiatal, felrohant a dombra, ami körülbelül tizenöt percbe tellett. Amikor felért oda, ahol a fiú a kábelek között feküdt, egy deszkával vagy egy nagyobb ággal valahogyan kiszabadította a fiút a kábelek közül. Majd karjába vette a fiát, és azt mondta: »Jézus Krisztus nevében és a szent melkisédeki papság hatalmánál és felhatalmazásánál fogva megparancsolom, hogy élj!« A halott fiú apja karjában kinyitotta szemeit, majd a Utahi Egyetemi Kórházba vitték, ahol felépült” (*“Where Following Him Can Lead Us,”* *Ensign*, Feb. 1981, p. 8).

Egy másik alkalommal Featherstone püspök röviden utalt ugyanarra az édesapára:

„E nagyszerű testvér nem lett volna képes megtenni ezt [meggyógyítani a fiát], ha néhány nappal korábban pornográf anyagokat nézegetett volna, vagy más hasonló vétségeket követett volna el. A papságnak tiszta csatornára van szüksége, hogy működni tudjon” (In Conference Report, Apr. 1975, p. 100; vagy *Ensign*, May 1975, p. 66).

Ez a történet egy olyan drámai eseményt tartalmaz, amelyet a legtöbben soha nem fognak megtapasztalni, azonban a tanulóknak meg kell érteniük, hogy mindez nem lehetetlen – minden papságviselőt megáldhatnak a sugalmazással, hogy megáldhasson másokat. Minden papságviselő részesülhet a papsági feladatai teljesítéséhez

szükséges sugalmazásban, és ha hithű, apaként meg fogja kapni az otthona irányításához szükséges bölcsességet.

■ A Tan és a szövetségek 121:35–46-ot felhasználva a tanulók adjanak minél több választ a következő kérdésekre:

Mi okozhatja azt, hogy egy férfi elveszíti papsági hatalmát?

1. Rugdalódzás az ösztöke ellen (a Lélek sugalmazásainak figyelmen kívül hagyása, vagy az ellene való harcolás)

2. Az emberek elismeréseire való törekvés

3. Bűnök takargatása

4. Büszkeség kielégítése

5. Hamislelkű uralom gyakorlása

Milyen tulajdonságok vagy jellemzők nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy egy papságviselő vezessen vagy irányítson?

1. Meggyőzés és hosszútűrés

2. Gyengédség és szelídség

3. Színeletlen szeretet

4. Kedvesség

5. Megfelelő fegyelmezés – kellő időben (gyorsan) való fegyelmezés a Szentlélek készletésekor, azután pedig fokozott szeretet kimutatása

6. Jóságosság mindenki iránt

7. Erény, amely szüntelenül díszíti (ékesíti) gondolatait

Mit ígérnek annak a papságviselőnek, aki kifejleszti a papsági vezetéshez elengedhetetlen jellemvonásokat?

1. Önbizalma megerősödik Isten színe előtt.

2. A papság tana harmatként csapódik le majd lelkén.

3. A Szentlélek állandó társa lesz.

4. Örökkévaló uralma vagy királysága lesz.

A tanulói kézikönyv 69. oldalán a Tanok és tantételek B 4. pontjában található szentírásutalásokat felhasználva állapítsátok meg a *papi mesterkedés és a papság* közötti különbségeket.

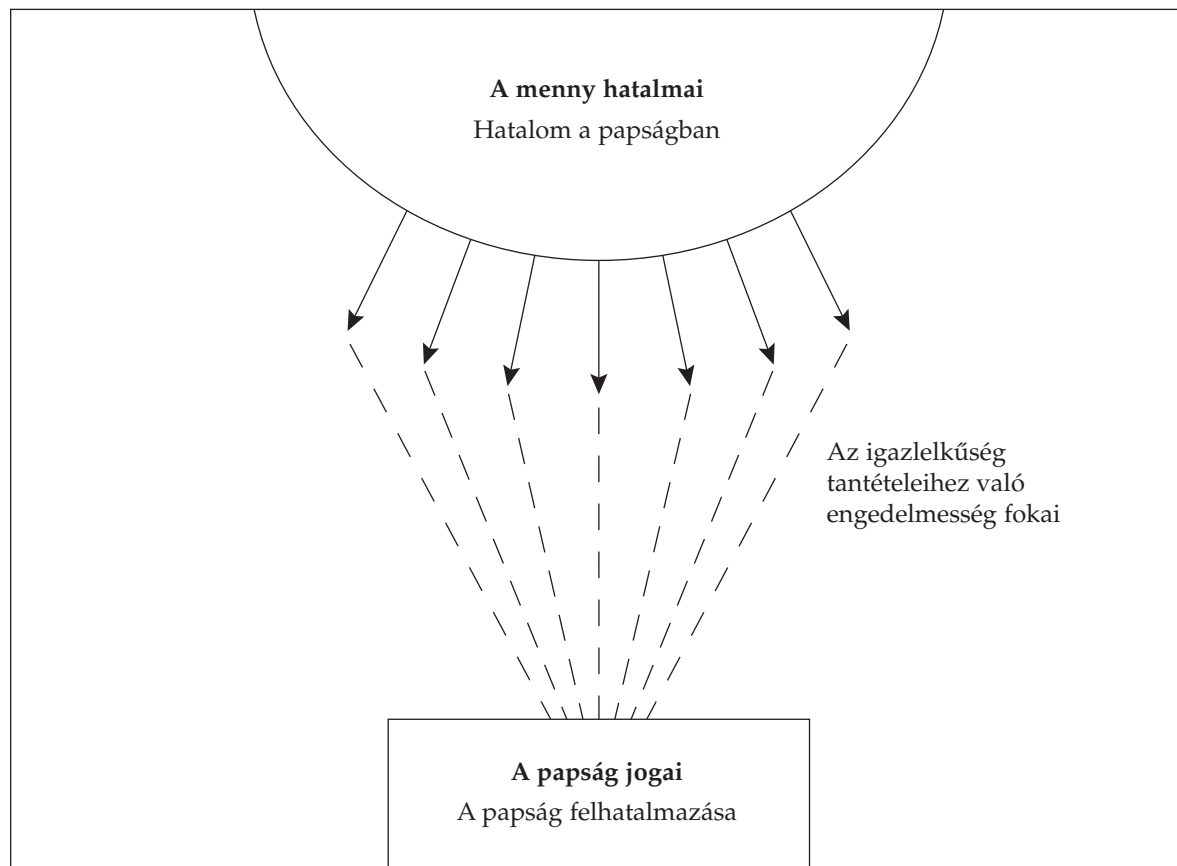
Befejezés

A tanulók olvassák el a Tan és a szövetségek 82:3-at! Mivel utolsó napi szentekként az Úr megáldott minket a papsággal, többet vár el tőlünk. Az Úr nagyobb hatalmat fog nekünk adni, amikor megtanuljuk használni a már meglévő hatalmunkat. Ahogy fokozatosan megtanultuk, hogyan hasznosítsunk és használjuk az elektromosságot, akkor ha megtartjuk szövetségeinket, ugyanúgy fogunk apránként fejlődni, egészen addig, amíg teljes egészében képesek leszünk hasznosítani a papsági hatalmat. Annak érdekében, hogy valójában viseljük a papságot, le kell vetkőznünk magunkról a világ dolgait. Az óra befejezéseként kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, miként lehetséges levetkőzni a világiasságot.

1. ábra

Isten ígéretei	Az ember ígéretei
<ol style="list-style-type: none"> 1. Megszentel titeket a Lélek testetek megújulására (lásd T&Sz 84:33). 2. Isten kiválasztottjává és kiválasztott magjává váltok (lásd 34. v.). 3. Megadatik nektek mindaz, amivel az Atya rendelkezik (lásd 38. v.). 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Felmagasztalják papsági elhívásukat (lásd T&Sz 84:33). 2. Szorgalmasan megszívlelik az örök élet szavait (lásd 43. v.). 3. Minden olyan szó szerint élnek, amely Isten szájából előjön (lásd 44. v.).

2. ábra

Bevezetés

Miért adott nekünk az Úr szent napokat, mint például a sabbat? Miért alakultak ki a különböző nemzetek és kultúrák között az ünnepnapok? Mi a különbség az ünnepnapok és a szent napok között? Melyek a kedvenc ünnepnapjaitok? Milyen hatása lenne az egyénekre annak, ha az ünnepnapokat megelőző várakozásuk és lelkesedésük inkább a sabbat napjára irányulna? És a közösségre?

Ötletek a tanításhoz

A. A sabbat megtartása Isten egyik törvénye.

- A tanulói kézikönyv 72. oldalán a Tanok és tantételek A 1. pontjában található szentírásutalásokat felhasználva, röviden mutasd be a sabbat megtartását, mint Isten örökkévaló törvényét.
- Olvassátok el Mark E. Petersen eldernek a tanulói kézikönyv 72. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található állítását arról, hogy Isten hogyan tekint a sabbatra (lásd Conference Report, Apr. 1975, p. 70; vagy *Ensign*, May 1975, p. 47)! Hangsúlyozd ki, hogy amikor figyelembe vesszük a sabbat céljait, jobban megérthetjük, miért utalt Petersen elder a sabbat törvényére, mint „az egyik legkedvesebb törvény[re] Isten szívében”!
- Olvassátok el a Lukács 4:16-ot! Milyen bizonyítékot ad arra, hogy a Szabadító rendszeresen megtartotta a sabbatot? („Szokása szerint.”)
- Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan szentírásokat, amelyek arra figyelmeztetnek, hogy a sabbatot saját adományozási korszakunkban is be kell tartanunk. A tanulók keressék meg a „sabbat” szót a hármasszentírás-kötet Kalauz a szentírásokhoz részében. Olvassák fel azokat a szakaszokat, amelyek napjainkra vonatkoznak (T&Sz 59:9; 68:29).

B. A sabbat napját megváltoztatták az idők delének adományozási korszakában.

- Beszélj meg az osztállyal, hogy az ősi időkben a hetedik napon tartották a sabbatot!
2 Mózes 20:10. Melyik napon tartották a sabbatot az ószövetségi időkben? (A hetedikén.)
2 Mózes 20:11. Mit fejeztek be a hetedik nap megszentelése előtt? (A föld és az ahhoz kapcsolódó dolgok teremtését.)

5 Mózes 5:15. Mi másról emlékeztek meg a sabbat megtartásával? (Egy másik emlékeztető volt az Úr gyermekeiért végzett munkájára. Az ősi időkben a sabbat megtartása ezen áldások miatti dicsőítést és hálaadást foglalta magába. Lásd a 12–14. verseket, amelyek elismélik a sabbat megtartásáról szóló parancsolatot.)

- Az osztály keresse ki a „sabbat” szót a Kalauz a szentírásokhoz című segédletből, és keressen bizonyítékokat a szentírásokban arra, hogy az újszövetségi szentek a hét első napján kezdtek el összegyűlni. Olvassátok el James E. Talmage eldernek a tanulói kézikönyv 73. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található magyarázatát a sabbat napjának megváltoztatásáról (lásd *The Articles of Faith*, p. 449)!

C. Az Úr adott néhány általános útmutatást a sabbat helyes megtartásával kapcsolatban.

- Gondoljátok át a Tan és a szövetségek 59:8–14-et. Ezt a kinyilatkoztatást, amely javaslatokat tesz a megfelelő sabbat napi tevékenységekre, 1831. augusztus 7-én, vasárnap adták. Vizsgáljátok meg bizonyos kifejezéseket és szavakat azáltal, hogy a tanulók javaslatokat tesznek a jelentésükre, és az alkalmazásukra vonatkozólag. Írj fel a táblára olyan kulcsszavakat és kifejezéseket, mint „megtört szív”, „szeplőtelen” és „örömd teljes lehesen”. Utalj rájuk a beszélgetés során.

Kérdezd meg, hogy mely tevékenységek helyénvalóak a sabbat napon! Ajánld figyelmükbe a következő négy kérdést, amelyek segíthetnek meghatározni a sabbat helyes megtartását:

1. Közelebb visz-e engem ez a tevékenység Istenhez?
 2. Önzetlen dolog-e?
 3. Segít szeplőtelennek maradni a világtól?
 4. Meggátol-e másokat a sabbat nap megszentelésében?
- Válassz sugalmazott bölcsességeket a tanulói kézikönyv 73–74. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részéből, hogy tovább gazdagítsd a beszélgetést a helyénvaló sabbat napi viselkedésről és tevékenységekről.

D. Áldások érik azokat, akik megtartják a sabbatot.

- Ismét utalj a Tan és a szövetségek 59-re, és fordíts különös figyelmet a 15–19. versre! Beszéljétek meg, hogy milyen áldásokat eredményez a sabbat hithű megtartása. Keressétek meg a következő

nagyszerű ígéretet: „tiéd a föld teljessége”. Miként lehet a föld teljessége a miénk? Vajon ez az ígéret lelki vagy fizikai birtoklásra utal-e, vagy esetleg mindkettőre?

■ Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg olyan élményeket a sabbat napi hódolattal vagy szolgálattal kapcsolatban, amelyek örömet szereztek nekik, és segítettek fejlődésükben.

Befejezés

Biztasd a tanulóidat arra, hogy egyénileg is vizsgálják meg sabbat napi hódolatuk milyenségét. Kényelmetlenül érzik-e magukat bizonyos tevékenységek és viselkedésmódok miatt?

Ösztönözd őket, hogy kötelezzék el még jobban magukat az Úr napjának megszentelésére, hogy ezáltal részesüljenek az ígért lelki felfrissülésben és tisztulásban.

Bevezetés

Írd fel a táblára a következő kijelentéseket a celesztiális házasságról szóló beszélgetés elkezdéséhez:

1. Atyánk, az Ő bölcsességében és irgalmában, úgy teremtette meg a férfit és a nőt, hogy egymásra legyenek utalva lehetőségeik teljes megvalósításához.

2. Amikor egy pár letérdel a templom oltáránál, azzal kezdetét veszi Isten királyságának egy másik fontos családi egysége.

Ötletek a tanításhoz

A. A házasságot Isten rendelte el.

■ Kérdezd meg a tanulókat, Mennyei Atyánk miért rendelte el a házasságot! (Azt szeretné, hogy élvezzük a családi életet – az örökkévaló házasság és az örökkévaló szülői mivolt – áldásait.) Spencer W. Kimball elnök kihangsúlyozta, hogy a házasság része az örökkévaló tervnek:

„Az Úr elrendelte, hogy minden általa teremtett léleknek megadasson a lehetőség, hogy a megfelelő időben erre a földre jöjjön, kapjon egy kicsiny, büntetlen testet és tiszta elmét, szerető ottont két szülővel, akik tanítják és nevelik, majd pedig a fejlődését elősegítő számos különböző élményen keresztül felnőtté váljon, megházasodjon és testet hozzon létre a következő nemzedék számára, amely ugyanezen a folyamaton haladva viszi tovább az örökkévaló tervet” (“Marriage Is Honorable,” in *Speeches of the Year*, 1973, p. 258).

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 49:15–17-et; vizsgáljátok meg a 17. verset, amely elmagyarázza, miért rendelte el Isten a házasságot férfi és nő között a földön! A hármasszentírás kötet Kalauz a szentírásokhoz című részében olvassatok el néhány forrást, amely a „házasodik, házasság” rész alatt van felsorolva.

B. A házasságot a papság összepecsételő hatalma által kell elvégezni ahhoz, hogy az ezt követő életben is érvényes legyen.

■ Olvassátok el Harold B. Lee elnöknek a tanulói kézikönyv 75–76. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található állítását Ádám és Éva házasságáról, mely az Úr által kötött (lásd *Decisions for Successful Living*, p. 125). Beszéljétek meg az idézetet az osztállyal!

A tanulói kézikönyv 76. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében Boyd K. Packer elder

szemlélteti a „pecsételést” és a „kulcsok” jelentését (lásd *The Holy Temple*, p. 82). Magyarázata más összefüggéseket is érzékeltet, amelyek segítenek az osztálynak teljesen megérteni ezeket a kifejezéseket.

C. A celesztiális házasság elengedhetetlen a felmagasztosuláshoz.

■ Használd az 1. ábrát, amely segíthet megbeszélni, miként kapcsolódnak az evangéliumi tantételek és szertartások az örök élethez.

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 131:1-et, amely bemutatja, hogy a dicsőségnek három különböző foka van a celesztiális királyságon belül! A celesztiális királyság legmagasabb fokának öröklése azt jelenti, hogy felmagasztosulunk, vagyis hogy felmagasztosulást nyerünk a celesztiális királyságban. A kinyilatkoztatás egy fontos követelményt határoz meg a celesztiális királyság legmagasabb fokába való belépéshez. Mi a felmagasztosulás legfőbb követelménye? (A házasság új és örök szövetségébe való belépés.) Olvassátok el a Tan és a szövetségek 131:2–4-et! Mit ért a 4. vers az alatt, hogy „nem lehet gyarapodása”? (Nem részesül a kiváltságban, hogy szülő lehet az örökkévalóság során.) A celesztiális királyságba való belépéshez szükséges követelményeket a 33. fejezet, „A dicsőség és a kárhozat királyságai” tárgyalja bővebben.

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 132:19–21-et, majd beszéljétek meg a férfi és nő Isten által eltervezett isteni rendeltetésének távlati jelentőségét! Megbeszélhetitek az „örök életek” kifejezés jelentését, valamint azt, hogy miért hangsúlyozza az egyház annyira a házasság előtti teljes erkölcsi tisztaságot és a hitves iránti kizárólagos hűséget a házasság után. Továbbá olvassátok el James E. Talmage eldernek a tanulói kézikönyv 77. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található állítását (lásd “The Eternity of Sex,” *Young Woman’s Journal*, Oct. 1914, p. 604)!

Befejezés

Kimball elnök a következő két élményét osztotta meg, amely segít megérteni velünk, miért fontos a celesztiális házasság. A beszélgetést zárd az egyik vagy mindkét élmény felolvasásával vagy elmesélésével.

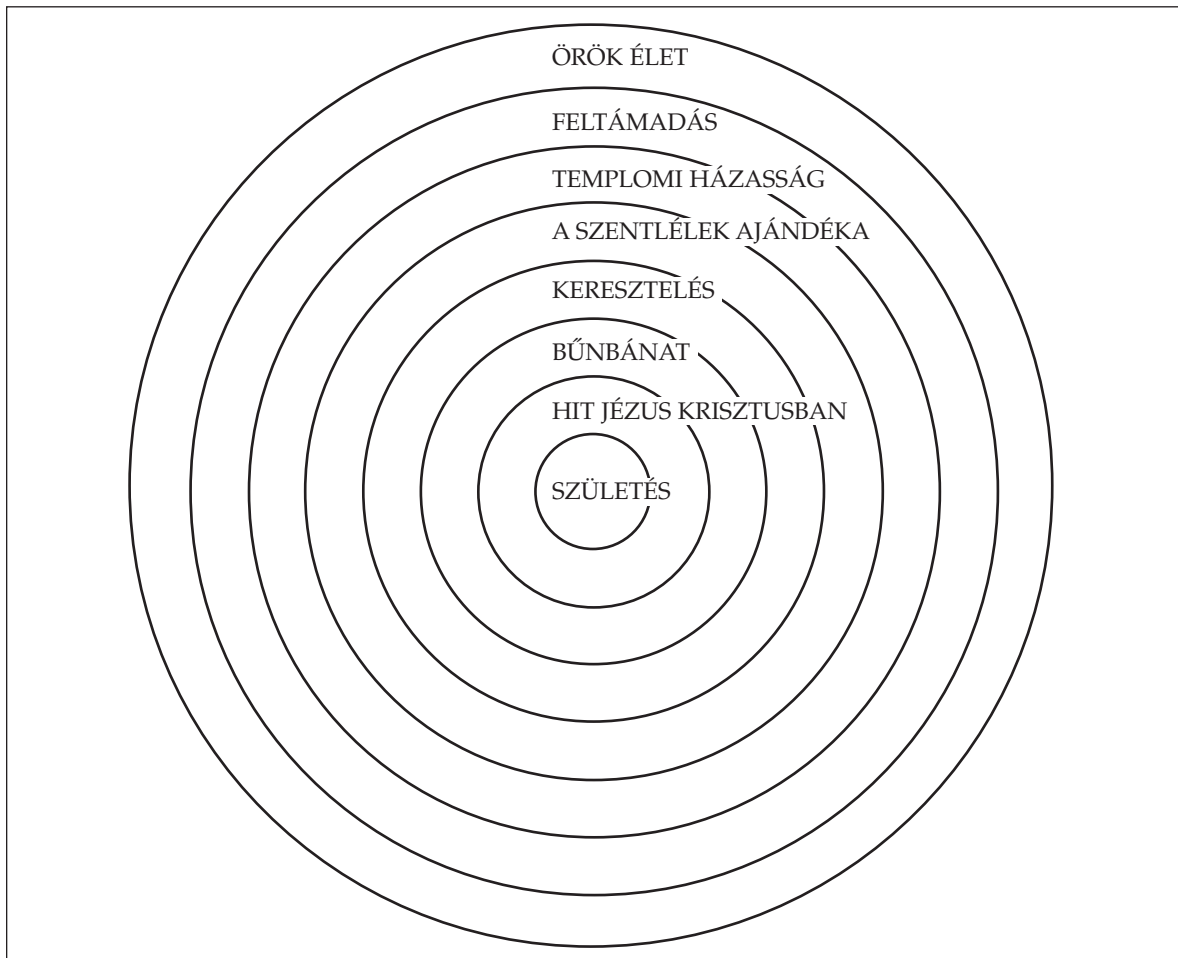
„Hadd fejezzem be egy kis történettel, amelyet akkor meséltem el, amikor 1955-ben visszatértem Európából! Egy templomfelszentelésen voltam.

Egy német asszony, akit ismertem, elvesztette a férjét a háborúban. Amikor benn voltam a Bern templomban a felszentelése alkalmával, ez a kedves német asszony elmesélte nekem a saját történetét. A férje tíz évvel azelőtt tűnt el. Ez 1945-ben volt, amikor a háború véget ért. Semmilyen üzenetet nem küldött magáról, és nem tudott semmit a hollétéről sem. Feltételezték, hogy meghalt. A felszentelés után, miután beszélt róla McKay elnökkel és engedélyt kapott, ez a drága asszony elvégezte a templomi felruházás szertartását. Újra láttam, amikor a pulthoz ment, hogy megkapja a ruháit. Láttam a szertartás közben. Arca örömet és békét sugárzott. Láttam a templomi szertartás után, és nagy meglepetéssel azt mondta: »Kimball testvér, most már hozzá vagyok pecsételve a férjemhez. Hadd jöjjön a háború. Hadd jöjjön az üldözés. Hadd robbanjanak a bombák. Hadd jöjjön bármi, ami a háborúval jár. Most már minden rendben. Összepecsételték a férjemmel, békére találtam, és az élet jó!« (”Marriage Is Honorable,” pp. 281–82).

„Emlékszem egy cikkre a helyi újságból, amely egy fiatal házaspárról szólt, akiket Salt Lake-ben adott össze egy férfi, akinek csak polgári felhatalmazása volt – semmi hatalma a síron túl. A házasságkötés után volt egy csodálatos reggeli. Autóba ültek, hogy egy másik városba utazzanak egy esti házassági fogadásra, ahol barátok és rokonok százai készültek, hogy minden jót kívánjanak. Nem érték el úticéljukat. A fogadásra nem került sor. Egy autóbaleset véget vetett az életüknek. Halandóságuk véget ért. Nem gondoskodtak az örök életükről. Körülbelül három órányi házasságuk egy szempillantás alatt véget ért. A szomorú dolog az, hogy a három órás házasságuk egy szent templom egymérföldes körzetén belül kötötték, ahol egy pecsételő hatalommal rendelkező férfi boldogan megmentette volna őket a keserű pohártól.

Az örökkévalóságban vannak már. Nem tudom, mit gondolnak vagy mit csinálnak, de nincsenek felkészülve az örökkévalóságra” (”Marriage Is Honorable,” p. 271).

1. ábra

Bevezetés

Amennyiben elérhető, megmutathatod a *Families Are Forever* című filmet (cikkszám VVOF3131), hogy bevezesd ezt a fejezetet, és ráhangolódjatok a beszélgetésre.

Ötletek a tanításhoz

A. A családokat Isten rendelte el.

■ Ki hozta létre az otthon és a család intézményeit? Spencer W. Kimball elnök elmondta, hogy Mennyei Atyánk volt az, aki létrehozta a családokat (lásd a tanulói kézikönyv 78. oldalán az Alátámasztó kijelentések A része; vagy *The Teachings of Spencer W. Kimball*, p. 324).

Halandóság előtti életünkben is élvezhettük a családi kapcsolatokat, és Isten mennyei terve azt írja elő, hogy éljünk, tanuljunk és családokban növekedjünk ebben a második állapotunkban. Joseph F. Smith elnök a családok eredetéről azt írta:

„Semmi nem helyettesítheti az otthont. Alapja oly régi, mint a világé, küldetését pedig Isten rendelte el a kezdet kezdetén” (*“Home Life,” Juvenile Instructor*, 1 Mar. 1903, p. 144).

■ A tanulóid közül néhánynak nem adatik majd meg, hogy halandósága során megházasodjon, ezért légy tapintatos, mikor kihangsúlyozod az óra elején, hogy nem minden hithű utolsó napi szent fog rendelkezni a családnevelés kiváltságával. Megbeszélhetitek Kimball elnök ígéretét, hogy azok, akik önhibájukon kívül nem házasodnak meg, az örökkévalóságban részesülnek az áldások teljességében (lásd a tanulói kézikönyv 79. oldalán az Alátámasztó kijelentések A része; vagy *Teachings of Spencer W. Kimball*, pp. 294–95, 294).

■ Miután Ádámot a földre helyezték, Isten azt mondta: „nem jó az embernek egyedül lenni” (Mózes 3:18). Miért nem jó egy férfinak vagy egy nőnek egyedül lenni? Sorolj fel néhány indokot, amiért Isten „segítőtársat” küldött Ádámnak (18. v.). Mutass rá, hogy Ádám és Éva volt a minta az emberiség többi részének teremtéséhez, és hogy az Úr utasításai a házasságról és a családról az egész emberi fajra vonatkoznak! Hangsúlyozd ki, hogy az örökkévaló fejlődés nem teljesülhet egy igazlelkű férfi és nő örökkévaló kapcsolata nélkül! Pál apostol azt tanította, hogy „mindazáltal sem férfiú nincs asszony nélkül, sem asszony férfiú nélkül az Úrban” (1 Korinthusbeliek 11:11).

■ Olvassátok el és beszéljétek meg a Máté 19:4–6-ot. Használd fel ezt a szentírást, hogy kihangsúlyozd az örökkévaló házasságról szóló következő fontos tantételeket:

1. Isten a férfit és a nőt fontos célból teremtette.
2. A gyermekeknek végül el kell hagyniuk szüleit, hogy társukkal új családot alapítsanak.
3. A férjnek ragaszkodnia kell a feleségéhez (lásd 5. v.).
4. A férjnek és feleségnek egy testté kell válniuk (lásd 6. v.).
5. Azokat, akiket Isten a házasság által egyesített, nem szabad könnyelműen elválasztani (lásd 6. v.; lásd még 7–10. v.).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit jelent az, hogy a férjnek „ragaszkod[nia]” kell a feleségéhez! Többek között azt is jelenti, hogy a férjnek el kell köteleznie magát szeretett felesége boldogsága, növekedése és örökkévaló fejlődése mellett. A feleség első kell, hogy legyen a férj életében: fontosabbnak kell tartania még az egyházi feladatoknál, a munkájánál, a kluboknál, a sportnál, sőt, még a többi családtagnál is.

Beszéljétek meg, hogy mit jelent a férj és feleség számára az „egy testté” válás. Hangsúlyozd ki, hogy a férj és feleség közti összhang csak sok munkával érhető el, és többféle úton! A házaspárnak testi, érzelmi, lelki, társadalmi és értelmi egységre és összhangra kell törekednie.

■ Utalhatsz Kimball elnöknek, David O. McKay elnöknek és Harold B. Lee elnöknek a tanulói kézikönyv 78–79. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található válogatott idézeteire, hogy hangsúlyozd az otthon és a család megfelelő helyét az utolsó napi szentek fontossági sorrendjében (lásd Kimball, *Teachings of Spencer W. Kimball*, p. 324; McKay, *Conference Report*, Apr. 1964, p. 5; Lee, *Strengthening the Home*, p. 7).

■ Miután Isten Ádámot és Évát a földre helyezte, milyen parancsokat adott nekik a gyermekekre vonatkozóan? Azt mondta nekik, hogy „legye[n]ek termékenyek, és sokasodja[nak], és töltsé[k] be a földet” (Mózes 2:28). Ezt a parancsot elmondják minden párnak, akit örökkévaló házasságban pecsételnek össze a templomban. Olvassátok el Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 79. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található tanítását, amely elmondja, hogy a házasság legfontosabb feladata a gyermeknemzés és a gyermeknevelés, valamint hogy minden erőnkkel arra kell törekednünk, hogy gyermekeket hozzunk

otthonunkba (lásd Conference Report, Melbourne Australia Area Conference 1976, p. 21; untitled fire-side address delivered at San Antonio, Texas, 3 Dec. 1977, pp. 24–26)!

B. A férj és feleség szeresse és támogassa egymást.

■ Az Úr lefektette a férj-feleség kapcsolat mintáját; Pál apostol összehasonlította a férj felesége iránti felelősségeit Krisztusnak az egyház iránti felelősségével (lásd Efézusbeliek 5:22–33; Kolossébeliek 3:18–19). A Szabadító vajon becsmérelné-e az egyházat, vagy ártana-e annak valaha? Akkor hát becsmérelheti-e egy férj a feleségét, vagy árthat-e neki bármilyen módon? Egy igazlelkű férjnek szeretnie kell a feleségét „miképen a Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta azért” (Efézusbeliek 5:25). Megbeszélhetitek a tanulókkal Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 79–80. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található megjegyzését, mely az Efézusbeliek 5:25-ről szól (lásd Conference Report, Stockholm Sweden Area Conference 1974, pp. 46–47).

■ Milyen kötelességgel vagy felelősséggel tartozik a férj a felesége iránt? Írd fel a táblára a tanulók válaszait. Ha a tanulók nem tudnak válaszolni, felsorolhatod a következőket, vagy néhányat közülük:

1. Szeresd a feleséged teljes szíveddel (lásd T&Sz 42:22).
2. Ragaszkodj hozzá és senki máshoz (lásd T&Sz 42:22).
3. Gondoskodj világi szükségleteiről (lásd T&Sz 83:2).
4. Ne gúnyold ki vagy hozd zavarba.
5. Feleséged és családod a papság igazlelkű használatával vezesd (lásd T&Sz 121:36).
6. Gyakorold házasságodban a meggyőzést, hosszútűrést, gyengédséget, szelídséget, kedvességet és színleletlen szeretetet (lásd T&Sz 121:41–42).
7. Gondolataidat szüntelenül díszítse az erény (lásd T&Sz 121:45).
8. Támogasd feleségedet minden igazlelkű erőfeszítésében, beleértve az egyházi elhívásait is.
9. Légy feleséged társa gyermekeitek nevelése során.

■ Milyen kötelességgel vagy felelősséggel tartozik a feleség a férje iránt? Írd fel a táblára a tanulók válaszait. Ha a tanulók nem tudnak válaszolni, felsorolhatod a következőket, vagy néhányat közülük:

1. Engedelmeskedj igazlelkűségben a férjednek, ahogy az Úrnak engedelmeskednél (lásd Efézusbeliek 5:22; tanulói kézikönyv 79–80. oldalán az Alátámasztó kijelentések B része; vagy Kimball, Conference Report, Stockholm Sweden Area Conference, pp. 46–47).
2. Ne gúnyold ki vagy hozd zavarba.
3. Támogasd férjed a papsági elhívásaiban.

4. Nyújts vigaszt a férjednek, és légy gyengéd vele (lásd T&Sz 25:5).

5. Oszd meg férjeddal a gyermeknevelés feladatait.

■ Nem sokkal azután, hogy Joseph Smith próféta megszervezte a Segítőegyletet, tagjainak a következő tanácsot adta azzal kapcsolatban, hogy miként válhatnak még jobb feleséggé férjük számára:

„Ez az egylet tanítsa meg a nőknek, hogyan viselkedjenek férjeikkel, hogy bánjanak velük szelíden és gyengéden. Amikor egy férfit maguk alá temetik a gondok, amikor bajok és nehézségek sújtják, és ilyenkor vita vagy zúgolódás helyett mosoly és szelídség fogadja őt, az megnyugtatja majd lelkét és elcsendesíti érzéseit; amikor elméje kezd kétségbeesni, a ragaszkodás és a kedvesség vigaszára van szüksége” (*History of the Church*, 4:606–7.).

■ Megbeszélhetitek a férj és feleség feladatait a tanulói kézikönyv 80–81. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található utolsó idézet alapján.

C. A szülők felelőssége, hogy tanítsák, fegyelmezzék és ellássák a gyermekeiket, valamint hogy gondoskodjanak róluk.

■ Milyen felelősséggel tartoznak a szülők gyermekeik iránt? Írd fel a táblára a tanulók válaszait. Ha a tanulók nem tudnak válaszolni, felsorolhatod a következőket, vagy néhányat közülük:

1. Biztosítsátok fizikai szükségleteiket (lásd T&Sz 83:4; 1 Timótheus 5:8; Móziás 4:14).
2. Mutassatok jó példát (lásd Példabeszédek 20:7; Jákób 3:10)!
3. Tanítsátok nekik az evangélium tantételeit, ahogyan azok a szentírásokban vannak (lásd T&Sz 68:25–28).
4. Tanítsátok őket arra, hogy szeressék egymást, és ne veszekedjenek (lásd Móziás 4:14–15).
5. Tanítsátok meg őket a bűn következményeire (lásd Móziás 4:14; 2 Nefi 9:48; Alma 42:29–30).
6. Tanítsátok meg őket arra, hogy az igazság és józanság ösvényén járjanak (lásd Móziás 4:15; Alma 38:15).
7. Tanítsátok őket arra, hogy legyenek alázatosak és győzzék le a kevélységet (lásd Alma 38:11; 14; 42:30).
8. Tanítsátok őket arra, hogy zabolázzák meg szenvedélyeiket (lásd Alma 38:12).
9. Tanítsátok meg őket dolgozni (lásd Alma 38:12; T&Sz 42:42; 68:30–31).
10. Tanítsátok meg őket imádkozni, és rendszeresen imádkozzatok együtt, családként (lásd T&Sz 68:28; 3 Nefi 18:21; Alma 34:21).
11. Fegyelmezzétek őket szeretettel (lásd Példabeszédek 19:18; 23:13; T&Sz 121:41–44).
12. Szedjétek rendbe saját házatokat, amikor gondok merülnek fel (lásd T&Sz 93:43–44, 50).

Miután Kimball elnök részletezte, mi mindent tesznek meg a szülők a gyermekeikért fizikai szempontból, azt kérdezte: „De mit tesznek a lelkiért?” (Teachings of Spencer W. Kimball, p. 332; vagy a tanulói kézikönyv 81. oldalán az Alátámasztó kijelentések C része). Hangsúlyozd ki, hogy a gyermekek lelki szükségletei ugyanolyan fontosak, vagy talán még fontosabbak, mint fizikai szükségleteik! Használd fel a tanulói kézikönyv 81–82. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található idézeteket, hogy alátámaszd a szülők gyermekeik iránti felelősségeiről folytatott beszélgetést!

■ Megbeszélhetitek azt a tényt is, hogy minden szülő követ el hibákat, de fontos, hogy tovább próbálkozzanak. Howard W. Hunter elder azt mondta nekünk, hogy a szülők nem tekinthetnek kudarcként magukra, és nem mondhatnak le gyermekeikről (lásd a tanulói kézikönyv 82. oldalán az Alátámasztó kijelentések C része; vagy Conference Report, Oct. 1983, pp. 92–93; vagy *Ensign*, Nov. 1983, pp. 64–65).

D. A gyermekek tiszteljék szüleiket, és engedelmeskedjenek nekik.

■ Milyen felelősséggel tartoznak a gyermekek szüleik iránt? Írd fel a táblára a tanulók válaszait. Ha a tanulók nem tudnak válaszolni, felsorolhatod a következőket, vagy néhányat közülük:

1. Tiszteljétek és becsüljétek szüleiteket (lásd a tanulói kézikönyv 78. oldalán a Tanok és tantételek D 1 része).

2. Szolgáljátok szüleiteket (lásd a tanulói kézikönyv 78. oldalán a Tanok és tantételek D 2 része).

3. Ne lázadjatok szüleitek ellen!

4. Biztassátok szüleiteket a jólelkűségben!

5. Mutassátok és fejezzétek ki szereteteteket szüleitek iránt!

6. Amennyire tudtok, legyetek önállóak!

7. Gondoskodjatok a szüleitekről idős korukban!

8. Segítsetek testvéreiteknek, és mutassatok jó példát nekik!

■ Mit jelent az, hogy „tiszteljétek szüleiteket”? Megtegyen a gyermek olyasvalamit, ami helytelen, csak azért, mert a szülei kérték rá? A tisztelet „valaki/valami értékének, tekintélyének elismerése” (*Magyar Értelmező Kéziszótár*: tisztelet).

Tekintet nélkül a gyengeségeikre, a legjobb mód arra, hogy tiszteljük szüleinket az, ha kimutatjuk szeretetünket és betartjuk Isten parancsolatait.

Befejezés

Kérd meg a tanulókat, értékeljék önmagukat, hogy hol állnak a családi életüket illetően. Biztasd azokat az egyedülálló tanulókat, akik még otthon élnek, hogy járuljanak hozzá a többi családtag békéjéhez, boldogságához és fejlődéséhez. Biztasd őket továbbá, hogy minden lehetséges módon készüljenek fel arra, hogy magukra vállalják az apaság vagy anyaság felelősségét. Biztasd az egyedülálló tanulókat, akik otthonuktól messze élnek, hogy szeretetüket kimutatva írjanak levelet, telefonáljanak, vagy látogassanak el családjukhoz. A házastanulókat buzdítsd, hogy még házasságuk elején alakítsák ki az igazlelkű családi szokásokat – sokkal egyszerűbb a jó szokásokat megerősíteni, mint a rosszakat elhagyni.

Bevezetés

■ Az egyik tanuló olvassa fel a *halál* szótári értelmezését: „minden életfunkció végleges megszűnése: az élet vége” (*Webster’s Ninth New Collegiate Dictionary*, s.v. “death”). Ebben a magyarázatban mi az, ami nincs összhangban az utolsó napok szentjeinek a halálról való nézeteivel? (A legszembetűnőbb különbség az „élet végleges megszűnése” kifejezés.)

Miben különböznek az utolsó napok szentjeinek halálról való nézetei azokétól, akik a visszaállított evangélium világossága nélkül élnek? Oszd meg a saját nézetedet a halál utáni életről, a feltámadásról és az Istennel való örök életről – az Isten által kinyilatkoztatott fogalmakról.

■ William Clayton pionír negyvenhárom napja jött el Nauvooból, és Winter Quarters-ba tartott; felesége, Diantha hátramaradt, mivel gyermekük születésének időpontja egyre közeledett. 1846. április 15-én, szerdán, Clayton testvér értesült róla, hogy Clayton nőtestvér fiúgyermeket hozott a világra. Hogy oldja nyugtalanságát, írt egy himnuszt, amely az ösztönzés forrásaként hatott a szentekre, miközben a Salt Lake völgye felé tartottak. Olvasd fel, vagy énekeltesd el a tanulókkal a „Fel, szentek, fel!” utolsó strófáját:

*Az út során, ha mégis meghalunk,
Boldog nap, nem sírunk:
A bánattól örökre búcsúzunk,
S mennyekben lakhatunk.
De ha megtart az Istenünk,
És békeségben élhetünk,
Ó, akkor majd hogy zeng e szó:
Minden jó! Minden jó!
(Himnuszok, 1985, 19. sz.)*

Milyen hozzáállást érezni a halál iránt a himnuszból? Hangsúlyozd ki, hogy a korai utolsó napi szentek számára a halál nem jelentett végleges csapást! A himnusz valójában Pál apostol nézeteit foglalja magába: „Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség” (Filippibelek 1:21).

Ne feledjük, hogy a bukást és következményét, a halált, a 8. fejezet, „A bukás” tárgyalja. Ne aggodj afelől, hogy sikerül-e kitérned a bukás több aspektusára, amikor ezt a fejezetet tanítod! Itt csak az a fontos, hogy a tanulók megértsék a halál eredetét.

Ötletek a tanításhoz

A. A fizikai halál egyetemes állapot, és része a szabadulás tervének.

■ Olvassátok el az 1 Mózes 2:17-et és 3:19-et! Mi köze van a jó és gonosz tudása fájának a földi halálhoz? Említsd meg, hogy a halál volt a kiszabott büntetés Ádám és Éva részére, ha esznek a gyümölcsből. A bukás után Ádámnak és Évának azt mondták, hogy a saját kezük munkájából fogják fenntartani magukat ezen a bukott földön, amíg „porrá [nem] lesz[nek]” (1 Mózes 3:19). Jákób azt tanította, hogy a bukás nélkül nem lenne változás vagy halál a földön: a dolgok „örökre megmaradtak volna és nem lenne végük” (2 Nefi 2:22).

Írd fel a táblára az 1 Korinthusbeliek 15:21–22-t. Hangsúlyozd ki, hogy a 21. és 22. versek párhuzamos gondolatokat tartalmaznak:

1 Korinthusbeliek 15:21 „Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is.

1 Korinthusbeliek 15:22 „Mert a mi képen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek.”

Az „ember által” kifejezés a 21. versben Ádámról utal. Ádám a bukás által elindított a földön egy folyamatot, a halált. Ahogy mindkét vers jelzi, a halál mindenkit utolér (lásd még Rómabeliek 5:14, 17; a tanulói kézikönyv 83. oldalán az Alátámasztó kijelentések A része; vagy Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, p. 428).

■ Még a szentírások nélkül is tudjuk, hogy mindenki meghal. Egy temetői séta jól szemlélteti, hogy a halál mindannyiunkra ott vár halandó próbatételünk végén. A föld fontos és nagy emberei, akiket lenyűgöző kőből faragott emlékművek alá temettek, ugyanolyan biztosan meghaltak, mint a jelentéktelen, gazzal benőtt sírok alatt nyugvók. A halál egyetemességét alátámaszthatod azzal, ha felolvasod a következő szentírásokat: 2 Nefi 9:16; Alma 12:24; Rómabeliek 5:12. Továbbá olvassátok el Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 83. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található kijelentését (lásd *Gospel Doctrine*, p. 428)!

■ Ossz ki az osztálynak másolatokat Boyd K. Packer eldernek az 1983. áprilisi általános konferencián mondott beszédéből. Packer elder a testet egy kesztyűhöz, a lelket pedig egy kézhez hasonlította. Amíg a kéz a kesztyűben van, lehetőség van mozgásra és bizonyos dolgok megtételére. Amikor a kezét kivesszük, a kesztyű élettelené válik; a

kéz azonban tovább él. Packer elder az Első Elnökséget idézte, amely Joseph F. Smithből, Anthon H. Lundból, Charles W. Penrose-ból állt: „A fizikai test halála után a lélek tovább él” (In Conference Report, Apr. 1973, p. 79; vagy *Ensign*, July 1973, p. 51.).

■ Miért félünk néha a haláltól? Hagyj a tanulóknak időt, hogy kifejezzék érzéseiket. Talán a halált megelőző hosszas betegség, fájdalom vagy cselekvőképesség okoz bennünk nyugtalanságot; esetleg a hátrahagyott szeretteink által érzett veszteség érzése; vagy maga a halál folyamatával való szembesülés. A tanulók biztosan említeni fogják az ismeretlentől való félelmet. Még az sem szünteti meg az ismeretlen fogalmát, ha látunk valakit meghalni: a halál kivételes élmény minden ember számára. Sok mindent azonban, amit másként nem tudnánk a halálról, kinyilatkoztattak az evangéliumon keresztül. Smith elnök azt írta, ha bizonyosságot teszünk Jézus Krisztus engeszteléséről és azon tudásunkról, hogy mi történik a halálkor, „még a halálban is örvendez[hetünk]” (lásd *Gospel Doctrine*, p. 428; vagy a tanulói kézikönyv 83–84. oldalán az Alátámasztó kijelentések A része). Olvassátok el az Alma 27:28-at; Tan és a szövetségek 42:46-ot; és a 101:35–36-ot! Mi a közös ezekben a szentírásokban? Mindháromnak az a témája, hogy Krisztus felemésztí a halált, a halál édes, és örömünk lesz az elkövetkező életben (lásd még a tanulói kézikönyv 83. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részét; Brigham Young, in *Journal of Discourses*, 17:142).

Ha a halál ismeretlen aspektusai csökkennek az evangéliumról és az engesztelésről való tudás miatt, miért lehet az mégis olyan félelmetes? Hangsúlyozd ki, hogy ez nem is annyira magától az élménytől való félelem, hanem az attól való félelem, hogy számot kell adnunk az életünkről! A gonoszak számára a halál félelmetes lehet, hiszen Isten ítélete vár rájuk a lélekvilágban. Írd fel a táblára az 1. ábrán lévő szentírásutalásokat.

B. Halálunkkor lelkünk a lelek világába távozik, hogy ott várja a feltámadást.

■ Olvassátok el az Alma 40:11-et; 24:16-ot; 2 Nefi 9:38-at! Mi történik ezen versek szerint a lélektessel a halálkor? Mutass rá, hogy mindegyik vers kicsit másképpen fogalmazza meg azt, hogy a lélek „hazavitetik ahhoz az Istenhez, aki életet adott neki” (Alma 40:11)! Mit jelent, hogy „hazavitetik... Istenhez”? Igaz-e, hogy minden lélek Isten színe elé fog állni, és látni fogja az Ő lakhelyét? Olvasd fel a következő állítást, hogy segíts megválaszolni ezt a kérdést:

„Az, hogy »hazavitetik Istenhez« azt jelenti, hogy halandó életük véget ér, és visszakerülnek a lélekvilágba, ahol az igazakkal és a gonoszakkal

együtt munkájuk alapján arra a helyre kerülnek, ahol a feltámadást várhatják” (Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, 2:85).

„Amikor Alma azt mondja, hogy »az emberek lelke, amint elhagyja ezt a halandó testet, igen, minden ember lelke... hazavitetik ahhoz az Istenhez, aki életet adott neki«, akkor kétség kívül arra gondol, hogy Isten mindenütt jelen van – nem személyesen, hanem szolgálója, a Szent Lélek által.

Nem arra utal, hogy azonnal bevezetik őket Isten színe elé” (George Q. Cannon, *Gospel Truth*, 1:73; lásd még Joseph F. Smith, a tanulói kézikönyv 84. oldalán az Alátámasztó kijelentések B része; vagy *Gospel Doctrine*, p. 448).

■ Joseph Smith próféta azt tanította, hogy azok a kifejezések, amelyek a halál utáni életet írják le – mint az *alvilág*, *pokol*, *paradicsom*, és *lélekbörtön* – mind a „lelek világ[ára]” utal (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, p. 310).

Bruce R. McConkie elder azt mondta: „Mivel a testetlen lelkek feltámadásukig nem részesülhetnek az öröm teljességében (T&Sz 93:33–34), a lélekvilági tartózkodásukat bebörtönzésnek tartják, ezért az egész lélekvilág (beleértve a paradicsomot és a poklot) egy *lélekbörtön*” (*Mormon Doctrine*, p. 755).

■ Olvassátok el az Alma 40:12, 14-et és a Tan és a szövetségek 138:12–13-at! Mely lelkeket küldik a paradicsomba? Írd fel a tábla bal oldalára címnek a *Paradicsom* és a *Kik?*, illetve a *Milyen ott az élet?* kifejezéseket (lásd 2. ábra). Hagyd a tanulókat válaszolni.

Miről szól a Tan és szövetségek 138:19? A paradicsom a fejlődés és a tanulás helye? Jézus tanította az örökkévaló evangéliumot a paradicsomban lévő lelkeknek (lásd 4 Nefi 1:14; Moróni 10:34; 2 Nefi 9:13; Bruce R. McConkie, a tanulói kézikönyv 84. oldalán az Alátámasztó kijelentések B része; vagy *The Mortal Messiah*, 4:222).

■ Olvassátok el az Alma 40:13–14; Tan és a szövetségek 76:103–106; 138:20, 29-et! A tábla jobb oldalára írd fel a *Lélekbörtön (pokol)* kifejezést (lásd 2. ábra). Vizsgáljátok meg a Tan és a szövetségek 138:29–35-öt. Milyen módon mutatják be ezek a versek Isten nagyszerű szeretetét, melyet gyermekei iránt érez? Mi mutatná jobban az Ő szeretetét, mint az az erőfeszítés, melyet a lélekvilágban tesz, vagyis hogy tanítja a szenvedőket, bizonyosságot tesz nekik, és megváltoztatja a szenvedők állapotát? (Lásd az Alátámasztó kijelentések B részét a tanulói kézikönyv 84. oldalán; vagy McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 349).

■ Rajzolj a táblára egy vázlatot, bemutatóva a lélekvilágot Krisztus látogatása előtt (lásd 3. ábra)! Krisztus látogatása előtt egy szakadék választotta el az igazlelkűeket és a gonoszakat. Szemléltesd

ezt a szakadékot azáltal, hogy elolvassátok az 1 Nefi 15:27–29-et és a Lukács 16:19–31-et!

Krisztusnak a lélekvilágban tett látogatása miatt igazlelkű szolgálóit megbízták, hogy tanítsák az evangéliumot a lélekvilágban. „Most, hogy az igazlelkű lelkeket a paradicsomban megbízták azzal, hogy vigyék el a szabadulás üzenetét a pokol gonosz lelkeinek, egy bizonyos szintű keveredés történt a jó és rossz lelkek között. A bűnbánat... lehetőséget ad azoknak, akik megkötöztek a pokol láncával, hogy kiszabadítsák magukat a sötétségből, a hitetlenségből, a tudatlanságból és a bűnökből. Amikor sikerül legyőzniük ezeket az akadályokat – vagyis világossághoz jutnak, elhiszik az igazságot, intelligenciára tesznek szert, elvetik a bűnöket és elszakítják a pokol láncait – máris elhagyhatják a poklot, amely bebörtönzi őket, és békében élhetnek a paradicsomban az igazlelkűekkel” (McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 755).

Befejezés

A halál nem az élet vége; a halál csupán az életben bekövetkezett változás. A halál után a halandó test átmenetileg visszakerül a földbe, ott várva a feltámadást. A lélek, vagyis a valódi személy, olyan állapotban lép be a lelkek világába, amelyet Isten irgalma és megítélése határoz meg. A paradicsom és a pokol olyan kifejezések, amelyek jelzik a lélekvilágban élők életének jellegét.

A szabadulás tervéről való tudásuk miatt az utolsó napi szenteknek nem kell félniük a haláltól. „Ha csak egy pillanatra láthatnánk egy elhunyt di-csőséget és izgatottságát, amikor lecsukja a szemét az időre, majd kinyitja az örökkévalóságban, ha csak egy pillanatra láthatnánk, talán jobban megértenénk a szomorúságot, és nagyobb örömünk lenne a bánatunkban” (Paul H. Dunn and Richard M. Eyre, *The Birth That We Call Death*, p. 53).

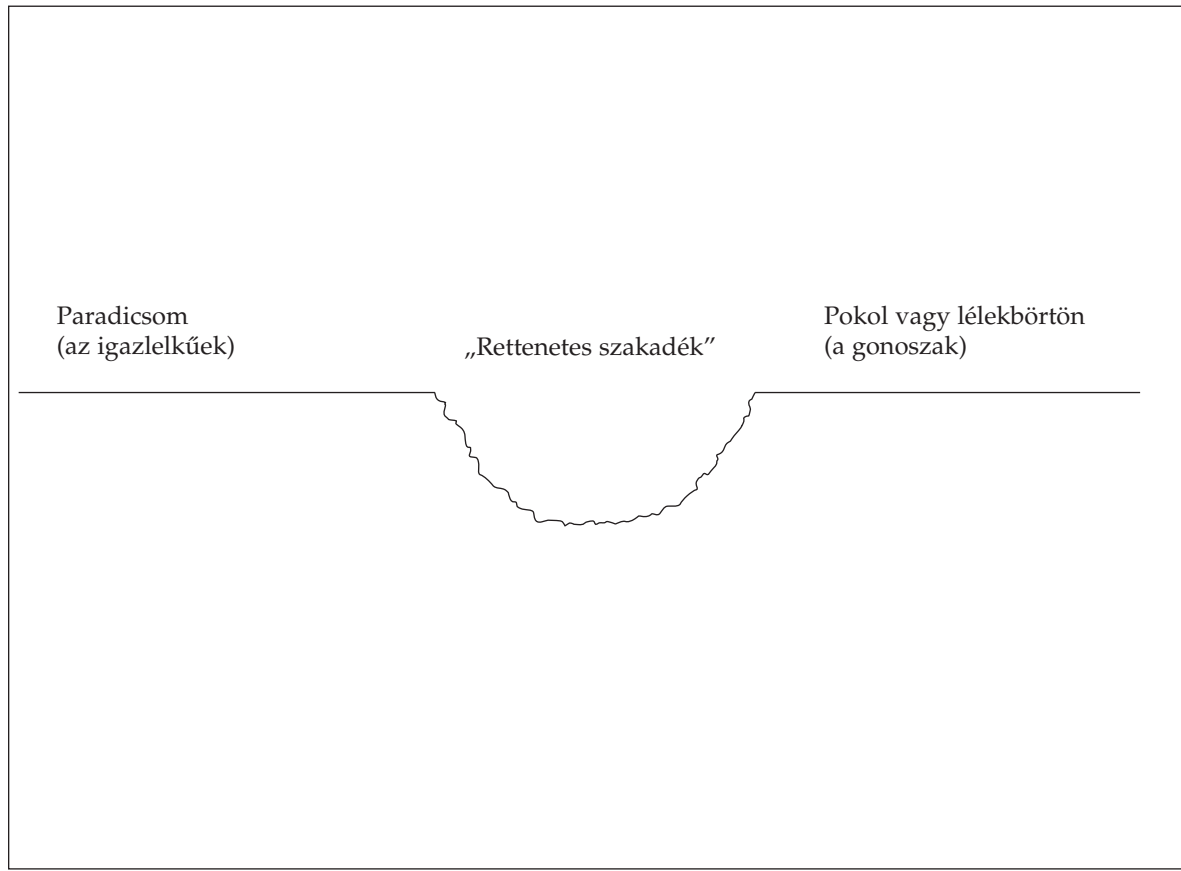
1. ábra

Móziás 16:8	a halál <i>fullánkja</i>
Tan és a szövetségek 42:47	a halál <i>keserű</i>
Alma 5:7	a halál <i>kötélékei</i>
3 Nefi 28:38	a halál <i>íze</i>
2 Nefi 9:10	<i>szörnyeteg, halál és pokol</i>

2. ábra

Paradicsom	Lélekbörtön (pokol)
<i>Kik?</i>	<i>Kik?</i>
1. Az igaz lelkek	1. A gonosz lelkek
2. Akik hűek bizonyosságukhoz	2. Akikben a Léleknek még egy darabkája sincs meg
3. Akik üldöztetéseket szenvednek az Ő nevéért	3. Akik gonosz dolgokat választottak
<i>Milyen ott az élet?</i>	4. Akiknek lelkét birtokba vette az ördög
1. A boldogság állapota	5. Az istentelenek
2. A nyugalom állapota	6. A bűneiket meg nem bánók
3. A béke állapota	7. Akik visszautasították a bizonyosságokat és az igazságot
4. Egy hely problémák, gondok és bánat nélkül	<i>Milyen ott az élet?</i>
5. Egy hely, teli örömmel és boldogsággal	1. A sötétség helye
	2. Sírást, jajgatást és fogcsikorgatást hallani
	3. Félelmetes állapotban való várakozás Isten haragjára
	4. Egy „borzalmas pokol”
	5. Egy hely, ahol a lelkek elszenvedik a Mindenható Isten haragját

3. ábra

Bevezetés

Egyre több templom épül, amelyek lehetővé teszik, hogy helyettes általi szertartásokat végezzünk a halottakért. A Denver templom 1986 októberében történt felszentelésével negyven működő templom volt. A templomok száma egyre nőni fog. A több ezer templomban pedig akár szertartások milliói folynak majd. Brigham Young elnök azt próféta a erről a napról: „Ennek a munkának az elvégzéséhez nem csupán egy, hanem több ezer templomra lesz szükség. Férfiak és nők ezrei és tízezrei fognak elmenni ezekben a templomokba, hogy elvégezzék a szertartásokat az egykor élt emberekért, olyan régre visszamenőleg, amennyire az Úr kinyilatkoztatja” (in *Journal of Discourses*, 3:372).

Ötletek a tanításhoz

A. A szabadulás tervének megfelelően valamikor mindenki hallani fogja az evangéliumot.

- Beszélj meg a tanulókkal a Tan és a szövetségek 1:2; 90:11-et.
- Joseph Fielding Smith elnök az evangéliumi üzenet egyetemességét tanította. Egyik állítását megtaláljuk a tanulói kézikönyv 85. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében (lásd *Doctrines of Salvation*, 2:133).

B. Akik az evangélium nélkül haltak meg, azok előtt megnyílt az út, hogy befogadják azt.

- Az egyik fontos kinyilatkoztatás, mely a halottak megváltásáról szól, Joseph F. Smith elnöknek adatott, és megtalálható a Tan és a szövetségek 138-ban. A fia, Joseph Fielding Smith elder által írt életrajzából megtudhatjuk ezen kinyilatkoztatás körülményeit: „1918-ban az októberi általános konferencián Joseph F. Smith elnök kijelentette, hogy az elmúlt öt hónapban az Úr Lelkének jelenlétében tartózkodott. Ezen időszak nagy részében betegsége miatt nem hagyhatta el a szobáját. A konferenciái nyitóbeszédében azt mondta:

»Nem fogom és nem merem megkísérelni, hogy hozzálassak annak a sok dolognak az elmondásához, amelyek az elmémbe forognak ma reggel, ezért el is fogom halasztani addig, amíg az Úr jönnek nem látja, hogy elmondjam nektek az elmémbe és a szívemben lévő dolgokat. Nem voltam egyedül ebben az elmúlt öt hónapban. Az

imádság, a könyörgés, a hit és az elkötelezettség lelkében tartózkodtam; folyamatos kapcsolatban álltam az Úr Lelkével; boldogan mondom nektek, testvéreim és nőtestvéreim, hogy ez egy vidám gyűlés számomra ma reggel, mert együtt lehetek veletek az egyház nyolcvankilencedik féléves általános konferencia megnyitására” (*The Life of Joseph F. Smith*, p. 466).

1918. október 31-én Smith elnök bemutatta kinyilatkoztatását tanácsosainak, a Tizenkét Apostol Kvórumának és a pátriárkának. Egyhangúan elfogadták. Az 1976. évi áprilisi általános konferencián a szentek kanonizált szentírásként fogadták el ezt a kinyilatkoztatást, majd még ugyanabban az évben kinyomatták a Nagyértékű gyöngy részeként. 1978-ban áthelyezték a Nagyértékű gyöngyből a Tan és a szövetségekbe.

- A tanulók olvassák el a tanulói kézikönyv 85. oldalán a Tanok és tantételek B részében felsorolt szentíráásokat. A Tan és a szövetségek 138. szakaszából hangsúlyozd ki azokat a szentírásrészeket, amelyekben feljegyzésre kerültek a Smith elnöknek kinyilatkoztatott, a halottak megváltásával kapcsolatos tantételek. Kiválaszthatatsz több verset is a 138. szakaszból, mint amennyi a Tanok és tantételekben található. Használd fel az 56-os és 57-es verset, hogy segíts a tanulóknak megérteni, mi az ő feladatuk és felelősségük ebben a nagyszerű munkában itt a földön és a lélekvilágban.

C. A helyettesek által végzett szertartások teszik lehetővé a halottaknak, hogy teljes szabadulást nyerjenek.

- Rudger Clawson elnöknek a tanulói kézikönyv 85. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található állítását (lásd *Conference Report*, Apr. 1933, pp. 77–78) és az 1. ábrán található diagramot felhasználva mutasd be, hogy a földön található egyház és a lélekvilágban lévő lelki szervezet ugyanazzal a nagyszerű munkával foglalkozik: Mennyei Atyánk gyermekeinek felmagasztosulásával.
- Az utolsó napi szentek fel vannak hatalmazva rá és az ő felelősségük, hogy templomi szertartásokat végezzenek a halottakért.

A tanulók nevezzék meg az egyház hármastételét: „Az evangélium hirdetése, a szentek tökéletesítése és a halottak megváltása” (*Spencer W. Kimball Conference Report*, Apr. 1981, p. 3; vagy *Ensign*, May 1981, p. 5). Miért felelősségünk egyénileg, családként és egyházként a halottakért való munka végzése? Írd fel a táblára a tanulók válaszait.

Emeljétek ki és beszéljétek meg azokat, amelyek vonatkoznak a tanulókra.

■ Boyd K. Packer elder következő hasonlata segít elmagyarázni a halottakért végzett erőfeszítéseinket:

„Nem tudhatjuk meg teljes egészében, milyen eredménye lesz fáradozásainknak. Azt parancsolták nekünk, hogy vigyük el az élőknak az evangéliumot, valamint gondoskodjunk a halottakért való szertartások elvégzéséről. Nem tudjuk, hányan fognak közülük megváltani a celesztialis királyságban. Mi csupán lehetőséget biztosítunk a fejlődésre azoknak, akik képesek arra.

Ez olyan, mintha egy bankban lelki erőforrásokat helyeznénk letétbe egyik ősünk számára. Azt, hogy mikor és mennyire szeretne lemondani róla vagy igényt tartani rá, nem tudjuk. Azt tudjuk csupán, hogy biztosítanunk kell ezt a folyószámlát az érdeemesek számára” (*The Holy Temple*, p. 213).

■ Olvassátok el a Tan és a szövetségek 128:15-öt, majd kérdezd meg, hogy miért nem lehetünk mi sem és a halottak sem tökéletesek egymás nélkül! Hatással van saját szabadulásunkra az, ha egyénileg figyelmet fordítunk erre a halottakért végzett megváltó munkára? Miért? Olvassátok el Ezra Taft Bensonnak a tanulói kézikönyv 86. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található állítását a saját szabadulásunkhoz szükséges követelményekről, illetve a halottak megváltásában való egyéni felelősségünkről (lásd *Regional Representatives’ seminar*, 3 Apr. 1981, p. 2)!

Befejezés

Jóllehet, a ránk váró feladat hatalmasnak tűnhet, mindenképpen el kell fogadnunk a kihívást. Boyd K. Packer elder emlékeztetett minket arra,

hogy ezt a feladatot szeretettel kell véghezvinnünk:

„Elérkeztünk ahhoz az időhöz – talán először ebben az adományozási korszakban –, amikor hátra kell lépünk, és át kell gondolnunk a munka teljességét.

Ha megrendülünk, össze kell szednünk és ki kell húznunk magunkat, és szembe kell néznünk vele.

Amikor meglátjuk, hogy milyen nagy, megdöbbenő; sőt, több mint megdöbbenő, erőn felülinek tűnik!

De *nem* csüggesztő.

Egy nap, amikor imádságosan ezen gondolkoztam, rájöttem, hogy van valami, amit mindannyian megtehetünk a halottakért.

Rájöttem, hogy mindannyian saját magunktól törődhetünk velük, mindenkivel, valamint szeretethetjük őket. Nagyszerű sugalmazásként érkezett, és akkor tudtam, hogy létezik egy kezdő pont.

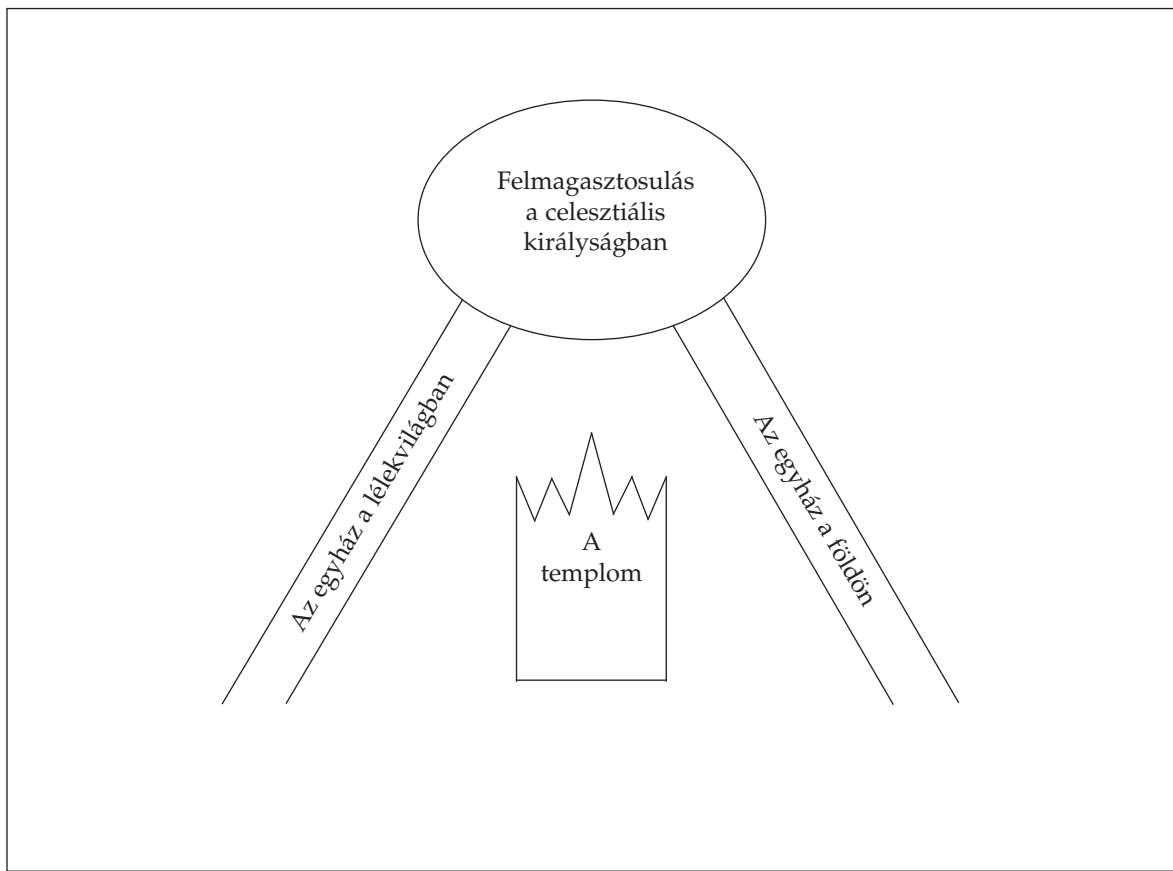
Bármennyien vannak is, szerethetjük őket, és vágyhatunk rá, hogy megváltssuk őket.

Mindannyiunkban meg lehet az erő ahhoz, hogy mindegyikükre kiterjessze a gondoskodását. Ha még többen lesznek, velük is törődhetünk.

Ha a számok döbbenetessé válnak, akkor is tovább folytatjuk. Ha a folyamat unalmas lesz, csak azért is előre fogunk haladni. Ha a feljegyzések elvesztek, ha túlságosan nagy akadályokba és szembenállásba ütközünk, akkor is folytatjuk.

Most azonban egy másfajta *hozzáállásra* van szükségünk, más módszerekre és technológiára. Meg kell váltanunk a halottakat, mindenkit, mert azt parancsolták nekünk” (*That They May Be Redeemed* [address delivered at *Regional Representatives’ seminar*, Apr. 1977], pp. [2–3]).

1. ábra

Bevezetés

Oszd ki a tanulóknak a következő igaz-hamis tesztlapot a feltámadásról és az ítéletről. Még az órán kijavíthatod a tesztet, és azonnal megbeszélhetitek a válaszokat, vagy használhatod a tesztet az órai beszélgetés vázlataként is.

KÉRDÉSEK

- ___ 1. Minden halandó lény feltámad.
- ___ 2. A test minden része visszaáll a feltámadás során.
- ___ 3. Senki nem támadt fel Jézus Krisztus feltámadása előtt.
- ___ 4. Kétféle feltámadás létezik.
- ___ 5. Mindenki megjelenik a nagy Bíró, Jézus Krisztus előtt.
- ___ 6. Isten még szívünk gondolatait és szándékait is ismeri.

VÁLASZOK

1. Igaz. Lásd a tanulói kézikönyv 87. és 88. oldalán a Tanok és tantételek A 1 része és az Alátámasztó kijelentések A része (lásd még Joseph F. Smith, in *Millennial Star*, 12 Mar. 1896, p. 162).
2. Igaz. Lásd a tanulói kézikönyv 87. és 88. oldalán a Tanok és tantételek A 5 része és az Alátámasztó kijelentések A része (lásd még Joseph Smith, *History of the Church*, 5:339).
3. Igaz. Lásd a tanulói kézikönyv 87. és 88. oldalán a Tanok és tantételek B 1 része és az Alátámasztó kijelentések B része (lásd még Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, 2:260).
4. Igaz. Lásd a tanulói kézikönyv 88. és 89. oldalán a Tanok és tantételek B 2 része és az Alátámasztó kijelentések B része (lásd még Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 640).
5. Igaz. Lásd a tanulói kézikönyv 87. és 89. oldalán a Tanok és tantételek C 1 része és az Alátámasztó kijelentések C része (lásd még Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 1:190, 192, 195; John Taylor, *The Mediation and Atonement*, p. 155).
6. Igaz. Lásd a tanulói kézikönyv 87. és 89. oldalán a Tanok és tantételek C 2 része és az Alátámasztó kijelentések C része (lásd még John Taylor, *Journal of Discourses*, 16:301–2; Joseph F. Smith, *Journal of Discourses*, 24:78).

Ötletek a tanításhoz

A. Isten, örökkévaló terve részeként, mindenki számára biztosította a feltámadást.

■ Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák meg a feltámadás szót (lásd a tanulói kézikönyv 87. oldalán a Tanok és tantételek A 2 része). Egyszerűen megfogalmazva, a *feltámadás* a test és a lélek újraelgöngyölítését jelenti a halál után. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak bele, mennyire csodálatos dolog valójában a feltámadás. Semmilyen halandó hatalom nem képes visszaállítani az életet egy testbe, amely csupán egy rövid ideig is halottan feküdt, nem is beszélve arról, hogy egyesítse a test elporladt részeit. Mégis ez az, ami a feltámadás során történik; és lesz majd egy feltámadás minden halandó számára (lásd a *mindnyájunk* szót az 1 Korinthusbeliek 15:22-ben, és hangsúlyozd ki az „igen, még hozzá mindannyian” kifejezést a T&Sz 29:26-ból). Ha semmilyen halandó hatalom nem képes véghezvinni a feltámadást, akkor milyen hatalom által fog történni? A szentírások azt mondják, hogy „Izrael Szentje”, vagyis Jézus Krisztus hatalma által történik (lásd 2 Nefi 9:12; lásd még a tankönyv 87–88. oldalán az Alátámasztó kijelentések A része; vagy Smith, *Doctrines of Salvation*, 1:128).

■ Mennyire lesz teljes a feltámadás? Olvassátok el Amulek és Alma bizonyágát az Alma 11:43–44; 40:23; 41:2-ben, valamint Joseph F. Smith bizonyágát a tankönyv 88. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében (lásd *Gospel Doctrine*, p. 23)!

■ 1918-ban Joseph F. Smith elnök abban a kiváltságban részesült, hogy láthatta az eltávozott lelkek világát (lásd T&Sz 138. szakasz bevezetője). Hogyan viszonyulnak a lélekvilágban lévő lelkek a fizikai testükhöz? Olvassátok el a Tan és a szövetség 138:50; 45:17; 93:33–34; 138:51–52-t! Mindegyik szakasz leírja azt az örömet, amely az igazlelkűek feltámadását kíséri. Kérdezd meg a tanulóktól, miért nyilatkoztatott ki Isten ilyen sok mindent a feltámadás természetéről! Kétségtelenül reményt szeretne nyújtani számunkra azzal kapcsolatban, hogy a testünk és a lelkünk újra egyesülhet, és hogy újra együtt lehetünk szereteteinkkel.

B. A feltámadásnak van egy rendje.

■ Mit értett Pál apostol a következő kijelentése alatt: „Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengejök lőn azoknak, kik elaludtak?”

(1 Korinthusbeliek 15:20). Ő volt az első ember, aki feltámadt. A halandóság során Ő volt az egyetlen, akinek megvolt a hatalma arra, hogy magától feltámadjon (lásd 2 Nefi 2:8). Krisztus volt az, aki biztosította mindenki számára a feltámadás lehetőségét (lásd Alma 40:2–3; 1 Korinthusbeliek 15:21–23).

Örökké hálásnak kell lennünk Szabadítónknak a rengeteg mindenért, amit lehetővé tett számunkra, nem utolsósorban a feltámadás ajándékáért. Amikor a feltámadásra gondolunk, úgy kellene éreznünk és ujjonganunk, ahogyan Pál apostol tette: „Elnyeletett a halál diadalra. Halál! hol a te fullánkod? Pokol, hol a te diadalmad? [...] hála az Istennek, a ki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által” (1 Korinthusbeliek 15:54–55, 57).

■ Olvassátok el a János 5:28–29-et! Krisztus azt tanította, hogy két feltámadás lesz majd, egy az igazaknak és egy a gonoszoknak. Miből áll majd az igazak feltámadása? Mikor kezdődött? Meddig fog tartani? Az Úr számos dolgot kinyilatkoztatott a két feltámadás menetéről a Tan és a szövetségek 88:96–102-ben. Ezt a kinyilatkoztatást McConkie elder összefoglalta és elmagyarázta a tanulói kézikönyv 88–89. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében (lásd *Mormon Doctrine*, p. 640). Utalj az 1. ábrára, miközben megbeszélitek ezt az összefoglalót.

■ Mit értett „az első feltámadás reggele” kifejezés alatt? Az egyik áldás, melyben azok részesülnek, akiket megpecsételnek a templomban az időre és az örökkévalóságra, a hatalom, amely „az első feltámadás reggelén” jön el. „Azok, akik celesztialis testtel támadnak fel, akiknek az a sorsa, hogy a celesztialis királyságot örököljék, az első feltámadás reggelén jönnek majd elő. Sírjaik felnyílnak, ők pedig elragadtatnak, hogy találkozzanak az Úrral az Ő második eljövetelekor. Ők Krisztuséi, a zsengek, és majd leereszkednek vele, hogy királyokként és papokként uralkodjanak a millennium időszakában” (*Mormon Doctrine*, p. 640).

Később megszólal egy másik harsona is (lásd T&Sz 88:99): „Ez az első feltámadás *délutánja*; azután történik majd, hogy az Úr bevezette a millenniumot. Akik abban az időben jönnek elő, azoknak teresztriális testük lesz, és ezért ők öröklik majd a teresztriális dicsőséget az örökkévalóságban” (McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 640).

■ Van valamilyen különbség a feltámadás során kapott testek jellege között? Azok, akik celesztialis dicsőségben támadnak fel, dicsőségesebb testet kapnak-e, mint azok, akik teresztriális vagy tesztialis dicsőségben támadnak fel? Beszéljétek meg az 1 Korinthusbeliek 15:40–42-t; a Tan és a szövetségek 76:96–98-at és a 88:22–31-et.

■ Vihetünk-e valamit magunkkal halandó életünk-ből a feltámadott állapotunkba? Vihetünk-e pénzt vagy tárgyi tulajdont? Lesz-e értéke a földnek és az

aranynak a feltámadás során? Olvassátok el a Tan és a szövetségek 130:18–19-et! Mely dolgok megszerzésére törekedjünk ebben az életben, amelyeknek a feltámadáskor is értéke lesz?

C. Mindenki az Úr elé fog kerülni, hogy megítéltesen.

■ Írd fel a táblára az ítélet szót. Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel többféle ítéletet, amelyek az életünk során előfordulhatnak, miközben végső ítéletünk felé haladunk. A lista tartalmazhat olyan döntő pillanatokat vagy fordulópontokat, amikor lényeges döntést kell hoznunk, vagy választanunk kell; tanulmányi munkánk értékelését; és a papsági vezetőkkel tartott interjúkat a kereszteléssel, papsági előmenetellel, templomi ajánlással, misszióval és templomi házassággal kapcsolatban.

■ Az Alma 11:43–44 az utolsó nagy ítéletre vonatkozik, amelyre feltámadásunk után kerül sor. Mely dolgok lesznek emlékezetünkben, amikor az ítélszék előtt állunk majd? (Világosan fogunk emlékezni minden bűnünkre.) Micsoda motiváció arra, hogy életünk minden napján bűnbánatot tartsunk, hogy büntelenül állhassunk az ítélszék előtt!

■ Az Alma 11:44 alapján ki lesz a nagy Bíró a végső ítéletnél? Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az Atya az ítélet kulcsait átadta a Fiúnak. (Lásd a tanulói kézikönyv 87. oldalán a Tanok és tantételek C részében.) Az egyik tanuló olvassa fel a 2 Nefi 9:41-et. A Szabadító „tárt karokkal” szeretne fogadni bennünket (*Mormon* 6:17). Az ítélet a félelem időszak helyett létezésünk egyik legnagyobb eseménye lesz, ha megfizetjük a megfelelő felkészülést és a bűnbánat árát.

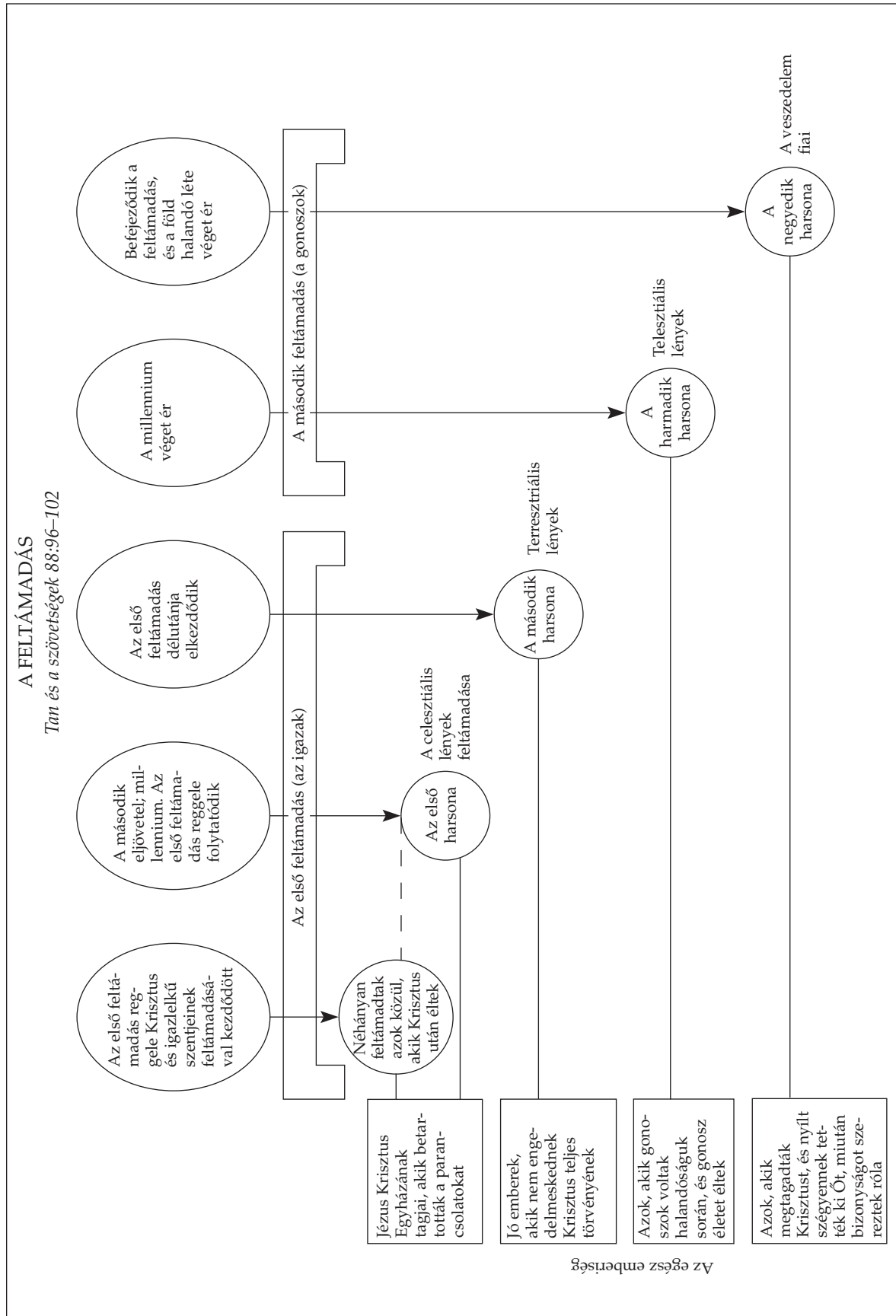
■ Az Alma 11:44 szerint mi alapján fognak megítélni bennünket? A *tetteink* kifejezés nem pusztán a cselekedeteinkre utal: szavaink és gondolataink alapján is megítélnék majd bennünket (lásd Alma 12:14). Talán a Tan és a szövetségek 137:9 foglalja össze a legtömörebben, hogyan ítélnék majd meg bennünket: „Mert én, az Úr, minden embert cselekedetei szerint ítélek majd meg, szívünk vágya szerint.” Már most azon kell dolgoznunk, hogy szívünket az Úr felé fordítsuk, és mindig az inkább az ő akaratának megtételére törekedjünk, ahelyett, hogy gondolatainkat és szándékainkat gonosz vagy anyagi dolgokra összpontosítsunk, „mert a hol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is” (Máté 6:21).

■ Miként bizonyosodhatunk meg arról, hogy igazságosan ítélnék majd meg bennünket? Az Úr szeret mindnyájunkat, és mivel Ő egy tökéletes lény, nem hoz ítéletet merő bosszúból. Azt fogjuk kapni, amit a visszaállítás törvénye szerint megérdemlünk (lásd Alma 41:10–13). Ítéletünk így kiáltunk majd fel: „Szentek, szentek a te ítéleteid, Ó Mindenható Úristen” (2 Nefi 9:46; lásd még 2 Nefi 9:47–48). Az ítélet valósága miatt Jákób figyelmeztetett bennünket bűneink következményeire, és bűnbánatra szólított fel minket.

Befejezés

Beszélgétek meg Taylor elnöknek a tanulói kézikönyv 89. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található figyelmeztetését (lásd *Journal of Discourses*, 16:301–2). Biztasd a tanulóidat, hogy imájukkal alázkodjanak meg Isten előtt, kérjenek megbocsátást bűneikért, és gyengeségeik legyőzéséhez kérjék az Ő segítségét. Hangsúlyozd ki, hogy *most* van itt az idő felkészülni a feltámadásra és az ítéletre!

1. ábra

Bevezetés

Sterling W. Sill elder történetét elmesélve elkezdheted az osztállyal a beszélgetést a dicsőség királyságairól:

„Sok fontos leckét tanulhatunk Dr. Harry Emerson Fosdick sok évvel ezelőtt elmesélt »Rossz buszra szálltam« című történetéből. Egy ember történetét meséli el, aki azzal a céllal szállt fel egy buszra, hogy Detroitba jusson. A hosszú út végén azonban Kansas Cityben találta magát. Először nem is hitte el. Amikor a Woodward sugárút után kérdezősködött, és megtudta, hogy nincsen semmilyen Woodward sugárút, méltatlankodni kezdett – de hát ő tudja, hogy van! El kellett telnie egy kis időnek, mire szembe tudott nézni a ténnyel, hogy minden jó szándéka és legmélyebb vágya ellenére nem Detroitban, hanem Kansas Cityben van. Pedig minden rendben volt egy kis részlet kivételével: rossz buszra szállt fel.

Hát nem érdekes, hogy oly sokan életük egy olyan kikötőjébe érkeznek, melybe soha nem állt szándékukban menni? Olyan célokat tűzünk ki, amelyek megbecsülést, sikert és boldogságot hoznak, de néha rossz buszra szállunk, amely a dicséltenség, a kudarc és a kellemetlenség állomásaira visz minket. Halandó létünk elsődleges célja az, hogy felkészüljünk az utána következő életre. Lehetséges célállomásunkat három főbb részből áll, amelyeket Pál a napfényhez, a holdhoz és csillagokhoz hasonlít, aszerint, hogy mennyire vonzóak...

Dédelgethetjük szívünkben a legmagasztosabb célkitűzéseket, de ha olyan buszra szállunk fel, amely rossz célállomásra juttat bennünket, nem változtathatjuk meg helyzetünket egyszerűen azaz, hogy azt mondjuk magunknak: a legjobb szándékkal indultunk el. A tények lesznek a fontosak. Tetteink, nem pedig szándékaink alapján leszünk megítélve, és elég üresnek fog hatni, ha a régi közhelyet halljuk majd: »a pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezve«...

És újra csak vissza jutunk ehhez a nagyszerű gondolathoz, amely a világ egyik legfontosabb gondolata: először is tudjuk azt, hogy hova szeretnénk menni, másodsor pedig szálljunk fel arra a buszra, amelyik oda is visz minket” (“On the Wrong Bus,” *New Era*, July 1983, pp. 4–6).

Ötletek a tanításhoz

A. A dicsőségnek három királysága vagy fokozata létezik, amelyeket a naphoz, a holdhoz és a csillagokhoz hasonlítanak.

■ Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg azt a három bibliai személyt, akik látták a dicsőség három fokát, vagy bizonyosságot tettek azokról.

Jákób (lásd 1 Mózes 28:12–16). „Pál a harmadik mennybe ragadtatott, és így meg tudta érteni Jákób lajtorjájának három fő fokát – a telesztialis, a teresztriális és a celesztialis dicsőséget vagy királyságot, ahol Pál olyan dolgokat látott és hallott, amelyekről nem beszélhetett” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pp. 304–5).

Jézus Krisztus (lásd János 14:1–2; lásd még History of the Church, 6:365). Joseph Smith próféta megváltoztatta a János 14:2-t arra, hogy „az én Atyámnak királyságában sok királyság van”.

Pál (lásd 1 Korinthusbeliek 15:40–42; 2 Korinthusbeliek 12:1–4). Miért ennyire hiányos a Bibliában a dicsőség fokaival kapcsolatos információ? Kinek nyilatkoztatta ki az Úr az emberiség sorsáról szóló információkat? (Joseph Smithnek; lásd T&Sz 76.)

B. Az Úr bizonyos követelményeket támasztott ahhoz, hogy örök életet nyerhessünk a celesztialis királyságban.

■ Tedd világossá, hogy Jézus Krisztus irgalmára és engesztelésére kell támaszkodunk ahhoz, hogy elnyerjük a celesztialis királyságot, „mert tudjuk, hogy kegyelem által szabadítanak meg minket, mindaz után, amit meg tudunk tenni” (2 Nefi 25:23).

■ A tanulók olvassák el a Tan és a szövetségek 131:1-et és a tanulói kézikönyv 90. oldalán a Tanok és tantételek B részében található szentírásokat. Használj fel Bruce R. McConkie eldernek és George Q. Cannon elnöknek a tanulói kézikönyv 91–92. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részében található állítását, hogy segíts a tanulóknak megérteni, miért kell mindig arra törekedniük, hogy felmagasztosuljanak (lásd McConkie, *Mormon Doctrine*, p. 116; Cannon, *Conference Report*, Apr. 1900, pp. 55–56).

C. Hatalmas lehetőségeket és jutalmakat ígértek azoknak, akik a celesztialis királyságot öröklik.

■ Kérdezd meg a tanulóktól, mit gondolnak, milyen lesz a celesztialis királyság! Olvassátok el a Tan és a szövetségek 137:1–4-et, amelyben Joseph

Smith próféta leírta látomását a celesztialis királyságról!

- Az 1. ábrát felhasználva beszéljétek meg azok helyzetét és jutalmát, akik megöröklék a celesztialis királyságot. A tanulóiddal együtt olvasd fel az 1. ábrán felsorolt szentírásrészeket.
- A tanulói kézikönyv 92. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében olvassátok el Lorenzo Snow elnök összefoglalását arról, hogy mit szeretne Mennyei Atyánk minden gyermekének, és hogy mit kell tennünk annak érdekében, hogy részesüljünk abban (lásd *Journal of Discourses*, 5:313).

D. Az Úr jellemezte azokat, akik a teresztriális királyságot fogják örökölni.

- Utalj a 2. ábrára, hogy jellemezd azokat, akik a teresztriális királyságot fogják örökölni.
- Olvassátok el Joseph Fielding Smith elnöknek a tanulói kézikönyv 92. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található meghatározását arról, hogy mit jelent „törvény nélkül meghalni” (lásd *Church History and Modern Revelation*, 1:287–88)! A Tan és a szövetségek 76. szakaszának verses változatában Joseph Smith próféta azt írta:

*Íme, ők azok, akik törvény nélkül haltak meg;
A korok pogányai, kik remény nélkül éltek...
Ők a föld tiszteletre méltó polgárai;
Akit elvakított és rászédett az emberi ravaszság;
Mert ők először nem fogadták be a Szabadító igazságát;
Csak később, amikor azt a börtönben újra hallották.
("The Answer," *Times and Seasons*, 1 Feb. 1843,
p. 84.)*

- Ne féljünk beismerni, hogy nem tudunk mindent a három királyságról. Abban azonban biztosak vagyunk, hogy azok, akik ebben az életben nem részesültek az evangéliumban, de elfogadták volna, ha lett volna rá lehetőségük, a celesztialis királyságot fogják örökölni (lásd T&Sz 137:7–8).
- Olvassátok el a Tan és a szövetségek 76:79-et! Kérdezd meg, hogy mit jelent hősiesség lenni a bizonyágtételünkben! Egy rövid beszélgetés után olvassátok el Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 92. oldalán az Alátámasztó kijelentések D részében található gondolatébresztő magyarázatát (lásd *Conference Report*, Oct. 1974, p. 46; vagy *Ensign*, Nov. 1974, p. 35).

E. Az Úr elmondott nekünk néhány dolgot a teresztriális királyságban fennálló körülményekről.

- A 2. ábrát és az ott felsorolt szentírásutalásokat felhasználva segíts a tanulóknak megérteni, hogy mit nyilatkoztattak ki a teresztriális királyságról.

F. Az Úr jellemezte azokat, akik a telesztialis királyságot fogják örökölni.

- A tanulók nézzék át a Tan és a szövetségek 76:99–103-at, és nevezzék meg, kik azok, akik a telesztialis királyságot fogják örökölni. Hasonlítsd össze a tanulók felfedezéseit a 3. ábrán felsoroltakkal.

G. Az Úr felvázolta a telesztialis királyság körülményeit és korlátait.

- A 3. ábrát alapul véve beszéljétek meg, mit nyilatkoztattak ki a telesztialis királysággal kapcsolatban.

H. A szentírások elmagyarázzák, kik a veszedelem fiai, és mi lesz a sorsuk.

- Használd fel a tanulói kézikönyv 90. és 93. oldalán a Tanok és tantételek és az Alátámasztó kijelentések H részét, miközben elmagyarázod, hogy mit tudunk a veszedelem fiairól. Mivel keveset mondtak és keveset tudunk a veszedelem fiainak sorsáról, ne térj el a tanulói kézikönyv javaslataitól. Ne feledd, hogy ez a fejezet a celesztialis királyságra fekteti a hangsúlyt!

Befejezés

Földre jövetelünk döntő célja az volt, hogy kiderüljön, hogy a törvény és a dicsőség milyen fokában fogunk tartózkodni az örökkévalóságban. Sterling W. Sill elder ezt a kijelentést tette, amely felerősíti a felmagasztosulásra való törekvésünk személyes felelősségét: „Nincs olyan hatalom a világmindenségben, amely közénk és a celesztialis királyság közé állhatna, kivéve a saját hatalmunkat” (*In Conference Report*, Oct. 1975, p. 42; vagy *Ensign*, Nov. 1975, p. 30).

1. ábra

CELESZTIÁLIS KIRÁLYSÁG

A felmagasztosuláshoz való hozzáállás és viselkedés

Akik bizonyosságot kaptak Jézusról (lásd T&Sz 76:51)

Akik megkeresztelkedtek (lásd 51. v.)

Akik befogadták a Szentlelket (lásd 52. v.)

Akik betartották a parancsolatokat (lásd 52. v.)

Akik minden dolgot legyőztek (lásd 60. v.)

Akiket megpecsételt az Ígéret Szent Lelke (lásd 53. v.)

Akik eleget tettek a házasság új és örökkévaló szövetségének (lásd T&Sz 131:1–3)

A felmagasztosulás feltételei és jutalmai

Leereszkednek Krisztussal a második eljövetelekor (lásd T&Sz 76:63)

Előjönnek az első feltámadás reggelén (lásd 64–65; 88:28–29. v.)

Tagjai lesznek az Elsőszülött Egyházának (lásd 54. v.)

Isten királyai és papjai lesznek, és részesülnek az Atya teljességében, dicsőségében és kegyelmében (lásd 56–57; 94. v.)

Mindent megkapnak az Atyától (lásd 55, 59. v.)

Isten és Krisztus jelenlétében élnek majd (lásd 62. v.)

Istenné válnak (lásd 58. v., 132:19–20)

2. ábra

TERRESZTRIÁLIS KIRÁLYSÁG

Hozzáállás és viselkedés

Akik törvény nélkül haltak meg (lásd T&Sz 76:72)

Akiket a lélekbörtönben tartottak, mert nem fogadták be Jézus bizonyosságát a földön, de később részesültek abban (lásd 73–74. v.)

A föld azon tisztességes emberei, akiket elvakított az emberek csalárdsága (lásd 75. v.)

Akik részesültek Jézus bizonyosságában, de nem voltak benne hősiességek (lásd 79. v.)

Feltételek, jutalmak és korlátok

Elnyerik a Fiú jelenlétét, az Atya teljességét azonban nem (lásd 77. v.)

Előjönnek az első feltámadáskor a celesztialis lények feltámadása után (lásd 78. v.; 88:99)

Szolgálatot nyújtanak a telesztialis királyságban lévőknek (lásd T&Sz 76:86)

Egy királyságban élnek, amelynek dicsősége, hatalma és uralma felülmúlja a telesztialis királyságban lévőkét (lásd 91. v.)

Részesülnek a Szentlélekből a celesztialis lények szolgálata által (lásd 87. v.)

TELESZTIÁLIS KIRÁLYSÁG

Hozzáállás és viselkedés

Akik szándékosan visszautasítják az evangéliumot, Jézus tanúbizonyságát, a prófétákat és az örökkévaló szövetséget (lásd T&Sz 76:99–101)

Akik valaha gyilkosok, hazugok, szemfényvesztők, házasságtörők és paráznák voltak (lásd 103. v.; Jelenések 22:15)

Akik nem tagadják meg a Szent Lelket (lásd 83. v.)

Feltételek, jutalmak és korlátok

Nem támadnak fel a második, vagyis utolsó feltámadásig (lásd 85. v.)

A pokolba vetettetnek az utolsó feltámadásig (lásd 84, 104–6. v.)

Sohasem mehetnek oda, ahol Isten és Krisztus él (lásd 112. v.)

A Szentlelket a terresztiális lények szolgálata által fogadják be (lásd 86. v.)

A Magasságos szolgálói lesznek (lásd 112. v.)

Bevezetés

Egy hatalmas kanyon torkolatánál feküdt egy falu, melynek lakói sok éven át gondtalanul éltek. A falu alapítói közül néhányan azonban már régóta bizonygatták, hogy a falu állandó veszélynek van kitéve a magasban a falu felett tárolt víz miatt. A hatalmas hegyi gát, amely a vizet tartotta maga mögött, a falu megalapításával egy időben épült, ők azonban soha sem tartották kellően biztonságosnak. A falualapítók minden tavasszal aggódtak a téli hóolvadás utáni víztöbblet miatt. Sokáig erősködtek, hogy a falut magasabbra kellene költöztetni, a lakók többsége azonban közömbösen reagált ezekre a figyelmeztetésekre, és nem tulajdonított jelentőséget a lehetséges pusztulás veszélyének. Egy óvintézkedésről azonban megegyeztek – őrszemet állítottak a gát szintje feletti hegyoldalra, hogy veszély esetén figyelmeztesse az embereket, hogy azok el tudjanak menekülni a katasztrófa elől.

Sok éven át őrszemek figyelték a gát állapotát, és időszakonként figyelmeztették az embereket, hogy a helyzetük egyre súlyosabb. Néhányan hallgattak a figyelmeztetéseikre, és magasabbra költöztek, ám a többség maradt, vak magabiztossággal azt gondolva, hogy az élet gond nélkül megy tovább, ahogy sok éven át eddig is.

Végül egy őrszem látta, ahogy a gát átszakad. Nyomatékosan figyelmeztette a lent élőket. Az őrszem figyelmeztetése iránti közönyösségük megpecsételte a sorsukat, és azok, akik a kis faluban maradtak, mind odavesztek.

Mint minden érdemes példabeszéd, ez is jelent valamint számunkra. Evangéliumi értelemben, mi az őrszem szimbolikus jelentése? (Ők a próféták.) Kik a falu lakói? (Ők a föld lakosai.) Ahogy a példabeszédben is, néhányan hallgatnak a prófétai figyelmeztetésekre az utolsó napokban bekövetkező csapásokról, néhányan azonban nem figyelnek rájuk.

A Tan és a szövetségeket úgy nyilatkoztatták ki, mint „figyelmeztetés hangj[át] minden néphez” az utolsó napokban (T&Sz 1:4). A Tan és a szövetségek első szakasza az Úr előszava e nagyszerű kinyilatkoztatásokhoz. Olvassátok el belőle a következő verseket: 2–4, 11–14, 17, 34–36! A Tan és a szövetségekben többször felbukkan a figyelmeztetés témája, leírva a világot érő ítéleteket és annak módját, amelyek segítségével Isten gyermekei megmenekülhetnek azoktól. Az idők jeleire figyelve, mi

emberek elkerülhetjük Isten ítéleteit, melyet a gonoszokra zúdít; felkészültek lehetünk Szabadítónk, Jézus Krisztus dicsőséges második eljövételére.

Az idők jeleinek egyes eseményeit más fejezetek részletesebben tárgyalják. A hitehagyást a 22. fejezetben, az evangélium visszaállítását a 23. fejezetben, Izrael szétszórását és összegyűjtését a 24. fejezetben, Babilon bukását és Sion megalapítását pedig a 35. fejezetben találjuk. Segíts a tanulóknak meglátni a „teljes képet”. E fejezet célja, hogy rálátást nyújtson az idők jeleire és arra, hogy ezek a jelek miként teljesedtek be a múltban, és hogyan teljesednek be a jelenben és a jövőben.

Ötletek a tanításhoz

A. Az idők jelei napjaink azon eseményei, amelyekről megjövendölték, hogy a Krisztus második eljövételét megelőző utolsó napokban fognak bekövetkezni.

■ Kérd meg a tanulókat, hogy értelmezzék az *idők jelei* kifejezést (lásd T&Sz 68:11). Olvassátok el Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 94. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található meghatározásait a *jelek*, *idők* és az *idők jelei* kifejezésekről (lásd *Mormon Doctrine*, pp. 715–16)! Az idők jeleit az Úr adta nekünk, hogy segítsen felkészülnünk a második eljövételére. A szentírásokban található próféciaik és az élő próféták tanításai segítenek felismerni ezeket a jeleket. Mivel a második eljövétel utolsó napjaiban élünk, fel kell ismernünk ezeket a jeleket és azok fontosságát; ha felismerjük őket és megfogadjuk üzenetüket, el tudjuk majd viselni a második eljövételt, valamint elkerülhetjük Isten ítéleteit, amikor megtisztítja a földet a gonoszságtól.

■ Hangsúlyozd ki, hogy gyakori tévhit az idők jeleiről az, hogy kizárólag félelmetes csapásokat jelentenek! Valójában sok olyan jel van, amely a földön valaha történt legpozitívabb és legfelemelőbb esemény. Az idők jeleinek néhány csodálatos eseménye közé sorolhatjuk a következőket: amikor a Lélek mindenkire kiáradt, Amerika felfedezése és gyarmatosítása, a Mormon könyve előjövetele, Izrael összegyűjtése, a tíz törzs visszatérése, utolsó napi templomok építése, Júda Jeruzsálembé való visszatérése és a lámániták felvirágzása. McConkie elder ötvenegy különböző dolgot sorolt fel az idők jeleként. Ezek közül harminc pozitív. Huszonegy valamelyest negatív vagy baljós, ám még ezeknek is pozitív hatásuk van olyan értelemben, hogy

segítenek megtisztítani a világot, felkészülve a Szabadító második eljövételére. (Lásd *Mormon Doctrine*, pp. 715–34.)

- Az egyik prófétai kijelentés az idők jeleiről a Jóel 2:28–32-ben található. A szakasz szemlélteti az idők jeleinek lelkületét, valamint azt, hogy azok miként készítik fel bennünket „az Úrnak nagy és rettenetes napj[árá]” (31. v.), vagyis az Úr második eljövételére. Kizárólag Sion lesz biztonságban, amikor elérkezik az Úr nagy és rettenetes napja. Ha hithűek vagyunk és Istenhez fordulunk, megmenekülünk az utolsó napokban. (Lásd 32. v.)

- Moróni, a Mormon könyvének utolsó prófétája látta az utolsó napokat. Olvassátok el a Mormon 8:35-öt, amelyben Moróni tisztán leírja, hogy látott minket! Majd olvassátok el a Mormon 8:27–41-et, amelyben részletesen leírja az utolsó napok gonosz szokásait, amelyek az idők negatív jelei közt vannak!

- A szent irat bizonyos fejezetei sokat felsorolnak az idők jeleiből (lásd Joseph Smith – Máté 1:22–55; T&Sz 29:14–28; 43:17–35; 45:15–59; 88:86–98). A tanulók kedvüket lelhetik ezen prófétai fejezetek elolvasásában és a jeleknek az alábbi három kategóriába való besorolásában: *Már bekövetkezett*, *most bekövetkező* és a *jövőben bekövetkező*. Ne próbáld mélyrehatóan tanulmányozni a különböző jeleket, inkább segíts a tanulóknak megérteni, hogy a szentírásokban megjövendölt jelek közül sok már megtörtént, és van, ami most történik. Ez a megértés táplálja azon meggyőződésüket, hogy végül a jelek mindegyike bekövetkezik.

- Olvasd el és beszélj meg a tanulókkal Joseph Smith prófétának a tanulói kézikönyv 95. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található észrevételeit az idők jeleiről (lásd *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pp. 286–87)!

B. Az idők jeleinek ismerete segíthet nekünk az Úrhoz fordulni és felkészülni az Ő második eljövételére.

- Az idők jeleiről szóló beszélgetés veszélyei közé tartozik, hogy hajlamosak vagyunk eltúlozni az idők jeleinek természetét, hogy találgatjuk valódi jelentésüket, vagy megpróbáljuk megjósolni, hogy bizonyos események mikor fognak bekövetkezni. Ezra Taft Benson elnök a Brigham Young Egyetem tanulóihoz intézett beszédében kihangsúlyozta, hogy ragaszkodjunk a szentírásokhoz, amikor az idők jeleit beszéljük meg „rémhírek, írárok és felvételek miatt, amelyek mostanában terjedőben vannak a szentek között, és amelyek néhány egyháztagban a bizonytalanság érzését keltették” (“Prepare Yourselves for the Great Day of the Lord,” in *Brigham Young University 1981–82 Fireside and Devotional Speeches*, p. 64).

Olvassátok el Harold B. Lee elnöknek a tanulói kézikönyv 96. oldalán az Alátámasztó kijelentések

B részében található beszédét a jelek tanulmányozásáról (lásd Conference Report, Oct. 1972, p. 128; vagy *Ensign*, Jan. 1973, p. 106)! Biztasd a tanulóidat, hogy kövessék az Első Elnökséget és a Tizenkét Apostol Kvórumát, akiknek feladatuk, hogy biztonyságot tegyenek és figyelmeztessenek az emberiséget fenyegető válságokra. Segítenek majd megérteni az idők jeleit, és felkészülni a Szabadító második eljövételére.

- Segíts a tanulóknak megérteni, hogy nem tudjuk, a jelek milyen sorrendben vagy mikor fognak bekövetkezni. Összehasonlíthatod az idők jeleit egy kirakójátékkal: nem tudjuk pontosan, mikor kell az egyes elemeket használnunk, de minél többet felhasználunk közülük, annál tisztább lesz a végső kép, és közelebb kerülünk az eredményhez. Ahogy a jelek bekövetkeznek, ugyanúgy kerülünk lépésenként közelebb az Úr második eljövételéhez.

A 36. fejezet nagyobb részletességgel foglalkozik az Úr második eljövételével, azonban kihangsúlyozhatod, hogy senki sem tudja, még a menny angyalai sem, mikor jön el újra a Szabadító. Azok közülünk, akik most élnek, lehet hogy élni fognak abban a dicsőséges időszakban, de az is lehet, hogy már nem. Az, ahogyan élünk, felkészítve magunkat a második eljövételre, sokkal fontosabb, mint az, hogy tudjuk az esemény pontos időpontját, vagy hogy életben legyünk, amikor az esemény bekövetkezik. „Bölcsnek és erényesnek kell lennetek. Királysága tantételei által kell irányítanotok természeteket. Bátran biztonyságot kell, hogy tegyetek Krisztusról azáltal, hogy betartjátok parancsolatait” (Benson, “Prepare Yourselves for the Great Day of the Lord,” p. 68).

- Az idők jeleinek egyike az, hogy sok embert tévesztenek majd meg az Úr második eljövételével kapcsolatban. Még néhány utolsó napi szentet is meg fognak tévesztetni. Ez a megtévesztés azonban nem kell, hogy törvényszerűen bekövetkezzen. Ha követjük az élő prófétát, és Krisztus szaván lakmározunk, ahogy azt a szentírásokban találjuk, elkerülhetjük, hogy megtéveszsenek bennünket (lásd 2 Nefi 31:20). Olvassátok el a tanulói kézikönyv 95–96. oldalán a Tanok és tantételek B 3 és az Alátámasztó kijelentések B részét!

Befejezés

„Az egyház minden tagjának el kell fogadnia Krisztus dicső és hatalommal teli visszatérésének valódiságát még azelőtt, hogy az esemény bekövetkezne; hiszen, amint azt C. S. Lewis írta, nem sok haszna van az embernek abból, ha akkor térdel le, amikor felállni már nem fog tudni, mert amikor a »színdarab Szerzője a színpadra lép, a darab befejeződik«” (Neal A. Maxwell, *New Era*, Jan. 1971, p. 9).

Bevezetés

Énekeljétek el vagy utalj a „Ti, Izráel elderei” című himnusz szövegére (Himnuszok, 1985, 204. sz.). Kérdezd meg, hogy mi kell az „Ó, Babilon, ó, Babilon végleg elhagyunk” és a „Sionra mutatva vigasztaljuk őket – Ott majd örökké boldogan élhetnek” sorok alatt érteni! Hangsúlyozd ki, hogy Babilon és Sion jelképes jelentését fogjátok részletebben megbeszélni, amelyek az ellentéteket képviselik a lelki skálán! Felírhatod a táblára a szavakat egy egyenes két végére, hogy utalhass rájuk a beszélgetés során.

Ötletek a tanításhoz

A. Babilon a gonoszságot jelképezi.

Mutass rá Babilon helyére a hármas szentíráskötet Kalauz a szentíráshozhoz 6. térképén (Bibliai térképek)! Mondd el, hogy Babilon volt a Babiloni birodalom fővárosa! Bruce R. McConkie elder úgy jellemezte Babilon ősi városát, mint a „romlottság központja”, amely majd „soha többé nem fog fel-támadni” (*Mormon Doctrine*, p. 69; *The Millennial Messiah*, p. 424; lásd a tanulói kézikönyv 97–98. oldalán az Alátámasztó kijelentések A része).

Az ősi Babilon gazdag és hatalmas, ám erkölcsileg romlott és gonosz volt. A romlottság miatt az Úr több prófétát küldött, hogy jövendöljenek a pusztulásáról. A tanulóid segítségével foglald össze Ésaías Babilonnal kapcsolatos prófétaik kijelentéseit az Ésaías 13:19–22-ből. Hangsúlyozd ki, hogy Ésaías próféciája szó szerint beteljesült! Az egykor dicső Babilonból mára csak egy kőhalom maradt. Romjain csupán sivatagi vadállatok uralkodnak. Jegyezd meg, hogy más ősi városok – mint Róma, Jeruzsálem, Damaszkusz és Athén – még mindig léteznek, jóllehet elszenvedtek különböző pusztításokat!

■ Ésaías jövendölései gyakran kétértelműek, vagyis kétféleképpen teljeseznek be. Sok prófécia először Ésaías idejéhez közel teljesült be, majd az utolsó napokban is beteljesedett. Ez a helyzet Ésaías Babilonról szóló próféciáiról. (Lásd Ésaías 13 és 14. fejezetét.)

Olvassátok el a Tan és a szövetségek 1:16-ot és 133:14-et! A „nagy Babilon” vagy „lelki Babilon” az utolsó napokban minket körülvevő gonoszságot és gonoszt, valamint a bűn „világ[át]” jelképezi. Utalj a táblán lévő egyenesre, és Babilon alá írd fel olyan szavakat, mint gonoszság, világiasság

és bűn! Hangsúlyozd ki, hogy a Tan és a szövetségek 1. és 133. szakaszát Isten előszóként és függelékként nyilatkoztatta ki, értelemszerűen a Tan és a szövetségekhez! Ezért a Babilonból, a „gonoszság közepéből” való menekülés Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának fő témája.

B. A lelki Babilon végleg el fog pusztulni.

■ A tanulók mondjanak példákat olyan civilizációkra vagy városokra, amelyeket Isten pusztított el; sorold fel őket a táblán. Jegyezd meg, hogy Isten egészen addig nem pusztította el ezeket a népeket, amíg először nem figyelmeztette őket arra, hogy bánják meg bűneiket. Továbbá nem pusztította el őket addig, amíg „meg [nem] ér[t]ek a gonoszságban”, vagy teljesen el nem merültek bűneikben (Ether 9:20).

Elemezhetitek a következő hét példát, melyben azért pusztították el a népeket, mert oly nagyon elmerültek a gonoszságban. Hangsúlyozd ki, hogy Isten azért mutatta meg nekünk ezeket a gonoszságról és világiasságról szóló példákat, hogy mi ne kövessük szokásaikat, és megmenekülhessünk a velük járó büntetéstől! Miközben megbeszélitek ezeket a csoportokat, jegyezd meg, hogy ugyan-ezen gonoszságok ma is léteznek, és sokan ma is érlelődnek a gonoszságban.

AZ EMBEREK NOÉ IDEJÉBEN

Noé figyelmeztette az embereket, hogy bánják meg bűneiket (lásd Mózes 8:20).

Az emberek saját erejükkel kérkedtek (lásd Mózes 8:21).

Gonoszak voltak a gondolataik (lásd Mózes 8:22).

A föld teli volt erőszakkal (lásd Mózes 8:28).

A JÁREDITA CIVILIZÁCIÓ

Sok prófétát elküldtek, Ethert is beleértve, hogy figyelmeztessék az embereket, de azok visszautasították őket (lásd Ether 7:23–24, 9:28–29; 11:1–2; 12:1–3).

Titkos összeesküvéseik okozták bukásukat (lásd Ether 8:16–25; 11:15; 14:10).

Az emberek véres és szörnyű háborúkat vívtak (lásd Ether 14:18–22; 15:2; 16–19).

SODOMA ÉS GOMORA

A szentíráások nem fejtik ki világosan, hogy ki figyelmeztette ezen környékek városainak lakóit; azt feltételezzük azonban, hogy az Úr szolgáit (talán Melkisédeket és embereit, ahogy Ábrahámot is) küldte el, hogy figyelmeztessék őket gonoszságukról és bizonyosságukat tegyék az

ellen. Bűneik „megnehezdedtek” (1 Mózes 18:20; 19:5; Ezékiel 16:49).

Tíz igazlelkű ember sem volt a városban (lásd 1 Mózes 18:32).

Isten tüzes és kénköves esővel pusztította el a városokat (lásd 1 Mózes 19:24).

A KÁNAÁNITÁK

„Istennek minden szavát elutasított[ák], és megértek a gonoszságban” (1 Nefi 17:32–35).

Mindenféle züllött szokásaik voltak (lásd 3 Mózes 18; 20).

Az Úr az izraeliták által pusztította el őket, és zavarta el őket az országból (lásd 1 Nefi 17:33, 35).

IZRÁEL GONOSZ NEMZETE

Mózes előre figyelmeztette Izráelt a hitehagyás és az azt követő pusztulás lehetőségére (lásd 5 Mózes 8:19–20).

Sok próféta figyelmeztette Izráel lakóit, hogy bánják meg bűneiket.

Izráel gonoszságokat cselekedett, miközben hamis isteneknek hódoltak (lásd 5 Mózes 8:19; 2 Királyok 17:7–18).

AMMÓNIA VÁROSA

Alma és Amulek figyelmeztette az embereket, de azok visszautasították őket (lásd Alma 8–14).

Ammóniha emberei bűne a törvénnyel való visszaélés volt (lásd Alma 10:13–15).

A törvénytudók és a bírák jobban szerették a nyereséget, mint Istent (lásd Alma 11:24).

Üldözték és megölték az igazlelkűeket (lásd Alma 14:8–9, 14–19).

A lámániták elpusztították a várost, annak ellenére, hogy a nép azzal kérkedett, hogy az elpusztíthatatlan (lásd Alma 16:2–3, 9).

A NEFITA NEMZET

Mormon és Moróni figyelmeztette az embereket (lásd Mormon 3:2–3; Moróni 9:4, 6).

Sosem volt ekkora a gonoszság Izráel házában (lásd Mormon 4:12).

A nefiták és a lámániták között „vérnek és az öldöklésnek borzalmas látványa” volt (Mormon 4:11).

A titkos összeesküvések a nefiták pusztulásához vezettek (lásd Ether 8:19–21).

Folyamatosan vére szomjaztak (lásd Moróni 9:5).

■ Ahogy Isten a múltban is elpusztította a gonosz embereket, úgy fogja az utolsó napokban is elpusztítani őket. Ezért az Úr prófétákat hívott el, hogy ugyanúgy figyelmeztessen minket, ahogyan a múltban is tette. A világ gonoszságát a Nagy Babilon jelképezi. Használj fel a tanulói kézikönyv 97. oldalán a Tanok és tantételek B 1 és B 2 részében található szentírásokat annak szemléltetésére, hogy Isten megjövendölte a lelki Babilon bukását, és hogy a szentek meneküljenek onnan.

■ A Babilonból való menekülés nem azt jelenti, hogy elhagyjuk az egyik közösséget és egy másikba megyünk. Jóllehet néhány közösségben

több az igazlelkű ember és kevesebb a gonosz, valamilyen módon mindnyájunkat körülvesz Babilon. Babilon valójában inkább a saját belső állapotunkat jelenti. Mit jelent tehát a Babilonból való menekülés? (Bűneink megbánását; a világiasság szennyétől való tartózkodást, a parancsolatok betartását és a szövetségeinkhez való hűséget.) Miként lehetséges úgy élni a világban, hogy közben ne váljunk világiassá?

■ Mi történik azokkal az egyháztaggal, akik nem menekülnek el Babilonból? (A gonoszokkal együtt elpusztulnak a Krisztus második eljövete előtti pusztításban; lásd T&Sz 64:24.) Sok egyháztagnak anélkül marad Babilonban, hogy valójában észrevenné azt. Az utóbbi évtizedekben Babilon számos aspektusa jelent meg a televízióban, a mozifilmekben, a zenében és az irodalomban (hasonlóak ahhoz, mint ami az iménti hét gonosz civilizációban vagy városban történt).

Elmenekülhetünk-e teljes egészében Babilonból, ha továbbra is részt veszünk Babilonban e médiákon keresztül? Sok egyháztagnak egyre több időt és pénzt áldoz a babiloni szórakozásra, mint Sion építésének támogatására. Nézzétek át az utolsó napok szentjeinek hasznos céljait, ahogy azt a tizenharmadik hittételben részletezték. Biztasd a tanulókat, hogy teljesen meneküljenek el Babilonból úgy, hogy igényesen megválogatják, milyen filmeket néznek a tévében vagy a moziban, milyen zenét hallgatnak, és milyen irodalmat olvasnak.

C. Sion az a név, melyet az Úr az Ő igazlelkű szentjeinek adott.

■ Utalj ismét a Babilon és Sion közötti egyenesre. Hangsúlyozd ki, hogy a szentírásokban Sion jelképezi Babilon ellentétét! Miután elmenekültünk Babilonból, ahogyan megparancsolták, Sionba kell mennünk. Mi is Sion? Egy hely? Vagy egy állapot? A Sion névnek valójában több magyarázata van, és számos helyszínre utalhat, de ahhoz, hogy a szó legteljesebb értelmében Sion legyen, minden helyszínnek ugyanolyan igazlelkűnek kell lennie. Beszéljétek meg a Harold B. Lee elnöknek és Spencer W. Kimball elnöknek a tanulói kézikönyv 98. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található Sionról adott meghatározását (lásd Lee, in Conference Report, Oct. 1968, pp. 61–62; Kimball, Conference Report, Apr. 1978, p. 122; vagy *Ensign*, May 1978, p. 81).

■ Réges-rég Énók pátriárka alapított egy várost, ahol a föld igazlelkű lakói gyűltek össze. Elolvashatjátok a Mózes 7:12–21 ösztönző történetét, amely elmagyarázza a lelki Babilonból való kimenekülést, és annak az igazlelkű társadalomnak a megalapítását, melyet Sionnak neveztek. A Mózes 7:18 alapján mi jellemezte azt a Siont? Hasonlítsd össze ezt a Sionról szóló magyarázatot a Tan és a szövetségek 97:21-ben lévővel! Írd a Sionról szóló kulcsszavakat a vonalra írt Sion alá!

Annak érdekében, hogy Sion teljesen megalapíthassuk ezekben az utolsó napokban, ugyanezeknek a feltételeknek kell teljesülniük.

Miután a Sziklás-hegységben Brigham Young elnök vezetésével letelepedett az egyház, a szentek a világ minden részén azt a feladatot kapták, hogy gyülekezzenek Sionba. Olvassátok el az „Izrael, Istened szólít” című korai összegyűjtési himnusz szövegét (*Himnuszok*, 1985, 7. sz.)! A világ különböző részein élő egyháztagoknak most az a feladata, hogy ott építsék fel Siont, ahol éppen élnek. Ahelyett, hogy Utahba jönnének, hogy megtalálják Siont, a szentek Sion cövekeiben gyülekeznek, amelyek világszerte gyorsan szaporodnak. Sion minden áldása megadatik az embereknek – beleértve a templomokat is – ott, ahol élnek. Bruce R. McConkie elder azt mondta:

„Sion cövekeit a világ minden részén megszervezik. Ennek kapcsán gondolkodjunk el ezeken az igazságokon: Sion cöveke része Sionnak. Nem hozhatjátok létre Sion egy cövekjét anélkül, hogy létre ne hoznátok Sion egy darabját. Sion a tisztaszívűeket jelenti; keresztkelés és engedelmesség által válik tisztává a szívünk. Egy cöveknek földrajzi határai vannak. Egy cövek létrehozása olyan, mintha egy Szent Várost alapítanánk. A föld összes cövekje gyűjtőhelyként szolgál Izrael azon elveszett nyája részére, akik annak területén élnek.

A peruiak gyűjtőhelye Sion Peruban lévő cövekeiben található, vagy azokon a helyeken, amelyek nemsokára cövekké válnak. A chileiek számára a gyülekezési hely Chilében van; a bolíviaiak számára Bolíviában; a koreaiak számára Koreában; és ez így folytatódik a föld teljes szélétében és hosszában. A szétszóródott Izráelt minden nemzetből meghívják, hogy gyűljenek Krisztus nyájába, Sion cövekeibe, amint azokat megalapítják az ő hazájukban” (*“Come: Let Israel Build Zion,” Ensign*, May 1977, p. 118.).

Boyd K. Packer elder hasonló tanácsot adott: „Mindenütt veszély leselkedik ránk. Néhányan azt mondhatjátok, »ha a helyzet súlyosbodik, ide költözünk vagy visszaköltözünk oda, és biztonságban leszünk; ott majd minden rendben lesz«. Ha nem hozzátok rendbe úgy, hogy biztonságban és jó társaságban vagytok akkor is, ha egyedül vagytok, vagy férjetekekkel, feleségetekkel és gyermekeitekkel, akkor sehol sem lesztek biztonságban és sehol nem találtok boldogságot. Nem létezik olyan, hogy földrajzi biztonság” (*“That All May Be Edified,”* p. 201).

D. Miközben a lelki Babilon egyre romlottabbá válik, az utolsó napokban sor kerül a nagy Sion megalapítására.

■ Olvassátok el a tanulói kézikönyv 97. oldalán a Tanok és tantételek D 1 részét, amely úgy említi Siont és cövekjeit, mint menedékhelyet az utolsó napok szentjeinek számára! Utalhatsz az Ésaías

33:20-ra és az 54:2-re, amelyek a szentírások első utalásai a cövekekre [Sátor, szegek]. A jelkép szerint a sátor cövekjeivel [szegeivel] növelhető a sátor vagy Sion mérete és befogadóképessége. Az új cövekek létrejöttével Sion növekszik. A prófécia szerint „Sionnak fel kell emelkednie és magára kell öltenie gyönyörű ruháit” (T&Sz 82:14). A Tan és a szövetségek 115:6 elmondja, hogy Sion cövekeiben menedékre találunk a vihar elől, amikor Isten rázúdítja haragját az egész földre. Beszéljétek meg, hogy miként erősít meg minket a világiasság vagy Babilon lelkülete ellen az, ha részt veszünk az egyházközségek és cövekek igazlelkű tevékenységeiben.

■ Emlékeztessd a tanulókat, hogy jóllehet, Sion növekszik, nem lehet teljesen megalapítani addig, amíg az egyháztagok nem élnek annak tantételei szerint. Emlékeztessd őket a Mózes 7:18-ra. Olvassátok el a Tan és a szövetségek 105:5-öt! Hangsúlyozd ki a celesztialis törvény szerinti élet fontosságát – az Úr nem fogadhatja magához Siont, amíg az tisztaszívűvé nem válik, és meg nem tartja a „celesztialis királyság törvényeinek tantételei[t]” (T&Sz 105:5)!

■ Hol lesz végül Sion központja? 1831 nyarán, alig egy évvel az egyház visszaállítása után, az Úr kinyilatkoztatta Joseph Smith prófétának, hogy Sion (az Új Jeruzsálem) a Missouri állambeli Jackson megyében lesz, Independence városában (lásd T&Sz 57:1–3; Hittételek 1:10). Az utolsó napi Siont Independence-ben Új Jeruzsálemnek fogják hívni (lásd a tanulói kézikönyv 97. oldalán a Tanok és tantételek D 4 része). McConkie elder figyelmeztette azokat, akik kísértést éreznek, hogy Independence-be költözzenek, hogy várják az eljövendőt:

„Mint tudjuk, Új Jeruzsálem felépülése a jövőben fog megtörténni, melynek időpontját még nem nyilatkoztatták ki. Jelenleg nincs olyan felszólítás, mely arra buzdítaná a szenteket, hogy vásároljanak földet vagy éljenek Jackson megyében, vagy annak környékén. Az Independence-be és környékére való összegyűléssel kapcsolatos kinyilatkoztatások Isten földi prófétáján keresztül érkeznek majd. Amikor erre sor kerül – és a szentek visszatérnek az elmozdíthatatlan Sionba –, az összegyűlésre való felhívás általánosságban nem az összes szentre vonatkozik majd. A Jackson megyébe való visszatérés mondhatni, hogy küldöttek által lesz. Azokat, akiknek a szolgálataira szükség lesz, kijelölik majd a gyülekezésre. Izrael többi része kijelölt helyén marad majd. Az Úr háza a rend háza, és a hithű szentek azt teszik, amit mondanak nekik, és prófétájuk szavára hallgatnak, mert az ő hangja az Úr hangja” (*Millennial Messiah*, p. 294).

■ Olvassátok el a tanulói kézikönyv 97. oldalán a Tanok és tantételek D 6 részében található

szentírásokat Énók Sionjával és az utolsó napok Sionjával kapcsolatban, amelyek Krisztus második eljövetelekor egyé válnak majd! John Taylor elnök a tanulói kézikönyv 99. oldalán az Alátámasztó kijelentések D 4 részében található megjegyzései szintén leírják ezt a dicsőséges egyesülést (lásd *Journal of Discourses*, 10:147).

Befejezés

Az órát az „Izrael, Istened szólít” című himnusz eléneklésével zárjátok (*Himnuszok*, 1985, 7. sz.). Biztasd a tanulókat, hogy gondolkodjanak el a himnusz üzenetén és határozzák el, hogy elhagyják Babilont, és gondolataik és tetteik által Sionba jönnek. Fontos volt, hogy a korai szentek fizikailag hagyják el szülőföldjüket és összegyűljenek Sionba a hegytetőkön. Nekünk ma a lelki Sionban kell gyülekeznünk, azáltal, hogy otthonainkban és Sion cövekeiben a celesztialis királyság tantételeit és törvényeit tanítjuk és gyakoroljuk.

Bevezetés

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mely témák szerepelnek leggyakrabban a Bibliában! Miután felírtad a táblára a gondolataikat, olvassátok el Sterling W. Sill eldernek a tanulói kézikönyv 100–101. oldalán az Alátámasztó kijelentések A részében található megfigyelését (lásd Conference Report, Apr. 1966, p. 19).

Ötletek a tanításhoz

A. A Szabadító második eljövetelét minden korszakban megjövendölték.

■ Hangsúlyozd ki, hogy a második eljövetelt gyakran említik a szentírásokban, mert a prófétákat minden korban megbízták azzal, hogy jövendöljenek erről a nagyszerű eseményről!

A tanulók a hármasszentíráskötet Kalauz a szentírásokhoz című részében (Jézus Krisztus, második eljövétel címszó alatt) keressenek legalább egy próféciát Krisztus második eljöveteléről Malakiástól, Ésaiaától, Ezékieltől, Jánostól, Páltól és Joseph Smithtől. A tanulók osszák meg egymással, hogy mit találtak. Egészítsd ki a más prófétáktól és az Úrtól származó további magyarázatokkal a második eljövetellel kapcsolatban.

■ Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a próféták minden korszakban prófétáltak Krisztus második eljöveteléről, hogy a hithű emberek felkészülhessenek a vele való találkozásra. Beszéljétek meg, hogy mit kell tennünk annak érdekében, hogy felkészüljünk a Szabadító második eljövetelére.

B. Az egész világ szeme láttára történő második eljövetele előtt a Szabadító többször is megjelenik.

■ Állíts ki egy világtérképet. Kérd meg a tanulókat, hogy mutassák meg, hol fog a Szabadító megjelenni! Segíts megérteniük, hogy a Szabadító többször megjelenik majd, mielőtt másodszor eljön a földre az egész világ szeme láttára. Utalj a tanulói kézikönyv 100. oldalán a Tanok és tantételek B részére. Olvassátok el a Dániel 7:9–10; 13–14; Tan és a szövetségek 45-öt! Írd fel a táblára azt a négy különböző megjelenést, amelyekre ezek a szentírásszakaszok utalnak! Elolvashatjátok a tanulói kézikönyv 101. oldalán az Alátámasztó kijelentések B részét. Utalj a Tan és a szövetségek Kalauz a szentírásokhoz részében található 5. számú térképre, hogy bemutasd Ádám-ondi-Ámán és a Missouri

állambeli Independence (az Új Jeruzsálem) pontos helyét!

C. Az Úr beszélt végső megjelenésének néhány részletéről.

■ Hangsúlyozd ki, hogy a szentírásokban található legtöbb második eljövetellel kapcsolatos információ a Szabadító végső dicsőséges megjelenésére utal! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mire gondolnak, amikor szóba kerül a második eljövétel! Mit gondolnak, milyen lesz majd? Írd fel a táblára a gondolataikat! Ne vonj le még semmilyen következtetést; ennek a feladatnak az a célja, hogy segítsen a tanulóknak kiértékelniük jelenlegi tudásukat a második eljövetelről!

■ Sok tanulóban kérdés merülhet fel azzal kapcsolatban, hogy mikor jön el a Szabadító. Olvassátok el Joseph Smith – Máté 1:40; 1 Thesszalonikabeliek 5:2–4; Tan és a szövetségek 106:4–5-öt! Kérdezd meg, hogyan szokott jönni a tolvaj! Mutass rá, hogy nem szokott táviratot küldeni vagy telefonálni, hogy figyelmeztessen az érkezésére! Olvassátok el a Tan és a szövetségek 77:12–13-at és a Jelenések 12–13-at! Majd olvassátok el Bruce R. McConkie eldernek a tanulói kézikönyv 102. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található megjegyzéseit (lásd *The Millennial Messiah*, pp. 21–22)!

■ A szentírásokban leírt sok esemény a Szabadító végső eljövetelével egy időben fog bekövetkezni. Felsoroltak néhány erre vonatkozó szentírást a tanulói kézikönyv 103. oldalán a Tanok és tantételek C 3-tól C 10-ig tartó részében. Kiadhatod feladatként a tanulóknak, hogy keressenek ki bizonyos szentíráásokat, és határozzák meg, hogy milyen jelet vagy eseményt írnak le. Írd fel a táblára a jelet és eseményeket, miközben a tanulók elmagyarázzák azokat.

■ Richard L. Evans elder kijelentése segíthet a tanulóknak megérteni, milyen hozzáállással készüljenek a második eljövetelre:

„Eszembe jut egy kijelentés, amelyet, ha jól emlékszem, Wilford Woodruff elnöknek tulajdonítanak. Azt mondják, néhányan az akkori fivérek közül odamentek hozzá, (nekik is megvoltak a maguk félelmei) és arról kérdezték, hogy szerinte mikor jön el a vég – mikor lesz a Mester eljövetele? Azt hiszem, nem pontosan e szavakat használta, de állítólagos válaszában lelkületét megőrizve valami ehhez hasonlót mondott: »Úgy élek, mintha holnap jönne el – de azért még ültetek cseresznyefákat!« Úgy gondolom, ezt bele kell

vennünk saját könyvünkbe, és úgy kell élnünk, mintha a vég holnap jönne el – de azért ültessünk még cseresznyefákat!” (In Conference Report, Apr. 1950, pp. 105–6).

■ Kérdezd meg, hogy miért lesz a Szabadító második eljövetele nagyszerű és szörnyű nap is egyben! Az igazlelkűek számára ez az öröm napja lesz (lásd Jelenések 19:6–7); a gonoszak számára pedig a bánat és a pusztulásé (lásd T&Sz 45:49–50; 29:15).

■ Kérd meg a tanulókat, hogy fejtsek ki a második eljövetel céljait:

1. Hogy megtisztítsa a földet a gonoszságtól
2. Hogy békét hozzon, és megalapítsa Isten királyságát a földön
3. Hogy megjutalmazza az igazlelkűeket

Befejezés

Olvassátok el és beszéljétek meg a Tan és a szövetségek 38:30-at! Emeld ki a következő kifejezést: „Ha fel vagytok készülve, akkor nem fogtok félni.” Hangsúlyozd ki, hogy ez az állítás parancs és ígéret is egyben!

Bevezetés

■ Olvasd fel a következő idézetet, és kérdezd meg a tanulóktól, hogy ki tudják-e találni, ki és mikor mondta:

„Fejlődünk-e ismeretünkben vagy értelmünkben? Hol van az az ember, aki képes előlépni, és megváltoztatni a nemzetek sorsát, majd elősegíteni a világ boldogságát? Vagy hol van egy olyan királyság vagy nemzet, amely elősegíthetné lakosainak egyetemes boldogságát, vagy akár csak az általános jólétét? Nemzetünk, amely gazdagabb forrással rendelkezik, mint bármely másik nemzet, kívül-belül ki van téve pártviszályoknak, politikai ármányoknak, és osztályérdeknek; tanácsosaink kétségbeesnek, törvényhozóink döbbentek, szenátoraink zavarodottak, kereskedőink megbénultak, iparosaink bátortalanok, mestereink munkanélküliek, földműveseink nyomorognak...

[A] világ maga a szenvedés, bánat és a »nemzetek szorongás[ának] a kétség miatti« tárháza. Szóljatok fel mind a mennydörgés hangján, és mondjátok, hogy az ember nem képes sem irányítani, sem megvédeni önmagát, sem törvényeket hozni önmaga számára és nem képes elősegíteni sem saját, sem a világ boldogulását” (Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pp. 249–50).

Mondd el a tanulóknak, hogy ez egy idézet Joseph Smith próféta egyik cikkéből, melyet 1842-ben írt! Figyelembe véve a Joseph Smith idejében valamint a mi időnkben fennálló világi állapotok közti hasonlóságot, milyen következtetésre juthatunk az emberek által létrehozott kormányokról? Milyen következtetésre jutott Joseph Smith?

■ Mutass be egy mai újságot, és jelöld meg azokat a cikkeket, amelyeket nem jelentetnének meg egy millenniumi újságban! Beszéljétek meg, milyen főcímek lennének jellemzőek egy millenniumi újságra.

■ Felolvashatjátok vagy elénekelhetitek a „Jöjj el, ígéret nagy napja” című himnuszt (*Himnuszok*, 1985, 25. sz.).

Ötletek a tanításhoz

A. Az ezeréves millenniumot a Szabadító hatalommal teljes és dicsőséges eljövetele vezetibe.

■ Isten hatezer éven keresztül megadta az embereknek a lehetőséget, hogy igazlelkűen kormányozzák

önmagukat. A történelem során a legtöbb ember sikertelenül próbálkozott ezzel. A következő szentírá-sok alapján milyen feladatokat fog a Szabadító magára vállalni, amikor másodszer eljön?

Ésaiás 2:1–4. „A tanítás Sionból jó.”

Ésaiás 9:6–7. „Az uralom az ő vállán leszen: [...]

Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége... hogy... megerősítse azt a jogosság és igazság által.”

Hittételek 1:10. „Krisztus személyesen fog a földön uralkodni.”

Tan és a szövetségek 29:11. „Igazlelkűséggel lakoz[ik] majd az emberekkel a földön.”

Tan és a szövetségek 133:25. „Az Úr... uralkodni fog minden test felett.”

B. A föld megújul a millennium napjára.

■ Nézzétek át a tanulókkal a tizedik hittételt.

■ Mennyi lesz a várható élettartama egy halandó embernek a millennium alatt? (Lásd Ésaiás 65:20.) Mi járulhat hozzá ehhez a hosszabb élethez?

■ Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Jeremiás 31:31–34-et és a Tan és a szövetségek 84:98-at. Mely nagyszerű ígéretet tartalmazza mindkét szakasz? (Minden igazlelkű izraelita személyesen fogja ismerni az Urat.)

C. A millennium a béke időszaka lesz.

■ Léteznek olyanok, akik még az igazlelkű uralkodók által kormányzott igaz társadalomban is azt választanák, hogy gonoszságban élnek? Mi történik, amikor gonoszok uralkodnak? Mi történik, amikor a gonosz hatás nemcsak a kormányt, hanem a gazdaságot, a művészetet, a szórakoztatást, a divatot, az oktatást és a tudományt is befolyásolja? Ezek a körülmények megmagyarázzák-e részben azt, hogy miért fogja a Szabadító eljövetelekor elpusztítani a gonoszokat? (Lásd Móziás 29:17–23; Alma 46:9).

Beszéljétek meg, mi történik, amikor az igazlelkűek uralkodnak. Mit mondott Ésaiás, mi fog történni? (Lásd Ésaiás 26:9.)

Mely gonoszságokra utalnak a következő szentírá-sok, amelyeket megsemmisítenek a millennium-umkor?

Ésaiás 2:4 és Tan és a szövetségek 101:26. Háború és ellenségeskedés

Mózes 7:18 és Ésaiás 65:21–23. Szegénység

Tan és a szövetségek 101:32–34 és Ésaiás 11:9.

Tudatlanság

Ésaiás 11:9 Bűnözés

■ Hangsúlyozd ki, hogy Sátán megkötöztetik a millennium alatt! Sátán gyakran követeli azt, hogy ő lehessen ennek a világnak a hercege vagy uralkodója. Ki ad neki hatalmat arra, hogy uralkodhasson? (Az Úr engedélyezi Sátánnak, hogy megkísértse az emberiséget, azonban nem Ő, hanem az emberi gonoszság ad neki hatalmat az uralkodásra.) Ha az emberiség nem lenne gonosz, Sátán nem uralkodhatna többé. Beszéljétek meg George Q. Cannon elnöknek a tanulói kézikönyv 104. oldalán az Alátámasztó kijelentések C részében található hozzászólásait (lásd *Gospel Truth*, 1:86, 86–87). Milyen módon kötöztetik meg Sátán a millennium alatt?

D. A millennium alatt a Szabadító személyesen uralkodik majd a földön.

■ A tanulói kézikönyv 103. oldalán a Tanok és tantételek D részét felhasználva tanulmányozzátok szentírásokat az órán. Válassz ki egy vagy két verset minden szakaszból, és olvastasd el a tanulókkal az azokhoz tartozó referenciákat a hármasszentíráskötet Kalauz a szentírásokhoz részéből.

E. A föld végső megdicsőülése valamikor a millennium után történik meg.

■ Volt olyan időszak a szentírás történelmében, amelyben millennium-közeli állapotok uralkodtak? (Az igazlelkű nefiták és lámániták között a Szabadító látogatása után.) Meddig tartott? (Közel kétszáz évig.) Mi vetett véget ennek az állapotnak? Beszéljétek meg, hogyan oldotta meg fokozatosan Sátán kötelékeit a nefiták és a lámániták romlása (lásd 4 Nefi 1:24–42). Hasonló módon semmisül-e majd meg a millenniumi béke is – vagyis azért, mert igazlelkőségünk megromlik? Mihez fog végül vezetni a millenniumi összhang megsemmisülése? (lásd T&Sz 88:111–115; 29:22). Mi a föld végső rendeltetése? (Lásd T&Sz 88:17–20; 130:8–11, 77:1.)

Befejezés

A millennium a szentek Szabadítóval töltött napja. Ezer éven át tanítani fog bennünket, hogy felkészüljünk a Mennyei Atyánkkal való celesztialis életre.

Irodalom

- Barlow, Ora H. *The Israel Barlow Story and Mormon Mores*. Salt Lake City: Ora H. Barlow, 1968.
- Barron, Howard H. *Orson Hyde*. Bountiful, Utah: Horizon Publishers, 1977.
- Brigham Young University 1981–82 *Fireside and Devotional Speeches*. Provo: University Publications, 1982.
- Brown, Hugh B. *Eternal Quest*. Selected by Charles Manley Brown. Salt Lake City: Bookcraft, 1956.
- Cannon, George Q. *Gospel Truth*. 2 vols. Selected by Jerreld L. Newquist. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1957.
- Clark, James R., comp. *Messages of the First Presidency of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*. 6 vols. Salt Lake City: Bookcraft, 1965–75.
- Dunn, Paul H., and Eyre, Richard M. *The Birth That We Call Death*. Salt Lake City: Bookcraft, 1976.
- Evans, Richard L. *Richard Evans' Quote Book*. Salt Lake City: Publishers Press, 1971.
- Frank, Harry Thomas. *Discovering the Biblical World*. New York: Harper and Row, 1817. Reprint. New York: Hammond, 1975.
- Grant, Heber J. *Gospel Standards*. Compiled by G. Homer Durham. Salt Lake City: Improvement Era, 1941.
- Hanks, Sidney Alvarus, and Hanks, Ephraim K. *Scouting for the Mormons on the Great Frontier*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1948.
- Hinckley, Bryant S. *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1949.
- Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza *hymuszai*. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1985.
- Journal of Discourses*. 26 vols. London: Latter-day Saints' Book Depot, 1854–86.
- Kimball, Spencer W. *The Miracle of Forgiveness*. Salt Lake City: Bookcraft, 1969.
- . *The Teachings of Spencer W. Kimball*. Edited by Edward L. Kimball. Salt Lake City: Bookcraft, 1982.
- Lee, Harold B. *Decisions for Successful Living*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1973.
- . *Strengthening the Home*. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1973.
- Maxwell, Neal A. *Things As They Really Are*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1978.
- McConkie, Bruce R. *Doctrinal New Testament Commentary*. 3 vols. Salt Lake City: Bookcraft, 1965–73.
- . *The Millennial Messiah*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1982.
- . *Mormon Doctrine*. 2d ed. Salt Lake City: Bookcraft, 1966.
- . *The Mortal Messiah*. 4 vols. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1979.
- . *The Promised Messiah*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1978.
- McKay, David O. *Gospel Ideals*. 3d printing. Salt Lake City: Improvement Era, 1954.
- . *Home Memories of President David O. McKay*. Compiled by Llewelyn R. McKay. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1956.
- Packer, Boyd K. *The Holy Temple*. Salt Lake City: Bookcraft, 1980.
- . *"That All May Be Edified."* Salt Lake City: Bookcraft, 1982.
- Smith, Joseph. *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*. 7 vols. 2d rev. ed. Edited by B. H. Roberts. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1932–51.
- . *Teachings of the Prophet Joseph Smith*. Selected by Joseph Fielding Smith. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1938.
- Smith, Joseph F. *Gospel Doctrine*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1939.
- Smith, Joseph Fielding. *Answers to Gospel Questions*. 5 vols. Compiled by Joseph Fielding Smith, Jr. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1957–66.
- . *Church History and Modern Revelation*. 2 vols. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1953.
- . *Doctrines of Salvation*. 3 vols. Compiled by Bruce R. McConkie. Salt Lake City: Bookcraft, 1954–56.
- . *The Life of Joseph F. Smith*. Salt Lake City: Deseret News Press, 1938.
- Speeches of the Year*, 1973. Provo: Brigham Young University Press, 1974.
- Talmage, James E. *The Articles of Faith*. 12th ed. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1924.
- . *Jesus the Christ*. 3d ed. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1916.
- Tate, Lucile C. *LeGrand Richards: Beloved Apostle*. Salt Lake City: Bookcraft, 1982.

- Taylor, John. *The Gospel Kingdom*. Selected by G. Homer Durham. Salt Lake City: Bookcraft, 1943.
- . *The Mediation and Atonement*. Salt Lake City: Deseret News Co., 1882. Reprint. Salt Lake City, 1964.
- Widtsoe, John A. *Evidences and Reconciliations*. 3 vols. in 1. Arranged by G. Homer Durham. Salt Lake City: Bookcraft, 1960.
- , comp. *Priesthood and Church Government*. Rev. ed. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1954.
- Young, Brigham. *Discourses of Brigham Young*. Selected by John A. Widtsoe. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1941.

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

4 02324 99135 2

32499 135